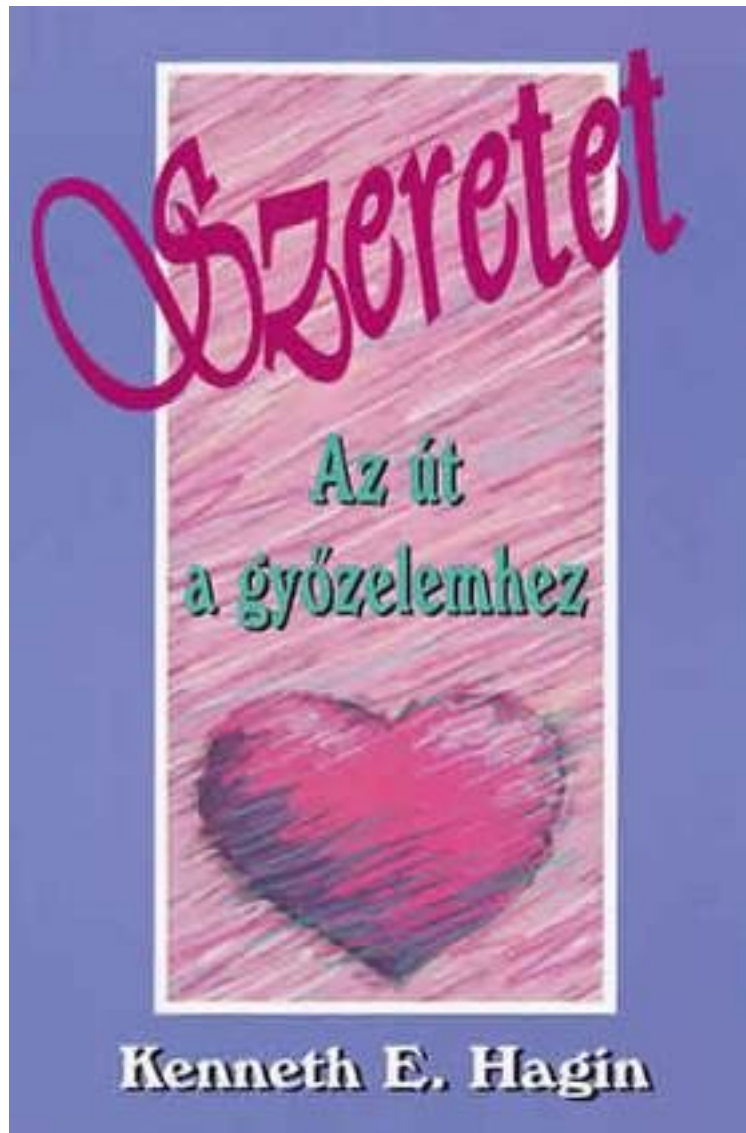

KENNETH E. HAGIN

Szeretet az Út a győzelemhez

Tartalomjegyzék:

- Az isteni fajta szeretet tulajdonságai.
- Az isteni fajta szeretet az újjászületés bizonyítéka
- A szeretet: az Új Szövetség törvénye
- Az isteni fajta szeretet megbocsát
- A szeretetben járás előnyei
- Ha nem jársz szeretetben, az egészséged láthatja kárát
- Ítéld meg magadat — és nem kerülsz ítélet alá
- Szeresd ellenségeidet

1. fejezet

Az isteni fajta szeretet tulajdonságai

Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; EZEK KÖZÖTT PEDIG LEGNAGYOBB A SZERETET. — I. KORINTHUS 13:13

Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; MERT AZ ISTEN SZERETET. — János 4:8

A Biblia azt mondja, hogy Isten szeretet. Azt is mondja, hogy a szeretet nagyobb, mint a hit, vagy a remény. Mivel Isten szeretet, tudnunk kell, hogy mi is a szeretet — azaz az isteni fajta szeretet. Az I. Korinthus 13:13-ban a King James bibliafordítás a szeretet szót jótékonyásnak fordítja. Sajnálatos, hogy az "agapé" szót jótékonyásnak fordítják, mert ez nem adja vissza a görög eredetiben használt szó teljes jelentését.

A szótár meghatározása szerint a "charity" szó jelentése: jótékonyág valaki irányában, ill. emberszeretet. Az "agapé" görög szó azonban, ami itt szerepel, azt jelenti: Isten szeretete. Az angol nyelvű Újszövetségben más igehelyeken az "agapé" szót helyesen szeretetnek fordították, és nemjótékonyásnak. Például, az I. János 4:8-ban a Biblia szó szerint ezt mondja: "Isten agapé", magyarul: Isten a szeretet. Így az "agapé" szó jelentése: az isteni fajta szeretet. Mi az az agapé, vagyis Isten szeretete? Mielőtt erre választ adnék, szeretnék valamire rámutatni, ami nagyon érdekes Isten szeretetével kapcsolatban.

A Biblia azt mondja, hogy a szeretet nagyobb, mint a remény vagy a hit. (I. Kor. 13:13) Miért nagyobb Isten szeretete, mint a remény vagy a hit? Először, mert a hit nem működik szeretet nélkül. Más szóval: a hit működőképessége a szeretettől függ. A Galata 5:6 szerint: "Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit." Könnyen belátható, hogy a szeretet a nagyobb, ha egyszer a hit nem működik nélküle. Szeretetre van szükség ahhoz, hogy a hit működjön. Másodszor, a hit nem működik remény nélkül sem. A New English fordításban a Zsidó 11:1 így hangzik: "A hit ad valóságot reményeinknek," Reménykedned kell valamiben, mielőtt a hited valóságot adhat neki. Tehát a hit a reménytől is függ.

Zsidó 11:1 1. A HIT pedig a REMÉNYLETT dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.

Érthető, ha nem reménykedsz semmiben, a hited sem működhet, mert nincs célja, és nincs amiért felszabadíthatnád Isten felé. Ezért a hit nem működhet remény nélkül. Ugyanakkor hitünk működése függ a szeretettől is. Ezért mondja a Biblia, hogy a szeretet nagyobb, mint akár a remény, akár a hit. (I. Kor. 13:13) I.

KORINTHUS 13:1-3 1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet [isteni fajta szeretet] pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. 2. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet [isteni fajta szeretet] pedig nincsen énbennem, semmi vagyok. 3. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet [isteni fajta szeretet] pedig nincsen énbennem, semmi hasznom abból.

A Biblia szerint, még ha a Szellem minden ajándéka megnyilvánul is rajtunk keresztül, Isten szeretete nélkül semmi hasznunk abból! Anélkül semmit sem ér. Gondolkozz el ezen! Ha

megértenénk is minden titkot és mindent tudnánk és teljes hitünk lenne is, de Isten szeretete nem munkálkodna bennünk, nem áradna ki rajtunk keresztül, semmi hasznunk nem lenne az egészből! Ha nem a szeretet indít rá bennünket, még annak sincs semmi értéke, ha adakozunk a szegényeknek, vagy ha bárkiért feláldozzuk magunkat. Bármit is teszel, ha nem Isten szeretete motivál, semmit sem ér. Könnyen belátható, hogy az isteni fajta szeretet miért olyan fontos, és miért mondja a Biblia, hogy a szeretet nagyobb, mint a hit, és nagyobb, mint a remény. És azt, hogy a szeretetről — Isten bennünk levő szeretetéről — ismeri meg mindenki, hogy Jézus tanítványai vagyunk. A Biblia nem azt mondja, hogy a hitről vagy a reményről fogja megismerni mindenki, hogy az Ő tanítványai vagyunk. Az emberek arról ismerik fel, hogy keresztények vagyunk, ha kimutatjuk Isten bennünk levő szeretetét.

JÁNOS 13:35 35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, HA EGYMÁST SZERETNI FOGJÁTOTK. Miről fogja a világ megismerni, hogy keresztények vagyunk? Arról, hogy szeretjük egymást!

A szeretet meghatározása

Ha az isteni fajta szeretet annyira fontos, tudnunk kell, mi az. Tudjuk, hogy az isteni fajta szeretet nem azonos a természetes emberi szeretettel. A természetes emberi szeretet egyik pillanatról a másikra képes gyűlöletbe átcsapni, Isten szeretete azonban soha nem vall kudarcot. A Korinthusiakhoz írt első levél tizenharmadik részében találhatjuk meg Isten szeretetének meghatározását.

I. KORINTHUS 13:4-8 4. A szeretet [Isten szeretete] HOSSZÚTŰRŐ, KEGYES; a szeretet NEM IRIGYKEDIK, a szeretet NEM KÉRKKEDIK, NEM FUALKODIK FEL. 5. NEM CSELEKSZIK ÉKTKLENÜL, NEM KERESI A MAGA HASZNÁT, NEM GERJED HARAGRA, NEM RÓJA FEL A GONOSZT. 6. NEM ÖRÜL A HAMISSÁGNAK, DE EGYÜTT ÖRÜL AZ IGAZSÁGGAL; 7. MINDENT ELFEDEZ, MINDENT HISZEN, MINDENT REMÉL, MINDENT ELTŰR. 8. A SZERETET SOHA EL NEM FOGY: de legyenek bár jövődömondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.

Láthatod, hogy Isten szeretete mindannál nagyobb, amit itt Pál felsorol. A szeretet nagyobb, mint a próféciák, nagyobb, mint a nyelveken szólás, és nagyobb, mint a tudomány. Miért? Azért, mert az előbbiek egy napon mind megszűnnek. Nem lesz rájuk szükség többé. Isten szeretete viszont soha nem múlik el.

A Mennyben nem lesz nyelveken szólás, nem lesz prófétálás, sem a tudás szava, sem a Szellem más ajándékai. Mind megszűnnek. A szeretet — az isteni fajta szeretet — örökké megmarad. De a szeretet nem múlik el, mert Isten maga a szeretet, és Ő örökkévaló. Isten szeretetének nem az az egyetlen meghatározója, hogy örök. A Biblia azt is tanítja, hogy Isten szeretete mindent eltűr, bármi történjék is.

Mit jelent az, hogy mindent eltűr? A bővített bibliafordítás szerint: "Bármi történjék is, a szeretet minden körülmények közt kitart." (I. Kor. 13:7) A szeretet reményei nem halványulnak el. Isten szeretete soha nem múlik el. Most olvassuk el az előbbi ígérést az angol nyelvű Amplified Biblia azaz bővített bibliafordítás szerint, mert ez a fordítás világosabban határozza meg az isteni fajta szeretetét.

I.KORINTHUS 13:4 — 8 (BŐVÍTETT)

4. A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sosem irigy, nem féltékeny; nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja magát gőgösen.

5. Nem beképzelt (arrogáns), a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan), és nem cselekszik illetlenül. A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát; nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem számítja fel a vele szemben elkövetett gonoszságot nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie.

6. Nem örül a törvénytelenységnek és az igazságtalanságnak, de örül, ha a jog és az igazság uralkodik.

7. Bármilyen történjék is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni, reményei semmi módon sem halványulnak el, mindent elbír [anélkül, hogy meggyengülne].

8. A szeretet soha el nem múlik — sosem halványul el, nem avul el, és soha véget nem ér. Ami a próféciát illeti [vagyis az isteni akaratnak és célnak értelmezésére adott ajándékot], az beteljesedik és elmúlik; ami a nyelveket illeti, azok megsemmisülnek; ami a tudást illeti, az elenyészik [azaz érvényességét veszti, és helyébe a teljes igazság lép].

Bár szánnának a hívők időt arra, hogy az Írás ezen része átítassa elméjüket és szívüket! Oly sok problémájuk megoldódna csupán azáltal, hogy ezen igeversek világosságában járnának. Figyeljük meg, mit mond például az I Korinthus 13:4 a bővített fordítás szerint: "A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves."

Nos, néhány ember valóban hosszan tűr, de ezt nem türelmesen és nem kedvesen teszi! Tűr, mert nem tehet mást, de közben mindenkivel tudatja, hogy mennyire hosszú tűrő. Olykor a férj szenved sokat viselve el a feleségétől, de míg ezt teszi, nem nagy kedvességet mutat. Máskor a feleség szenved eltűrve a férjétől egyet mást, és nem mulasztja el tudatni, hogy mit kell szenvednie! Az isteni fajta szeretet viszont hosszan tűr, türelmes és kedves, miközben mindent elvisel. Ez a szeretet nem gyengül, nem halványul el, és véget sem ér. Ez a szeretet soha el nem fogy.

Szorosan kapcsolódik ehhez a hetes vers: "Bármilyen történjék is, a szeretet minden körülmények közt kitart." Hallhatjuk, amint néhányan így beszélnek: Egyszerűen nem tudom többé szeretni a férjemet! Vagy: Elegem van! Nem tudom már szeretni a feleségemet!

De a szeretet mindenre képes. Isten szeretete minden körülmények közt kitart anélkül, hogy meggyengülne vagy véget érne. Mivel Isten szeretete van benned, bármilyen történjék, te képes vagy arra, hogy kitarts. Lehet, hogy azt mondd: Ezt már nem bírom elviselni! Vagy: Ezt az embert nem lehet kibírni! De Isten benned munkálkodó és rajtad keresztül megnyilvánuló szeretetével meg tudod tenni!

Gondolj csak arra, hogy Istennek mi mindent kell eltűrnie tőlünk! Majd tizenkét éven keresztül végeztem pásztori munkát, és tudom, néha nehéz az embereket elviselni. Emlékszem pásztorokodásom idejéből, hogy gyakran töprengtem azon éjszakánként, hogyan tud minket Isten elviselni, és olykor nevetni kezdtem. Azt mondtam magamban az Úrnak: Uram, én türelmetlenkedem itt néhány emberrel, amikor Neked mindnyájunkat el kell viselned!

Nos, Isten nem kérne tőlünk olyasmit, amit ne tudnánk teljesíteni. Ha azt mondta, szeressük egymást, akkor meg is tudjuk tenni. Miért? Mert Isten maga a szeretet, és mi részesedünk az Ő szeretetéből, az Ő szeretete kitöltötte a szívünkbe. Valójában Isten legjellemzőbb tulajdonsága, hogy Ő a szeretet. A szeretet Isten természete. Amikor újjászülettünk, az Ő szeretete a szívünk részévé vált a Szent Szellem által. Isten szeretete mindent elvisel!

Kérlek, ne érts félre. Voltam már olyan helyzetben, hogy fel akartam adni annak alapján, ahogy a dolgok kinéztek. De Isten bennem levő szeretete nem engedte, mert ez a szeretet mindent elvisel, sosem gyengül meg, nem halványul el, és nem ér véget. Ezért, ha Isten szeretetének világosságában járunk, mi sem fogunk soha meggyengülni.

Képesek leszünk szeretni az embereket, függetlenül attól, hogy hústestünknek ez tetszik-e, vagy sem. Nekünk azzal a szeretettel kell szeretnünk az embereket, ami Isten lényé. Most figyeljük meg az isteni fajta szeretet egy másik tulajdonságát. Az I. Korinthus 13:5 szerint Isten szeretete

"...nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát..." Vagyis Isten bennünk és rajtunk keresztül munkálkodó szeretete "nem keresi a maga hasznát". A bővített bibliafordítás szerint: "A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem ragaszkodik a saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát."

Ez azt jelenti, hogy az isteni szeretet nem önző. Nem teszi első helyre önmagát vagy saját érdekeit. Te a saját érdekeidet teszed első helyre, vagy a másiké van első helyen? Jó, ha követed azt a szabályt, hogy a mások érdekeit a magadé elé helyezd, mert így megvizsgálhatod, hogy az isteni fajta szeretetben jársz-e. A hívők túl sokszor a természeti szinten működnek, ahelyett, hogy Szellemben járnának. Gondolkodtál már ezen valaha?

Szellemben járni annyit jelent, mint az isteni fajta szeretetben járni. Azonban az emberek túl gyakran természeti szinten cselekednek és önzővé válnak. És nem számít, mennyire fáj majd a másoknak, amikor ezt mondják: "Megvan a jogom hozzá, és érvényesíteni is fogom!" Az isteni fajta szeretet azonban nem ragaszkodik saját jogaihoz. Amíg a saját jogaid érvényesítéséért küzdesz, nem Isten szeretetében jársz.

Addig nem leszel képes teljesen hinni Istenben, amíg nem érted meg az isteni fajta szeretetet és nem jársz abban. Miért? Mert Isten szeretet, és az isteni fajta hit szeretet által munkálkodik. Ezért van az, hogy ha teljesen hinni akarsz Istenben, és az isteni hitben akarsz működni, akkor az isteni szeretetben kell járnod.

A szeretet nem tartja számon, ha igazságtalanságot kell elszenvednie

Az isteni szeretet egyik jellemzője, hogy soha sem veszi figyelembe a sérelmeket, amiket el kell szenvednie.

Az I. Korinthus 13:5 a bővített bibliafordítás szerint: "A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem tagja számon a vele szemben elkövetett gonoszságot — nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie." Ugye az ember hústeste valami egészen mást szeretne hallani? Pedig ebben a versben van a szeretet fokmérője.

Sértődékeny, bosszús vagy, gyakran megneheztelsz? Mindig figyelembe veszed az ellened elkövetett gonoszságot? Ez az isteni szeretet mércéje. Könnyű megállapítani, hogy szeretetben jársz-e vagy sem, ha ennek a versnek a világosságában megvizsgálod saját szeretet utadat. Amíg figyelembe veszed az ellened elkövetett gonoszságokat, addig nem jársz szeretetben. Viszont, ha Istenben és az isteni fajta szeretetben jársz, és teljes maradsz a Szent Szellemmel, nem fogod figyelembe venni az ellened elkövetett rosszat.

Amíg figyelembe veszed az ellened elkövetett rosszat, nem leszel képes a legjobbat feltételezni mindenkiről. Megfigyelted-e már, hogy a természetes emberi szeretet nem éppen az, ami a legjobbat feltételezi mindenkiről? A természetes szeretet mindig kész a legrosszabbat hinni bárkiről. Egyesek mindig keresgélnek, hogy találjanak valakit, akit vádolhatnak, illetve kibeszélhetnek.

Évekig voltam utazó szolgáló, és sokszor így kezdték a prédikátorok: "Hallottad, mi történt ezzel és ezzel..." — aztán elkezdtek valami rosszat mesélni az illetővel kapcsolatban. Mindig így válaszoltam nekik: "Nem vagyok hajlandó semmi rosszat elhinni senkiről. Mindenkiről a legjobbat feltételezem." Legtöbbször kiderült, hogy csupán rosszindulatú pletykáról volt szó. Isten szeretete mindig kész bárkiről a legjobbat feltételezni.

Mivel Isten maga a szeretet, ez azt jelenti, hogy Isten kész mindig a legjobbat feltételezni mindannyiunkról! Miután újjászülettem, úgy tűnt, valami belül a szellememben arra késztet, hogy mindenkiről a legjobbat feltételezzem. Hústestem nem feltétlenül hajlott erre.

A Biblia szerint Krisztus szerelme, ami a szívünkben van, arra késztet bennünket, hogy azt tegyük, ami helyes. (II. Kor. 5:14) Ezért engednünk kellene, hogy Isten szeretete arra készítessen minket, hogy a legjobbat gondoljuk mindenkiről, és ne legyünk sértődősek, ingerlékenyek vagy neheztelők! Ha így teszünk, sokkal könnyebb figyelmen kívül hagyni az ellenünk elkövetett

gonoszságot. Az I. Korinthusz 13:8 szerint Isten szeretete soha nem múlik el, sosem halványul el, nem avul el, és nem ér véget. Mivel Isten szeretet, ha a szeretet véget érhetne, akkor Isten is véget érhetne. De Isten soha nem szűnik meg lenni, és az Ő szeretete sem!

Néhányan úgy gondolják, az emberi gyengeség jele, ha nem veszik figyelembe a gonoszságot és igazságtalanságot. Éppen ellenkezőleg! Ilyenkor az isteni fajta szeretet működik. Minél közelebbi kapcsolatban vagy Istennel és minél jobban uralkodik az Ő szeretete feletted, annál inkább képes vagy megbocsátani, és figyelmen kívül hagyni az igazságtalanságot.

Az évek hosszú során, ha valaki valami rosszat tett velem, az emberek mindig azt mondták nekem: "A te helyedben nem tűrném el." Sőt, volt aki azt mondta, jellemhiba részemről, ha nem harcolok azokkal, akik ellenem fordultak. Jellembeli hiányosság, hogy teljesen figyelmen kívül hagyom, ha méltatlanságot szenvedek.

Ilyen megjegyzéseket tettek: "De tényleg azt mondta rád, nem?" Azt válaszoltam: "Nem. Semmi rosszat sem mondhatott rólam, hisz még csak oda se figyeltem." Egyáltalán nem törődtem azzal, ha igazságtalanságot kellett elszenvednem az évek során. Továbbra is prédikálok, szeretetben járok, és megtartom az egészségemet. Szolgálótársaim még azt is mondták nekem: "Nahát, ezt aztán már nem tűrném a helyedben. Nem nyelném le. A helyedben tennék valamit." De én semmit sem tettem. Továbbra is szeretetben jártam, és egészséges maradtam.

Megfigyeltem, hogy néhányan, akik így beszéltek, idő előtt meghaltak. Megtanultam, hogy amikor az emberek valami rosszat mondanak rólam vagy tesznek velem, Istennel való kapcsolatomat akadályozná, ha bírálnám őket, vagy ha azzal vennék elégtételt, hogy rossz dolgokat mondanék róluk.

Mindemellett tudom, hogy a Biblia azt mondja, hogy a szeretet soha el nem fogy. Jobb, ha valami jót teszek azokért, akik rosszul bánnak velem. Így működésbe tudom hozni Isten szeretetét, hogy az oldja meg a helyzetet. Sokan kudarcot vallottak, sőt idő előtt meg is haltak, mert annyira a természeti szinten éltek, hogy állandóan csak akadékoskodtak és veszekedtek. És ennek hatása van az emberre, nem csak szellemileg, hanem fizikailag is.

Egyszer elmentem pásztorolni egy gyülekezetet, ahol az előző pásztornak sok nehézsége volt hivatala idején. Mikor végül otthagyta a gyülekezetet, a hívek egyik fele kitartott mellette, a többiek pedig ellene fordultak. A városban maradt, és sorra látogatta volt gyülekezete tagjait, tizedet és adományt gyűjtött, noha a gyülekezetet már nem ő pásztorolta. Sőt, azt mondta a gyülekezet tagjainak — akiknek már én voltam a pásztor —, hogy kikerültek Isten akaratából, mert még mindig neki kellene a pásztori posztot betölteni.

Végül a felekezeti vezetők tudomást szereztek erről, és felkerestek engem, mint az új pásztort:

– Hagin testvér, csak egy szavadba kerül, és eltávolítjuk ezt az embert a közösségből, bevonjuk a szolgálati engedélyét is.

– Nem, nem fogom ezt tenni. Ha továbbra is így folytatja, úgysem viszi sokra szellemben. De én nem fogok hozzájárulni a bukásához.

Láthatod, a szeretet nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie. Ha mégis hozzájárulok valakinek a bukásához, az hatással lesz rám szellemileg és fizikailag egyaránt. Nem akarom, hogy bármi is akadályozza a szellemi fejlődésemet. Az ördögnek sem nyitom meg az ajtót, hogy gyengeséget vagy betegséget tegyen rám. Nem szeretem a betegséget.

Életem első tizenhét évében beteg voltam, ezért még gondolni sem akarok a betegségekre, és tudom, ahhoz, hogy egészségben éljek és növekedhessek szellemben, szeretetben kell járnom mindenkivel. Én inkább az Úrra hagyom, hadd foglalkozzon Ő a rajtam esett méltatlansággal. Magam nem intézkedem.

Ha ilyesmibe keverednék, valószínűleg bajba jutnék szellemileg. Amellett két igazságtalanságból sohasem lesz egy igazság. Ezért azt mondtam az előjáróknak: Nem, nem mondok róla semmi rosszat. Ahelyett, hogy elősegíteném a bukását, a sikeréhez fogok hozzájárulni azzal, hogy imádkozom érte. Majd, ahogy telt az idő, lehetőségem nyílt arra, hogy áldására legyek a volt pásztornak. Ácsként dolgozott, és házat épített a családjának. Elmentem hozzá, és azt mondtam:

- Kitapétázom a házat. Amikor végeztem a tapétázással, megkérdezte tőlem:
- Mennyivel tartozom?
- Semmivel sem tartozol nekem - válaszoltam. Az Úr szólt hozzám, hogy csináljam meg neked szeretetadományként.
- Amikor ezt mondtam, ő is és a felesége is sírva fakadt. Beismerték, hogy meglátogatták a gyülekezetem tagjait, és megbánták, amit tettek. Majd hozzátették:
- De, Hagin testvér, mi sose mondtunk semmi rosszat rólad a gyülekezet tagjainak.
- Nos, nem volt semmi, amit ellenem felhozhattatok volna. Másrészt, kedves testvéreim, belegondoltatok valaha is abba, hogy mit tesznek? Amikor meglátogattatok a gyülekezetem tagjait, és azt mondtátok nekik, hogy kikerültek Isten akaratából, mert még mindig neked kellene őket pásztorolni, vizsályt és megosztást okoztatok. Valójában ellenem beszéltetek, mert most én vagyok a gyülekezet pásztor. Isten helyezett engem ide. Tehát mégiscsak ellenem beszéltetek. Egyszerre felelték:
- Tévedtünk. Légy szíves, bocsáss meg nekünk!
- Természetesen megbocsátok - válaszoltam.
- Majd meghívtam őket, jöjjenek vissza a gyülekezetbe, és prédikáljanak. Fontosnak tartottam, hogy a volt pásztor helyreállítsa kapcsolatát a hívekkel és rendezze dolgait a gyülekezettel, hogy tovább haladhasson a szolgálatban. De nem akartak visszajönni a gyülekezetbe prédikálni. Azt felelték:
- Nem, nem mehetünk vissza, nem szeretnek minket.
- Sosem engedtem, hogy a gyülekezetemben rosszat mondjanak erről a házaspárról. Ez nemcsak a szeretet törvényének megszegése lett volna, hanem igen veszélyes is. Nem akarok semmi rosszat szólni Isten egyetlen szolgájáról sem.

Az isteni szeretet békeszerző

Emlékezz, az Ószövetségben, amikor Saul bűnbe esett, megpróbálta megölni Dávidot, Dávid viszont nem bántotta Sault, bár megölhette volna őt. Dávid az Urat idézte: "Meg ne illessétek az én felkentjeimet, és az én prófétáimnak ne ártsatok." (I. Krón. 16:22; Zsolt. 105: 15)

Nem akarom elkövetni azt a bűnt, hogy Isten felkentjeit illetem bármi módon is. Ezért mindent elkövettem, hogy helyreállítsam a bizalmat az emberekben a volt pásztor iránt. Isten bennünk levő szeretete béke- szerző. Az isteni szeretet békeszerző'. Az isteni szeretet mindig diadalmaskodik.

Kitartóan kérleltem a házaspárt, hogy jöjjenek el prédikálni a gyülekezetbe, végül beleegyeztek. Amikor a volt pásztor felállt prédikálni, azt mondta: "Testvérek, kérlek mindnyájatokat, bocsássatok meg nekem. Tévedtem. Azt mondtam, Isten nem tudja megáldani ezt a gyülekezetet, mert úgy gondoltam, még mindig nekem kellene pásztorolnom. De látom, Isten megáldja ezt a gyülekezetet, és azt szeretném, hogy mindenki tudja meg: nagyon örülök annak, amit Isten itt cselekszik." Amikor megbánta, amit tett, az emberek megbocsátottak neki. A szeretet soha nem vall kudarcot! A szeretet mindig győzedelmeskedik! Az isteni szeretet békeszerző. A Biblia kijelenti: "

Mindenekelőtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti buzgó szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez." (I. Pét. 4:8)

Mennyivel jobb volt kibékíteni a volt pásztor és feleségét a gyülekezettel, mint megengedni, hogy vizsály és széthúzás legyen.

Amikor elvesztették a gyülekezetet, arra gondoltak, végleg abbahagyják a szolgálatot. De, mert megtértek bűnükből és kibékültek a gyülekezettel, ahelyett, hogy felhagytak volna. a szolgálattal, más helyre mentek és ott létrehoztak egy új gyülekezetet. Isten pedig megáldotta őket.

Ez sokkal jobb volt, mint megengedni, hogy a viszálykodás tönkretegye a szolgálatukat! Ezért nem járulok hozzá senki bukásához. A szeretet nem rója fel az elszenvetett igazságtalanságokat

Továbbra is dicsérem és imádom az Urat, nem számít, hogy az emberek mit tesznek velem, vagy mit mondanak rólam. És mivel arra törekszem, hogy az isteni szeretet törvényében járjak, továbbra is élvezni fogom a jó egészséget és Isten más áldásait is! Csak beszéljenek és tegyenek az emberek, amit akarnak, én azonban arra törekszem, hogy az isteni fajta szeretetben járjak! A szeretet a legjobb út. És a mi utunk, mert az isteni fajta szeretet kiöntetett a szívünkbe.

Engedd, hogy Isten szeretete uralkodjon feletted

Ha Isten szeretetében járnánk, ez magában megoldaná minden családi problémánkat. És megoldaná minden problémánkat a gyülekezetben is. Sőt, házasságunk minden problémáját is megoldaná. Ezért mondja nekünk a Biblia, hogy tegyük életünk nagy céljává az isteni szeretetben járást. Így szól erről a bővített bibliafordítás:

"Buzgón törekedjete megcserezni [ezt] a szeretetet — tegyétek célotokká, mindenek előtt ezt keressétek..." (I. Kor. 14:1) Mivel Isten szeretete olyan erős és kitartó, hogy ez a szeretet soha nem vall kudarcot, miért nem teszik a hívók azt, amit a Biblia mond? Miért nem teszik Isten szeretetét mindenek előtt fő céllá az életükben? Ha őszinték akarunk lenni, valójában hányan mondhatjuk el magunkról, hogy Isten szeretete mindenek előtt való az életünkben? Isten rajtunk keresztül munkálkodó szeretete elér másokat, és meg tud változtatni bárkit, még a legelvetemültebb bűnözőt is, mert Isten szeretete meg tudja puhítani a legkeményebb szívet is.

Isten szeretete bárkit meg tud változtatni. Az isteni fajta szeretet még a házasságot is át tudja alakítani. Néha megemlítem annak a szolgálónak a feleségét, aki az én feleségemhez fordult segítségért, mert már el akarta hagyni a férjét, aki testben és lélekben egyaránt durván bánt vele. Azt mondtam a feleségemnek:

"Jó lenne, ha rá tudnád venni mindkettőjüket, hogy eljöjjenek hozzánk egy beszélgetésre."

Amikor megérkeztek, megkérdeztem tőlük többek közt, megvan-e nekik a bővített bibliafordítás. Mivel megvolt nekik, azt mondtam:

"Egy papírlapra írátok ki az I. Korinthus 13:4 — 8-at. Amikor este lefeküsztek, mindketten olvassátok fel hangosan ezeket a verseket. Aztán, amikor felébredtek, ismét olvassátok fel őket."

Néhány hét múlva az asszony felhívta a feleségemet: "Tudod, minden este és minden reggel megtettük, amit Hagin testvér mondott. Hangosan felolvastuk azokat a verseket Isten szeretetéről."

Majd így folytatta: "Azóta, hogy felolvassuk azokat az Igéket, a férjem minden egyes nap bocsánatot kér. Azt mondja:

"Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy miért bántam olyan borzasztóan veled. Szinte hihetetlen, hogy miket mondtam neked."

És nem hagyta a hústestét uralkodni, inkább a szellemének engedett, hogy az uralkodjék felette. Isten szeretete már kiöntetett a szívébe, azaz a legbensőbb lényébe. Csak azt kellett megtanulnia, hogyan merítsen ebből a szeretetből. Amikor kezdte megengedni, hogy az isteni fajta szeretet uralkodjék felette, felesége elmondása szerint:

"Egészen más ember lett! De nem csak ő lett teljesen más, hanem én is. Rájöttem, én is nagyban hibás voltam abban, hogy végül a férjem mindig elvesztette a türelmét, mivel folyton zsörtölődtem vele. Jobb lett volna, ha befogom a számat. De már mindketten teljesen más emberek lettünk, mert Isten szeretete megváltoztatott minket."

Isten szeretete mindig célhoz ér! Ez jó néhány évvel ezelőtt történt. Az utóbbi években többször is találkoztunk ezzel a házaspárral, nagyon boldogan élnek együtt. Elmesélték nekünk, hogy igen sikeres a szolgálatuk, és az életük jobbá vált, mert megtanulták, hogyan engedjék meg Isten szeretetét uralkodni maguk felett. Az isteni fajta szeretet mindkettőjüket megváltoztatta. Hála Istennek, megtalálták a megoldást problémájukra. Az élet oly sok problémájára ebben a kijelentésben van a válasz: Isten szeretete soha nem vall kudarcot! Ezért, ha te megtanulsz szeretetben járni, akkor sosem fogsz kudarcot vallani, igaz?

Én most az isteni szeretetről — Isten bennünk levő szeretetéről — beszélek, és nem az emberi szeretetről. Ha a házastársak megtanulnak Isten szeretetében járni, házasságuk nem fog kudarcot vallani. Teljesen lehetetlen! Látnod, Isten szeretete bennünk van, de rajtunk áll, hogy működésbe hozzuk és gyakoroljuk-e, hogy növekedjen és fejlődjön. Mivel Isten szeretete nem vall kudarcot, szükséges többet tudnunk erről a fajta szeretetről. Meg kell tanulnunk, hogyan fejlesszük Isten szeretetét, és mit tehetünk, hogy növekedjen és teljessé váljon.

A szeretet a szellem gyümölcse

Meg kell értenünk, hogy a szeretet azért növekedhet és fejlődhet, mert a szellem egyik gyümölcse — a gyümölcs pedig növekszik. Amikor a Biblia a szellem gyümölcséről beszél, nem a Szent Szellem gyümölcseire utal. A szeretet az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse. A szellem gyümölcseit akkor kapod meg, amikor újjászületsz. A szeretet a szellem első gyümölcse, amit a Biblia említ.

GALATA 5:22,23 22. De a Szellemnek gyümölcse: SZERETET, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. 23. AZ ILYENEK ELLEN NINCS TÖRVÉNY. A Moffat-féle fordítás szerint: "De a Szellem termése: szeretet, öröm, békesség, jókedv, kedvesség, nagylelkűség, hűség, szelídség, önuralom — nincs törvény azok ellen, akik ezeket gyakorolják." A bővített hibli fordítás szerint: "... az ilyen dolgok ellen nincs törvény [ami vádolhatna]." (23. vers)

Ha szeretetben jársz, egy vádat sem lehet felhozni ellened! A King James változat fordítói a Galata 5:22-ben nagy betűvel írták a szellem szót, mintha az a Szent Szellemre vonatkozna.

Viszont a PV. E. Vine's Expository Dictionary of New Testament rámutat arra, hogy csak egy görög szó van a szellemre, és ez a pneuma, aminek jelentése lélegzet vagy szellem. Így néha nehéz megállapítani, hogy a Biblia a Szent Szellemről vagy az emberi szellemről beszél-e — kivéve, ha hangsúlyozza a Szent Szellemet —, mert ugyanaz a görög szó — pneuma — használatos mindkettőre.

Nyilvánvaló, hogy a Biblia a Galata 5:22-ben az emberi szellemről beszél, és nem a Szent Szellemről. Miből gondolom ezt? Nos, tedd fel magadnak a kérdést:

Hol nő a gyümölcs? A gyümölcs az ágakon nő az élet hatására, ami a törzsből vagyis a fa tövéből jön. Jézus azt mondta:

"Én vagyok a SZŐLŐTŐ, ti a SZÓLÓ VESZSZŐ: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek (Ján. 15:15)

Kik az ágak? A Szent Szellem? Nem, az ágak mi vagyunk. A gyümölcs az ágakon nő, nem a fa törzsén. Ezért — mivel az ágak mi vagyunk — tudjuk, hogy a szellem gyümölcse a mi újjáteremtett emberi szellemünk gyümölcseire vonatkozik. A szeretet gyümölcset a mi újjászületett emberi szellemünk termi meg, mert életet kapunk azzal, hogy a szőlőtőn, az Úr Jézus Krisztusban maradunk. Jézus jelképesen a fa példáját használta arra, hogy tanítson minket az újjáteremtett emberi szellem gyümölcséről. A János 15:4-ben Jézus csodálatos kijelentést tett. Azt mondta:

"A szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkéen marad. "

A szeretet az első gyümölcse az újjászületett emberi szellemnek, amelyet a Krisztus életében való lakozás táplál. Volt egy körtefánk a kis garlandi (Texas) faházunk hátsó udvarában. Magas cukortartalma folytán kiváló volt befőzésre. Amikor kimentem, hogy körtét szedjek feleségemnek a befőzéshez, soha nem találkoztam egy körtével sem, ami ne a körtefa ágain nőtt volna! Nos, miért az ágakon nőtt az a gyümölcs? Azért, mert kapott valamit a törzstől, vagyis annak a fának a tövéből.

Az élet, ami a töben volt, kiáradt az ágakba. Érthető tehát, hogy a szellem gyümölcse az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse, mert Krisztus élete van a szellemünkben. Az Ő élete szellemünk részévé vált Isten Igéjén keresztül, a, Szent Szellem által. Így az isteni fajta szeretet a szívünkbe van írva, vagyis a szellemünkbe. Mennyire megváltozna az életünk csak attól, ha engednénk, hogy ez a szeretet irányítson bennünket!

Mivel a szeretet az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse, így növekedhet és fejlődhet. Mivel Isten szeretete már kitöltötte a szívünkbe, csak rajtunk múlik, hogy kezdünk-e valamit ezzel a szeretettermészettel. Igaz, hogy Isten szeretete bennünk van, mert kitöltötte a szívünkbe, de nem munkálkodik és nem fejlődik, csak ha mi magunk működésbe hozzuk. Értsük meg, az isteni fajta szeretet fejlesztése és alkalmazása tőlünk függ.

Táplálhatjuk Isten szeretetét a szívünkben Isten Igéjével, alkalmazhatjuk azt a gyakorlatban, és akkor növekedni fog, mert a szeretet: gyümölcs! Ezért tudunk fejlődni a szeretetben, mert a gyümölcs növekedhet és fejlődhet. Gondoljunk csak bele. A gyümölcs sem teljesen éretten jelenik meg. Amikor láthatóvá válik az ágakon, még nem teljesen kifejlett, még éretlen. Kis rügyként indul, és úgy érik meg, ha életet kap a töből — a fa törzséből.

Meg szeretném mutatni, hogyan növekedhet, fejlődhet, és gyarapodhat a szeretet gyümölcse. Már több mint ötven éve házas vagyok. Amikor elvettem a feleségemet, úgy gondoltam, jobban már nem szerethetném, mint ahogy akkor szerettem. Most, több mint ötven évvel később, úgy tűnik, mintha akkor alig szerettem volna őt, annyival jobban szeretem most. Házasságunk elején megígértük egymásnak, hogy mindig szeretetben maradunk. Elmondhatom, hogy így van ma is!

Házasságunk hosszú ideje során felvettük azt a szokást, hogy minden étkezéskor, miután imádkoztunk, megcsókoljuk egymást. Gyakoroljuk a szeretetteljes viselkedést. Nagy jutalma van annak, ha gyakoroljuk a szeretetet. A szeretet mindig a másikat teszi első helyre. Még most sem vagyok tökéletes ebben, de mindig törekedtem arra, hogy a feleségem legyen az első helyen. Az évek hosszú során mindig megpróbáltam azt tenni, ami a feleségem tetszésére volt. Például, ha otthon vagyok, mindig én készítem el a reggelit. Ezt mindig így tettem, házasságunk több mint ötven éve alatt. És miközben készítem a reggelit, mindig a feleségemnek adom a legszebb tojást, a legjobb szelet szalonnát és a legjobban sikerült piritóst, mert a szeretet így tesz. Ez a természetes szeretet? Nem, az nem ilyen! A hústest azt mondaná: "Én akarom a legszebb szelet szalonnát! Én akarom mindenből a legjobbat! Érvényesítem a jogaimat és az akaratomat!" Én azonban nem engedem, hogy a hústestem uralkodjon rajtam.

Rossz hozzáállás lenne, és nem engedem, hogy rossz gondolkodásmód uralkodjék felettem. Hagyom, hogy Isten bennem levő szeretete uraljon engem. Mivel Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe, meg kell engednünk, hogy a szívünk uralkodjék felettük, ne a fejünk, vagyis a természetes gondolkodásunk. Minél kevesebbet beszélsz az egymás iránti szeretetről, és minél kevésbé mutatod azt ki, annál inkább eltávolodsz a másiktól. Végül annyira eltávolodhatsz a másiktól, hogy azt veszed észre, azon gondolkozol, miért is kötöttél házasságot. Ez a teljes igazság! Ugyanez igaz szellemi téren is.

Minél kevesebbet beszélsz Istenről, és minél kevesebbet olvasod a Bibliát és vallod meg, hogy szereted Istent, annál inkább elhalványul és meghidegül a kapcsolatod Istennel. Egy idő után már abban sem leszel biztos, hogy van üdvösséged! Minél gyakrabban vallod meg, hogy mennyire szereted Istent és az Ő Igéjét, annál jobban növekszik és fejlődik a szereteted Isten iránt. És Jézus egyre valóságosabb lesz számodra. Folyamatosan tápláld a szellemedben levő szeretet- természetet azzal, hogy gyakorlod az isteni fajta szeretetet. Ha állandóan gyakorlod, növekedni és fejlődni fog. A szeretet gyümölcse növekedik, fejlődik és gyarapodik! Isten szeretete sokszorosára növekszik, ha megvalljuk, és ha e szeretet alapján cselekszünk. Szeretetünket szavakkal és cselekedetekkel tudjuk kimutatni.

Cselekedjünk összhangban az isteni fajta szeretettel, és meglátjuk, hogy szeretetünk mennyire növekszik és sokszorozódik. Hála Istennek, tudunk növekedni a szeretetben, mert a gyümölcs növekszik. De gondoljuk meg: Isten szeretete nem tud igazán munkálkodni értünk, hacsak mi magunk nem fogjuk munkára.

A szeretet nem növekszik, nem fejlődik, ha nem gyakoroljuk. Nekik kell tehát

gondoskodnunk arról, hogy a szeretetünk fejlődjön — azáltal, hogy gyakoroljuk. A Biblia kijelenti: "... a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet..." (I. Ján. 4:18)

Nos, én nem hiszem, hogy valamelyikünk is eljutott volna a tökéletes szeretetre, de hála Istennek, tudunk növekedni és fejlődni a szeretetben! Hála Istennek, tökéletesebbé és érettebbé válhatunk a szeretetben. Ez nem jelenti azt, hogy még ebben az életben tökéletessé válunk. És azt sem jelenti, hogy olyan tökéletesek leszünk, mint Isten, Aki tökéletes. De azt jelenti, hogy érettebbé válhat az isteni fajta szeretetben. És ha tökéletességre nem is jutunk, de a szeretet gyümölcsének bimbózása és rügyezése meg kell hogy induljon az életünkben! Lehet, hogy időbe telik, míg a szeretet gyümölcse beérik. Lehet, hogy még nem látjuk a teljes nagyságú, érett gyümölcsöt, de néhány rügyecskét láthatunk már. És ahogy a rügyecskék megjelennek, biztosan tudhatjuk, hogy a szeretetünk napról napra növekszik, fejlődik.

Egyszer tartottam egy összejevetelt, ahol három pásztor is megjelent. Az alkalom után elmentünk együtt enni és beszélgetni. Ők az isteni szeretetről kezdtek el beszélni. Én csak hallgattam, nem sokat szóltam. Tudod, olykor az ember többet tanulhat, ha csak figyel és nem szól. Ha arról beszélsz, amit te már úgyis tudsz, abból nem sokat tanulsz! Arról beszélgettek, hogy a hívőknek mennyire nem sikerül szeretetben járniuk. Egyszer csak az egyikük felemelt hangon azt mondta: — Megmondom, mit tegyünk! Imádkozzunk! Imádkozzunk azért, hogy Isten adjon nekünk szeretetet. Nincs meg bennünk Isten szeretete, pedig nagy szükségünk lenne rá. Én nem szóltam semmit, de magamban azt gondoltam: Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe, ezért ha valakinek úgy tűnik, nincs szeretet a szívében, csak meg kell tanulnia, hogy annak a világosságában járjon, ami már az övé.

Ez itt a probléma. Végül az egyik pásztor megkérdezte tőlem:

– Hagin testvér, te mit gondolsz erről?

– Tényleg kíváncsiak vagytok a véleményemre? - kérdeztem.

– Persze! - mondta az egyik.

– Nos, barátaim, ha nincs bennetek semmi szeretet, ahogy azt az imént kijelentettétek, akkor nektek üdvösségre van szükségetek! Döbbsen néztek rám — mintha vizes mosogatórongyot vágtam volna hozzájuk. Így folytattam:

– Úgy beszéltek, mintha nem lenne bennünk az isteni szeretet. A Biblia viszont kijelenti: "Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait." (I. Ján. 3:14) Ha pedig van üdvösségünk, akkor a szívünkben van Isten szeretete, mert a Biblia azt is mondja, hogy "az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által." (Róm. 5:5) Az a pásztor, aki a kérdést feltette nekem, döbbsen arcot vágott, majd így szólt:

–Tudod, igazad van! Megmondom mit tegyünk: imádkozzunk Istenhez, hogy adjon nekünk szeretet keresztséget. Imádkozzunk, hogy keresztseljen meg minket az Ő szeretetében! Mire én:

– Szeretet keresztség nem létezik. A szeretet nem keresztség. A szeretet az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse, ami a Szent Szellem munkája által jön létre az újjászületés során. Nem arról van szó, hogy imádkoznunk kell Istenhez, küldjön nekünk szeretetet, hisz már átadta a hívőknek az isteni fajta szeretet egy mértékét, épp úgy, ahogy adott egy mértéket minden hívőnek az isteni fajta hitből is. Arról van szó csupán, hogy fel kell gerjesztenünk és használnunk kell, ami már megvan bennünk!

Majd hozzátettem:

– Ha van üdvösségünk, akkor rendelkezünk az isteni fajta szeretet egy mértékével. Imádkozhatsz, míg az erek ki nem dagadnak a fejedben, hogy Isten adjon több szeretetet. A benned lévő szeretet azonban nem fog növekedni, amíg nem táplálsz Isten Igéjével, és nem gyakorlod, hogy fejlődni tudjon. Ha fejleszted, akkor növekedni fog. Az isteni fajta szeretet növelésének az a módja, hogy táplálkozunk Isten Igéjével, és a gyakorlatban alkalmazzuk. A szeretetet gyakorolni kell mielőtt eredményeket hozna, mert a szeretet a szellem gyümölcse. Ha viszont hűségesen gyakorlod az isteni fajta szeretetet, hatalmas gyümölcsöt fog teremni. Az isteni fajta szeretet gyümölcs.

Az Ige azt mondja, hogy ha mi a szőlőtőn maradunk, sok gyümölcsöt termünk majd. (Ján. 15:1-8) Ezért, ha a hívőben nincs szeretet, nyilván nem a szőlőtőn van, és így a töről nem veszi

magához a tápanyagot, ahogy kellene. Á hívőket gyakran foglalják le a természeti történések, és folyton e szinten mozognak. Így nem aknázzák úgy ki azokat az áldásokat, amik hozzájuk tartoznak. Nem szakítanak időt arra, hogy táplálkozzanak a szőlőtőből, az Úr Jézus Krisztus és az Ő Igéjének közössége által.

Ezért kell első helyre tenni a szellemi dolgokat. A szeretetben való növekedéshez mindössze annyit kell tenni, mint Őbenne maradni és hagyni, hogy Ő megmaradjon bennünk. Ezt el tudjuk érni imával, az Igével és a Vele való közösséggel. Gyakorold azt a szeretetet, ami már a bensődben van! Ne keseredj el, ha még csak néhány rügyecskét látsz az ágakon a szeretet gyümölcséből. Továbbra is csak maradj Őbenne.

Tölts időt azzal, hogy Őrá várakozol, és táplálkozol az Igéjével, akkor a most még csak rügyező szeretet virágba borul, és végül igen bőséges gyümölcsöt hoz Isten dicsőségére.

A szellemben járás: szeretetben járás

Szeretnék rámutatni még valamire az Isten szeretetében való járással kapcsolatban. A Galatákhoz írt levelében Pál beszél a Szellemben járásról. Ne felejtsük el, ez a levél nemcsak egy gyülekezetnek íródott. Ez a levél arra készült, hogy felolvassák Galácia szerte minden gyülekezetnek. GALATA 5:16 16. SZELLEM SZERINT [SZELLEMBEN — ang. ford.] járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyék. Sokszor, ha a hívők a Szellemben járásról beszélnek, valami titokzatosság jelenik meg a szemükben, "elködösül" a tekintetük.

Úgy tűnik, abban a hiszemben vannak, hogy a Szellemben járás valami misztikus megtapasztalás, amiben az ember csak lebeg, elragadtatva a Szent Szellemben. A Szellemben járás azonban nagyon egyszerű. A Szellemben járás a szellem gyümölcsében való járást jelenti. A Szellemben járás nem más, mint a szeretetben járás. Figyeljük meg, mit mond Pál a Szellemben járásról. Először felsorolja a hústest cselekedeteit, majd a szellem gyümölcseit említi.

GALATA 5:16, 18-25 16. Mondom pedig, SZELLEM SZERINT [szellemben] JÁRJATOK, és a testnek kívánságát véghez ne vigyék. Ha azonban a SZELLEMTŐL VEZÉRELTETTEK, NEM VAGYTOK A TÖRVÉNY ALATT. A TESTNEK CSELEKEDETEI PEDIG NYILVÁNVALÓK, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. 20. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések., harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések. 21. Irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások és ezekhez hasonló: melyekről előre mondom néktek, amiképpen már ezelőtt is mondtam, hogy akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek. 22. DE A SZELLEMNEK GYÜMÖLCSE: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, szelídség, mértékletesség. 23. AZ ILYENEK ELLEN NINCS TÖRVÉNY. 24. Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. 25. Ha Szellem szerint élünk [szellemben élünk — ang. ford.], SZELLEM SZERINT IS JÁRJUNK [járjunk a szellemben — ang. ford.].

Pál azt mondta: "A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók..." (19. vers) Ezt úgy is mondhatnánk, hogy ha a hústested szerint élsz, akkor a hústested cselekedetei nyilvánulnak meg, és azok uralnak téged. Majd felsorolja a hústest cselekedeteit: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások.

A 22. versben viszont Pál a szellem gyümölcseit sorolja fel: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Figyeljük meg, mit mond Pál a Szellemben járásról: "Mondom pedig, Szellemben járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyék (Gai. 5:16 — ang. ford.)

Nos, hogyan járunk tehát Szellemben? Ha Szellemben járunk, akkor a szellem gyümölcsében járunk. Ha a Szellemben járunk, akkor a szeretetben járunk!

Más szóval, a Szellemben járás a szeretetben, örömben, békességben, béketűrésben, szívességben, jóságban, hűségben, szelídségben és mértékletességben való járást jelenti. Majd pedig kijelenti Pál: "... az ilyenek ellen nincs törvény."

Más szóval: ha a Szellem gyümölcsében jársz, nincs törvény, ami bármivel is vádolhatna téged, mert így a törvény minden követelményét be fogod tölteni. Egyszerűen szólva, a Szellemben járás az újjáteremtett emberi szellem kilenc gyümölcsében való járást jelenti. Ez a lényege a Szellemben való járásnak.

A szeretet nem illeti gonosszal felebarátját

Most nézzük meg a Róma 13:10-et, mert van itt egy igazság, amit meg kell értenünk ebben az igeversben az isteni fajta szeretetről.

RÓMA 13:10 10.

A SZERETET NEM ILLETI GONOSSZAL A FELEBARÁTOT. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet.

Az isteni fajta szeretet egy másik jellemzője, hogy "a szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot." (Róm. 13:10) Ezt a verset mondhatnánk így is, megtartva eredeti értelmét: "A szeretet senkivel szemben sem követ el gonoszságot."

Az évek során feleségemmel együtt volt alkalmunk a szolgálatban, hogy gyakoroljuk az isteni fajta szeretetet, hogy szeretetünk növekedjen és fejlődjön. Egyszer meghívtak prédikálni egy helyre, és nekünk alig volt annyi pénzünk, hogy tankoljunk, és eljussunk a gyülekezetig. Odaértünk azért időben, prédikáltam is aznap este. Az összejövetel után már nagyon éhesek voltunk, mert egész nap utaztunk és alig ettünk valamit. Az ottani pásztor lakásában laktunk, azt gondoltuk tehát, hogy majd adnak valamit ennünk, miután hazajöttünk az istentiszteletéről. De nem vittek el minket vacsorázni az alkalom után, és otthon sem adtak nekünk semmit. Lefeküdtek, mi pedig éhesen aludtunk el. Másnap éhesen ébredtünk. Mire felkeltünk, már elmentek hazulról. Talán azért mentek el, hogy nekünk valamit hozzanak reggelire — vélte a feleségem.

De nem jöttek vissza. Később azt mondta: Biztos visszajönnek majd dél körül, és elvisznek minket ebédelni. Ebédidőre sem jöttek vissza. Egy vasunk se volt, minden pénzünket arra költöttük, hogy eljussunk a gyülekezetig prédikálni. Nem sokkal a gyülekezeti alkalom kezdete előtt értek vissza, hogy rendbe hozzák magukat, majd elindultunk a gyülekezetbe. Szó sem esett arról, hogy meghívnának vacsorára, vagy bármit adnának enni. Meg sem kérdezték, hogy ettünk-e valamit, netán éhesek vagyunk-e. Már másfél napja nem ettünk semmit, nagyon éhesek voltunk. Más az, amikor az ember böjtöl, és Istent keresve szándékosan tagadja meg az ételt a testétől!

De mi akkor éppen nem böjtöltünk. Jóformán már nem láttunk az éhségtől. Majd, miután befejeztük a gyülekezeti alkalmat a második este, úgy gondoltuk, most meghívunk bennünket vacsorára. Még csak nem is céloztak rá. Aludni tértek. Mi is. Másnap reggel, mire felkeltünk, már elmentek. Azt gondoltuk, tán csak visszajönnek dél felé, és végre elvisznek minket ebédelni, vagy legalább adnak valamit. De nem jöttek.

Végül bementünk a konyhába körülnézni, talán találunk valami ehetőt — már kopogott a szemünk az éhségtől. Egy száraz hotdogot, egy tojást, és egy szelet száraz kenyeret találtunk. Megpirítottuk a kenyeret, felmelegítettük a hotdogot, megfőztük a tojást. Mindkettőnknek jutott egy-egy fél szelet pirítós, fél adag hotdog, fél tojás, és egy-egy pohár víz.

Azt mondtam a feleségemnek: Most már a tettek mezejére lépek! Tudod, az ember hústeste és feje könnyen haragra gerjed, ha méltatlanul bánnak vele. Azért mondja a Biblia, hogy nekünk ezeket alávetettségben kell tartanunk a szellemünk által. Azt mondtam: Felhívom a területi főfelügyelőt, és megkérdezem tőle, miféle szolgálókat alkalmaznak erre felé? Két napja nem ettünk

semmit! Ha az ember nem vigyáz, ilyen helyzetben a hústeste át akarja venni az irányítást. Oda is mentem a telefonhoz, és elkezdtem tárcsázni a területi főfelügyelő számát, de valami a bensőmben visszatartott. Krisztus szeretete fogta vissza a szívemet. Visszamentem a feleségemhez:

"Nem megy. Nem vagyok képes felhívni a területi felügyelőt. Isten áldja meg őket! Az ilyen emberek, mint ez a pásztorházaspár, úgysem jutnak messze szellemi téren, de én nem vagyok hajlandó hozzájárulni a bukásukhoz. Nem akarom elgáncsolni őket. Nem érdekel, ha tényleg rosszat tettek is. Nekem, függetlenül az ő tetteiktől, szeretetben kell járnom, mert a Biblia azt mondja, hogy a szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot.

"Nos, hazajöttek a gyülekezeti alkalom előtt a harmadik napon is, de említést sem tettek holmi vacsoráról, azt sem kérdezték meg, hogy éhesek vagyunk-e. Elmentünk a gyülekezetbe, majd hazahoztak minket, persze semmit sem adtak vacsorára. A pénzadományból sem kaptunk, hogy vehettünk volna magunknak valami ennivalót. Farkaséhes voltam! Ha az ember napok óta koplal, hústeste üvöltve követelőzik!

"Felhívom a területi főfelügyelőt és megkérdezem tőle, miféle pásztorai vannak errefelé!" — mondtam újfent. Ha az ember a fejére vagy a hústestére hallgat, biztos, hogy bajba jut. Odamentem a telefonhoz, hogy felhívjam ezt az embert, de belül valami csak nem engedte meg nekem. Krisztus szeretete visszatartott engem. Nem, ezt nem tudom megtenni — mondtam a feleségemnek. Nagy kedvem lett volna az alkalom után beülni az autóba és egyszerűen otthagyni őket. De ezt sem tehettem. Először is a hívek a gyülekezetben megkérdeznék a pásztorról:

"Hova lett Hagin testvér?" Aztán azon törnék a fejüket, miért mentem el, s ez rossz fényben tüntetné fel a pásztorot.

Ettől függetlenül a következő nap még mindig éhesek voltunk! Újra csak elkezdtem tárcsázni a területi főfelügyelő számát. Hiába. Nem ment. Helyette azt mondtam a feleségemnek: Ezt nem tudom megtenni. Isten áldja meg a drága szívüket, szegények úgysem viszik sokra a szolgálatban, ha így folytatják — mondtam. — Én nem akarok hozzájárulni a bukásukhoz. Itt maradok vasárnapig. Azt teszem, amit tennem kell, a többi az ő dolguk.

A jellemtelen, nemtörődöm emberek sehol sem állják meg a helyüket, különösen nem a szolgálatban. Valójában ezt a házaspárt sosem lett volna szabad alkalmazni a szolgálatban. Én azonban nem járulok hozzá a bukásukhoz, mert az nekem lenne káros szellemi téren. Előbb vagy utóbb úgy is le fogják aratni, amit vetettek, de én nem segítek nekik ebben az aratásban. Mellesleg a szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. A szeretet nem vesz tudomást az elszenvedett igazságtalanságról. A szeretet — Isten szeretete — hosszútűrő, türelmes és kedves.

Végül a gyülekezet egyik diakónusa meglátogatott minket, és kérdezősködni kezdett. Láttam rajta, tudja, hogy valami nincs rendben. Nem akartam megbántani a pásztorot azzal, hogy bizalmaskodom az egyik diakónussal. Á szeretet nem illeti gonosszal a felebarátját. Mindent elkövettem tehát, hogy semmi sértőt ne mondjak a pásztorról. A diakónus végül azt mondta: Gyertek el hozzánk! Háza udvar felőli bejáratához vitt minket ahol egy mélyhűtő volt, tele hússal és zöldséggel. Azt mondta:

Vigyetek, amit csak akartok. Vittünk haza élelmiszert, és elkészítettük magunknak. A pásztor és felesége azonban egész további ottlétünk alatt egyszer sem hívott meg minket még egy falatra sem. Minden este pénzadományt gyűjtöttek, amiből nekünk nem adtak, hogy vehessünk valami ennivalót. Á legutolsó gyülekezeti alkalom estéjén aztán szerény pénzadományt adtak nekünk. Úgy emlékszem, az egész hétre negyvenhárom dollár körüli összeget. Keményen meg voltunk próbálva, hogy ki ne kerüljünk a szeretetből.

Én azonban nem zúgolódtam, nem panaszkodtam miatta. Szeretetben kell járnom, ha meg akarom őrizni az egészségemet. Sokkal jobban szeretem, ha jól érzem magam. Így, feleségemmel együtt, hitünket Istenbe vetettük. Tudtuk, hogy végül Isten gondoskodik rólunk, úgy tettünk, mintha mi sem történt volna. Mi lett a házaspárral később? Kis idő múltán, a területi felügyelő felhívott telefonon: "Prédikáltál náluk?"

Mondtam neki, hogy tartottam alkalmat a gyülekezetükben. Megkérdezte tőlem: Éreztél valamit a szellemedben mialatt ott voltál? Nos, nekem semmiféle szellemi érzésre nem volt akkor szükségem! Mivel annyi napon keresztül nem ettem, a gyomrom mindenképpen jelezte, hogy

valami nincs rendben! Azt mondta: "Foglalkoznunk kellett azzal a házaspárral. Nem tehetünk mást, el kellett vennünk azt a gyülekezetet tőlük." Megemlítem, az volt az utolsó gyülekezet ahol az a házaspár pásztori munkát végzett. A területi főfelügyelő bevonta működési engedélyüket.

Azóta senki sem hallott felőlük. Egyszerűen eltűntek a színről. Nekünk, Krisztus Testében szeretettel kell kezelnünk egymást! A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot! Nem tehetjük, hogy rosszul bánunk az emberekkel és ugyanakkor abban a hitben ringatjuk magunkat, hogy sikert arathatunk Isten dolgaiban.

Egyszer egy másik ember gyülekezetében prédikáltam itt, Oklahoma államban, és örültem, hogy ez alkalommal egyedül mentem. Abban az időben a gyerekek még kicsik voltak, és a feleségem nem tudott mindig velem jönni. Ez a pásztor egy igen szép pásztorlakásban lakott; a gyülekezeti épület pedig az egyik legszebb téглаépület volt azon a vidéken.

Tudnunk kell, hogy abban az időben nem sok teljes evangéliumi gyülekezeti ház épült téglából. Sok volt a fából épített gyülekezeti ház, és nagyon kevés a téглаépület. Ennek a pásztorlakásnak a gyülekezeti háza volt az egyik legszebb a városban, és ugyancsak nagyon szép volt a pásztorlakása. Nos, azzal, hogy prédikáltam ebben a gyülekezetben, újra alkalmam nyílt, hogy ne illessem gonosszal a felebarátomat. Az történt, hogy ez az ember a pásztorlakása mögött szállásolt el engem — a tyúkólban! És még csak ki sem takarította rendesen; az egész tele volt tyúkkürülléssel. Betett az ólba egy ágyat, és ez lett az én szállásom. El tudod képzelni, milyen érzés volt. És persze foglalkoznom kellett a hústestemmel, ahogy nyilván neked is kellene hasonló esetben. Hústestem fellázadt, és azt gondoltam: Ezt aztán már nem tűrhetem! El fogok menni!

De ugyanakkor rájöttem, mégsem mehetek el, mert az Isten nyájának lenne kárára. Az emberek azon gondolkodnának, hogy miért mentem el, és gyanakodni kezdenének a pásztorra. Látod, a szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot, és Isten szeretete bennünk soha sem veszi figyelembe, ha méltatlanságot kell elszenvednie. Ezért nem mentem el. Úgy döntöttem kibírom és maradok egy hetet, nehogy rossz fényben tüntessem fel a pásztorot. Azt mondtam az Úrnak:

"Uram, megmondom Neked, mit teszek. Tudom, hogy eredetileg hosszabbra terveztük, de én befejezem ittlétemet a hét végén."

Az első összefüggésbe bejelentettem, hogy csak vasárnap estig prédikálok. Mindent elkövettem, hogy a pásztorot ne hozzam kellemetlen helyzetbe, és vasárnap este elutaztam. Kíváncsi vagy, mi történt ezzel a pásztorral? Harminckilenc éves korában halt meg, torokrákban. Ez volt az utolsó gyülekezet amit pásztorolt. Halála előtt már nem is végzett pásztori munkát, hanem egy élelmiszerüzletben dolgozott. Látod, kedves barátom, ha az ember nem jár szeretetben, teljesen megnyitja magát az ördög támadásainak. Majd magad is rájössz arra, hogy az egyik oka annak, hogy annyi betegség van Krisztus Testében, még a prédikátorok között is, hogy a hívők nem járnak szeretetben egymással. Az emberek addig nem tudnak meggyógyulni, amíg meg nem változtatják a szívüket, és el nem kezdenek szeretetben járni egymással.

Az Isten szeretetében való járás az az út, amely a boldoguláshoz vezet az életben. Az isteni fajta szeretet vezet téged győzelemre az élet minden területén. Egyszerűen csak törekedj arra, hogy azt tedd, amit a Biblia mond, és gyakorold az isteni fajta szeretetet. Nem tudsz boldogulni, ha nem bánsz rendesen az emberekkel, vagy ha haragot táplálsz a szívedben. Rászoktattam magam az évek során, hogy így gondolkozzam:

"Hogy fogja érinteni a másik embert az, amit mondani vagy tenni fogok? A szeretet senkivel sem tesz gonoszt. Amit mondani vagy tenni akarok, nem árt-e a másik embernek? Ha igen, akkor ezt nem mondhatom, illetve nem tehetem meg." Kérlek, ne érts félre. Messze vagyok attól, hogy tökéletes legyek. Volt, hogy én is elrontottam. De amikor észrevettem, hogy nem járok szeretetben, amilyen gyorsan csak lehetett, megbántam bűnömet, és azonnal visszatértem az isteni szeretetben való járásra.

A szeretet nem cselekszik gonoszul a házasságban

Az isteni fajta szeretet nem illeti gonosszal felebarátját. Nos, ez vonatkozik a férjekre és

feleségekre is. Ha házas vagy rád is vonatkozik, hogy ne cselekedj gonosz módon házastársaddal, igaz? Ezért ha te az isteni fajta szeretetben akarsz járni, akkor semmi rosszat nem tehetsz a férjednek vagy a feleségednek. Amikor problémák jelentkeznek a házasságban, a férfiek kérdezzék meg maguktól:

"A szeretet mit tenne?" A feleségek is kérdezzék meg maguktól: "A szeretet mit tenne?" Én most az isteni szeretetről beszélek, és nem az emberi szeretetről. Az emberi szeretet ingatag. Nem lehet az emberi szeretet szerint járni, és egyben sikeres kereszténynek lenni. Az emberi szeretet nem sokkal több testi vonzalomnál. Egyszer egy asszony megkérdezte, beszélhetne-e velem. Azt mondta:

- Azt hiszem, már nem szeretem igazán a férjemet.
- Mit akarsz ezzel mondani — kérdeztem,
- már nem szeretted a férjedet?
- Ó, csodálatos ember, és jó is hozzám. Igazán csodálatos ember. De én mintha már nem szeretném őt.

Láthatod ebből, ennek az asszonynak arra volt szüksége, hogy megújítsa elméjét Isten Igéjével. Elkezdtem beszélni neki Isten szeretetéről, és tanítottam őt, hogyan kell fejlesztenie Isten szeretetét, hogy növekedjen és sokasodjon. Végül azt mondtam: — Miért nem hagyod, hogy Isten szeretete irányítson téged? Isten szeretete megold minden felmerülő problémát. Tudnod kell, ha az isteni fajta szeretetben jársz, minden helyzetből sikeresen jössz ki, mert Isten szeretete kitart minden körülmény között, bármi is történjék.

Az isteni fajta szeretet bennünk van! Képesek vagyunk úgy szeretni, ahogy Isten szeret. Ha a Bibliára hallgatunk, és legfőbb célunknak Isten szeretetét tűzzük magunk elé, és bensőnkben fejlesztjük Isten szeretetét, életünk minden területén boldogulni fogunk. A férjeknek és feleségeknek meg kell engedniük, hogy Isten szeretete uralkodjék felettük — nem pedig a pusztán természetes, emberi szeretet. A feleség és a férj között van egy bizonyos mértékű testi szeretet, vonzalom. Ám a természetes szeretet olyan felszínes, hogy egyik pillanatról a másikra átsaphat gyűlöletbe. Isten szeretete ezt soha sem teszi.

Láthatod, milyen nagy előnye van a keresztényeknek más emberekkel szemben. Nemcsak természetes szeretettel szerethetik férjüket vagy feleségüket, hanem egymás iránti természetes vonzalmukhoz hozzáadhatják ezt az isteni szeretetet is. Szerethetik egymást az isteni fajta szeretettel, amely soha nem keresi saját hasznát, mindig azt keresi, ami a másinak jó. A házastársaknak azt kell gyakorolniuk, hogy mindig a másik érdekét tegyék a maguké elé.

Azok a házaspárok, akik megteszik ezt, itt a földön megtapasztalhatják a Mennysországot a házasságukban. A házasságban is igaz, tedd a másikat az első helyre. Gondolkozz el magadban: Hogyan tudnék áldás lenni házastársamnak. Mindig arra gondold, ami a másinak jó, ne arra, ami neked. Néhányan nem ezt teszik, és emiatt problémák jelentkeznek a házasságukban. Vannak például olyan nagyon kedves asszonyok, áldott legyen a szívük, akik úgy gondolják, ők túl szentek és "szellemiek" ahhoz, hogy szexuális kapcsolatuk legyen a férjükkel. De ez az igevers rájuk is vonatkozik:

A szeretet nem cselekszik gonoszul senkivel sem. Ők ezt a verset nem alkalmazzák a gyakorlatban a férjükkel kapcsolatban. Tesznek-e azzal valami rosszat a férjüknek, hogy nem teljesítik feleségi kötelességüket? Feltétlenül! Ők lesznek felelősek azért, ha a férjük elbukik és bűnbe esik, és osztozniuk kell a felelősségben. Néhányan közlik azt mondják: "Igen, de Isten mondta nekem, hogy ne folytassak testi kapcsolatot a férjemmel.

" Ha Ő mondta, akkor hazudott az Igéjében, mert az Ő Igéje azt mondja, hogy a házastársak ne fosszák meg egymást maguktól.

KORINTHUS 7:5 5.

NE FOSSZÁTOK MEG EGYMÁST, hanem ha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjete a böjtölésre és az imádkozásra, azután ismét együvé térjete, hogy a sátán meg ne kísértsen titeket.

A Biblia szerint a férjnek és a feleségnek nem szabad megfosztania egymást maguktól. Mit jelent ez? A Moffat fordítás szerint: "Ne tartóztassátok meg magatokat a szexuális kapcsolattól, kivéve, ha közösen úgy döntötök, hogy egy ideig így tesztek..." Más szavakkal, ha mind a férj, mind a feleség beleegyezik, tartózkodhatnak a szexuális kapcsolattól egy időre, azért, hogy átadhassák magukat a bűjnek és az imádkozásnak. De a Moffat fordítás így folytatja: "Majd ismét jöjjetek egybe." Ez azt jelenti, hogy keljete egybe, és folytassátok újra házastársi kapcsolatotokat. Láthatod, a szeretetben járásnak köze van életünk minden területéhez, még a házaselethez is.

A Biblia pontosan megmondja a házasságban élőknek, hogyan éljenek a feleségükkel vagy férjükkel. A Biblia kitér életünk minden területére. Feleségem és én alkalmakat tartottunk egy pásztornál évekkel ezelőtt. Feltűnt nekem, bármit is kérdezett az ember ettől a pásztortól, ő mindig csak azt felelte:

"Meg kell kérdeznem a feleségemtől." Úgy tűnt, hogy a felesége az élete minden területét szigorú ellenőrzés alatt tartja. Három héten keresztül tartottunk alkalmakat ennél a pásztornál, majd volt egy hét szünetünk. Azt mondta nekem ez a pástör:

"Hagin testvér, a feleségemmel elmegyünk a hegyekbe. Van kedvetek eljönni velünk?"

Volt szabadidőnk, így elmentünk velük. Mialatt ott voltunk, elmondta nekem:

"Hagin testvér, néha még négy hónap is elmúlik, hogy a feleségem megengedné nekem, hogy vele háljak. Nagyon szeret viszont a hegyekbe járni. Így az egyetlen dolog amivel rávehetem, hogy házaseletet éljen velem az, hogy elviszem őt a hegyekbe."

Épp csak valamivel volt idősebb nálam, én meg harminc körüli lehettem akkoriban. Ez a pástörfeleség azzal, hogy tartózkodott a házaselettől, azt is okozhatta volna, hogy a férje elbukik.

Néhányan biztos megjegyezték volna: Nahát, mit meg nem tett ez az aljas pünkösdi pástör! Ha elbukott volna, főleg a feleségét terhelné a felelősség. A szeretet senkivel sem cselekszik rosszat vagy gonoszt. Ez a feleség pedig gonoszul cselekedett a férjével. Valójában megszegte Isten Igéjét.

Nem Isten volt az, aki azt mondta neki, hogy ne folytasson testi kapcsolatot a férjével, hisz az Igében az áll:

"Ne fosszátok meg egymást. "(I, Kor. 7:5) I

Isten szeretete az élet minden területén működik, így a házastársi kapcsolatban is. A férjnek és feleségnek fel kell tenniük a kérdést: Mit tenne most a szeretet? Ha pedig növekedni és fejlődni kívánunk az isteni fajta szeretetben, akkor még mielőtt válaszolnánk az embereknek, fel kell tennünk magunknak a kérdést:

Hogy cselekedne Isten szeretete? Mit tenne Isten szeretete? Így elérhetjük, hogy az isteni fajta szeretet bőségesen jelen legyen az életünkben! Isten szeretete sosem vall kudarcot, ezért ha Isten szeretetét munkára fogjuk az életünkben, mi magunk sem vallhatunk kudarcot soha. Tedd meg ezt a megvallást a szívedből: Isten szeretete kitöltetett a szívembe a Szent Szellem által. Minden törekvésem az, hogy megengedjem ennek a szeretettermészethetnek, hogy uralkodjon felettem.

Isten szeretettermészete a szívemben — a szellememben van. Ezért én nem fogom megengedni, hogy természetes emberi értelmem uralkodjék felettem. Megtiltom a hústestemnek, hogy uralkodjék rajtam.

Szellemben járok, mert szeretetben járok Szeretet vagyok, és nem gyűlölet. Gyakorolni és alkalmazni fogom a szeretet gyümölcsét, hogy növekedjen és sokasodjon. Úgy is gyakorlom az isteni fajta szeretetet, hogy nem veszem figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednem. Mindenkiről a legjobbat gondolok, így a szeretetem növekedhet, fejlődhet, és sokak számára áldás leszek Mindenek felett Isten szeretetét keresem az életben, mert így a szeretetem bővölködni fog, és Isten le fogja aratni a dicsőséget.

2.fejezet

Az isteni fajta szeretet az újjászületés bizonyítéka

Sokan úgy gondolják, üdvösségüknek az a tény a bizonyítéka, hogy csatlakoztak egy bizonyos gyülekezethez. Vagy azt hiszik, mivel egy bizonyos módon, bizonyos előírások szerint vízkeresztiséget vettek, máris úton vannak a Mennyországba.

Néha hallani embereket így beszélni: Neked az én gyülekezetembe kell tartoznod, különben nincs üdvösséged. Vagy azt mondják: A mi előírásaink szerint kell megkeresztelkedned, mert másképp nem üdvözülhetsz. Csak így juthatsz a Mennybe.

De mi a bizonyítéka az újjászületésnek a Biblia szerint? A Biblia alapján tudjuk, hogy üdvösségünk van, mert megvallottuk Jézus Krisztust Urunknak. (Róm. 10:9,10) A Biblia azt is mondja, onnan tudjuk, hogy üdvösségünk van, mert szeretjük az atyánkfiait.

I. JÁNOS 3:14 14. MI TUDJUK, hogy általmentünk a halálból az életbe, MERT SZERET JÜK A MI ATYÁNKFIAIT...

Szeretem ezt a verset: MI TUDJUK, hogy általmentünk a halálból az életbe... "Ez csodálatos, nem? Nem azt mondja ez a vers: Mi úgy gondoljuk, hogy általmentünk a halálból az életbe... Nem azt olvassuk, hogy ez az én véleményem vagy az én elméletem; sem azt, hogy ezt így sikerült kiokoskodnom.

Nem, az apostol azt mondja: "Mi tudjuk, hogy általmentünk a szellemi halálból az örök életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait... " Amikor János azt mondta: "...általmentünk a halálból az életbe...", nem a fizikai halálról beszélt. Mi még nem mentünk át a fizikai halálra. Eljön a nap, amikor a fizikai halál legyőzetik.

A fizikai halál utolsó ellenséggént töröltetik el, de ez még nem történt meg. Nem, itt nem erről van szó. A halál szót használva, János a szellemi halálról beszél, ami az emberi szellemnek Istentől való elkülönülését jelenti. Ezért ezt a verset így is olvashatjuk: Mi tudjuk, hogy átmentünk a szellemi halálból és következményeiből — az Istentől való örök elkülönültségből — az örök életbe, mert megvan bennünk az a gyümölcs, amit szeretetnek neveznek.

Az újjászületéskor Isten Szellemétől születünk meg, és akkor Isten szeretete a szívünkbe jön. Amikor újjászülettünk szellemileg részesedtünk Isten életéből és szeretetéből. Az örök élet Isten élete, amiből szellemünk részesedett.

Természetes, fizikai születésünk szüleink életéből és természetéből részesedünk. Amikor Istentől születünk, Isten természetéből részesülünk. Isten természete élet és szeretet. Isten szeretete kitölteti a szívünkbe és örök életet kapunk.

A Biblia azt mondja, ha nem szeretjük testvéreinket, a szellemi halálban maradunk. A szellemi halál az az állapot, amelyben voltunk, mielőtt újjászülettünk. Akkor még sátán volt a szellemi atyánk. (Róm. 5:17-21)

Isten szeretete a szívünkben a bizonyíték arra, hogy átkerültünk a sötétség hatalmából, a sátán királyságából Isten országának világosságába. (Kol. 1:13)

Amikor újjászülettél, átmentél a szellemi halálból a szellemi életbe. Ezért nincs szükség arra, hogy imádkozz és böjtölj, hogy tiéd legyen az isteni fajta szeretet, hogy tudd szeretni a testvéreket. Ha üdvözültél, akkor a tiéd Isten szeretete is, mert kitöltetett a szívedbe a Szent Szellem által.

Ha Isten szeretete nincs a szívedben, akkor még nincs üdvösséged. Ez ilyen egyszerű, mivel az I. János 3:14 utolsó része ezt mondja: "... Aki nem szereti az ő atyafiát, a halálban marad. " Ez azt jelenti, hogy ha valaki nem szereti testvérét Krisztusban, még mindig a szellemi halálban, vagy más szóval Istentől való elkülönültségben van.

Mikor a hívők azt mondják, nem szeretik testvéreiket, ilyenkor általában a hústestükben keresik Isten szeretetét, de Isten szeretete nem a hústestben van. A szívünkben, vagyis a szellemünkben kell keresniük Isten szeretetét, majd pedig munkára kell fogniuk.

A Biblia szerint te tudod, hogy átmentél a halálból az életbe, mert szereted a testvéreket! Ha

nincs meg Isten szeretete a szívedben, akkor nincs semmi bizonyítékod az üdvösségedre — azaz nincs bizonyítékod, hogy átmentél a halálból az életbe. Ne feledd, a szeretet a legelső gyümölcs, ami az újjászületéskor jön létre.

Miből tudjuk, hogy üdvösségünk van?

János a halálból az életbe való átmenetelben jelöli meg az újjászületés bizonyítékát. Képzeld el például, hogy részt veszel egy temetésen, és a szertartás kellős közepén a halott felugrik teljesen egészségesen, életre kelve. Ő átmént a fizikai halálból az életbe.

Ha te ennek ellenére odamennél ehhez az emberhez, és elkezdenéd neki bizonygatni, hogy ő még mindig halott, egyszerűen kinevetne. Azt mondanád neki: Lassan a testtel! Te halott vagy! Te nem élhetsz, mert nem tartozol a mi gyülekezetünkbe! Nem a megfelelő szertartások szerint vettél vízkeresztiséget, ezért halottnak kell lenned! Te nem tartozol közénk, tehát halott vagy!

De hiába mondanál akármit is annak az embernek, aki átkerült a halálból az életbe, rád se hederítene. Ő tudja, hogy átkerült a halálból az életbe, és senki sem lenne képes meggyőzni őt az ellenkezőjéről.

Ugyanez a helyzet az újjászületéssel. Mi tudjuk, hogy átmertünk a szellemi halálból az örök életbe. Halottak voltunk vétkeinkben és bűneinkben, de Isten megelevenített minket szellemileg, és élővé tett minket magának. Mi átmertünk a szellemi halálból a szellemi életbe.

Én például pontosan tudom, hogy mikor mentem át a halálból az életbe. Én is szellemi halott voltam! Amikor újjászülettem és átmertem a halálból az életbe, olyan volt, mintha egy kéttonnás súly gördült volna le a mellkasomról.

A betegágyamon születtem újjá, de miután meggyógyultam, találkoztam olyan emberekkel, akik azt mondták nekem, hogy nincs üdvösségem, mert nem tartozom az ő gyülekezetükhöz. Én csak nevettem rajtuk. Így válaszoltam: Én tudom, hogy újjászülettem. Én tudom, hogy átmertem a halálból az életbe. Megvan erre a bizonyítékom — szeretem a testvéreket!

Emlékszem, volt egy üzletember a szülővárosomban, aki agyvérzést kapott, és többé-kevésbé tehetetlenné vált. Feleségének kellett intéznie a család dolgait. Sem ő, sem a felesége nem járt soha gyülekezetbe. Akkoriban azonban, hogy ez az ember agyvérzést kapott, kilencéves kislánya üdvösségre jutott, betöltekezett Szent Szellemmel, és elkezdett járni a vasárnapi iskolába és a gyülekezetbe.

Iskola után, amikor a kislány kint játszott, újra és újra befutott a házba, megnézni apukáját és megbizonyosodni arról, hogy jól van. Agyvérzése óta tolókcóban volt. A kislány mindig figyelemmel kísérte apja állapotát és kérdezgette:

— Apu, jól vagy?

Az apja ilyenkor azt felelte:

— Persze, kislányom, jól vagyok. — A kislány pedig viasszaladt játszani. Egyszer, amikor a kislány beszaladt a házba, megkérdezte apjától:

— Apu, te üdvözlél? Újjászületté már? Az apa gondolkodás nélkül rávágta:

— Természetesen, kislányom. — A kislány pedig visszafutott játszani. A férfi azonban elkezdett ezen gondolkodni, és rájött, hogy bár negyvenkilenc éve csatlakozott egy gyülekezethez, még mindig nincs újjászületve.

Ezért behívta a lányát, és így szólt:

— Kislányom, én még sohasem hazudtam neked. Te megkérdezted az imént, van-e üdvösségem. Én gondolkodás nélkül azt mondtam, hogy van, csak azért, mert tagja vagyok egy gyülekezetnek. De az az igazság, hogy nem tudok róla, hogy valaha is újjászülettem volna. A kislány így felelt:

— Hát, apu, pedig neked szükséged lenne az üdvösségre, mert már nem vagy fiatal, és ha nincs üdvösséged, a pokolba jutsz.

És ez volt az igazság. A férfi könnyen kaphatott volna még egy agyvérzést, és ez bármelyik pillanatban elvihette volna.

Az üzletember így mesélte később: "Ezt követően a feleségemmel együtt elhatároztuk, hogy eljárunk a gyülekezetbe a kislányunkkal." A feleség újra átadta életét az Úrnak, a férj pedig üdvösségre jutott. Majd egy idő múlva mindketten betöltekeztek Szent Szellemmel.

Nos, miután megkeresztelkedett Szent Szellemmel, ez az ember csodálatos módon meg is gyógyult. Felállt a tolószékből, és úgy járt kelt, mint bárki más.

Amikor meglátogattam, elmesélte nekem, annyi telefonhívást és levelet kapott a gyógyulásáról érdeklődőktől, hogy egy féloldalas hirdetést adott fel az újságban, és abban mesélte el mindenkinek, hogyan gyógyította meg Jézus!

Egyszer, amikor ismét annál a gyülekezetnél jártam, elmentem meglátogatni. Elmesélte, hogyan tapasztalta meg az üdvösségét. Egy este, egy ébredési összejövetel során, a vendégként szolgáló evangélista megkérdezte:

— Van üdvösséged? Ő azt válaszolta:

— Igen, uram, van.

Az evangélista megkérdezte: Honnan tudod, hogy van üdvösséged?

— Nos — mondta ő —, elmondom neked, honnan tudom, hogy üdvözültem. Már három éve járok ebbe a gyülekezetbe, és minden szerda este biztonyságtévő összejövetelt tartunk. Ilyenkor számíthatunk rá, hogy az első biztonyságtévő az öreg Smith. Ez az öreg ember mindig biztonyságot tesz, ökölbe szorítja a kezét és kijelenti: »Nekem van üdvösségem, én meg vagyok szentelődve.«, és ezt úgy teszi, mintha provokálni akarná az embereket. Én meg mindig mérges voltam rá, ültem ott, és magamban halkan szidalmaztam.

Azt mondogattam magamban: csak ne lennék ilyen nyomorék, majd megmutatnám én neki, milyen nagy szent!

Szinte biztosra vehetted, hogy a következő biztonyságtévő a Baily öreglány lesz. Régebben, amikor biztonyságot tett, én csak ültem ott, és rá is tettem megjegyzéseket.

Ezt mondtam magamban: Ez az öreglány mindig azon töri magát, hogy mindenkit üdvösségre vezessen. Persze, amikor a férje hazajön, az ágyak még nincsenek bevetve, az egész házban jó nagy rendetlenség van. A gyerekei az utcán futkároznak, még vacsorát sem főz a családjának.

Biztos voltam benne, hogy valami nincs rendben az öreglánynál. Különben nem lenne ilyen zűrzavar a családjában. Ahányszor csak biztonyságot tett, én belegondoltam a dolgaiba, és egyre dühösebb lettem rá, a vége meg az lett, hogy magamban szidalmaztam őt.

Aztán mondott valami nagyon érdekeset ez az üzletember:

— És akkor az Úr üdvösséget adott nekem, és a szívem megváltozott. Azóta nagy szeretettel hallgatom az öreg Smith testvér biztonyságtételét. (Azelőtt csak Smith öregfiúnak hívta őt.)

Persze tudom, hogy egy kissé különc, de nagyon szereti az Urat. És elmondhatom azt is, hogy mióta üdvösségem van, szeretettel hallgatom a drága Baily testvérnő biztonyságtételét is. {Azelőtt csak Baily öreglánynak hívta őt.)

Természetesen tudom, hogy ő sem százszázalékosan tökéletes, de hát egyikünk sem az. Másfelől ismerem a férjét, mert egy időben nálam dolgozott. Az a fajta ember, akinek lehetetlen a kedvére tenni, és akivel képtelenség együtt élni.

Való igaz, azt szokta nekem mondani: Hazamegyek, és ha a feleségem nem tette le a vacsorát az asztalra, igen mérges leszek és jól leteremttem őt. Ha pedig letette a vacsorát az asztalra, megfogom és levágom a földre. Így persze az asszony ügyeit rá, hogy ne legyen otthon amikor az ura hazajön. Amióta üdvösségem van egyszerűen szeretem hallgatni a drága Baily testvérnő biztonyságtételét.

Látod, ez az ember tudta, hogy ő átment a halálból az életbe, mert szerette a testvéreket! Amikor Isten szeretete kitöltötte a szívébe, nagy változás történt, már szerette a testvéreket.

Egy dolgot azonban meg kell értenünk. A Szent Szellem a szívedben lehet az újjászületés által, de ha nem engeded, hogy Isten szeretete uralkodjon feletted, akkor továbbra is testi módon jársz, és legyőzött leszel.

Visszatérve az előzőekhez, idővel Baily testvérnőnek sikerült minden gyermekét és a férjét is üdvösségre vezetni. Amikor később visszatértem abba a gyülekezetbe, az egész család ott ült a sorokban, és együtt imádták Istent.

De, honnan is tudta ez az üzletember, hogy üdvössége van? Tudta, hogy átment a szellemi halálból — és annak következményéből, az Istentől való örök elkülönültségből — az életbe, mert már szerette a testvéreket!

Isten szeretete szorongat minket

Amikor újjászületsz és átkerülsz a szellemi halálból az örök életbe, Isten szeretete, ami kitöltetett a szívedbe, arra fog készíteni, hogy azt tedd, ami helyes Isten szemében.

2.KORINTHUS 5:14 14.

Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket.

Isten szeretete át tudja alakítani és meg tudja változtatni még a legkeményebb szívet is. És ha megengeded, hogy Isten szeretete késztesse téged, nem fogsz úgy cselekedni, mint mikor még nem volt üdvösséged.

Emlékszem, amikor 1933-ban újjászülettem, változás történt a bensőmben. Új teremtmény lettem. A régi dolgok eltűntek a szellememből, és más ember lettem. Amikor újjászületsz, a szellemi természeted teljesen megváltozik.

Üdvösségem előtt Isten szeretete nem volt kitöltve a szívembe. Hatéves koromban apám elhagyott minket, és így nem nagyon emlékszem rá.

Valójában, talán három vagy négy alkalomra tudok csak visszaemlékezni vele kapcsolatban, mert szinte soha sem volt velünk. Szokása volt, hogy egyszerűen csak elment és hosszú ideig nem jött haza. Egyszer aztán végleg elment otthonról.

Igen, én szétszakított családban nőttem fel, és emiatt az egész világra haragudtam. Kilencéves koromban a nagyszüleimhez költöztem. Legidősebb bátyám a másik nagyszüleinkhez ment lakni. Mi, gyerekek, szétszóródtunk, és engem úgy neveltek fel, mintha árva gyerek lettem volna. Ide-oda küldözgettek.

Nem volt elég, hogy a családunk szétszakadt, ráadásul én mindig beteges is voltam. Nem tudtam úgy futni és játszani, mint a többi gyerek. Nem tudtam megvédeni magam, még a lányok is meg tudtak verni. Igen fel voltam háborodva, mert úgy éreztem, hogy elbántak velem az életben.

Legidősebb bátyám, Dub, és én szövetséget kötöttünk, hogy amikor felnövünk, megöljük apánkat. Elmondhatom neked, az egyedüli dolog, ami megakadályozta ezt az volt, hogy üdvösségre jutottunk. Teljesen elszántuk magunkat arra, hogy ezt megtegyük.

Második osztályos koromban rájöttem, ha valamire is vinni akarom az életben, kell találnom egy segéd- eszközt — valamit, ami segít nekem a harcban —, mivel annyira kicsi voltam, fizikailag gyenge és beteges. Nem tudtam megvédeni magam, verekedni sem tudtam, mert szívbeteg voltam. Ha megpróbáltam megtenni a legkisebb erőfeszítést is, egyszerűen elájultam.

A második osztályban például egy nálam három évvel idősebb vagány gyerek úgy arcul ütött, hogy elterültem. Lehetett volna annyi eszem, hogy fekvé maradok, én viszont felálltam, és megpróbáltam felvenni vele a harcot. Erre ő ismét leütött.

Én felálltam, ő pedig újra leütött. Akkor elájultam. Eszméletlen voltam másfél órán keresztül. Az iskolai nővér később azt mondta nekem: Teljesen kiment belőled az élet. Már azt hittük, soha nem nyered vissza az eszméletedet.

Nem elég, hogy kicsi voltam és beteges, a gyerekek még állandóan piszkáltak is, és sokat gyötörtek. Mivel apám elhagyott minket, a gyerekek az iskolában megbeszélték egymás között, és mindenkinek el is mondták, hogy én törvénytelen gyerek vagyok.

A többiek meséltek az apjukról, és én ilyenkor semmit sem tudtam mondani, mert semmit sem tudtam róla.

Amikor éppen nem szidalmaztak, azzal gúnyoltak, hogy apám azért nincs velünk, mert börtönben van. Én meg ilyenkor felmérgeződtem, nekik akartam menni, de az erőfeszítéstől mindig elájultam. Be kellett valahogy bizonyítani ezeknek a srácoknak, hogy igenis meg tudom magam

védni, hogy ne zaklathassanak többet.

Tudod, akkor még nem voltam keresztény, és a régi testi természetem uralkodott felettem. Nos, mivel nem tudtam megvédeni magam, elhatároztam, hogy egy kisebb méretű ácsszerszámot használok, ez majd segít a harcban. Csak odaosontam az illető mögé aki rosszat tett nekem, és fejbe vágtam vele.

Megtettem ezt párszor, és a gyerekek kezdtek békén hagyni. Híre ment a dolognak. De akárhogy is van, amikor az ember árva gyermek, nincs apja, beteges, meg gyenge és még verekedni sem tud, a többi gyerek azon van, hogy legyőzze. Azt hiszem, úgy gondolják, ezzel be tudják bizonyítani, hogy ők már nagyok.

Dub bátyám is sokat ugratott engem, mert annyira kicsi és beteges voltam. Azt mondogatta: Tizenkét éves korodra lány lesz belőled! Amikor ezt mondta, mindig elfutott, mert tudta, ha elkapom, fejbe vágom a kezem ügyébe eső legközelebbi tárggyal.

Az újjászületésem előtt mindig megjegyeztem, ha valaki valami rosszat tett velem. Nem cselekedtem azonnal, megvártam míg az illető nem figyel, mögé lopóztam és fejbe vágtam egy tégladarabbal vagy valami hasonlóval.

Láthatod, eléggé elferdült nézetekkel nőttem fel, mivel apám elhagyott minket, hogy boldoguljunk, ahogy csak tudunk. Meg tudom érteni, miért van az, hogy néhány ember elferdült nézetekkel rendelkezik, ha hasonló körülmények között nőtt fel. Tudom, milyen az, amikor az embert csak ide-oda lökdösik, ütik verik és szidalmazzák.

Amikor az embert a testi természete irányítja, bosszút akar állni. Ez ellen csak egy orvosság van: az újjászületés, az hogy Isten szeretete kitöltessen a szívünkbe. Amikor befogadod Isten szeretetét, az megváltoztat téged. Ha pedig már újjászülettél, neked kell megengedni, hogy Isten szeretete uralkodjon feletted.

Mielőtt új teremtéssé lettem, ha bármely rokon bármi rosszat tett velem, megjegyeztem, és leírtam őket, aztán soha többé nem álltam velük szóba. Attól kezdve, még ha egy szobában voltunk is, egyszerűen figyelemre sem méltattam őket, mintha nem is léteznének.

Ha valaki egyszer is valami rosszat tett velem, és láttam, hogy jön velem szembe az utcán, átmentem a másik oldalra, hogy ne kelljen beszélnem vele.

Aztán újjászülettem. Azonnali változás ment végbe bennem. Megváltozott a természetem. Isten szeretete kitöltetett a szívembe! Nem igazán tudtam, hogy mi minden történt velem. Azt viszont igen, hogy újjászülettem, és új teremtés lettem. Tudtam, hogy a belső emberem megváltozott, és azt, hogy átmentem a szellemi halálból az életbe.

Akkor még a betegágyamhoz voltam kötve, de a következő évben meggyógyultam, és felkeltem betegágyamról.

Nem sokkal a gyógyulásom után az egyik rokon valótlanul állított rólam. Gondolkodás nélkül azt mondtam magamban: *Majd azt teszem vele, amit szoktam, törölöm a listámról. Nem állok szóba vele többé ebben az életben.*

Láthatod, bár már újjászülettem, elmém nem volt teljesen megújítva Isten Igéjével, így még mindig a régi, testies gondolkodás uralkodott felettem. Akkor még nem olvastam az Efézus 4:23-at. Nem tudtam, hogy Isten szeretete kitöltetett a szívembe. Csak azt tudtam, hogy újjászülettem, és azt, hogy megváltoztam a bensőmben.

Az, hogy a szellemünk újjá lett teremtve nem jelenti azt, hogy testünk és elménk is megváltozott. Nem, testünk és elménk nem született újjá! Hústestünk és elménk ugyanaz ami volt újjászületésünk előtt,

Nem sokkal azután, hogy meggyógyultam és újra jártam, láttam azt a rokont jönni felém az utcán, aki hazudott rólam. Felöltött bennem az a gondolat, hogy a szokásos módon bánok vele, ezért át akartam menni a túloldalra, hogy ne találkozzunk. De valami belül a szívemben felkelt bennem, és arra késztetett, hogy ne tegyem.

Látod a Biblia azt mondja hogy mi tudjuk hogy átmentünk a halálból az életbe, mert Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe a Szent Szellem által. Mi az, amit tudunk? Az, hogy átmentünk a szellemi halálból az életbe, mert szeretjük a testvéreket!

Mélyen a bensőmben Isten szeretete szorongatott engem. Ahelyett, hogy hátat fordítottam

volna ennek a rokonnak, Isten szeretete felkelt bennem, és én elkezdtem zokogni, mert annyira megesett rajta a szívem.

Azt mondtam magamban: Isten áldja meg ezt a szegénykét. Ő nem tehet arról, hogy így viselkedik, hiszen nincs még üdvössége, és még az ördög gyermeke. Az ördög gyermekei úgy cselekszenek, mint az ördög. Isten gyermekei úgy cselekszenek, mint Isten. Én már átmentem a halálból az életbe, ő viszont még mindig a szellemi halálban van, és a szellemi halál uralkodik felette.

Ezért ahelyett, hogy kikerültem volna, egyenesen odamentem hozzá. Kinyújtottam a kezem, kezét fogtunk, és azt mondtam: Én csak azt akarom, hogy tudd, én szeretlek téged. És azt akarom, hogy tudd, ha ez bármi módon is segítene neked, én letérdelnék itt az utca közepén és megcsókolnám a lábad.

Amikor ezt mondtam, elkezdett zokogni. A kezét a fejemre tette, és így szólt: Ó, Istenem, Ken, imádkozz értem! Nagy szükségem van rá.

A szeretet sohasem vall kudarcot! Keresztény életemnek már az elején megértettem, nem engedhetem, hogy a hústestem uralkodjon felettem a régi, meg nem újult gondolkodásával. Nekem kell munkába állítanom Isten szeretetét.

A Biblia azt mondja: "... Krisztusnak szerelme szorongat minket." (II. Kor. 5:14) Mire szorít minket Isten szeretete a szívünk belsejében? Arra szorongat minket, hogy a helyes dolgot tegyük — engedelmeskedjünk a szeretet törvényének. Valami belül a szellememben szorongatott engem, hogy járjak szeretetben, és én hallgattam rá.

Ezért ahelyett, hogy kikerültem volna a rokonomat, a Szent Szellem szorongatott engem, menjek oda hozzá, fogjak vele kezét és mondjam azt: Akarom, hogy tudd, én szeretlek téged.

Amikor ezt mondtam neki, újjáteremtett szívemből szóltam, nem a régi testies gondolkodásomból. Régi, meg nem újult gondolkodásom és a hústestem még mindig megtorlást akart, azt, hogy szóba se álljak többé ezzel az asszonnyal. A hústest mindig azt akarja tenni, ami helytelen.

Ezért kell megengednünk, hogy Isten szeretete szorongasson minket. Ha a szád megállás nélkül fecseg, a hústested pedig állandó idegességben van — könnyű lesz az emberi természetnek uralkodnia feletted. Ha viszont hagysz magadnak időt arra, hogy megvizsgáld, mi van a bensődben, azt fogod találni, hogy van ott valami belül, ami megpróbál arra szorítani téged, hogy szeretetben cselekedj.

Nézd meg Pált. Neki is meg kellett küzdenie a hústestével. Pál azért lett Isten nagy embere, mert megengedte, hogy Isten szeretete szorongassa őt. Ő mondta: "Meksanyargatom testemet." (Én tartom féken a testem — ang. ford.) Még Pálnak is meg kellett tennie, hogy hústestének és elméjének meg nem újított vágyait az újjászületett, újjáteremtett szellemének alávetve tartsa.

II.KORINTHUS 5:17 17.

Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden.

A hústestedet alávetettségben kell tartanod, mert nem az elmédben és nem a testedben lett újjá minden. Szellemeben lett újjá minden. Ez a vers arról szól, hogy a belső emberben lett újjá minden. A tested nem a te valóságos éned. A test nem lehet a valóságos éned, mert Pál azt mondta, hogy ő — a belső ember — tesz valamit a testével. Nos, mit kell tenned a testeddel? Élő áldozatként kell felajánlanod Istennek, és a szellemed — a belső embered — alávetettségében kell tartanod.

II.KORINTHIUS 4:16 16.

Azért nem csüggedünk, sőt ha a mi KÜLSŐ EMBERÜNK megromol is; a BELSŐ [ember] mindazonáltal napról-napra újul.

Amikor Pál az új teremtményről beszél, a belső emberről — az ember szelleméről — szól. És a belső emberben a régiek elmúltak, újjá lett minden.

II.KORINTHUS 5:6 6.

Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy E TESTBEN LAKVÁN, távol vagyunk az Úrtól.

Ezek szerint a test az a lakhely vagy ház, amelyben a te valóságos éned — a szellemi ember — lakik. De a külső emberben nem múltak el a régi dolgok.

Még mindig ugyanaz a tested és az elméd. Tested pedig ugyanazokat a régi dolgokat akarja majd tenni, amiket tett újjászületésed előtt. Elméd pedig ugyanazokon a dolgokon fog gondolkodni, mint üdvösséged előtt.

Ha például valaki rosszat tesz neked, hústested meg nem váltott természeted — bosszút akar állni. Hústestedben még mindig megvan ez a. bosszúálló természet: Te megütsz, én visszaütök. Te rosszul bántál velem, én meg visszaadom neked. Ezért mondja a Biblia, hogy nekünk kell a hústestünket a belső ember által alávetettségben tartani. Szellemi emberünknek kell uralkodnia a hústestünk felett.

A belső embernek kell irányítani és uralni a külső embert. Ezért kell nekünk alávetettségben tartani testünket és uralkodni testünk felett; mi nem engedjük, hogy a testünk uralkodjon felettünk. Még Pál teste is akart olyan dolgokat tenni, amik nem helyesek, mert különben nem kellett volna szellemének alávetve megfegyvereznie a testét.

Ha nem ismered a Bibliát, az ördög ezt fogja mondani neked: Azt állítod, keresztény vagy, és mégis olyan dolgokat akarsz tenni, amik nem helyesek. Biztos, hogy nincs üdvösséged!

De ez így nem igaz. Lehet, hogy van üdvösséged, ennek ellenére a hústested még mindig azt akarja tenni, ami rossz. Ezért mondja a Biblia, hogy tartsuk hústestünket a belső embernek alárendelve.

RÓMA 12: I 1.

Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy SZÁNJÁTOK ODA A TI TESTEITEKET ÉLŐ, szent és Istennek kedves ÁLDOZATUL, mint a ti okos tiszteleteteket.

Néhány ember azt hiszi, hogy a test alávetése csak a szexuális bűnökre vonatkozik. Ez természetesen része a test alávetésének, de csak egy kis része annak. Azt is jelenti, hogy tartsd a nyelvedet annak a belső embernek az ellenőrzése alatt, amely újjászületett és Isten képére és hasonlatosságára lett teremtvé.

Például, vannak, akik hajlamosak arra, hogy folyton csak másokról beszéljenek és pletykáljanak. Nem veszik észre, hogy amikor ezt teszik, megengedik a hústestüknek, hogy uralkodjon felettük.

Például "pletykás testvérnő" mindig így kezdi: Hallottad a legújabb hírt? Hallottad, mit csinált X. Y.? Ne hidd, hogy ezzel a nőket akarom piszkálni, "pletykás testvér" sem jobb, még talán rosszabb is náluk!

Neked kell az egész testedet alávetned újjáteremtett szellemednek. A Biblia azt mondja, szánd oda egész testedet Istennek, élő áldozatul.

Minden hívőnek meg kell tennie, hogy újjáteremtett emberi szellemének alávetve tartja hústestét, mert hústestünkben a régi, ádami természet van, még ha szellemünk újjá lett is teremtvé.

Tudnod kell a hústesttel kapcsolatban, hogy mindnyájunkban lakozik egy "vadállat". Nem engedheted meg, hogy ez a vadállat kinyilvánítsa magát. Ezt a vadállat természetét a szellemed irányítása alatt kell tartanod.

Azok a hívők akik megengedik, hogy hústestük irányítsa őket, testi keresztények. Azért kell megengednünk, hogy Isten szeretete szorongasson minket, hogy ki tudjunk nőni a testiség csecsemő állapotából, és olyan érett hívőkké váljunk, akik az Ige világosságában járnak.

Az érett hívők a szeretet törvényének világosságában járnak. Isten szívünkbe kitöltött szeretete végül is diadalra vezet minket, mert Isten szeretete sohasem vall kudarcot. Az isteni fajta

szeretet mindig győzedelmes.

Tanuld meg Isten szeretetét munkába állítani az érdekedben

Azok a hívők, akik érettek Isten szeretetében, tudják, hogyan lehet szabad utat adni Isten szeretetének, hogy uralkodjon felettük. Tudják, hogyan kell Isten szeretetének lehetővé tenni, hogy munkálkodjon érdekükben.

Emlékszem, amikor Dub még csak csecsemő keresztény volt, egy nap bement a városba, hogy elintézzon valamit a mamának. A városban nézeteltérése támadt a rokonokkal, majdnem össze is verekedett velük. Nekem kellett elmennem rendezni a dolgokat.

Dub azt mondta: Legjobb, ha oda se mész. Rád fognak támadni.

Én viszont azt mondtam: Nem, nem fognak. Az a baj, hogy te még nem tudod, hogyan kell gyakorolni Isten szeretetét, és hogyan kell munkába állítani az érdekedben.

Gondolj csak bele. Hogy fogod Istent munkára? A Biblia azt mondja: Isten szeretet. Ezért, ha Isten szeretetét munkára fogod, Istent fogod munkára az adott helyzetben.

A Biblia azt mondja: "nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki e világban van." (I. Ján. 4:4) Nos, ki az, Aki benned van? A Szent Szellem Isten van benned, ha már újjászülettél. A Szent Szellem kitöltötte Isten szeretetét a szívedbe. A benned levő szeretet nagyobb, mint az ördög abban, akinek még nincs üdvössége és a sötétségben jár.

Így én mentem el az egyik rokonhoz, aki Dubnak olyan nagy problémát okozott, és ez az asszony el is kezdett nagy hangon össze-vissza beszélni. Nem szóltam egy szót sem, csak néztem őt, és úgy megesett rajta a szívem. Azt gondoltam magamban: Nem tehet arról, hogy így viselkedik, mert az ördög természete van benne. Nem tehet arról, hogy ilyen önző.

A bensőmben egyre csak azt mondogattam: Hála Istennek, az Ő szeretete bennem van. Isten szeretete bennem nagyobb, mint a benne levő gyűlölet. Nagyobb Ő, Aki bennem van, mint az, aki őbenne van. Csak álltam ott, és szeretettel néztem őt. Hirtelen rám nézett. Haragosan megnyitotta a száját, de semmi sem jött ki rajta! Egy szót sem tudott szólani.

Észrevehette a szeretetteljes kifejezést az arcomon, mert hirtelen letérdelt a földre, megfogta és megcsókolta a kezem, majd a fejére tette, és azt mondta: Ken, imádkozz értem. Tudod, mindnyájunknak szükségünk van az imára. Így elkezdtem imádkozni érte.

Majd behívta a férjét, aki hozzám fordult:

— Egyesek a rokonok közül megpróbálnak elvenni mindent szegény édesanyádtól. Mit akarsz tenni?

Én persze tudtam, hogy épp ő az a bizonyos rokon. Így egyszerűen csak odaléptem hozzá, és azt mondtam:

— Szeretném ha megtudnád, felkészültem minden eshetőségre. Az az igazság, hogy — még közelebb lépve hozzá, halkan folytattam — van egy bizalmas értesülésem. Azt akarom, hogy tudd: kész vagyok mindenre.

Az ábrázata erre teljesen megváltozott:

— Mondok én neked valamit. Gondom lesz arra, hogy édesanyád megkapja a részét. Majd mi gondoskodunk róla. És valóban állta is a szavát.

Az én bizalmas értesülésem a Bibliából származott. Ez a bizalmas értesülés az volt, hogy nagyobb Ő, Aki bennem van, mint az, aki őbennük van. Nagyobb Isten szeretete, ami bennem van, mint a gyűlölet, ami a világban van. A szeretet mindig győzedelmeskedik, mert az isteni fajta szeretet az Újszövetség útja, és ez sohasem vall kudarcot.

Élj a Bibliában, és engedd, hogy a Biblia éljen benned, akkor mindenre kész vagy. Nem kell készülnöd; már kész vagy. Isten szeretete sohasem vall kudarcot.

Éretté válhatsz a szeretetben

Időre és szellemi növekedésre van szükségünk ahhoz, hogy megtanuljuk Isten szeretetét munkára fogni az érdekünkben. Nem tudunk szellemileg felnővekedni egyik pillanatról a másikra. Nem lehet a felnőtt ember fejét a csecsemő testére helyezni, és néha időre van szükség ahhoz, hogy éretté váljunk a szeretetben.

Dub testvérem jó példa volt erre. Időbe telt, míg felnővekedett a szeretetben, a neveltetése miatt. Dub korához képest mindig is négynövésű volt, tizenhat éves korára már 195 cm magas volt.

Mindig kihívóan viselkedett, mert árva és hányatott sorsú volt. Senkitől semmit nem volt hajlandó lenyelni. Saját szememmel láttam, hogyan vert meg négy felnőtt férfit tizenhét éves fiú létére.

De egyszer csak megtörtént, hogy Dub üdvösségre jutott. És ha tudta volna, honnan jött, felfedezhetted volna, hogy valami csodálatos dolog történt vele, amitől megváltozott a természete. Jóllehet drámai változás ment végbe a belsejében, mégis nehéz volt néha megfékeznie a hústestét. Meg kellett tanulnia éretté válni a szeretetben, és tényleg nagyon nagy utat tett meg fiatalabb éveire képest.

Egyszer például elment Kaliforniába, és betért egy kis kávézóba. Leült a pult mellé, és rendelt valamit.

Amikor a kiszolgálónő kihozta neki az ételt, Dub lehajtotta a fejét, hogy imádkozzon evés előtt. Miután imádkozott, a mellette ülő férfi megkérdezte tőle, hova valósi. Dub mondta, hogy Oklahomából jött. A férfi megkérdezte tőle:

— Ismeri Oral Robertset?

— Közelebből nem ismerem, de már fogtam kezét vele.

— Hát — mondta erre a férfi

— az egy ilyen-meg olyan ember. — És tett rá egy sértő megjegyzést. Majd tovább kérdezett:

— Ismeri Kenneth Copelandot?

— Igen. Ismerem őt személyesen.

— Hát — mondta erre — az is csak egy ilyen-olyan ember.

Majd azt kérdezte a férfi:

— Ismeri Kenneth Hagint? — Persze, igen. — Az is csak egy ilyen-meg-olyan ember.

Amikor a férfi ezt mondta, Dub leütötte őt a bárszékről, majd felszedte a földről, és kivitte. A tulajdonos kihívta a rendőrséget, és amikor kijöttek, Dub felemelve tartotta a férfit, a falhoz nyomva, és imádkozott érte.

A rendőrtiszt megkérdezte:

— Mi a baj?

— Ez a férfi mindennek elmondta a testvéremet. Azzal, amit mondott, anyámat is megsértette. Így senki sem beszélhet a családomról.

A rendőr megkérdezte a férfitől:

— Tényleg így volt?

— Igen. — Hát, ilyet azért nem kellett volna mondania!

Majd megkérdezte Dubot:

— Ki az ön bátyja?

— Kenneth Hagin.

— Ó! Olvastam könyveit, és hallgattam kazettáit. Majd odafordult a másik emberhez: I

— És maga?

— Nos, azt hiszem valóban helytelenül cselekedtem.

Dub testvérem azt mondta ennek a férfinak:

— Ha segítségre van szüksége, itt a névjegyem, jöjjön és látogasson meg.

A férfi másnap felkereste Dubot és üdvösségre jutott!

Nos, én nem vagyok amellet, hogy ilyen módon vezessük az embereket üdvösségre. Ezzel a történettel csupán azt akartam megmutatni, hogy néha időbe telik, míg megtanuljuk megfékezni a hústestünket, és éretté válunk a szeretetben.

Dub valóban nagy utat tett meg ifjabb éveire képest. Időbe telt neki, de végül is

felnövekedett a szeretetben.

Az Úr elvégezte a munkát Dub bensőjében, és őt új teremtméssé tette. Aztán Dubnak meg kellett tanulnia, hogy mi a teendő a külső, természetes emberével. Eltartott neki egy ideig amíg megtanulta, hogyan öltözz fel Krisztust a külső emberre (Róm. 13:14), és hogy éretté váljon az isteni fajta szeretetben.

Ne nevéssük ki Dubot, hiszen vagyunk még páran, akiket az Úr még mindig tanít, hogyan tartsuk a külső embert alávetettségben.

Egyszer prédikációt tartottam abban a gyülekezetben, amelyet akkor pásztoroltam Texasban. A prédikáció során feltettem a kérdést: Ha szeretnél találni egy valóban szellemi embert, hol keresnéd?

Hová mennél, ha akarnál látni egy valóban szellemi embert? Az ember csak akkor lehet szellemi, ha gyakorolja az Isten szeretetében való járást.

Néhányan azt mondták: Én a gyülekezetbe mennék el, ha egy igazán szellemi embert keresnék. Mások azt mondták, az lehet a valóban szellemi ember, aki felugrik és nagy hangon nyelveken szól.

Én azt mondtam: Ha én egy szellemi embert keresnék, még csak be sem mennék a gyülekezetbe, bár járnak a gyülekezetbe szellemi emberek. Ha találni szeretnék egy szellemi embert, legelőször is elmennék az illető otthonába, hogy megnézzem, hogyan viselkedik és él otthon.

Volt egy kedves hölgy, aki a szószék előtt ült az első sorban. Hangosan felkiáltott: Ó, Istenem! Akkor nekem annyi!

Amikor ezt mondta, majdnem leszédültem a szószékről a nevetéstől. Mindenki nagy hahotázásban tört ki. Ezen a ponton félbeszakadt az egész összejövetel.

Amikor végre összeszedtük magunkat, azt mondtam a gyülekezetnek: Nos, ez a hölgy legalább őszintébb egy kicsit néhányunknál. Az Úr áldja meg a szívét, ez a hölgy csak csecsemő ereszteny volt abban az időben, de később rendezte dolgait, és érett keresztény lett belőle. Felnövekedett, és éretté vált a szeretetben, végül kipróbált, erős kereszténnyé lett.

Ha úgy látod, hogy még nem vagy érett a szeretetben, ne keseredj el. Csak továbbra is növekedj a szeretet gyümölcsében. És ha gyakorlod az isteni szeretetben való járást, az Istennel való együtt járást, rövid időn belül növekedni fogsz az isteni fajta szeretetben!

3.fejezet

A szeretet: az Újszövetség törvénye

Ha ismerős vagy az Ószövetségben, tudod, hogy a törvény alatt az Ószövetség a Biblia első öt könyvére utal, melyeknek neve görögül pentateukhosz . A törvény utalhat még a tízparancsolatra. Az ószövetségi törvény szabályokon és előírásokon alapult.

Az Ószövetség ideje alatt élt emberek természeti emberek voltak. Nem voltak újjászületve, mert Jézus még nem jött el, hogy az életét adja váltsággént bűneinkért. Még nem vezetett be minket az Újszövetségbe az Ő tulajdon vérével.

Ezért az Ószövetség ideje alatti emberekkel természeti szinten kellett foglalkozni, szabályok és előírások segítségével. Őket még nem vezethette a szívük vagyis a szellemük, mert a szellemük még nem volt újjászületve. Az Ószövetség alatt, ha valaki a törvénynek egy pontját megszegte, bűnösnek számított az egész törvény megszegésében.

Mi viszont az Újszövetség alatt, újjászületett, új teremtmények vagyunk. (II. Kor. 5:17) Mivel szellemünk újjá lett teremtve, Isten beírta az Ő törvényét a szívünkbe. Ezért nem vagyunk alávetve az ószövetségi törvény rendelkezéseinek és előírásainak, amelyek azért adattak, hogy megfékezzék a természeti ember hajlamait.

Az Újszövetség alatt Jézus új parancsolatot adott nekünk, mivel olyan új teremtmények vagyunk, akiket újjáteremtett szellemüknek vagyis szívüknek kell vezetnie. Az újjászületés során Isten újjáteremtette a szellemünket. (II. Kor, 5:17; Ef. 4:24) Ezért van az, hogy Isten tud vezetni minket a szellemünkön keresztül, mert ez az a hely, ahol Isten szeretete lakozik.

JÁNOS 13:34,35

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti egymást.

35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.

Az Újszövetség alatt a szeretet törvénye *parancsolat*. Isten nem javaslatként adta nekünk. Jézus azt mondta: "*ÚJ PARANC SOLATOT adok nektek, hogy egymást szeressétek...*" (Ján. 13:34) Jézus nem valami új javaslatot vagy ötletet adott nekünk. Új *parancsolatot* adott.

Tudjuk, hogy az Ószövetség alatt voltak olyan rendeletek, parancsolatok és előírások, amiket az embereknek be kellett tartaniuk, hogy a szövetség rájuk eső részét betöltsék. Például az ószövetségi törvény tartalmazta a tízparancsolatot. (II. Móz.20:1-17)

De az Újszövetségben Jézus csak egy új törvényt, vagy más szóval parancsolatot adott nekünk. Az új törvény azért adatott, hogy átvegye a régi törvény helyét. A szeretet törvénye az új törvény. Ha megmaradunk az új szövetségben, a szeretet törvénye átveszi a régi törvény előírásainak, rendeleteinek és parancsolatainak helyét.

Valamit még meg kell értenünk az újszövetségi szeretet törvénnyel kapcsolatban. Az Újszövetség szeretet parancsolata betölti a tízparancsolatot. A szeretet törvénye beteljesítette, vagy másként betöltötte az Ószövetség parancsolatait.

A szeretet törvénye hatályon kívül helyezi a tízparancsolatot

Az új szeretetparancsolat veszi át a tízparancsolat helyét, mivel az Újszövetség betölti és hatályon kívül helyezi az Ószövetséget.

Amikor Jézus betöltötte az Ószövetséget, új szövetséget hozott létre az Ő vérében. (Zsid. 12:24) A *Zsidókhöz írt levél* elmondja nekünk, hogy az Újszövetség egy jobb szövetség, mely jobb ígérek alapján kötött. (Zsid.8:6)

Világos, hogy nem élhetsz az Ószövetség alatt, az akkori szövetség szerint, ha sikeres keresztény akarsz lenni, mert az a szövetség szellemileg halott embereknek adatott, akik nem voltak újjászületve. Nem beszélve arról, hogy az Ószövetséget egy új és jobb szövetség hatályon kívül helyezte. Lépj be az Újszövetségbe, és ismerd meg, mit mond Isten neked, mint újjászületett hívőnek, akinek szellemi emberét Ő teremtette újjá. (II. Kor. 5:17)

Az apostoli levelek a Gyülekezetnek — vagyis neked és nekem — íródtak. Így, ha meg akarod ismerni, mit mond neked Isten, a Bibliának azokat a leveleit olvasd, amiket közvetlenül neked írtak. Mi volt az az új törvény, amit Jézus adott nekünk az Újszövetségben? Egy parancsolat: "*ÚJ PARANC SOLATOT adok nektek, HOGY EGYMAST SZERESSÉTEK, amint én szerettelek titeket, úgy SZERESSÉTEK TI IS EGYMÁST.*" (Ján. 13:34)

Ha ezt mondod valakinek, azonnal megkérdi: "Azt akarod ezzel mondani, hogy nem kell betartanunk a tízparancsolatot?" Tudod, sokakat olyan vallásos tanításokkal itattak át, hogy nem értik, mit mond a Biblia az új szeretet parancsolatról.

Nos, nekünk, akik Krisztusban vagyunk, nincs szükségünk arra, hogy a tízparancsolat bármely részének próbáljunk engedelmeskedni. Miért? Azért, mert ha a szeretet új parancsolatában járunk, be fogjuk tölteni az Ószövetség összes parancsolatát.

Ez világosan látható a *Római* levélben. Pál így mondja: "... aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte." (Róm. 13:S)

RÓMA 13:8-10

8. Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert AKI SZERETI A FELEBARÁTJÁT A TÖRVÉNYT BETÖLTÖTTE.

9. Mert ez: NE paráználkodjál, ne ölj, ne orozz, hamis tanúbizonyságot ne szólj, ne kívánj, és VALÁMELY MÁS PARANC SOLAT VAN, EBBEN AZ IGÉBEN FOGLALTATIK EGYBE: SZERESSED FELEBARÁTODAT MINT TENMAGADAT.

10. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. ANNAKOKÁÉRT A TÖRVÉNYNEK BETÖLTÉSE A SZERETET.

Itt a Biblia azt mondja, hogy ha szeretjük egymást, betöltöttük az Ószövetség törvényét annak minden rendelkezésével, előírásával és parancsolatával együtt. Ha szeretetben jársz, nincs szükséged semmi más parancsolatra.

A Biblia szerint: *"Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog."* (II. Kor. 13:1)

Szeretnék neked adni három újszövetségi tanúbizonyságot, melyek azt bizonyítják, hogy az Újszövetség szeretet törvénye hatálytalanítja, illetve betölti az ószövetségi tízparancsolatot. Olvashatjuk a *Zsidókhoz írt* levélben, hogy az Újszövetség szeretete a szívünkbe van írva.

Zsidó 5:7-13

7. Mert ha az az ELSŐ [szövetség] kifogástalan volt volna, nem kerestetett volna hely a MÁSODIKNAK [az új szövetségnek].

8. Mert dorgálván őket, így szól: Ímé napok jönnek, ezt mondja az Úr, és az Izráel házával és Júdeának házával ÚJ

SZÖVETGÉGET kötök.

9. Nem azon szövetség szerint, amelyet kötöttem az ő atyáikkal ama napon, mikor kézen fogtam őket, hogy kivezessek Egyiptomból, mert ők nem maradtak meg abban az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velük, mondja az Úr.

10. Mert EZ AZ A SZÖVETSÉG, amelyet kötök az Izráel házával, ama napok múltán, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjükbe, És Az Ő SZÍVÖKBE ÍROM AZOKAT, és leszek nekik Istenük és ők lesznek nekem népem.

11. És nem tanítja ki-ki az ő felebarátját és ki-ki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig.

12. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszágaikról meg nem emlékezem.

13. Mikor ÚJRÓL beszél [új szövetségről], ÓVÁ TETTE Az ELSŐT; ami pedig megavul és megvénhedik, KÖZEL VAN Az ENYÉSZETHEZ.

Ez az Ige kijelenti, hogy Isten új parancsolatot ad majd nekünk, amit Ő fog beírni a szívünkbe. Az Ige szerint a szeretet ezen új parancsolata betölti, vagyis régivé és elavulttá teszi az első szövetséget annak ószövetségi parancsolataival együtt. Más szóval, az Újszövetség hatályon kívül helyezi az Ószövetséget.

Most nézzük meg, mit mondott Jézus a szeretet új parancsolatáról. Ímé, még egy újszövetségi igei tanúbizonyság arról, hogy a szeretet új parancsolata beíratott a szívünkbe és elménkbe, és átvette az ószövetségi tízparancsolat helyét.

ZSIDÓ 10:7-10; 14-17

7. Akkor mondtam [Jézus]: Ímé itt vagyok, (a könyv fejezetében írva vagy rólam), hogy cselekedjem oh Isten a te akarodat.

8. Lentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél amelyeket a TÖRVÉNY szerint

visznek,

9. Ekkor ezt mondotta: Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat. ELTÖRLI Az ELSŐT [az első szövetséget], hogy MEGHAGYJA A MÁSODIKAT [a második szövetséget].

10. Amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.

14. Mert egyetlen egy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

15. Bizonyoságot tesz pedig erről mi nekünk a Szent Szellem is, mert minekutána előre mondotta:

16. Ez Az A SZÖVETSÉG, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: ADOM Az ÉN TÖRVÉNYEIMET Az Ő SZÍVEIKBE, ÉS AZ Ő ELMÉJÜKBE ÍROM BE AZOKAT.

17. Azután így szól: És Az Ő BŰNEIKRŐL És ÁLNOKSÁGAIKRÓL TÖBBÉ MEG NEM EMLÉKEZEM.

Az Ószövetség alatt a parancsolat szó többes számban szerepel: parancsolatok. Az Újszövetség alatt viszont egyes számban van, mivel egyetlen parancsolat van, és az a szeretet törvénye. És ez a parancsolat van beírva újjáteremtett szellemünkbe, vagyis szívünkbe.

Emlékezz, mit mond a *Zsidó 8:10* "Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izrael házával, ama napok után, mond az Úr: Adom azén törvényemet adó elméjükbe, és az ó' szívükbe írom azokat..."

Ha a szeretet törvénye beíratott a szívedbe, és Isten szeretetének világosságában jársz, nem fogod megszegni a tíz parancsolat egyikét sem. Láthatod, hogy az ószövetségi parancsolatok azért adattak, hogy megfékezzék a bűnt. De ha te szeretetben jársz, Isten egyetlen parancsolatát sem szeged meg.

Ha szeretetben jársz, nem fogsz hazudni senkiről, nem fogsz lopni senkitől, igaz? Bizony, nem! Ha szeretetben jársz, nem fogsz senkit megölni. Ha szeretetben jársz, nem fogsz gonoszságot elkövetni felebarátoddal szemben.

Ezért, ha szeretetben jársz, nem kell azzal próbálkoznod, hogy megfelelj az Ószövetség minden törvényének és parancsolatának. Csak maradj meg abban az egy új parancsolatban, amit Jézus adott — a szeretet törvényében — és aszerint élj.

Az Újszövetség a szeretet törvényét a királyi törvénynek is hívja, mert ez Istennek isteni szeretetén alapul.

JAKAB 2:8,9

8. Ha ellenben megtartjátok A KIRÁLYI TÖRVÉNYT az Írás szerint: SZERESD FKELEBARÁTODAT, MINT TENMAGADAT, jól cselekesztek.

9. De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény alatt, mint annak megrontói.

Mi a királyi törvény a Biblia szerint? Ez az Ige jelenti ki a királyi törvényt: "Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat." A szeretet törvénye a királyi törvény, mert ez az isteni fajta szereteten alapul.

Ha szeretetben jársz, senkinek sem kell olyan parancsolatot előírni a számodra, hogy "Ne hazudj X. Y. felől vagy ne lopd meg őt." Ha valóban betartod az Újszövetség szeretet parancsolatát, akkor nem lopsz meg senkit, nem fogsz hazudni senki felől, mert Isten szeretete lakozik az újjáteremtett szívedben...

Néha így szoktam ezt fogalmazni: Mivel Isten szeretete a szívemben lakozik, nem kell aggódnom afelől, hogy lopni vagy hazudni fogok. Valójában, sem lopni sem hazudni nem fogok, mert ez az "akarat" nincs meg bennem!

Erről eszembe jut az a történet, amit D. L. Moody mesélt nekem. Felkereste őt egyszer egy fiatal hölgy, aki azt mondta: "Keresztény akarok lenni, de egyszerűen imádok táncolni.

Próbálkoztam már, hogy lemondjak a táncról, hogy keresztény lehessenek, de sehogy sem sikerült." Természetesen a világiás táncról beszélt.

Moody úr azt mondta neki: "Semmi baj sincs, kedves hölgyem, egyszerűen csak adja át a szívét Jézusnak és táncolhat majd, amennyit csak akar."

Moody úr elmesélte, hogy néhány nappal később találkozott ezzel a fiatal nővel az utcán. A nő rámosolygott és így szólt: "Moody úr, most már értem, amit mondott. Nincs meg bennem az *akarat!*"

Nos, megeshet, hogy még néha-néha elbukunk a hústest miatt — mivel az még nincs megváltva —, vagy elménk miatt, ha nem szántunk időt arra, hogy megújítsuk.

Ha azonban valóban újjászülettél, az *akarat*, hogy vétkezz már elmúlt. Lehet, hogy néha megbotlasz a hústested miatt, de a szellemedben már nincs meg az *akarat*, amely bűnre vinne!

Egy másik érdekes dolog Isten szeretetével kapcsolatban az, hogy ez a szeretet az ember szívében van, nem pedig az elméjében vagy akár a testében.

Miért az ember szívében van Isten szeretete? Azért, mert az embernek a szíve az egyedüli része, ami újjá lett teremtve.

Menjünk vissza az Ószövetségre, és nézzük meg, mit profétált Ezékiel arról, hogy az ember új szívét kap majd az Újszövetségben.

EZÉKIEL 11:19

19. És adok nékik egy szívét, és ÚJ szellemet [szívét] Adok BELÉTEK, és ELTÁVOLÍTOM A KÖSZÍVET az ő testükből, és adok nékik ÚJSZÍVET.

Láthatod, hogy Isten az Ószövetség alatt profétált arról, hogy eljön az a nap, amikor eltávolítja régi köszívünket, és új, gyengéd, szerető szívét helyez belénk.

ÉZÉKIEL 36 :25-28

25. És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket.

26. És adok néktek ÚJ SZÍVET, és ÚJ SZELLEMET adok belétek, és elveszem a KÖSZÍVET testetekből, és adok néktek HÚSZÍVEKET.

27. És az ÉN SZELLEMEMET adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzék és betöltsék.

28. És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.

Ezek a versek világosan utalnak arra az áldásra, ami a zsidókra vár. (28. vers) Isten megígérte, hogy azon a földön fognak lakni, amit Isten az ő atyáiknak adott. Megígérte, hogy a zsidók az Ő népe lesznek, és Ő lesz nekik Istenük.

Ezeket a verseket lehet azonban az Úr Jézus Krisztus gyülekezetére is vonatkoztatni. Ezek az Igék előremutatnak az Újszövetségre, amikor az ember szíve megváltozik és újjá teremtetik az újjászületés során.

II. KORINTHUS 5:17

17. Azért, ha valaki Krisztusban van, ÚJ TEREMTÉS az; a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden [az ember szellemében].

Jeremiás is profétált az eljövendő Újszövetségről és az eljövendő változásról az ember szívében az újjászületéskor.

JEREMIÁS 31:33,34

33. Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr: TÖRVÉNYEMET Az Ő BELSEJÜKBE HELYEZEM, és az ő

SZÍVÜKBÉ írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.

34. És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.

Ezek az igeversek a Gyülekezetre vonatkoznak — Krisztus Testére. Honnan tudjuk, hogy a Gyülekezetre vonatkoznak? Onnan, hogy a Zsidókhoz írt levél szerzője ezeket a verseket idézte a Gyülekezetre utalva.

ZSIDÓ 8:10

10. Mert EZ AZ A SZÖVETSÉG, melyet kötök az Izráel házával, ama napok múltán, mond az Úr: ADOM AZ ÉN TÖRVÉNYEMET AZ Ő ELMÉJÜKBÉ, ÉS AZ Ő SZÍVÜKBÉ ÍROM AZOKAT, és leszek nekik Istenük és ők lesznek nekem népem.

Ebben a versben a Zsidókhoz írt levél írója a *Jeremiás* 31:33-34 ószövetségi igeverseket idézi, amelyek előre tekintenek arra az időre, amikor Isten egy új szövetséget köt, amiben az ember szíve megváltozik. Az Újszövetségben az ember szíve vagyis szelleme az, ami megváltozik.

Kérlek, figyeld meg, mit mondott még Isten: "*Adom az én törvényemet az ő elméjükbe...*" Isten elménkben levő törvényei azok, amik megújítják, illetve átformálják gondolkodásunkat.

A *Worrel New Testament* fordítása szerint: "*...Elméjükbe helyezem az én törvényeimet, és rá is írom azokat szívükre...*"

Isten elvárja tőlünk, hogy tegyünk valamit az elménkkel. Nekünk kell megújítanunk az elménket az Ő Igéjével, hogy elménk összhangban legyen a Szent Szellemmel, Aki a szívünkben lakik. Ha az elménk már megújult, az elménk és a szívünk összhangban lesz Isten Igéjével.

Mivel az ember szíve megváltozott az Újszövetségben, egy új szívet kapott, és egy új parancsolat adatott az Újszövetségben. Az Újszövetség alatt maga Isten írja be a szeretet új parancsolatát, vagy más szóval az isteni fajta szeretetnek új törvényét szívünkbe, vagyis szellemünkbe.

RÓMA; 5:5

5. Az ISTENNEK SZERELME kitöltetett a MI SZÍVÜNKBE a SZENT SZELLEMMEL által, ki adatott nekünk.

Hova töltetett ki Isten szeretete? A szívünkbe. Láthatod, hogy az Ószövetség alatt Isten a tízparancsolatot kőtáblákra írta az Ő ujjával. (II. Móz. 24:12, 31:18) Amikor a Biblia Isten ujjáról beszél, az a Szent Szellemre vonatkozik.

Az Ószövetség alatt az emberek szíve még nem volt újjászületve. Ebben az értelemben kőszívűk volt, vagyis szívük nem volt újjáteremtve. Így Isten szeretetét nem lehetett kitölteni a szívükbe a Szent Szellemmel által. Az Újszövetségben viszont a szívünk újjá lett teremtve az újjászületéskor, és a kőszívből hússzív lett.

Az Újszövetség idején, Isten az Ő új szeretet parancsolatát nem kőtáblákra írta. Isten ujjá — a Szent Szellemmel — által egy parancsolatot írt be újjászületett szívünkbe, vagyis szellemünkbe. Azt a parancsolatot írta be a szívünkbe, hogy szeressük egymást, mert ez az egy parancsolat betölti az Ószövetség minden más parancsolatát.

Az Ószövetségben a törvény senkit sem tudott tökéletessé tenni. A bikák és bakok vére csak *jóvátétel volt*, illetve *elfedte* az izraeliták bűneit, akik nem voltak újjászületve.

De Jézusnak kiválóbb szolgálata van, mint Mózesnek volt. Isten adta a törvényt Mózesnek, Jézus pedig bevezetett egy új szövetséget az Ő saját vére által. Jézus egy jobb szövetséget vezetett be, mint amilyen Mózesé volt, mert jobb ígéretek alapján kötött, és ezt Jézus tulajdon vére hitelesítette.

És az Úr Jézus Krisztus vére által, amikor újjászületünk és Isten a szívünket újjáteremti, bűneinket nemcsak elfedi, hanem eltörli azokat, megtisztít bennünket. Isten azért tudta a szeretet törvényét a szívünkbe írni, mert a szíveinket megtisztította és újjáteremtette.

Milyen szeretet lett kitöltve a szívünkbe? Ez a szeretet természetes, emberi szeretet? Nem; ez az a fajta szeretet, ami Isten, mert Isten — szeretet.

Miért tudja a hívőket a szívük vezetni?

Megvan az oka annak, amiért a hívőt vezetni tudja a szíve, vagyis a szelleme. Az újjászületés során az ember szelleme az, amit a Szent Szellem újjáteremt.

Az Újszövetség kijelenti nekünk: *"a Szellem bizonyosságot tesz a mi SZELLEMÜNKKE (szívünkkel) együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk."* (Róm, 8:16)

A Biblia azt mondja, hogy a szívünknek, vagyis a szellemünknek kell vezetnie bennünket a Szent Szellem által, Aki bennünk lakik. (Róm, 8:14; Ján. 14:16,23)

Minden hívőnek meg kell tanulnia az újjáteremtett szívére, vagyis szellemére hallgatnia, mert a szeretet törvénye oda van beírva! Isten azt mondta: Törvényemet a szívükbe írom.

Isten szeretete a szívünkbe van kitöltve — a belső emberbe! A Szent Szellem a szívünkben azért tud vezetni minket, mert az az a hely, ahol új teremtsé váltunk.

Isten nem azt mondta, hogy szeretete a fejünkbe lett kitöltve. Ezen a ponton kerülnek bajba az emberek. Azzal próbálkoznak, hogy a fejük vezesse őket; — meg nem újult testies gondolkodásmódjuk pedig csak bajba juttatja őket.

Sokszor a hívők elméleti okoskodását összezavarja vallásos, testies gondolkodásmódjuk, mert sohasem szakítottak még időt arra, hogy megújítsák az elméjüket. Sokszor azért szenved a szellemünk — vagyis a szívünk —, mert a fejünk uralja azt test irányította gondolkodásmódjával. Ezért kell belemélyednünk az Igébe saját magunk érdekében és megújítanunk elménket az Igével.

Ugyanez a helyzet a hústesttel is. Hústestünk sem vezethet minket, mert testünk még nincs újjáteremtve. Ez a vezetés nem lenne helyes, mert hústestünk még nem lett megszentelve, és még nincs megváltva. Meg nem váltott hústestünk bajba juttathat minket.

A hústest nem biztos vezető, mert Isten szeretete nem a hústestünkbe lett kitöltve. Ezért mondja a Biblia, hogy tartsuk hústestünket alávetve újjászületett, újjáteremtett szellemünknek, mert a szellemünk lett megváltva.

Valójában, ha hallgatnánk a szívünkre, akkor a bensőnkben tudnánk minden helyzetben, hogy mi a teendő. Sokszor azonban a fejünket teljesen összezavarta valamilyen vallásos tanítás, ahelyett, hogy megújítottuk volna elménket Isten Igéjével. És ez hátráltatja a hitünket.

Miért? Azért, mert a hit nem a fejből származik. Az isteni fajta hit az ember szelleméből, azaz szívéből származik, ahol Isten szeretete is lakozik.

Akkor hogy lehet Isten szeretetét működésbe hozni teljes mértékben? Úgy, hogy megengedjük Isten szeretetének, hogy uralkodjon felettünk, így hitünk növekszik és eléri teljes erejét. A teljes igazság az, hogy az egyik legfontosabb dolog, hogy megtanuljunk az isteni fajta szeretetben járni, így lesz a hitünk is működőképes.

Sokszor az emberek minden gondolatát a hit köti le, ami persze egy bizonyos fokig jó. De lehet, hogy semmi baj nincs a hitükkel. Fejlődni is tudna a hitük, csak lehet, hogy egyszerűen passzív és működésképtelen. A hit nem lesz működőképes, ha valami baj van a szeretetben járással.

Sok emberrel az a probléma, hogy megpróbálják a természetes emberi szeretettel helyettesíteni az isteni szeretetet, pedig ez a kettő nem ugyanaz. A hitük persze nem fog működni, és nem tudják, miért.

Tulajdonképpen, nem igazán lehet tanítani Isten hitéről anélkül, hogy ne tanítanánk Isten szeretetéről, mert a hit csak szeretet által működik.

Sokan szeretik a hitről szóló tanításokat, de nem nagyon szeretnek hallani az Isten szeretetében való járásról. Pedig gyakran az hátráltatja a hitüket, hogy nem járnak szeretetben.

Szeretet — a hit ereje

Szeretném érzékeltetni egy példával, hogy mire gondolok. Vegyünk egy zenekart mindenféle hangszerekkel és erősítő berendezéssel, de ha nincs elektromos áram, nem lehet felerősíteni a hangot. A hangzás erőtlen lesz.

Ugyanígy van a hittel és a megvallással is. Megvan a helye a hitnek és az összes helyes megvallásnak is, de a hit egyszerűen nem fog működni, ha nincs meg az az erő ami átjárná. Az isteni fajta szeretet adja meg a hit erejét.

Néha szoktam mesélni arról az asszonyról, aki jó pár éve odajött hozzám az egyik összejövétel után.

Azt mondta:

— Hagin testvér, szeretném, ha megígérnél valamit nekem.

— Nos, mi az? Nem ígérek meg semmit, amíg nem mondod meg, mi az.

Erre rázendített, sorolni kezdte siralmait. Nem akarom őt most nevetségessé tenni, csak tényyszerűen elmondom, mi történt. Azt mondta:

— Özveggy vagyok, és van egy tizenöt éves. fiam. A fiam nem a gyülekezetben nőtt fel, mert én is még csak három éve vagyok keresztény. Ez a gyerek annyira vad, hogy semmit sem tudok csinálni vele. Hajnali három és négy óra között jár haza. Én meg csak fekszem az ágyban és várom, hogy mikor szólal meg a telefon, mikor tudatja velem a rendőrség, hogy letartóztatták a fiamat, mert kábítószer fogyaszt és mindenféle más dolgokba belekeveredett. Kérlek ígérd meg nekem, hogy imádkozol érte minden nap.

Azt feleltem neki:

— Nem fogom megtenni! Ezt nem ígérhetem meg, egész biztosan elfelejtenék imádkozni érte minden nap.

— Legalább akkor imádkozz érte, amikor eszedbe jut.

Erre azt mondtam:

— Egyáltalán nem fogok imádkozni érte.

Azért mondtam ezt, hogy felkeltssem a figyelmét. Csak nézett rám, és úgy pislogott, mint egy ázott béka a nyugat-texasi jégesőben.

— Tényleg nem? — kérdezte.

— Nem bizony. Még csak egy imát sem mondok el érte.

— Egyet sem?

— Nem — folytattam. — Semmi értelme sincs imádkoznom érte, amíg te továbbra is így viszonyulsz a dolgokhoz.

— Mit akarsz ezzel mondani?

— Amíg állandóan csak kárhoztatod őt, az én imáim semmit sem használnak. Meg vagyok győződve róla, hogy állandóan nyomást gyakorolsz rá, mindig csak a vallással piszkálsz, és megpróbálsz Jézust rákényszeríteni.

— Honnan tudod, hogy így van?

— Abból, ahogy a fiad viselkedik — mondtam. — Te fordítottad őt el Istentől. Most viszont te fogadj meg valamit nekem. Mostantól fogva ne beszélj neki semmit Jézusról. És ne zaklasd őt állandóan.

Így folytattam:

— Még azzal se piszkáld, hogy gyülekezetbe járjon. Ne szólj neki egy szót sem a vallásról, a Bibliáról, a gyülekezetről, Jézusról vagy ehhez hasonlókról. Egyszerűen mutasd ki a szeretetedet iránta.

Majd pedig azt mondtam:

— És ha éjszaka kimarad, akkor se aggodalmaskodj. Ehelyett inkább mondd azt: "Uram, én körülveszem a. fiamat hittel és szeretettel."

Látod, a hit nem működik szeretet nélkül. Ez a nő rövidre zárta saját hitét, mert nem járt szeretetben a fiával. Csak negatív módon beszélt róla; semmi jót nem mondott róla, vagy valami

olyasmit; ami kimutathatta volna az isteni fajta szeretetet.

Azt mondtam neki:

— Csak mondd azt, én körülveszem a fiamat hittel és szeretettel. Hiszem, hogy nem fog börtönbe kerülni. Hiszem, hogy Istent fogja szolgálni.

— De, hát, én nem is igen hiszem ezt.

Én azt mondtam:

— Kezdj benne hinni! És ha elkezdted ezt kimondani, végül majd hiszed is. Aztán feküdj vissza aludni,

többet ne is gondold rá. Egyszerűen csak hagyd békén a fiad.

— Hát, majd megpróbálom — mondta ő.

— Ha csak próbálsz, nem fog sikerülni — mondtam.

— Ez csak akkor működik, ha meg is teszed.

— Jól van. Akkor ezt fogom tenni. De te azért ugye fogsz imádkozni érte?

— Nem — mondtam. — Nem fogok imádkozni érte. Te fogsz imádkozni érte.

Ennek az asszonynak, látod, az volt a problémája, hogy a hitét nem kísérték cselekedetek. Téves hite, helytelen gondolkodásmódja és helytelen beszéde akadályozták a hitét. A szeretet az a cselekedet, ami mozgásba hozza a hitet. Á szeretet adja a hit erejét.

Mintegy tizenöt hónappal később, ugyanazon a vidéken tanítottam egy összejövetelen. Egy asszony odalépett hozzám az alkalom után, és megkérdezte:

— Emlékszel rám?

— Nem, nem emlékszem — válaszoltam. Olyan sok emberrel találkozom.

— Amikor itt voltál, körülbelül tizenöt hónappal ezelőtt, megkértelek, hogy mindennap imádkozz a fiamért.

— Persze, most már emlékszem. Csak nem ismertelek meg, mert annyira megváltoztál!

Valóban megváltozott, sokkal fiatalabbnak és csinosabbnak nézett ki.

Azt mondta:

— Nos, akkor hazamentem, és mindent úgy tettem, ahogy mondtad. Az igazat megvallva, nagyon nehéz volt! De azért megtettem. És tudod mi történt?

— Mi? — kérdeztem.

— Körülbelül hat hónapja történt, hogy vasárnap hajnali négykor hazajött a fiam. Én szokásom szerint reggel felkeltem, hogy elkészítsem a reggelit és készülődtem a vasárnapi iskolába és a gyülekezetbe. A fiam is felkelt, leült velem reggelizni és így szólt: "Anyu, azt hiszem ma délelőtt elmegyek veled a vasárnapi iskolába és a gyülekezetbe."

Valami hirtelen megmozdult a bensőmben, de ezt nem mutattam ki, csak azt mondtam neki: "Fiam, olyan későn jöttél haza. Pihenned kell. Holnap meg iskola van."

— Nem baj — mondta. — El akarok menni.

Úgy tettem, mintha nem érdekelne, hogy eljön-e velem a gyülekezetbe vagy sem. De ő eljött a gyülekezetbe velem.

Majd így folytatta:

— A következő szombat éjjel ismét csak kimaradt a fiam. Körülbelül hajnali négykor ért haza. Reggel viszont felkelt és velem reggelizett. Majd így szólt: "Anyu, azt hiszem elmegyek veled ma délelőtt a vasárnapi iskolába és a gyülekezetbe." Én azt mondtam neki: "De fiam, pihenned kellene. Holnap iskolába kell menned." "Nem baj — mondta. — Én el akarok menni." El is jött.

Majd még azon vasárnap este azt mondta: "Azt hiszem, elmegyek veled a gyülekezetbe ma este." Aznap este eljött a gyülekezetbe, és amikor előre hívták a megtérni vágyókat, kijött az oltárhoz, és üdvösségre jutott.

Elmesélte még:

— Tudod, a fiam az üdvössége előtt száz százalékban az ördögöt szolgált. De most, hogy újjászületett, százhusz százalékban Istent szolgálja! Én hiszem, hogy prédikátor lesz belőle!

Majd hozzátette:

— Annyira boldog vagyok, hogy egy vadonatúj fiam lett! Annyira boldog vagyok, hogy elmondtad nekem, mit tegyek.

Majd köszönetet mondva, megfordult és elment. De aztán visszajött és így szólt:

— Tudod, van még valami más is. Nemcsak nekem van egy vadonatúj fiam, hanem a fiamnak is van egy vadonatúj anyja. Tudod, most már nem aggódom a fiam felől. Megtanultam hittel imádkozni és szeretetben járni. Néha majdnem meg kell csípni magamat és azt mondani: "Ez tényleg te vagy?", mert most már annyira másféleképpen gondolkozom.

Minden megváltozik barátaim, amikor az ember szeretetben jár. Amikor szeretetben jársz, a hited működésbe lép. Néha azt hiszik az emberek, hogy ők valóban hisznek Istenben, mialatt a szeretet hiánya akadályozza hitüket. Szeretném megjegyezni ezzel kapcsolatban: Te magad akadályozhatod meg a gyermekeidet abban, hogy Istennel járjanak, ha ők olyan otthoni légkörben nőnek fel, ahol nincs szeretet.

A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy olyan otthoni légkörben nőjenek fel, ahol az isteni fajta szeretet uralkodik. A gyerekeknek nemcsak azt kell látniuk, hogy kimutatod a hitedet, azt is kell látniuk, hogy kimutatod a szeretetedet. Ha ezt tesszük, akkor majd az életbe kijutva, gyermekeink sikeresek lesznek!

Feleségem és én mindig is biztosítottuk ezt a fajta légkört otthonunkban. Így aztán, sohasem volt semmi problémánk a gyermekeinkkel.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ők valami különleges gyerekek voltak. Olyanok voltak, mint a többi gyerek, és úgy is viselkedtek, ahogy a gyerekek szoktak. Mi viszont mindig a legjobbat hittük róluk, és a legjobbat is szóltuk róluk.

Ha mindig csak a legrosszabbat veszed észre gyermekeidben, és csakis arról beszélsz velük, akkor nem sokra viszik majd az életben. Előbb-utóbb olyanok lesznek majd, ahogy beszélsz róluk.

A gyerekek néha bizony rosszkodnak, hiszen azért gyerekek; nem lehet a felnőtt fejét a gyermekre helyezni. Amikor viszont a legjobbat veszed észre bennük és szeretet is őket, akkor majd ki is tudod hozni belőlük a legjobbat, és így ők maguk akarják majd, hogy vigyék valamire az életben. Előbb-utóbb hasonlatosak lesznek ahhoz az isteni fajta szeretethez, amelyet te tápláltál beléjük.

Az isteni fajta szeretet betölti a törvényt

Nézzünk meg még egy Igét a Galata levélből. Pál a Galáciabeli gyülekezetekhez ír. Ezek pogány gyülekezetek voltak, viszont ez a levél nemcsak egy gyülekezetnek íródott. Ez a levél azért íródott, hogy a gyülekezetek olvassák Galácia-szerte, és szól minden keresztényhez bárhol is éljenek.

GALATA 5:14

14. Mert AZ EGÉSZ TÖRVÉNY EGY IGÉBEN TELJESEDIK BE: SZERESD FELEBARÁTODAT, MINT MAGADAT.

Ez az Ige kijelenti; hogy az egész törvény egy szóban teljesedik be — ez pedig a szeretet! Ez pedig akkor teljesedik be, amikor egyszerűen csak szeretjük felebarátainkat, mint saját magunkat.

Mennyi teljesedik be a törvényből, amikor szeretetben járunk?

A törvény egésze!

Amikor az isteni fajta szeretetben jársz, nem kell aggódnod, hogy a törvény valamely részét nem tartottad be, igaz? Amikor betöltöd a szeretet törvényét, nem kell azzal törődnöd, hogy megfelelj egy csomó előírásnak, rendszabálynak és törvénynek.

Néhány ember kisebb háborút folytat azzal kapcsolatban, hogy betartsuk-e a tízparancsolatot, vagy sem. Valójában ez az egész igen egyszerű. A szeretet törvénye magában foglalja a tízparancsolatot. Az emberek elbotlanak a Biblia ezen egyszerű igazságában, és nem értik meg az Ige igazságát.

Isten fiai a szeretet fiai

Figyeljük meg, mit mondott János első apostoli levelében. Itt további dolgokat tudhatunk meg az isteni fajta szeretetről. Isten fiainak — Isten újjászületett új teremtményeinek — az isteni fajta szeretetben kell járniuk.

I. JÁNOS 3:1,2

1. Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy ISTEN FIAINAK NEVEZTETÜNK! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.

2. Szeretteim, MOST ISTEN GYERMEKEI VAGYUNK

Mi nem akkor *leszünk* csak Isten fiai, amikor mind a Mennybe jutunk majd egy napon. Ha újjászülettünk, akkor már most Isten fiai vagyunk. Ha viszont mi Isten fiai vagyunk, akkor mi a szeretet fiai vagyunk, mert Isten — szeretet, és mi az Ő képére lettünk teremtvé.

Mivel Isten szeretet, mi pedig Isten gyermekei vagyunk, így mi a szeretet gyermekei vagyunk. Amikor újjászülettünk, szellemünk részesedett Isten életéből.

A hívőknek hagyniuk kell, hogy Isten élete és szeretete uralkodjék lényük felett.

Ezért nekünk kell valamit tennünk az elménkkel és a testünkkel, mert az isteni szeretet nem az elménkbe és a testünkbe lett kitöltve. Ha nem teszünk semmit a testi természetünkkel, ez akadályozni fog minket abban, hogy szeretetben járjunk.

Meg nem újított elménk és a még újjá nem teremtett hústestünk megpróbál majd uralkodni a belső emberen — a, belső szellemi emberen.

RÓMA 12:1,2

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy SZÁNJÁTOK ODA A TI TESTEITEKET élő, szent és Istennek kedves ÁLDOZATUL, mint a ti okos tiszteleteteket.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem VÁLTOZZATOK EL [Hogyan?] A TI ELMÉTEK MEGÚJULÁSA ÁLTAL, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.

Meg kell újítanunk az elménket Isten szeretetével! Krisztus Teste még nem igazán újította meg elméjét, úgy, ahogy meg kellett volna az isteni fajta szeretet szerint. A Bibliának viszont olyan sok mondanivalója van az elme megújításáról. Nekünk kell megújítani elménket, ha szeretetben akarunk járni egymással.

Az az igazság, hogy oly sokszor ahelyett, hogy eleget tennénk keresztényi kötelességünknek, elvárjuk, hogy Isten tegyen meg mindent szellemi növekedésünkkel és fejlődésünkkel kapcsolatban. Várjuk, hogy Ő még többet adjon abból, amit már teljesen megadott nekünk, míg valójában a mi felelősségünk lenne, hogy fejlesszük szeretetünket, hogy növekedjen és megsokszorozódjon.

Az isteni fajta szeretettel kapcsolatban túl sok hívő úgy van, mint az az ember, aki az egy talentumot kapta. Becsomagolta talentumát egy zsebkendőbe és elásta. Közülünk is sokan elrejtették Isten szeretetét, amely kitöltetett a szívünkbe. Elrejtettük a szeretetet, ahelyett, hogy használtuk, gyakoroltuk és fejlesztettük volna.

Nekünk kell tanulmányoznunk, hogy mit mond Isten Igéje a szeretetről, és nekünk kell megújítanunk az elménket Isten Igéje szerint. Majd pedig gyakorolnunk, alkalmaznunk és fejleszteniünk kell azt, amit Isten már odaadott nekünk.

Annyira kell telítődniünk Isten Igéjével, hogy beteljesedjünk az Ő szeretetével. Akkor majd a fejünkbe ötlő első gondolat az lesz, hogy az isteni fajta szeretet szerint cselekedjünk — függetlenül attól, hogy ki mit tett velünk.

Az isteni fajta szeretet mindig felteszi magának ezt a kérdést: "Hogy fogja érinteni a másik embert az, amit tenni vagy mondani akarok?"

Isten akkor is elvárja tőlünk, hogy szeretetben járjunk, amikor a körülöttünk levő emberek

nincsenek szeretettel felénk. Sok lehetőségünk lesz még az életben, hogy gyakoroljuk Isten szeretetét, olyanokkal szemben, akik nem tanúsítanak szeretetet irányunkban.

Én nagyon sok ilyen helyzetbe kerültem szolgálatom során. Például egy alkalommal Isten nagyon határozottan szólt a szívemben, hogy menjek el pásztorolni egy bizonyos gyülekezetet. Az emberek azt akarták, hogy én legyek a következő pásztoruk. A volt pásztor viszont azt akarta, hogy unokatestvére pásztorolja a gyülekezetet, ezért elkezdte agitálni az embereket, hogy inkább őt válasszák.

Az isteni fajta szeretet még sohasem osztott meg egy gyülekezetet sem. A gyülekezeti tagoknak legalább felét magammal vihettem volna, és elkezdhettem volna egy új gyülekezetet, mert az emberek nagy része engem akart a következő pásztornak. Én viszont nem tudtam megtenni, hogy szakadást okozzak a gyülekezetben és egyben még szeretetben is járjak, és ezt más sem tehetné meg.

Döbbsenten tapasztalom, hogy néhány újjászületett, Szellemmel betöltekezett keresztény nyáj tolvajlásra adja a fejét; hogy gyülekezeteket osszanak meg és ellopják más gyülekezetét, és ez még egy kicsit sem zavarja őket. Végül pedig Istent hibáztatják, mondván: Isten szólt nekem, hogy ezt tegyem.

De Isten nem tesz ilyet! Vagy ők hazudtak, vagy Isten hazudott efelől, mert Ő azt mondta: A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot.

Mindenesetre, én megoszthattam volna azt a gyülekezetet, és elkezdhettem volna a saját gyülekezetemet a volt pásztor híveinek felével. De úgy döntöttem, hogy a belső emberemre hallgatok a hústestem helyett.

Isten bennem levő szeretetére figyeltem, és a Szent Szellem így szólt hozzám: Hagyd csak, ne oszd meg ezt a gyülekezetet. Így bár tudtam, hogy Isten mondta, hogy pásztoroljam ezt a gyülekezetet, töröltettem nevemet a pásztorságra pályázók közül, és elhagytam a várost.

Később azt mondtam az Úrnak: Uram, mi lesz ezzel a gyülekezettel? Mi lesz ezekkel az emberekkel?

Az Úr így válaszolt: Szenvedni fognak, mert nincsenek a tökéletes akaratomban. Rossz emberekre hallgattak, és nem a megfelelő ember lett a pásztoruk. De rólad gondoskodom, mert szeretetben cselekedtél.

Hála Istennek, valóban nagyvonalúan gondoskodott rólam! Az történt, hogy még egy év sem telt el, és Isten odahelyezett engem ebbe a gyülekezetbe pásztornak. Nekem az égvilágon semmi közöm sem volt az egészhez. Mindent Isten intézett!

Néha az a baj az emberekkel, hogy amikor Isten szól hozzájuk, hogy tegyenek meg valamit, másokon átgázolva próbálják elérni, hogy amit Isten mondott nekik, az megvalósuljon. Így viszont kikerülnek a szeretetből, és Isten nem tudja megáldani őket, mert nincsenek abban a helyzetben szellemileg, hogy átvegyék az Ő áldásait.

Isten természetesen mindnyájunkat meg akar áldani, amennyire csak tud. Viszont Ő ezt nem teheti meg, amikor mi nem az Ő terve szerint cselekszünk. Láthatod, Isten terve az, hogy szeretetben járjunk másokkal. Nem tudom, te hogy vagy ezzel, de én már régen eldöntöttem, hogy én szeretetben fogok járni, attól függetlenül, hogy bárki más szeretetben jár-e vagy sem!

A szolgálat során az embernek sok lehetősége nyílik arra, hogy szeretetben járjon, nem pedig a hústest szerint!

Például minden pünkösdi gyülekezetet, amelyet valaha is pásztoroltam, szeretettel kellett pásztorolnom, mivel közülük mindegyik meglehetősen zűrös gyülekezet hírében állott.

Viszont minden egyes alkalommal megtanította nekem Isten, hogyan oldjam meg azt a rengeteg problémát azokban a gyülekezetekben oly módon, hogy egyszerűen szeretetben járok, és tanítom az embereket az isteni fajta szeretetről. Isten pedig megtanított arra, hogyan szeressem a nyáját és hogyan ne bántsam meg őket.

Különösen az egyik gyülekezetben volt nagyon sok probléma. A gyülekezet már huszonöt éves volt, én viszont csak huszonegy amikor odakerültem pásztornak.

A huszonhárom év alatt, sok család felnövekedett már, és sok házasságot kötöttek egymás között a gyülekezetben. Ezért a gyülekezet tagjai közül sokan voltak egymással házassági

rokonságban, és állandó családi veszekedések voltak közöttük.

Ahhoz, hogy el tudjam látni ennek a gyülekezetnek a pásztorolását, meg kellett tanulnom, hogyan feszítsem meg a hústestem és tartsam alávetettségben.

Volt néhány vasárnap délelőtt, amikor csak annyit tehettem, hogy megfőkezzem hústestemet.

Néha kedvem lett volna kijönni a szószezből és elevenen megnyúzni őket, bőrüket meg odaszögelni a falra. Elsőként a diakónusokat, majd egyenként a vasárnapi iskolában tanítókat, és miután őket mind megnyúztam, rátértem volna a teljes gyülekezetre, hogy őket is megnyúzzam!

Ez kemény megpróbáltatás volt, hogy megfeszítsem a hústestet és a szellemem alávetettségében tartsam a testemet! Abban a gyülekezetben meg kellett tanulnom, hogyan kell ezt megtenni.

De ahelyett, hogy átadtam volna magamat hústestemnek és mindannyiukat elevenen megnyúztam volna, én az egyik vasárnap a szeretetről, a következő vasárnap meg a Mennyről beszéltem. Ahelyett, hogy helyet adtam volna a hústest akaratának és Isten Igéjével fenyegettem volna őket, az *I. Eorinthus13-ból* prédikáltam, a szeretetről szóló fejezetből.

Ha rá tudod venni az embereket, hogy szeressék egymást és örömmel várják örök reménységüket a Mennyben, sok természet adta körülmény egyszerűen saját magától elrendeződik.

Az emberek lehet, hogy veszekednek a természeti szinten és így bajba kerülnek, de valójában szeretnének eljutni arra a szellemi szintre, ahol Isten szeretné őket látni. Segíthetsz nekik, hogy teljesen el is ériék ezt a szintet, ha arról beszélsz nekik, ahogy Isten látja őket, és nem arról, ahogy az ördög látja őket. Isten bennünk és rajtunk keresztül munkálkodó szeretete sohasem vall kudarcot.

Csak a szeretettel tartozzatok

A Róma 13. 8 utolsó részében láthatjuk, hogy a szeretet betölti a tízparancsolatot. De most nézzük meg ennek a versnek az első részét.

RÓMA 13:S

8. SENKINEK SEMMIVEL NE TARTOZZATOK, HANEM CSÁK AZZAL, HOGY EGYMÁST SZERESSÉTEK; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.

Néha az emberek kiveszik ezt a verset a szöveggörnyezetéből és olyat mondatnak vele, amit valójában nem mond. Sok ember szenvedett már emiatt.

Például néhányan úgy alkalmazzák ezt a verset, mintha ez azt mondaná, hogy nekünk nem szabad hitelre vásárolnunk.

Nos, tényleg nem szabad annyira eladósodnunk, hogy ne tudjuk kifizetni a számláinkat. De ez a vers nem azt jelenti, hogy nem vásárolhatunk hitelre. Persze az embernek ki kell fizetni a számláit. Ha valaki nem tudja okosan használni a hitelt, adósságba fog jutni, az ilyen ember ne vásároljon részletre.

Néhányan azonban tantételként használják ezt az Igét, mondván, hogy nekünk sem szabad hitelre vásárolnunk. Gondoljunk azonban bele. Az ember mindennap hitelre használ valamit. Mindnyájan ezt tesszük. Van villany a házában? Akkor havonta egyszer tartozol a villanyszámlával. Használ sz gázt vagy vizet? Akkor azokkal a számlákkal is tartozol, igaz?

Ha házat bérepsz, akkor a bérleti díjjal tartozol. Mi a különbség aközött, hogy a lakbérrel tartozol vagy a ház részletfizetési díjával? Az egyedüli különbség az, hogyha fizeted a ház részletfizetési díjait, akkor a ház végül a tiéd lesz.

Ha valaki értelmesen és okosan használja, akkor semmi baj sincs a hitelre történő vásárlással. Valójában, még amikor hitelre vásárolsz is, nincs addig tartozásod ameddig a számla nem esedékes. Ha pedig pontosan kifizeted a számládat, már nincs tartozásod, mert kifizetted.

Néhány ember igen ostoba dolgokat képes elkövetni, azt gondolván, hogy az Igének engedelmeskedik, valójában pedig egyáltalán nem hallgatnak a Bibliára.

Nem teheted meg, hogy egy versrészt kiveszel a szöveggörnyezetéből, és ezzel bizonyítani próbálsz valamit. Ha így teszel, még azt is be tudnád bizonyítani — ahogy néha humorosan rámutatok —, hogy az ember akassza fel magát.

Az egyik igevers azt mondja: "és [Júdás] elmenvén felakasztá magát." (Mát. 27:5) Majd a jó samaritánusról szóló ígerészből kiveszed Jézus szavait: "Eredj el, és te is ekképpen cselekedjél." (Luk. 10:37)

Nos, ha ezt a két ígerészt összeillesztjük, mondhatnánk, Júdás elment és felakasztotta magát, ezért menj el te is, és ekképpen cselekedjél!

Talán most nevetünk ezen és viccesnek találjuk, de ez semmivel sem nevetségesebb, mintha a Róma 13:8 egy részét kivesszük a szöveggörnyezetéből, és olyasmit állítunk vele, amit a vers nem mond.

Hallottam egyszer egy szolgálóról, aki pontosan ezt tette. A városban, ahol szolgált, az egyik baptista

gyülekezet kinötte a gyülekezeti épületét. A baptista pásztor elhatározta, hogy eladja az épületet, viszont hívőknek akarta eladni, hogy azt továbbra is egy gyülekezet használhassa.

Ez a másik szolgáló, aki szintén pásztor volt, és ugyanabban a városban élt, meg akarta venni az épületet. A baptista pásztor, aki eladásra szánta a házat, felkereste ezt a szolgálót, és azt mondta: "Emberek, akik már a Mennyben vannak, azért fektettek pénzt ebbe a gyülekezeti házba, hogy itt lelkek kerüljenek üdvösségre.

Mivel ti is hiszték a lelkek megmentésében, szeretnénk nektek felajánlani ezt az épületet." A baptista pásztor valami nevetségesen olcsó áron kínálta fel az épületet ennek a másik gyülekezetnek, mert azt akarta, hogy az továbbra is gyülekezeti ház legyen.

Majd a baptista gyülekezetből az egyik asszony beszélt erről a férjével. A férfi ügyvéd volt, és bár nem volt üdvössége, azért néha eljár feleségével a gyülekezetbe.

Az ügyvéd azt mondta a szolgálónak, aki meg akarta venni a gyülekezeti épületet: "Ha meg akarja venni azt az épületet, én biztosítom a pénzt, kölcsönt adok kétszázalékos kamatra. Én semmit sem akarok nyerni rajta. Körülbelül ennyibe kerül a titkárnőmnek a papírmunka elvégzése. Egy év múlva pedig, lecsökkentem majd a kamatot egy százalékra."

Ez a második szolgáló azt mondta: "Nem vehetjük meg a gyülekezeti épületet. Tudom, hogy rendkívül alacsony áron kínálják. A Biblia azonban azt mondja: "Senkinek semmivel ne tartozzatok", ezért mi nem kerülhetünk adósságba." És ezzel elállt az üzlettől.

Amikor ezt hallottam, elgondolkoztam magamban: "Jelenleg havi bérleti díjat fizetnek az épületért, amiben működnek, így aztán semmi lehetőségük arra, hogy valamijük is legyen. Mi a különbség, ha a bérleti díjat fizetik, vagy ha a házvásárlási részleteket? Ha viszont megvennék az épületet, akkor az az övék lenne, és azt csinálnának vele, amit akarnának!"

Hozzáteszem, hogy tizenhét hónapon belül kb. harminc ember maradt csupán e második szolgáló gyülekezetében. Végül a gyülekezet megszűnt, és a szolgáló elment a városból.

Láthatod, hogy ez az Ige valami teljesen mást jelent. Veszélyes kivenni az Igét a környezetéből és egy tantételt építeni rá!

Egy másik pásztor egy gyülekezetet indított el feleségével együtt a saját házukban. Amikor kinöttek a házat kibéreltek egy másik épületet. Addig folytatták a gyűjtést ebben a gyülekezeti épületben, míg végül 1,5 millió dollár lett a számlájukon.

Ezt a pénzt előlegként fizették be az épület megvásárlására, majd pedig rendbe hozták az épületet. Körülbelül két év múltán kifizették a 4 millió dollárt az épületért, így az a tulajdonukba került minden teher nélkül.

De mi történt volna, ha nem teszik meg hitben azt a lépést, hogy kifizessék az 1,4 millió dolláros előleget az épületre?

Így viszont Isten megáldotta őket, mert rá merték tenni a kezüket valamire. Jelenleg több, mint 3500 ember a tagja ennek a gyülekezetnek.

Ez az igevers: "Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek", nem

vonatkozik a hitelre való vásárlásra. Azt viszont jelenti, hogy embereket ne vigyünk

megkötözöttségekbe.

És azt is jelenti, hogy tartozunk a szeretet adósságával mindenki felé, és ezt az adósságot sohasem lehet elengedni. A Róma 13:8 a *Pleymouth-féle* fordítás szerint: "Semmilyen adósságot ne hagyjatok kifizetetlenül, kivéve a kölcsönös szeretet fennálló adósságát."

A Biblia azt mondja, hogy Isten megáld minket mindenben, amire rátesszük kezünket. (V. Móz. 28:12) De ha nem tesszük rá semmire sem a kezünket, hogy tegyünk valamit az Úrért, akkor Ő semmit sem tud megáldani. Néhányan áldottak szeretnének lenni, de először hitben ki kell lépniük, és tenniük kell valamit, hogy áldást nyerjenek.

Isten meg tudta áldani ezeket az embereket, akik hitben kiléptek, mert ők hitben cselekedtek. Rátették a kezüket valamire az Úrért. Így Istennek volt min munkálkodnia, hogy megáldja őket.

Az elsőként említett gyülekezet nem részesült áldásban. Visszaléptek az Úr áldásától, így nem tudtak gyarapodni. Két éven belül az a gyülekezet megszűnt. Senki sem maradt ott, mert a pásztor nem engedelmeskedett Isten vezetésének.

Ha például repülőgéppel felszállsz Tulsából, és a pilóta csak egy kicsit is eltérne az útiránytól, mire célhoz kellene érned, addigra már igen messze lennél attól. Az induláskor még nem annyira tértél le az útról, de ha az úton nem korrigálsz magadat, végül is nagyon messze kerülsz az úti célodtól.

Szellemi értelemben ugyanaz a helyzet. Ha egy kicsit is letérsz az útról, és nem igazítod ki magadat, minél messzebb mész, annál távolabb kerül a gondolkodásmódod attól, amit a Biblia valójában mond. Végül, ezzel helyet adsz az ördögnek gondolatvilágodban, és így teljesen összezavarodsz.

Ismerek még régről egy másik szolgát, aki utazó evangélista volt. Nagyon olcsón hozzájutott egy ingatlanhoz. Volt annyi készpénze, hogy megvegye. Majd pedig az épületet átalakította úgy, hogy alkalmas legyen hivatalnak, mert azelőtt másra használták. Ahogy az idő múlt, kinőtte az épületet. A szolgálat vásárolni akart egy nagyobb földterületet, hogy majd ott építsen fel egy nagyobb épületet.

Eljött hozzá egy illető, aki háromszorosát ígérte annak, amit ő eredetileg fizetett az ingatlanért. Ő valamikor 125 ezer dollár körül fizetett érte, most viszont 600 ezer dollárt kínáltak fel neki a telekért, és a felújított épületért. Ez most nem tűnik valami soknak, de abban az időben ez rengeteg pénz volt.

Ennek a szolgának most meg volt a lehetősége, hogy a 600 ezer dollárért vásároljon egy nagyobb telket, ahol építkezhetett volna. Legalább a telek a tulajdonába került volna, utána pedig fizethette volna a felépítendő épület részleteit.

De azzal a 600 ezer dolláros nyereséggel, ami bejött a telek és rajta levő épület eladásából, úgy döntött, hogy nem vesz nagyobb telket. Azt mondta: "A Biblia szerint, senkinek semmivel ne tartozzunk, nekünk viszont fizetnünk kellene az építkezési kölcsönökön azon az új telken, ezt pedig nem szabad megtennünk."

Ehelyett fogta a 600 ezer dolláros nyereséget és kibérelte az egyik irodai épület egész emeletét. Majd megpróbált pénzt gyűjteni, hogy az új telket, amit meg szeretett volna vásárolni, készpénzzel tudja kifizetni.

Közben azonban ahogy növekedtek, ki kellett neki bérelni az irodaház második emeletét is.

Végül az ingatlan eladásából befolyt 600 ezer dolláros hasznát a bérleti díjakra kellett kifizetnie, így semmije sem maradt! Valójában néhány év alatt 800 ezer dollárt fizetett ki a bérleti díjakra!

A telek eladásából kapott 600 ezer dollárral vehetett volna egy nagyobb földterületet, majd pedig kölcsönt vehetett volna fel az építkezésre. A részletek fizetése valószínűleg nem lett volna több, mint a bérleti díjak, és így legalább lett volna egy saját épülete.

Ő azonban ezt az ígeverset: "Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek" kivette szövegkörnyezetéből és így döntött: "Nem szabad építkeznünk, nehogy adósságba kerüljünk."

Amikor a Biblia azt mondja: "Senkinek semmivel ne tartozzatok hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek" ez azt jelenti, hogy a szeretet egy olyan adósság, amivel mindenki felé

tartozunk, és ezt az adósságunkat sohasem szabad leírnunk.

Hosszú lejáratú adósságunk lesz mindenki irányába, ez pedig a szeretet. Ezt az adósságot törlesztjük, ameddig csak élünk.

Továbbra is szeretetben kell járnunk, hogy törlesszük ezt az adósságot! Akkor kezdjük el most a törlesztést! Tanuljunk meg Isten szeretetének királyi törvényében járni, hogy learathassuk ennek előnyeit.

MEGVALLÁS:

Isten szeretete, az isteni fajta szeretet kitöltetett az én szívembe a Szent Szellem által. Ezért én szeretek, ahogy az én Mennyei Atyám is szeret. Nem vagyok gyűlölködő.

Ezért megengedem, hogy ez a szeretet — Isten szeretet természete — uralkodjon egész lényem felett.

Isten királyi törvényében fogok járni. Az isteni fajta szeretet szerint fogok beszélni. Az isteni fajta szeretet szerint fogok cselekedni, mert új teremtes vagyok Krisztus Jézusban.

Az Új szövetség szerint, Isten törvényeiben és parancsolataiban fogok járni oly módon, hogy az Új szövetség törvényében járok, azaz a szeretet királyi törvényében.

4.fejezet

Az isteni fajta szeretet megbocsát

Az isteni fajta szeretet egyik tulajdonsága a megbocsátás. Ahol Isten szeretete megnyilvánul, ott megbocsátás is van, mert a szeretet és a megbocsátás kéz a kézben jár egymással.

Az isteni fajta szeretetet a gyakorlatban kell alkalmaznod, hogy élvezni tudd az áldásait. A szeretet gyakorlásának egyik útja a megbocsátás. A szeretet akkor tud növekedni és fejlődni, ha gyakoroljuk.

Más szóval, a szeretetet először gyakorolni kell, és csak azután számíthatunk az eredményekre. A szeretet gyakorlása azonban nemcsak egyszerűen eredményeket hoz, de hatalmas a jutalma, nemcsak ebben az életben, hanem az eljövendőben is.

Szeretném, ha megértenél valamit az isteni fajta szeretet gyakorlati alkalmazásával kapcsolatban, Pálnak az efézusi gyülekezethez írt levele alapján. Ezek az igeversek minden hívőre vonatkoznak. Én ezt így szeretem mondani: A Szent Szellem jelentette ki ezt a szellemi igazságot Pál apostolon keresztül minden hívő számára.

Efézuss 4:32

32. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasak, MEGENGEDVÉN [megbocsátván] EGYMÁSNAK, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett [megbocsátott] néktek.

Milyen az isteni fajta szeretet? Ha azt kérded, milyen Isten szeretete, akkor valójában azt kérdezed, milyen Isten, mert Isten a *szeretet*. Az isteni fajta szeretet kedvességgel és gyengédséggel teljes. Mivel Isten szeretete kedves és gyengéd, ezért mindig kész megbocsátani.

A Biblia utasít minket, hogy legyünk kedvesek egymáshoz. Ez a vers a keresztényekhez szól. Nem furcsa, hogy a Szent Szellemnek szólnia kellett az újjászületett emberekhez, hogy legyenek kedvesek egymáshoz? Ő tudta, hogy az akkori hívők épp oly emberek, mint manapság.

A hívők olyan sokszor engednek a hústestüknek és a meg nem újított elméjüknek, hogy az

uralja őket, ahelyett, hogy lehetővé tennék Istennek, hogy az Ő szeretete szorongassa őket.

Azt hiszem, néha az emberek úgy *értelmezik* ezt a verset, hogy csak akkor kell megbocsátanunk másoknak, ha már megérdemlik. Ha kedvesek és gyengédek lesznek hozzánk, akkor nekünk is kedvesnek és gyengédnek kell majd lennünk velük.

Ha viszont az emberek rosszat tettek velünk, vagy rosszat mondtak rólunk, akkor nekünk is jogunk van kemény szívűnek lenni, és visszavágni azzal, hogy mi is elmondjuk a magunkét róluk. A Biblia azonban nem ezt tanítja.

Ez az Ige nem azt mondja: Bocsássatok meg egymásnak abban az esetben, ha a sértés nem olyan súlyos. Ha viszont az emberek sok rosszat tettek ellenetek, akkor rendben van, hogy nem bocsátotok meg nekik. Az Igéből ezt nem lehet kiolvasni, igaz? Ennek ellenére nagyon gyakran így alkalmazzák az emberek ezt az igeverset.

A megszentelődés

Isten tudta, hogy meg kell nekünk mondania, legyünk kedvesek egymáshoz, mert olyan testben élünk, ami még nincs megváltva. A belső ember újjászületik, de a külső ember ugyanaz marad, ami eddig is volt. A hústest nem akar kedves, gyengéd vagy megbocsátó lenni. De hála Istennek, új testet kapunk majd, amikor a Mennybe jutunk.

I. KORINTHUS 9:27

27. Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

Igaz, hogy Pál új teremtés volt, mégis neki — a belső emberének — kellett a testét alávetettségben tartania. Isten előtt való megszentelődésünknek része, hogy a testünket alávetjük a szellemünknek.

A legtöbb ember úgy gondolja, hogy ez a vers csak a szexuális bűnökre vonatkozik. Nos, valóban vonatkozik arra is, azonban van sok más terület, ahol a hústestedet a szellemed alá vetve kell tartanod.

Ugyanerről van szó, amikor a megszentelődésről beszélünk. Hústested nem akar kedves lenni másokhoz, különösképpen mikor nem úgy bántak veled, ahogy szerinted kellett volna. Hústested ki akarja kerülni az ilyen embereket, és bosszút akar állni.

Neked viszont meg kell fékezned a hústestedet, mert ha nem teszed meg, bajba kerülsz. Ha a hústested uralkodik rajtad, nem fogsz tudni az isteni fajta szeretetben járni. Ha pedig nem jársz szeretetben, a hited sem fog működni.

Akkor beszélhetünk megszentelődésről, amikor megtanulunk szeretetben járni, és a hústestet alávetettségben tartani. Mivel a hústestünk még nincs megváltva, mindaddig, amíg el nem ragadtatunk, folyamatosan foglalkoznunk kell hústestünk meg nem váltott régi természetével.

Isten semmit sem tesz a testeddel, amíg itt a földön vagy; de Ő már tett valamit a szellemeddel. Most *tőled* függ, teszel-e valamit a testeddel és az elméddel. Ez a te felelősséged, mint kereszténynek.

Tudod, a megszentelődés nem egy egyszer és mindenkorra szóló egyszeri megtapasztalás. A megszentelődés állandó életvitel, amelynek során a hústestedet mindenkor ellenőrzés alatt tartod. Egy olyan életmód, ami magában foglalja elméd megújítását és az isteni fajta szeretetben való járást.

A keresztények túlnyomó többsége megengedi, hogy a hústeste uralja, és irányítsa. Aztán csodálkoznak, hogy az életük során nem képesek elnyerni Isten teljes áldását. Úgy lehetetlen az isteni fajta szeretetben járni, ha a hústestednek megengeded, hogy uraljon téged.

Ha engedelmesek akarunk lenni a Bibliának, hagynunk kell, hogy a belső ember irányítson bennünket, azért hogy "kedvesek legyünk egymáshoz, gyengédek és megbocsátók".

A belső embernek megvannak ezek a tulajdonságai, Isten szeretete által. De *gyakorolnunk* kell

a megbocsátást egymás iránt, ahogy Isten is megbocsátott nekünk a Krisztusért.

Mivel keresztények vagyunk, magunkra kell "öltetni" Krisztust, ami a *külső* embert illeti. Ez nem történik meg automatikusan.

Róma 13:14

14. Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.

Amikor majd "felöltözzük" Krisztust, és a testet nem tápláljuk a kívánságokra, akkor leszünk képesek úgy megbocsátani egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nekünk a Krisztusért.

Az isteni fajta szeretet megbocsát és elfelejt

Hogyan tudunk úgy megbocsátani, ahogy Isten? Nos, a Biblia szerint Isten *szeretet*. És ugyanaz a fajta szeretet, ami maga *Isten*, kitöltetett a szívünkbe, vagyis szellemünkbe, a belső emberekbe a Szent Szellem által.

Milyen fajta szeretet ez? Természetes, emberi szeretet? Nem, ez a szeretet isteni szel'etet. Isteni fajta szeretet. Az isteni fajta szeretet egyik jellemzője pedig az, hogy megbocsát.

Nézzük meg az Igében, Isten hogyan bocsát meg. Az isteni szeretet egyik jellemző vonása, hogy amit Isten megbocsát, el is felejt!

Amikor bűnbánattal Isten elé jövünk és kérjük bűnbocsánatát, Ő eltörli álnokságainkat, és többé nem emlékezik meg bűneinkről.

ÉSAIÁS 43:25

25. Én, én vagyok, aki

26. ki eltörölöm álnokságaidat én magamért, és bűneidről nem emlékezem meg!

Az Újszövetségben Isten újra kinyilatkoztatja, hogy Ő miként bocsát meg.

ZSIDÓ 8:12

12. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és AZ Ő BŰNEIKRŐL és GONOSZSÁGAIKRÓL MEG NEM EMLÉKEZEM.

Hogyan bocsát meg Isten? Ezek az igeversek elmondják nekünk. Abban a pillanatban, hogy kértük a bűnbocsánatot, Isten megbocsát, és *többé* nem *emlékezik* meg bűneinkről. Soha többé! Ez a vers nem azt mondja: Számon tartom minden valaha elkövetett bűnödöt, és emlékeztetni foglak rájuk, amikor csak eszembe jutnak.

Képzeld csak el! Mi lenne, ha minden egyes alkalommal amikor imádkozunk, Isten emlékeztetne bennünket mindarra, amit a múltban tettünk! Akkor semmi hitünk nem maradna, igaz? Állandó büntudatunk lenne a múltunk miatt. Nem mernénk bátran Isten elé járulni és hinni, hogy bármit megkaphatunk Tőle, hiszen állandóan kárhoztatva éreznénk magunkat.

Te nem örülsz, hogy Isten megbocsát és elfelejt!? Köszönet Istennek, ez a vers kijelenti, hogy amikor kérjük a bűnbocsánatot, Isten *nem fog többé* megemlékezni bűneinkről. A Biblia azt mondja, Ő hú és igaz, hogy megbocsássa bűneinket. (I. Ján. 1:9)

Néha a házastársak hajlamosak arra, hogy nézeteltérés esetén emlékeztessék egymást múltbeli hibáikra. Nem alakulhat ki köztük a megfelelő házastársi kapcsolat, ha állandóan ezt teszik. Van egy másik veszélye is annak, ha állandóan egymás múltbeli hibáit és tévedéseit vágják egymás fejéhez: tönkreteszi imaéletüket, és hitük működésképtelenné válik.

I. PÉTER 3:7

7. A férfiak. hasonlóképpen együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik

örökösársak az élet kegyelmében; HOGY A TI IMÁDSÁGAITOK MEG NE HIUSULJANAK.

Ez a vers elmondja nekünk, miért hiúsulnak meg az imáink. Isten azt akarja, hogy imáink ne hiúsuljanak meg. Ha a férjek és feleségek meg nem bocsátók és rosszindulatúak egymással, ez káros hatással lehet az egészségükre, imáik pedig meghiúsulnak. Hitük nem fog működni.

A házastársaknak meg kell bocsátaniuk egymásnak, ahogy Isten is megbocsát. Tudniuk kell azt mondani egymásnak: "Drágám, bocsáss meg. Én voltam a hibás. Igazságtalan voltam veled."

A meg nem bocsátás és a rosszindulat hatással lesz az imaéletedre! A szeretet, a megbocsátás és a hit együtt járnak. Valójában egyiket sem lehet elválasztani a többitől.

Azt akarod, hogy imáidnak ne legyen akadálya, igaz? Akkor járj szeretetben és megbocsátásban, mert — e vers szerint — te magad akadályozhatod saját imáidat, ha nem így teszel. Tanulj meg megbocsátani és elfelejteni, ahogy Isten is teszi.

Egyszer tartottam egy összejevetelt még a harmincas években egy bizonyos szolgálónál, majd azt követően testvérénél is prédikáltam. Mindkét testvér teljes evangéliumi pásztor volt. Az idősebb testvér személyisége és prédikátori képességei is jobbak voltak minden tekintetben. Nem lehetett a két fivért egy napon említeni.

Bár a fiatalabb testvér meg sem közelítette bátyja személyiségét és prédikátori képességeit, mégis mindig jó gyülekezete volt, és még a. gazdasági válság idején is új autója volt. Sőt, az ő gyülekezete sokkal nagyobb volt, mint a. bátyjáé. Az idősebb fivér sohasem volt igazán sikeres a szolgálatban, bár egyénisége és prédikátori képességei jobbak voltak.

Valaki azt mondta nekem: Rájöttem, hogy az idősebb testvér miért nem volt soha. igazán sikeres a pásztori munkában. Üdvössége előtt ez az ember mindig is hitványabb volt a testvérénél. Gonosz volt, és így most fizetnie kell a bűneiéit. Isten bünteti őt.

Így válaszoltam neki: Hogy tudná Isten büntetni, amikor még csak nem is emlékszik arra, hogy ez az ember valami rosszat tett volna?

Hogyan tudna téged Isten megbüntetni olyasvalamiért, amire Ő nem is emlékszik, hogy megtetted? Isten eltörli és elfelejti a múltadat amikor újjászületsz; te akkor egy új teremtmény leszel.

Én viszont tényleg rájöttem, hogy miért volt az egyik sikeres, a másik meg nem. Az idősebb, kiválóbb testvérnek valóban megvolt minden adottsága. Ragyogó szónoki képességei voltak, sokkal jobb prédikátor volt, mint az öccse, viszont sohasem tanulmányozta az Igét.

A feleségemmel az idősebb testvér pásztorlakásában szálltunk meg, és azt láttuk, hogy ez az ember állandóan beszélget valakivel és vicceket meséi. Nem voltak ezek csúnya viccek, csak hogy a viccmesélés töltötte ki az összes idejét. Amikor aztán fellépett a szószékre, a vicceken kívül nem nagyon volt más mondanivalója. Néha-néha azért összeszedte magát, és ilyenkor valóban prédikált.

A másik fivér viszont állandóan tanult. Tudom, mert nála is tartottam összejevetelt. Naponta több órát töltött a Biblia és egyéb könyvek tanulmányozásával. Jóformán sose láttuk őt, mert állandóan csak tanult.

A későbbiek folyamán is akárhányszor meglátogattam, mindig a dolgozószobájában volt; a Bibliát és a könyveit tanulmányozta. Ezért tudott eljutni a csúcsra a szolgálatban.

Arról szó sem volt, hogy a másik fivért Isten büntette volna a múltjáért. Amikor Isten megbocsát, *el is felejt* a *bűnöd*! És az akarata az, hogy mindannyian így bocsássunk meg. Ha az isteni fajta szeretetben jársz, akkor te is így fogsz megbocsátani, mert a *szeretet és a megbocsátás kéz a kézben jár egymással*.

Isten a szívedet vizsgálja

Megtörtént egyszer egy bizonyos gyülekezetben, hogy hosszú időn keresztül úgy tínt, csak erőlködünk az összejevetelek alatt. Már vagy másfél hete csak próbálkoztunk, de semmi sem akart igazán összejönni.

Aztán egy este megtört a jég, a Szent Szellem csodálatosan megnyilvánult. A Szent Szellem csodálatosan használta a gyülekezet egyik tagját, a szellemi ajándékok erőteljes, természetfeletti módon nyilvánultak meg, és ennek eredményeként hatalmas dolgok történtek.

Ahogy ott álltam az emelvényen, azt mondtam magamban: *"Ez a fordnlóponj ta az összejöveteleknek"* És úgy is volt. Attól kezdve minden megváltozott. Minden csodálatos lett. De hazatérve mégsem tudtam elaludni. Megmondom, miért nem jött álom a szememre. Ugyanis pár nappal ezen összejövétel előtt, autóval mentem valahova ebben a nagyvárosban, és láttam ezt az embeit, akit Isten olyan csodálatosan használt az összejövétel során. Láttam, hogy ez a férfi sétál az utcán, majd bemegy egy igen kétes szórakozóhelyre.

Aznap éjjel, amikor nem jött álom a szememre, egyre csak ezt az embert láttam, ahogy bemegy oda, és állandóan ez motoszkált a fejemben. Egyszerűen nem tudtam másra gondolni.

Így, körülbelül éjjel fél egykor felültem az ágyban és azt mondtam: "Rendben van, Uram, nincs semmi baj. De azért tisztázzunk valamit. Hogyan tudtad használni ezt az embert? Magam láttam bemenni abba a lebújba. Hogyan tudtad őt használni?"

Így folytattam: "Te tudod, hogy vannak ebben a gyülekezetben Istennek olyan szentjei, akik már ötven vagy hatvan éve is tisztességesen élnek. Miért nem tudtad őket használni?"

Mintha valaki ott állt volna a szobában, olyan tisztán hallottam az Úr válaszát: "Nos, tudod, te aszerint ítélsz, amit látsz. Valóban láttad azt az embert bemenni arra a helyre. De aztán te tovább mentél, és azt már nem láthattad, hogy amikor belépett, hirtelen magához tért, és azt mondta: »Mit keresek én itt? Drága Istenem, bocsáss meg nekem!«Azzal sarkon fordult, és kijött."

Majd így folytatta az Úr: "Még valamit. Ez az ember arra kért, bocsássak meg neki, így tehát még csak nem is emlékszem arra, hogy ő valaha is valami rosszat tett. Ezért éppúgy tudtam őt használni, mint bárki mást, aki akár már hatvan éve szentségben él."

Ebből megtanultam valamit. Amikor Isten *megbocsát, el is felejt* azt, amit megbocsátott. Isten mondta: *"Én, én vagyok, aki eltörölöm álnokságaidat enmagamért, és BŰNÉDRŐL NEM EMLÉKEZEM MEG!"* (Ésa. 43:25)

Ha tehát Isten el tudja felejteni hibáidat és a múltadat, akkor neked is el kell felejtened azokat! Te is bocsáss meg másoknak, és felejtsd el az emberek múltban elkövetett hibáit.

Bocsáss meg az embereknek éppúgy, ahogy Isten is megbocsát neked, hogy meg tudj maradni a szeretet útján. Engedd, hogy Isten szeretete uralkodjon feletted. Akkor sikerre számíthatsz életed minden területén.

Tudod, ha valóban szereted az embereket és megbocsátasz nekik, akkor nem fogod állandóan emlékeztetni őket múltbeli hibáikra, bűneikre, mulasztásaikra. Nem fogod felhánytorgatni nekik, hogy megbántottak, sérelmet okoztak, vagy cserbenhagytak.

Nos, megeshet, hogy az ördög az elmédben előhoz egy képet arról, ami közted és a másik között történt. Neked azonban nem szabad az ördög gondolataival foglalkoznod.

Ha hibát követtél is el, de megbántad és megvallottad Istennek, akkor Isten már megbocsátott neked.

Ha az ördög eléd hoz egy képet arról, amit valaki ellened tett, egyszerűen csak nevesd ki a sátánt, és mondd azt neki: "Ördög úr, ez tényleg megtörtént. De ez csak egy kép arról, ami történt, mert én már megbocsátottam ennek az embernek. Részemről úgy tekintem, hogy az egész meg sem történt."

Aztán menj tovább az utadon, és járj megbocsátásban, tudván, hogy Isten is megbocsátott neked.

Megbocsátás az Újszövetségben

Hogyan kell megbocsátanunk az Újszövetségben? Ahogy az emberek megbocsátanak nekünk? Nem, mi úgy bocsátunk meg, ahogy az *Efézus 4:32* mondja: *"Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasak, MEGENGED VÉ N [megbocsátva] EGYMÁSNAK, MIKÉPPEN AZ ISTEN IS A KRSZTUSBAN MEGENGEDETT [megbocsátott] NÉ KTEK. "*

Mi úgy bocsátunk meg, ahogy Isten Krisztusért megbocsátott nekünk. Mi úgy bocsátunk meg, ahogy Isten. Más szóval, mi megbocsátunk attól függetlenül, hogy az emberek nekünk megbocsátanak-e vagy sem.

Hogy bocsát meg nekünk Isten? Nos, Isten — szeretet. Isten azt mondta: "...álnokságaikról többé meg nem emlékezem." (Zsid. 10:17) A *szeretet* így szól: "álnokságaikról többé meg nem emlékezem."

Ha Isten megbocsát nekünk és nem emlékezik meg álnokságainkról, mert szeret minket, akkor nekünk is meg kell bocsátanunk egymásnak, és nem szabad megemlékeznünk mások bűneiről. A megbocsátás része az Újszövetség szeretet törvényében való járásnak.

Néhányan mondják: "Egyszerűen képtelen vagyok megbocsátani." Azonban ez a kijelentés nincs összhangban az Igével, mert ha már újjászülettél, az isteni fajta szeretet kitöltetett a szívedbe.

Mások így beszélnek: "Én nem tudok úgy megbocsátani, mint Isten, mert nem Isten, hanem ember vagyok." Valóban, te nem Isten vagy. De tudod azt, hogy Isten megbocsát, mert Ő a szeretet. (I. Ján. 4:8) És ugyanaz a fajta szeretet, ami Isten *lénye*, benned lakozik. Ezért te is *képes* vagy megbocsátani az Ő szeretetével, éppúgy, ahogy Isten teszi.

Mivel Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe a Szent Szellem által, ez azt jelenti, hogy Isten el is lát bennünket azzal a szeretettel, amivel meg tudunk bocsátani. A hívők nagy része azonban elköveti azt a hibát, hogy a feje után megy, és nem a szívét követi.

Ugye örülsz annak, hogy Isten azt mondta: "...bűneidről nem emlékezem meg!" (Ésa. 43:25; Zsolt. 103:3) Egy másik Igében pedig: "...Bizony a tenger mélységébe vetem minden bűnöd." (Mik. 7:19)

Hát nem csodálatos? Ha megbántuk bűneinket, és kértük Isten bocsánatát, Isten nem emlékszik többé arra, hogy te vagy én valaha bármi rosszat is tettünk.

Erre azt kérded: "Hogyan teheti ezt meg?" A Biblia szerint a szeretet sok vétket *elfed* vagy más szóval *eltörli* a bűnök sokaságát. (I. Pét. 4:8)

Tehát az isteni szeretet nemcsak megbocsát, hanem el is felejt! Isten azt akarja, hogy mi is így bocsássunk meg. Mi pedig igen is képesek vagyunk megbocsátani és elfelejteni, mert Isten már közölte velünk az Ő szeretetét, hogy meg tudjunk bocsátani. Ezért nem hozhatunk kifogásokat arra, hogy miért nem bocsátottunk meg, mert bennünk van ez a képesség.

A megbocsátás nem haragtartó

Ha azt állítod, hogy megbocsátottál valakinek, de mégis neheztelsz a szívedben az illetőre, akkor valójában egyáltalán nem bocsátottál meg.

KOLOSSE 3:13

13. Elszenvedvén egymást és MEGBOCSÁTVÁN KÖLCSÖNÖSEN EGYMÁSNAK, HA VALAKINKK VALAKI ELLEN PANASZA VOLNA; MIKÉPPEN KRISZTUS IS MEGBOCSÁTOTT NEKTEK., akképpen ti is.

1939-ben feleségemmel elmentünk pásztorolni egy gyülekezetet Észak-Texasban. Az első héten a gyülekezet egyik hölgytagja eljött hozzánk látogatóba.

Beszélgettünk egy ideig, majd így szólt:

— Hagin testvér, el szeretném mondani neked, hogy X. testvérnő hogyan bánt velem.

Majd kezdte hosszasan mesélni nekünk, hogy mit tett vele ez a bizonyos testvérnő.

Azt gondoltam magamban: "Úgy néz ki, ez a két testvérnő jól összerúgta a port a múlt héten."

Megkérdeztem tőle:

— Mikor történt ez?

A nő elkezdett számolni:

— Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc...

Azt hittem, azt mondja majd: "Nyolc nappal ezelőtt."

— Jövő kedden lesz nyolc éve.

Olyan döbbenet ült az arcomra, hogy a hölgy gyorsan hozzátette:

— Kérlek, ne érts félre. Természetesen már megbocsátottam neki. De azt sose felejem el ennek a vén ördögnek, ahogy velem bánt.

Gondolkodás nélkül azt feleltem:

— Testvérnő, arcátlan hazugság, amit mondasz. Te még nem bocsátottál meg neki. Mert ha megbocsátottál volna, már rég el is felejtetted volna, és most nem hánytorgatnád fel előttem.

Látod, amikor az Ige világosságában járunk, akkor élvezhetjük annak minden áldását. De ahhoz, hogy az Ige világosságában járjunk, szeretetben és megbocsátásban kell járnunk.

A Biblia azt mondja: *"Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez."* (I. Pét.4:8) Ez a hölgy azt állította, hogy megbocsátott annak a másik nőnek, de mégsem járt annak a világosságában, amit az Ige mond a szeretetről és a megbocsátásról. Ha azt tette volna, elfedte volna ezt a vétket szeretetével, és el is feledkezett volna róla.

A meg nem bocsátása hit és az ima akadályozója

Van még valami, amit meg kell értenünk: a szeretet és a megbocsátás együtt munkálkodik. A meg nem bocsátást — a megbocsátás hiányát — Jézus az *ima* egyik akadályaként említi.

MÁRK 11:23 — 25

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz neki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meg leszen néktek.

25. És mikor IMÁDKOZVA megállotok, BOCSÁSSATOK MEG, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek vétkeiteket.

Sokszor az emberek — a szövegkörnyezetükből kiragadva — ezekkel a versekkel olyasmit mondatnak, amit ezek valójában nem mondanak, és működtetni próbálják. Láthatod viszont, van néhány feltétele annak, hogy a Márk 11:23 — 24 működjön. Megfigyelted már, hogy Isten számos ígérete feltételekhez kötött?

Tudod, Isten áldásai nem potyognak úgy ránk, mint az alma a fáról. Neked is megvan a részed — a felelősséged — a dologban.

Amikor Jézus azt tanítja a Márk11:23 — 24-ben, hogy megkaphatjuk azt, amit kimondunk, mindnyájan örvendezünk és izgatott lesz a szívünk ezen igazságok hallatán. És ez így van rendjén. De tudod, ez nem minden, amit Jézus a megválaszolt imáról mondott?

A Márk 11:23 — 24 nem ad teljes képet a hit tárgykörében. A Galata 5:6 például mond még valami mást is a hitről. Kijelenti itt a Biblia, hogy a hit csak a szeretet által működik.

GALATA 5:6

6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség; HANEM A SZERETET ÁLTAL MUNKÁLKODÓ HIT.

Eszerint nem leszel képes a hitedet működésbe hozni, ha nem jársz szeretetben és megbocsátásban. Nem számít, hogy mennyi biblikus megvallást teszel, vagy mennyire vagy igei — hited nem fog működni az isteni fajta szeretet nélkül.

Tehetsz annyi megvallást, amennyit csak akarsz, nem fog működni, ha meg nem bocsátasz. Felkelhetsz minden reggel és megteheted a megvallásaidat, egy egész listányit akár, délben is

megteheded hitvallásaidat, sőt még az éjszaka közepén is felkelhetsz és elismételheted ugyanazokat a megvallásokat — a hited azonban nem fog működni, ha nem jársz szeretetben.

Akár száz éven át folytathatod hitmegvallásaidat ily módon, a hited mégsem fog működni, ha a meg nem bocsátás légköre vesz körül.

A hatékony hitnek és a választ kapott imának csak egy része, hogy hisszük hogy megkapjuk amit kérünk és hogy megvallást teszünk a hitről. Az igazság az, hogy a Márk 11:23 — 24-es igeversek nem fognak működni a Márk 11:25 nélkül: *"És mikor IMADKOZVA megálltok, bocsássatok meg..."* Miért nem fog működni a Márk 11:25 nélkül? Mert a hit nem működik szeretet nélkül, a szeretet pedig megbocsátó.

Figyeld meg, hogy a 25-ös vers az *és* szóval kezdődik. Az *és* kötőszó. Összeköti azt, amit Jézus épp elmondott azzal, amit még mondani fog.

Figyeld meg, amit Jézus közvetlenül előtte mond a Márk 11:24-ben: *"Azért mondom néktek: Amit KÖNYÖRGÉSETEKBEN (IMÁITOKBAN) kértek .."* Jézus az imáról beszél, és arról, hogyan teheted a hitedet hatékonyra.

A 25. versben Jézus azt mondja: *"És mikor imádkozva megálltok, bocsássatok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van;..."* Amikor imádkozol — bocsáss meg.

Miért mondta ezt Jézus? Mert Jézus tudja, hogy mindaddig, amíg a meg nem bocsátás légköre vesz bennünket körül, imáink hatástalanok. A hit csak a szeretet által munkálkodik. (Gal. 5:6) A szeretet megbocsát, mert Isten szeretet, és Isten megbocsát.

Ha Jézus csak azt mondta volna: "Amikor megálltok imádkozni, meg is fogjátok kapni, amit kértetek", akkor mindnyájunknak mindig meglenne, amit kérünk. De Jézus itt nem fejezte be mondanivalóját. Azt mondta, hogy amikor megállunk imádkozni, *nekünk* kell tennünk valamit. Mit kell tennünk? Megbocsátani! Ha valaki ellen valami panaszunk van, meg kell bocsátanunk.

Az ima és a hit nem működik, ha a meg nem bocsátás légkörében élsz! A meg *nem bocsátás* tette tönkre sok ember hit- és imaéletét.

Érted már? Imaéletedben a hited nem fog működni, hacsak nem bocsátasz meg mindig mindenkinek. Ezért, amikor megállsz imádkozni, bocsáss meg. Elgondolkoztál már ezen valaha igazán? Néha ahhoz is hitre van szükségünk, hogy megbocsássunk! Ha nem bocsátasz meg, az akadályozni fogja az imaéletedet.

Sokat prédikálunk a megbocsátásról, és sokat hallunk arról, hogy bocsássunk meg egymásnak, de mégsem gyakoroljuk azt úgy, ahogy a Biblia tanítja. Amikor az ember valóban tanulmányozni kezdi a Bibliát a megbocsátásról, és belemerül ebbe a tárgykörbe, igencsak megdöbben azon, amit Isten mond.

Például vizsgáljuk meg Jézus egyik példabeszédét a tanítványokhoz. Miután Péter feltette a kérdést Jézusnak, hányszor kell megbocsátania atyjafiának, Jézus így válaszolt: "Még hetvenhétyszer is." [még hetvenszer hétszer is — ang. ford.] (Mát. 18:22) Majd ennek megvilágosítására Jézus elmondta a következő példabeszédet.

MÁTÉ 15:23 — 35

23. Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, aki számot akar vala vetni az ő szolgálóival.

24. Mikor pedig számot kezdé vetni, hozánk eléje egyet, aki tízezer talentommal vala adós.

25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije vala, és fizessenek.

26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

27. Az úr pedig megszárván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az ADÓSSÁGOT IS ELENGEDÉ NÉKI.

28. Kimenvén pedig az a szolga találkozék eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral vala néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nekem, amivel tartozol.

29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizeték néked.

30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, amivel tartozik.

31. Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek vala, felettébb megszorodának; és elmenvén, mindent megjelenténének az ő uruknak, amik történtek vala.

32. Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: GONOSZ SZOLGA, MINDEN ADÓSSÁGODAT ELENGEDTEM NÉKED, mivelhogy könyörögtél nékem.

33. NEM KELLETT VOLNA NÉZD IS KÖNYÖRÜLNÖD A TE SZOLGATÁRSADON, amiképpen én is könyörültem te rajtad?

34. És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.

35. Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, HA SZÍVETEKBŐL MEG NEM BOCSÁTJÁTOK, KI-KI AZ Ő ATYJAFIÁNAK, AZ Ő VÉTKEIT.

Figyeld meg, hogy ezt a szolgát az ura gonosznak nevezte. Miért nevezte gonosznak? Csak azért, mert nem volt hajlandó megbocsátani! Azon most nem érdemes vitatkozni, hogy mi kevésbé gonosz, illetve mi gonoszabb. Ezzel azt akarom mondani, ha valami gonosz, akkor azzal semmi dolgunk sem lehet. Ha valami gonosz, akkor nem tartozik hozzánk, és semmi közünk sem lehet hozzá.

Figyelj meg még valamit ebben az ígérésben. A könyörületesség és a megbocsátás kéz a kézben jár egymással. Á 33. vers szerint: *"Nem kellett volna-e néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem terajtad"*

Tudod-e vagy sem, de a könyörületesség hiánya és a másoknak való meg nem bocsátás olyan dolgok, amelyek megakadályoznak minket abban, hogy Istentől kapjunk valamit, és hogy növekedjünk szellemileg. A meg nem bocsátás megakadályoz minket abban, hogy — Isten akarata szerint — azzá váljunk, amivé Ő akarja.

Isten pontosan elmondja nekünk, hogy Ő mit gondol a meg nem bocsátásról: *"Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-kí az ő atyjafiának, az ő vétkeiket."* (35. vers)

Nos, ugye mi nem szeretnénk, ha ezzel a gonosz szolgálattal azonos besorolást nyernénk? Jézus csak azért hívta ezt a szolgát gonosznak, mert nem volt hajlandó megbocsátani. Ezért szívből bocsássunk meg mindenkinek, aki valami rosszat tett velünk!

Tapasztalatból tudom, mert több mint ötven éve vagyok már a szolgálatban, és ez idő alatt több ezer emberrel beszéltem személyesen, hogy a meg nem bocsátás a fő oka annak, hogy az emberek hite nem működik. Ugyanúgy a meg nem bocsátás a fő oka annak, hogy az emberek nem tudják elvenni a gyógyulásukat.

Azt javaslom, menj végig a négy evangéliumon, és vizsgálj meg saját magad az Írásokat, és írd ki minden olyan verset, amiben Jézus a hittel kapcsolatban tanít.

Azt fogod találni, hogy a meg nem bocsátás — a szeretetben való hiányosság — elsődleges akadálya a hitnek és az imának, ahogy azt Jézus megemlíti. (Márk 11:23-25) Ez nem jelenti azt, hogy a hitnek és az imának nem lehetnek egyéb akadályai. Azt viszont mindenképpen jelenti, hogy a meg nem bocsátás a legfőbb *akadály* a hitnek és imáink megválaszolásának.

El sem hinnéd, az embereknek milyen ködös elképzeléseik vannak a szellemi dolgokról, *különösen* a szeretettel és a megbocsátással kapcsolatban.

Például, a legtöbb ember úgy tudja, hogy nem szabad nagy haragot táplálni valaki irányában. De úgy tűnik, hogy véleményük szerint egy *kis* neheztelés, *kis* meg nem bocsátás nem olyan nagy baj. Úgy gondolják: *ha csak egy kicsit neheztel az ember valakire, az még nem olyan nagy baj.*

De gondoljuk csak meg. A Márk 11:25-ben Jézus azt mondta:

"És mikor imádkozva megállotok, bocsássatok meg, ha valaki ellen valami panasztok van."

Amikor Jézus azt mondta: "bocsássatok meg", ez minden neheztelésre, minden rosszakaratra és

minden rossz érzésre vonatkozik, bárkivel kapcsolatban legyen is az. Ez magában foglalja a kis neheztelést, a kicsit nagyobb neheztelést, vagy akár egy egészen nagy neheztelést is — mindent, *bármilyen* is legyen az, ami a másik ellen irányul.

Végül is, a Biblia azt mondja, a rókafigura — a kis dolgok — pusztítják a szőlőket (Énekek Éneke 2:15) Oly sokszor a hívők életében nem a nagy dolgok rontják el a keresztyén életüket. Mivel nem foglalkoznak a sok *kis* bűnnel, ezek fogják tönkretenni a hitüket.

Néha átsiklunk a kis bűnökön, holott ezek miatt nem működik a hitünk, és ezért nem jön válasz imáinkra. A kis neheztelések, a másokkal szembeni kis ellenszenvok — amiket nem sokra tartunk — akadályozzák meg, hogy válasz jöjjön imája.

Légy gyors a megbánásra, és gyors a hitre

Egyszer egy asszony feltett nekem egy kérdést ezzel kapcsolatban.

— Hagin testvér, nincs még egy család ebben a gyülekezetben, amely olyan hűséges lenne a hithez, mint a mi családjunk. Mégsem tudok arról, hogy családjunk akár egy tagja is meggyógyult volna valaha. A férjem rokonai távolról sem ilyen hithűek, mégis mindig sikerül nekik elvenni a gyógyulásukat. Miért van ez?

Azt válaszoltam neki:

— Én azt nem tudom, hogy egyik ember miért gyógyul meg, a másik meg miért nem, ha. Isten nem jelenti ki nekem. Azt viszont tudom, hogy azok az emberek tudnak hosszútávon eredményesek lenni, akik Isten Igéjével összhangban járnak.

Majd azt mondtam;

— Anélkül, hogy ismerném a férjed családját, mivelhogy ők mindig el tudják venni a gyógyulásukat, bizonyára van két fontos tulajdonságuk. Először is, gyorsak a megbánásra és a megbocsátásra. Tudod, a megbánás és a megbocsátás kéz a kézben jár. Másodszor pedig, gyorsak a hitre.

A szeme tágra nyílt, és a, szája tátva maradt.

— Hát, Hagin testvér, te aztán jól fején találtad a szöveget!

Azt válaszoltam:

— Nem, nem én tapintottam rá a lényegre, hanem Isten. Én nem vagyok ennyire okos. *A Márk 11:23 — 25* adja meg a választ.

A Bibliában megvan a válasz az élet minden helyzetére és problémájára.. Nem számít, mi történik az életben, a Bibliában megvan rá a válasz. Lehet, hogy nem azt a választ adja, amit hallani szeretnénk, de akkor is van válasz.

— Azt hiszem, még soha sem találkoztam olyan emberekkel — mondta a testvérnő —, akik gyorsabban megbánták volna a bűneiket és gyorsabban megbocsátottak volna, mint a férjem családjá.

Amellett, ha valami veszekedés tört ki, mindig ők vállalták a felelősséget mindenért, még ha nem is az ő hibájuk volt.

Mindig megbocsátottak mindenkinek, bármiről volt is szó. Senkivel szemben sem tartottak haragot, egy percig sem. Mindig azt mondták: "Az én hibám volt. Kérlek, bocsáss meg!" És komolyan is gondolták.

Majd így folytatta:

— Férjem családjá vidéken lakott, és nehéz volt a gyülekezetbe járniuk. De amikor eljutottak, előre mentek az oltárhoz, a lehető leghamarabb megbánták bűneiket, és a leghamarabb hittek Istenben; én még sosem láttam embereket, akiket jobban megáldott volna Isten, mint őket."

Isten csak olyan embereket áld meg, akik megbánják bűneiket, megbocsátanak és hisznek

Smith Wigglesworth azt mondta egyszer: "Ha hitünket egyszerűen csak Istenbe vetjük, ez arra fogja indítani Istent, hogy akár millió emberen keresztül is, de eljusson hozzánk."

Ez a testvérnő így folytatta:

— Ami viszont az én családomat illeti, végül mi is mindig megbocsátunk, mert tudjuk, hogy

ezt kell tennünk, de a megbocsátást addig halogatjuk, ameddig csak merjük. De tudod, ezzel az a probléma, hogy az ember közben — míg halogatja a megbocsátást — meghalhat.

Majd azt mondta még:

— Ami meg a hitet illeti, nincs ember, aki náluk lassúbb lenne, ha ai>.a kerül a sor, hogy hitüket Istenbe vessék.

Ezzel a. kérdést meg is válaszolta. Azok az emberek, akik lassúak arra, hogy megbánják bűneiket és lassúak a megbocsátásra, nem lesznek képesek hinni abban, hogy Istentől mindent megkapnak, mert a hit a szívből származik.

Ha a *szívükben* meg nem bocsátás van, ez akadályozza őket abban, hogy hitüket Istenbe vessék.

Láthatod, hogy a szeretet és a megbocsátás kéz a kézben jár. A szeretet megbocsát. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. Ezért a szeretet nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie. (I. Kor. 13:5 — bővített ford.)

Amikor szeretetben jársz, betöltöd a törvényt — Isten minden követelményének eleget teszel. Szeretet nélkül nem leszel képes Isten útjait járni, mert Isten maga a szeretet.

Bár Isten minden áldása rendelkezésedre áll Jézus Krisztus által, mégsem lesz hited ahhoz, hogy Isten életedre szóló áldásait elvedd, ha a szívedben meg nem bocsátás van. Ez a teljes igazság!

Nem számít, hogy mennyire vagy szellemi, és az sem, hogy a Szellem hány ajándéka nyilvánul meg rajtad keresztül. Van ugyanis néhány elvárás, aminek meg kell felelned, ha Isten valamennyi áldását élvezni akarod ebben az életben. Légy gyors a megbánásra, gyors a megbocsátásra, és gyors arra, hogy a hitedet Istenbe vedd.

Bocsáss meg magadnak is!

Nemcsak másoknak kell megbocsátanod, hanem meg kell bocsátanod magadnak is! Néha nehezebb esik az embernek, hogy megbocsássa magának, amit elmulasztott vagy elrontott, igaz? Mégis meg kell tennünk, ha azt akarjuk, hogy hitünk és imáink működjenek!

Ha nem bocsátasz meg magadnak, ez visszatart abban, hogy elfogadd a gyógyulásodat, és megakadályozza, hogy imáidra választ kapj, mert hited csakis szeretet által fog működni.

Ha nem bocsátasz meg magadnak, ez akadályozni fogja a. hitedet, pontosan annyira, mint amennyire a másoknak való meg nem bocsátás is akadályozza a hitedet. Éppoly helytelen, ha nem bocsátasz meg *magadnak*, rosszakaratot és gyűlöletet táplálsz magad ellen, mint amikor valaki másnak nem bocsátasz meg.

I. JÁNOS 3:18 — 21

18. Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal

19. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorságosakká öelötte a mi szíveinket.

20. HOGYHA VÁDOL MINKET A SZÍV, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szívünknel, és mindent tud.

21. Szeretteim, HA SZÍVÜNK NEM VÁDOL MINKET, BIZODALMUNK VAN AZ ISTENHEZ.

Láthatod, ha meg nem bocsátást és rosszindulatot táplálsz a szívedben, szíved vádolni fog téged, és nem leszel képes bátran Isten elé járulni, hogy kéréseidre válasz kapj. Imáid akadályoztatva lesznek.

Ha viszont szeretetben jársz, a. szíved nem fog vádolni. Ha megbocsátasz — nemcsak másoknak, hanem *magadnak is* —, szíved nem fog vádolni, és bizalommal járulhatsz Isten elé imáidban.

Magad is tudod, néha mikor Isten jelenlétébe jössz imádkozni, az ördög mindenféle vádat hoz fel ellened, hogy meggátoljon az imában. Állandóan felhossa a múltadat, így próbál

akadályozni téged, és visszatartani attól, hogy megkapd Istentől, amire szükséged van.

Amikor az ördög múltbeli kudarcaid miatt vádol, csupán egy fényképet hoz az elmédbe — egy képet — a múltadról. Ugyanis ha már megkérted Istent, hogy bocsásson meg neked, múltbeli bűneid nem léteznek már.

Isten azt mondta, hogy Ő eltörölte bűneinket. Ha Isten eltörölte azokat, akkor már nem is léteznek.

ÉSAIÁS 43:25,26

25. ÉN, ÉN VAGYOK AZ, AKI ELTÖRLÖM álnokságaidat ÉN MAGAMÉRT, és BŰNKIDRŐL NEM EMLÉKEZEM MEG!

26. Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak találtaisál!

Kérlek, figyelj meg valamit e versekkel kapcsolatban. Az *Ésaiás* 43:25-ben Isten azt mondja, eltörli bűneinket. Az isteni fajta megbocsátást írja le. Ő nemcsak eltörli bűneinket, hanem el is felejtí azokat.

Majd a 26. versben Isten azt mondja: "*Juttasd eszembe, no pereljünk együtt...*" Ebben a versben az imáról beszél az Úr. Bibliám lábjegyzete szerint: "Terjeszd elő ügyedet." Isten hív minket, hogy járuljunk elé, imában terjesszük elő ügyünket, azért, hogy meg tudjon áldani minket.

Nem leszel képes azonban imában Isten elé terjeszteni ügyedet, ha nem tanulod meg elfelejteni a tévedéseidet! Ha még nem ismerted fel a 25. versben levő igazságot: "*Én, én vagyok, Aki eltörölöm álnokságaidat...*", akkor akadályozva leszel abban, hogy Isten elé vidd az ügyedet.

Ha nem vagy tudatában annak, hogy bűneid eltöröltettek, a sátán meg fogja. hiúsítani imáidat azáltal, hogy állandóan múltbeli bűneidre emlékeztet. De még az sem elég, ha tudatában vagy annak, hogy bűneid megbocsáttak és eltöröltettek. Arra is szükség van, hogy magadnak is *megbocsásd* múltbeli hibáidat, és *elfelejtsd* a múltadat.

Különbö megeshet, hogy másoknak megbocsátasz, magadat viszont még mindig kárhoztatod, és ilyen gondolatok gyötörnek: "Én mindent csak elrontok. Elrontottam az egész életemet, és bolondot csináltam magamból."

Emlékezz arra, mit mondott Saul: "*Vétkeztem Imé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem.*" (I. Sám. 26:21) Mi mindnyájan vétkeztünk és időről időre elrontott dolgokat. Meg kell bocsátanunk azonban magunknak, hogy tovább tudjunk menni, és hogy sikeresek legyünk Istenben. Nem leszünk addig sikeresek semmiben sem, amíg a múlt terheit hordozzuk.

Amíg megengeded az ördögnek, hogy állandóan a múltbeli bűneidre és kudarcaidra emlékeztessen, addig ezt ki is fogja használni. A hited működésképtelenné válik, ha állandóan a múlton töprengsz. Amíg nincs bizodalma a saját hitedben, az imáid akadályozva lesznek.

Kérlek, figyelj meg még valamit a 25. versben. Azt mondta Isten, hogy a bűneinket *mi magunkért* törli el? Nem, Ő azt mondta, hogy ÖNMAGÁÉRT törölte el a mi bűneinket.

Miért mondja azt Isten, hogy *Önmagáért* nem fog megemlékezni bűneinkről.~ Azért, hogy meg tudjon minket áldani! Saját magáért törli el bűneinket, azért hogy segíteni tudjon nekünk, és hogy bemutathassa az irántunk való hatalmas kegyelmét és szeretetét. Természetesen mi vannak azok, akik részesülünk Isten megbocsátásának jótéteményében.

Amikor felismered, hogy bűneid eltöröltettek, akkor tudod megtenni, amit a 26. vers mond. Hatékonyan tudsz majd imádkozni úgy, hogy ügyedet Isten elé viszed. De erre csak akkor leszel képes, ha megtanulsz elfelejteni!

Néhány embernek csak arra van szüksége, hogy úgy tartsa magát számon Istennél, mint aki megbocsátott magának. Ha meg kell bocsátanod másoknak, akkor azt is tedd meg. De ugyanakkor magadnak is bocsásd meg múltbeli tévedéseidet, kudarcaidat és hibáidat. Aztán pedig *felejtsd* el tévedéseidet. A szeretet *elfelejt*. Ha nem felejtetted el tévedéseidet és kudarcaidat, akkor valójában még nem bocsátottál meg mag adnak.

Összejövetelt tartottam egyszer egy nagyvárosban. Többször is rátettem a kezemet egy bizonyos emberre. Ez a férfi üzletember volt és tagja annak a gyülekezetnek, ahol az összejövetelt tartottam. Gyakorlatilag minden gyógyító evangélista, aki abban az időben szolgált Amerikában,

rátette már a kezét erre az emberre — de ő még mindig beteg volt.

Az Úr szólt hozzám, hogy beszéljek ezzel az emberrel, ezért azt mondtam neki, hogy jöjjön korábban a következő esti összejövetelre. Tudtam, hogy szívbeteg.

Az orvosok közölték vele, hogy két éve van még esetleg, ha visszavonul, szedi az orvosságait és ideje nagy részét pihenéssel tölti. Ő azonban még csak ötvenhat éves volt, és nem akart visszavonulni.

Éppen borotválkoztam és készülődtem az esti összejövetelre, mikor az Úr szólt hozzám:

— Úgy gondolod, elvárnék tőled valamit, amit magam nem tennék meg?

Azt válaszoltam:

— Nem, Uram. Nem tennéd, mert igazságtalan lenne, és Te nem vagy igazságtalan.

Végeztem a borotválkozással, és éppen öltözködtem, amikor ismét szólt hozzám az Úr, és ugyanazt mondta.:

— Úgy gondolod, elvárnám tőled, hogy tegyél meg valamit, amit én magam nem tennék meg?

— Nem. Nem, mert ha azt kívánnád, hogy tegyek meg olyasmit, amit magad nem tennél meg, az igazságtalan lenne, Te pedig nem vagy igazságtalan.

Befejeztem a készülődést, és elhajtottam a gyülekezetbe. Az autóban az Úr újra ugyanazt a kérdést tette fel nekem. Én pedig ugyanazt válaszoltam. Majd az Úr ezeket a bekezdéseket adta nekem az Igéből.

MÁTÉ 18:21,22

21. Ekkor hozzámenvén Péter, monda: Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? még hétszer is?

22. Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem MÉG HETVENHÉTSZER IS. [HETVENSZER HÉTSZER is — ang. ford.]

Lukács 17:3 — 5

3. Őriztétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg néki.

4. És ha EGY NAPON hétszer vétkezik ellened, és EGY NAPON hétszer tehozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss néki.

5. És mondának az apostolok az Úrnak: NÖVELJED A MI HITÜNKET!

Amikor Jézus azt mondta, hogy meg kell bocsátanunk hetvenszer hétszer, ez nem egy életre vonatkozik — hanem egy napra. Ebből láthatjuk, hogy mennyire gyakorolnunk kell a megbocsátás erényét.

Azt is figyeld meg, hogy miután Jézus beszélt a megbocsátásról, a tanítványok azonnal arra kérték Őt: "Növeljed a mi hitünket." Néha bizony hitre van szükségünk, hogy az embereknek megbocsássunk, igaz? Ugyanakkor nem leszel képes a hitedet növelni, amíg meg nem bocsátasz! Ez a teljes igazság.

Amikor az Úr ezeket az igeverseket adta és ezt mondta nekem, elcsodálkoztam azon, hogy miért mondja ezt nekem.

Majd azt mondta az Úr:

— Ha én elvárnám tőled, hogy bocsáss meg az ellened vétkező testvérnek hetvenszer hétszer is egy nap, de én magam nem lennék arra hajlandó, igazságtalan lennék.

Ekkor még mindig nem tudtam, miért mondja nekem ezeket az Úr. Tovább hajtottam a gyülekezetbe, hogy beszéljek ezzel az emberrel az összejövetel megkezdése előtt. Ahogy elkezdtem vele beszélgetni, pontosan megértettem, miért mondta nekem mindezeket az Úr.

Ez a férfi elmondta nekem:

— Rossz a szívem és a veséimmal is baj van. Az orvosok azt mondták, ha eladom az üzletet és visszavonulok, és pihenek, kímélő életmódot folytatok, akkor gyógyszereken élve talán van még hátra pár évem.

— Azt is mondták, ha így folytatom tovább, bármelyik pillanatban holtan eshetek össze. Már

harmincöt éve tagja vagyok egy teljes evangéliumi gyülekezetnek. Hagin testvér, én most nagyon őszinte leszek veled. Tudom, hogy te a hitet tanítod, mégis minden egyes alkalommal amikor előre megyek, hogy meggyógyuljak, tudom, Isten engem nem fog meggyógyítani.

— Miéit ne akarna Isten téged meggyógyítani? kérdeztem.

— Mert én olyan sokszor kudarcot vallottam és elrontottam a dolgokat. Vétkeztem.

Bár tudtam, hogy nem követett el olyan nagy bűnt, hogy Isten ne bocsátana meg neki, mégis megkérdeztem:

— Mi volt az a szörnyű bűn, amit elkövettél? Bankot raboltál, vagy talán megöltél valakit?

— Nem, nem.

— Hát akkor milyen szörnyű bűnt követted el valaha is?

— Amennyire tudom semmi szörnyű bűnt nem követtem el. Épp most vizsgáltam meg a szívemet. Saját vállalkozásom van, és sok pénzt keresek. A tizedet mindig is fizettem a gyülekezetemnek, és a missziós szolgálatokat is támogattam. Viszont sokkal, de sokkal többet adhattam volna a pénzből, mint amennyit adtam. Sokkal többet imádkozhattam volna. Elkövettem a mulasztás bűnét.

Sok hívő csak az elkövetett bűnöket tartja számon, a Biblia azonban tanítja, hogy a mulasztás bűne is létezik. A mulasztás bűne az, amikor elmulasztottunk megtenni valamit, bár módunkban lett volna jól cselekedni. A Biblia valóban mondja: " *...aki azért tudna jól cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak.*" (Jak. 4:17)

Elkezdtem magyarázni ennek az üzletembernek, amit az Úr mondott nekem.

— gondolod, hogy az Úr elvárná tőled, hogy olyasmit tegyél, amit Ő nem tenne meg?

— Nem, Ő nem tesz ilyet.

Majd elkezdtem megmutatni neki az igeverseket Máté és Lukács evangéliumából, amelyeket az Úr adott nekem. Majd megmutattam neki a *Jakab* 5:14 — 15-öt.

JAKAB 5:14,15

14. Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében.

15. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt; ÉS HA BŰNT [BŰNÖKET — ang. ford.] KÖVETETT IS EL, MEGBOCSÁTTATIK NÉKI.

Megfigyelted, hogy a Biblia nem azt mondja, hogy "ha egy bűnt követted el" — *egy* számban. Az Ige azt mondja: "Ha bűnöket követett is el" — *többes* számban. Majd azt mondja: "... megbocsáttatik néki." Nem azt mondja, hogy talán megbocsáttatnak bűnei, hanem azt: *megbocsáttatik néki!*

Így folytattam:

— Isten nemcsak arra hajlandó, hogy meggyógyítson téged, hanem arra is, hogy megbocsásson neked, még a mulasztás bűneit is. Az Úr már megbocsátott neked, ezért tovább ne vádold magad. Tudod mi a te bajod? Te nem bocsátottál meg magadnak. Amellett, megtörtént, hogy hetvenszer hétszer elrontottál valamit egy nap?

— Ilyen nem volt — mondta.

— Hát, ha még ilyen nem volt, akkor jó esélyed van a továbbiakban is — mondtam.

Mihelyt ez az ember megbocsátott magának, a hite is elkezdett működni. Az akadályozta a hitét, hogy nem volt hajlandó megbocsátani saját magának. Ahogy rátettem a kezemet és imádkoztam érte, azonnal meggyógyult.

Évekkel később ugyanabban az államban prédikáltam, és az egyik rokona mesélt róla. Elmondta, hogy még sokáig tevékenykedett sikeres üzletemberként, végül eladta a vállalkozását, és hetvenöt éves korában vonult vissza.

Az orvostudomány szerint már ötvenhat éves korában könnyen meghalhatott volna, mivel olyan rossz állapotban volt a szíve. Amíg nem bocsátotta meg magának a múltbeli mulasztásait, addig a gyógyulását sem tudta elvenni.

Láthatod, hogy sokszor mennyire össze tudnak zavarodni a hívők, amikor a bűnről van szó. Mit értek ezalatt? Azt, hogy vannak hívők, akik úgy gondolják, hogy egyes bűnök igazán szörnyűek, más bűnök viszont nem annyira számítanak. Úgy hiszik, hogy Isten megbocsátja az apróbb bűneiket, de nem fogja megbocsátani a nagyokat. Ha. nem vigyázunk, mindnyájan összezavarodhatunk, mert emberi módon gondolkodunk a bűnről.

Mit mond a Biblia a bűnről?

I. JÁNOS 2:1,2

1. Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. ÉS HA VALAKI VÉTKEZIK, VAN SZÓSZÓLÓNK AZ ATYÁNÁL, AZ IGAZ JÉZUS KRISZTUS, 2. ÉS Ő ENGESZTELŐ ÁLDOZAT A MI VÉTKEINKÉRT; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is.

Jézus Krisztus, az Igaz, az engesztelő áldozat *minden* bűnünkért — azokért a bűnökért, amiket elkövettünk éppúgy, mint a mulasztásból származó bűnökért. Ennek az embernek az elgondolása szerint a mulasztás bűne olyan súlyos bűnnek számított, amit Isten már nem bocsáthat meg. Úgy gondolta, hogy Isten más bűnöket talán megbocsátott volna neki, de ezt nem. A Biblia azonban nem ezt mondja.

JAKAB 2:10,11

10. Mert ha VALAKI AZ EGÉSZ TÖRVÉNYT MEGTARTJA IS, DE VÉT EGY ELLEN, AZ EGÉSZNEK MEGRONTÁSÁBAN BŰNÖS.

11. Mert aki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodol, de ölsz, törvényszegővé lettél.

A Biblia azt mondja, ha megtartod is az egész törvényt, de megsértesz csak egy pontot is abban, az egész törvény megsértésében bűnös vagy. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, ha csak egy bűnt követsz is el, épp annyira bűnös vagy, mintha egy másikat is elkövettél volna. Például, ha hamisan tanúskodsz felebarátod ellen, épp annyira bűnös vagy, mint az az ember, aki lopott a felebarátjától.

Ez ugye nem felel meg a mi emberi gondolkodásmódunknak?

Ezért mondja viszont Isten Igéje: *"Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül."* (Róm. 3:23)

Van, aki azt mondja: "Hát, én azért mégsem vagyok annyira rossz, mint az a. másik." De ne felejtjük el, hogy a bűn az bűn. És Isten nem személyválogató. Lehet, hogy nem ugyanazt a bűnt követtél el, mint **az** a másik, de attól még a bűn bűn marad.

Látod, hajlamosak vagyunk bűnösnek mondani a másikat — ő olyan rossz, mi azért nem vagyunk annyira rosszak. De mi mindnyájan vétkeztünk és szűkölködtünk Isten dicsősége nélkül. Mi mindnyájan megszegtuk a törvényt valamelyik kis pontjában. Egyikünknek sincs semmi dicsekedni valója! Köszönet Istennek az Ő irgalmáért és megbocsátásáért.

Ha a *Jakab 2:10* nem úgy van, akkor csak tépjük ki ezt az oldalt. Azonban ha elkezdesz oldalakat kitépni a Bibliából, rövidesen azt veszed észre, hogy semmi sem maradt benne.

Úgy jársz majd, mint az a kislány, aki elment a gyülekezetbe. Az összejövetel után a pásztor ott állt az ajtóban, hogy kezét rázzon az emberekkel. A kislány a hóna alatt hozta a vasárnapi iskolás könyvét és a Biblia fedőlapjait. A pásztor kezét fogott vele, majd rápillantott a Biblia fedőlapjaira. Azt gondolta, hogy a lapok talán valahogy kicsúsztak a könyvből.

Azt mondta a kislánynak:

— Drágám, nincs semmi a Bibliádban, csak a fedőlapok. Elveszítetted a belsejét?

— Nem, nem veszítettem el, csak mindig, amikor azt mondtad, hogy valami ma már nem érvényes ránk, kitéptem azt az oldalt. Így mostanra csak a fedele maradt, és még ma ettől is megszabadulok.

Ez a történet jól érzékelteti, hogy némely szolgáló hogyan prédikál! Mi viszont tudjuk, hogy Isten Igéje ma is *érvényes* a számunkra! És azt is, hogy Jézus Krisztus már kifizette az árat minden egyes bűnünkért — a nagyokért éppúgy mint a kicsikért!

Ezért ha sikeres akarsz lenni Istenben, meg kell bocsátanod magadnak minden múltbeli tévedésedet és kudarcodat. Ki az közülünk, aki sohasem rontott el semmit? Ismersz akár egy ilyen embert is?

Vannak néhányan, akik azt mondják: "Én hiszek a bűn nélküli életben." Én is, azonban még senkit sem láttam, akinek sikerült volna. ezt elérnie. Mi mindannyian munkálkodunk még ezen. Az egyedüli tökéletes személy, az én ismeretem szerint Jézus volt, és keresztre is feszítették ezért.

Mások meg azt mondják: "Hát a bűn az nem olyan nagy dolog, hiszen akármilyen bűnt követsz is el, Isten meg fogja bocsátani." Komoly kétségeim vannak afelől, hogy azok az emberek akik így beszélnek, valaha is újjászülettek, mert amikor az ember újjászületik, a természete megváltozik. Isten szeretete kerül a szívünkbe, és ami rossz, annak a megtételére nem vágyakozunk.

Ameddig szeretetben jársz, nem fogsz szándékosan bűnt elkövetni. Viszont valahányszor csak kikerülünk a szeretetből, bűnt követünk el. Sokszor követünk el bűnt azzal, hogy nem járunk szeretetben, és még csak nem is vagyunk ennek tudatában.

Például még nem tudatosult bennünk annyira amennyire kellett volna, hogy ha megbocsátunk is valamit, de nem *felejtjük el*, akkor nem jánosi szeretetben. Bűnnek számít, ha mások hibáit — vagy akár a saját hibáinkat — számon tartjuk.

Nem örülsz annak, hogy az Ige értünk van!? Nem örülsz annak, hogy az Ige világosságában járhatunk? A zsoltáros azt mondja: "*A Te beszéded megnyilatkozása világosságot ad...*" (Zsolt. 119:130) Amikor Isten világosságát megkapjuk a megbocsátásról, akkor képesek leszünk megbocsátani magunknak, és a múltunkat a feledés tengerébe vetni.

Pál saját magának kellett, hogy megbocsásson

Nézzünk meg a Bibliában valakit, aki saját magának kellett, hogy megbocsásson. Pál apostol a filippibeli gyülekezetnek írta a következőket:

FILIPPI 3 : 12 — 14

12. Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy MÁR TÖKÉLETES VOLNÉK; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus.

13. Atyámfiái, én enmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna:

14. De egyet cselekszem, AZOKAT, AMELYEK HÁTAM MÖGÖTT VANNAK, ELFEJTVÉN, azokat pedig, amelyek előtttem vannak, nékik dőlván, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.

Maga Pál mondta, hogy ő nem tartotta magáról azt hogy ő már tökéletes, illetve érett. Az a szó, hogy tökéletes azt jelenti teljesen *érett*, illetve *kiforrott személyiség*.

Más szóval, Pál még nem volt tökéletes a szeretetben. Ha Pál még nem érte el a tökéletességet a szeretetben, de igyekezett, hogy elérje ezt a célt, akkor most úgy vagyunk mi is. Hozzá hasonlóan azon igyekszünk, hogy elérjük a szellemi érettséget Krisztusban.

Egyikünk sem tökéletes, illetve teljesen érett még a szeretetben, viszont ez az, amire mindnyájan törekszünk. De köszönet Istennek, hogy tudunk növekedni és fejlődni a szeretetben! Célegyenest igyekszünk az Istennek a Krisztus Jézusban onnan felülről való elhívása jutalmára.

Kérlek, figyelj meg két dolgot különösen a Filippi levél ezen igeszakaszában: Pálnak el kellett *felejtetnie* azokat a dolgokat, amelyek már mögötte voltak, beleértve múltbeli hibáit és tévedéseit. Aztán pedig ki kellett *nyúlania* azokért a dolgokért, amelyek még előtte voltak.

Van itt egy szellemi igazság. Mielőtt tovább tudnál járni Istennel, meg kell tanulnod elfelejteni múltbeli hibáidat.

Pál ezt a levelet a Filippi gyülekezetnek írta. Ez azt jelenti, hogy mielőtt leírta ezeket a

szavakat valaki másnak, magának is gyakorolnia. kellett ezt az igazságot. Miért kellett Pálnak megbocsátani magának? Tett valami olyasmit Pál a múltban, ami miatt szégyenkeznie kellett volna? Olvasd el, mit mondott Pál önmagáról Timótheushoz írt levelében.

I. TIMÓTHEUS 1:11 — 16

11. A boldog Isten dicsőségének evangéliuma szerint, mely reám bízott.

12. És hálát adok annak, Aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hívnek ítél, rendelve a szolgálatra,

13. Aki ELŐBB ISTENKÁROMLÓ, ÜLDÖZŐ ÉS ERŐSZAKOSKODÓ valék: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben;

14. Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.

15. Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok' én.

16. DE AZÉRT KÖNYÖRÜLT RAJTAM, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, akik hisznek Őbenne az örök életre.

Megtérése előtt Saul — későbbi nevén Pál — üldözte és sok bajt okozott a korai gyülekezetnek. Pál maga mondja, hogy istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó volt másokkal szemben.

A Biblia szerint például Pál hozzájárult István halálához. (ApCsel. 8:1) Amikor a korai gyülekezet üldözői megkövezték Istvánt, felsőruháikat Saul lábaihoz rakták le. (ApCsel. 7:58)

Később olvashatjuk az Apostolok cselekedetei 9. fejezetében, hogy miként üldözi ismét Saul a korai gyülekezetet, majd pedig olvashatunk az azt követő megtérés előtt.

APCSEL. 9:1 — 6

1.SAULUS PEDIG MÉG FENYKGETÉSTŐL ÉS ÖLDÖKLÉSTŐL LIHEGVE AZ ÚRNAK TANÍTVÁNYAI ELLEN, elmenvén a főpaphoz,

2. Kére ötöle leveleket Damaskusba a zsinagógákhoz, HOGYHA TALÁL NÉME-LYKIÉT, KIK EZ UTNAK KÖVETŐI, akár férfiakat akár asszonyokat, FOGVA VIGYÉK JERUZSÁLEMBE.

3.És amint méne, lőn, hogy közelgete Damaskushoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a Mennyből:

4. És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: SAUL, SAUL, MIT KERGETSZ ENGEM?

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: ÉN VAGYOK JÉZUS, AKIT TE KERGETSZ: nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod.

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj be a városba és majd megmondják néked, mit kell cselekedned.

Amikor ezt az igerészt olvassuk, láthatjuk, hogy Pálnak sok mindent kellett elfelejtenie! Nemcsak a hívőket üldözte, hanem az 5. vers szerint, Pál valójában Jézust üldözte! Ez az egyik oka, amiért Pál azt mondta: Azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtvén, célegyenest igyekszem a cél felé.

Szörnyű dolog lehetett Pálnak visszaemlékezni arra, hogy milyen pusztítást hozott a gyülekezetre. Nemcsak jóváhagyását adta István megkövezéséhez és halálához, hanem a Biblia szerint fenyegetéstől és öldökléstől lihegve sok hívőt záratott börtönbe.

Pálnak megtérése után, még mielőtt tovább tudott volna járni Istennel, el kellett felejtenie múltbeli hibáit, beleértve a keresztények szörnyűséges üldözését is. Ahhoz, hogy teljes mértékben be tudja tölteni hivatalát és azt a szolgálatot, amire Isten elhívta, el kellett felejtenie a múltját, és

meg kellett bocsátania magának!

Ugyanez igaz rád nézve is. Ha nem tanulsz meg magadnak megbocsátani és elfelejteni múltbeli hibáidat, ez akadályozni fog abban, hogy mindazt elvégezd, amire Isten elhívott.

Nemcsak azt kell megtanulnod, hogy másoknak megbocsáss — meg kell tanulnod magadnak is megbocsátani! Annak is légy tudatában, hogy ez a kettő nagyon szorosan összefügg: megtanulni megbocsátani és megtanulni elfelejteni.

Ha állandóan csak a múltaddal foglalkozol, ez megnyomorítja egész életedet, és nem tudsz majd Istennek élni. Nem leszel soha sikeres keresztény, ha mindig csak hátra tekintesz.

Ha már kérted a bűnbocsánatot, és Isten nem emlékszik a múltadra, neked miért kellene azon gyötrődnöd? Amíg önmagad felett ítélsz és állandóan büntudat gyötör, a hited nem fog működni.

Bizony mindnyájan megbánjuk, ha elrontottunk valamit. Ha valóban Istennel járunk, egyikünk sem akar szándékosan vétkezni. Azonban, míg emberek vagyunk, időről időre elrontjuk a dolgokat. Éppen ezért van szükségünk a Megváltóra! Ezért van szükségünk Jézusra!

Nézzük meg, mit mondott János az első levelében.

I. JÁNOS 4:7 — 12

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

9. Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa.

10. Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és ELKÜLDTE AZ Ő FIÁT ENGESZTELŐ ÁLDOZATUL A MI BŰNEINKÉRT.

11. Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.

12. Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az Ő szeretete teljessé lett bennünk.

Figyeljük meg különösen a 10. verset: *"Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért."*

Isten Jézust adta engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. Ezért a Biblia. szerint, ha megvalljuk bűneinket, Isten hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól (igazságtalanságtól). (I. Ján.1:9)

Ez az ígevers nem a bűnösöknek szól; ez nem a bűnösökre vonatkozik. János itt a keresztényekhez szól. János azt írta: *"ÉN FIACSKAIM, ezeket azért írom néktek, HOGY NE VÉTKEZZETEK..."* (I. Ján.2: 1)

Isten nem akarja, hogy az Ő gyermekei vétkezzenek. Viszont nézzük meg, hogyan folytatódik ez a vers: *"...És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus."*

Ha azonban mégis hibázunk és vétkezünk, van Szószólónk Istennél — Jézus Krisztus, az Igaz! Előfordult, hogy odajöttek hozzám emberek, és azt mondták: "Az ilyen tanítással engedélyt adsz az embereknek arra, hogy bünt kövessenek el."

Én erre azt szoktam mondani: "Az embereknek nincs szükségük semmiféle engedélyre, eleget vétkeznek anélkül is!"

Örülhetünk, hogy van Szószólónk az Atyánál mégpedig Jézus Krisztus, az Igaz! A szószóló ügyvédet jelent, illetve valakit, aki képvisel minket és az ügyünket, aki Isten — az igaz Bíró — elé terjeszti azt.

A következő vers olvasásakor lehet, hogy ujjongva felkiáltasz.

I. JÁNOS 2:2

2. És Ő [Jézus] ENGESZTELŐ ÁLDOZAT A MI VÉTKEINKÉRT; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világért.

Figyeld meg, a Biblia különbséget tesz a keresztyének bűnei között, és az egész világ bűnei között. Ez azért van, mert a keresztyéneknek van Szószólójuk az Atyánál — Jézus Krisztus, az Igaz. Ők alkalmazhatják az *I. János* 1:9-et, és bátran az Atya elé járulhatnak, hogy megkapják bűneik bocsánatát.

A világi bűnös azonban ezt nem teheti meg. Ahhoz, hogy foglalkozni lehessen a bűnével, a bűnösnek először személyes Megváltójaként el kell fogadnia Jézus Krisztust.

Köszönet Istennek, Jézus az engesztelő áldozat a mi bűneinkért. Én ezt most azért mondtam, hogy bocsáss meg magadnak, és gyógyulj meg, ha erre van szükséged, és azélt is bocsáss meg magadnak, hogy tovább tudj haladni az életben.

Ne felejtsetek el kedves barátaim, ha Istennel akartok járni és sikeresek kívántok lenni keresztyén életetekben és szolgálatotokban, akkor meg kell tanulnotok elfelejteni! Ha. nem tanuljátok meg azt a leckét, hogy elfelejtsetek múltbeli hibáitokat, egész életetekre megnyomoríthatjátok magatokat szellemi értelemben.

Fogd szaván Istent!

Texasban tartottam egy összejövetelt, és az alkalom végén odajött hozzám egy asszony, és azt mondta:

- Szeretném, ha imádkoznál értem.
- Miért imádkozzam? — kérdeztem.
- Szükséges ezt megmondanom?

Erre azt mondtam:

- Ha nem mondod meg miért imádkozzam, nem fogok érted imádkozni.

Végül is, ha az emberek azt akarják, hogy imádkozzam életük, elvárják tőlem, hogy legyen hitem abban, amiért imádkozom. Nem lehet úgy hitem, ha nem tudom, mi az, amiben hinnem kell.

Így azt mondta:

— Nos, már nyolc éve üdvösségem van, és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. A férjemnek még nincs üdvössége, és az a szokása, hogy néha megiszik egy pohár italt. Rendes ember, szeret engem, és boldog házasságban élünk.

— A múltkorában történt, hogy hazajött és megjátszotta, hogy be van rúgva.. Mindig is hirtelen természetű voltam, és még mielőtt ráeszméltem, már begurultam. Elve sztettem a türelmemet, és olyanokat mondtam neki, amit nem lett volna szabad.

A férjem azt mondta: "Nem is vagyok részeg. Csak megjátszottam magamat. Csak egy italt ittam. Azt gondoltam jó vicc lesz, ha úgy jövök haza, mintha részeg lennék."

Ettől aztán még dühösebb lettem. Bementem a szobámba, becsaptam az ajtót, és órákba telt, míg lecsillapodtam. Utána meg állandóan visszatértek azok a szavak, amiket mondtam neki.

Azon gondolkodtam: *Ezek az én szavaim voltak csakugyan.*~ Aztán nagyon elszégyelltem magam. A férjem még csak nem is keresztyén, nekem pedig üdvösségem van, be vagyok teljesedve a Szent Szellemmel, és így dühbe tudok gurulni és olyan dolgokat mondok, amiket nem szabadna.

Bűnbánatot tartottam, és az egész éjszakát térdelve töltöttem, kérve Istent, hogy bocsásson meg nekem. Én tanítok a vasárnapi iskolában, és másnap mennem kellett tanítani!

A hölgy folytatta:

— Másnap a reggelinél kértem a férjemet, hogy bocsásson meg nekem. Ő azt mondta: "Nem neked kell

bocsánatot kérned. Nekem kellene bocsánatot kérnem tőled, mivel ez az egész az én hibám volt."

Közbe szóltam:

— Testvérnő, még semmilyen imakérést sem intéztél felém. Egyszerűen elmondtad, hogy mi történt.

— Az imakérésem a következő. Tudom, Isten azt mondta, ha mi megvalljuk bűneinket, Ő megbocsát nekünk. Mégis én arra kérlek, imádkozz Istenhez, hogy adjon nekem valamiféle érzést,

amiből megtudom, hogy Ő már megbocsátott nekem.

Azt mondtam neki:

— Testvérnő, tudod, hogy mit beszélsz? Az imént azt mondtad el nekem, hogy jobban hiszel a még meg nem tért férjednek, mint Istennek.

Hittél a férjednek, amikor azt mondta, hogy megbocsátott neked, viszont nem hiszel Istennek, mikor Ő azt mondta az Ő Igéjében, hogy megbocsátott neked.

— Hát, én ismerem a férjemet. Tudom, hogy komolyan mondta, amit mondott.

— A férjed szavát el tudod fogadni, Isten szavát viszont nem! Neked arra van szükséged, hogy megismerd Istent!

Épp fordítva kell tenned. Isten szavát tedd az első helyre. Hitedet Isten szavában a második helyre. Az érzéseidet pedig az utolsó helyre. Érzéseid végül összhangba kerülnek majd azzal amiben hiszel — vagyis Isten Igéjével.

Az én hitem nem az érzéseimben van. A legkevésbé az érdekel, hogyan érzem magam. Az én hitem abban van, amit Isten mondott.

Tudod, Isten Igéje működik. Neked kell azonban az Ige cselekvőjévé lenned, mielőtt az Ige munkálkodna az érdekedben. Az, hogy az Ige cselekvője vagy, részben azt is jelenti, hogy megbocsátasz másoknak, és magadnak is.

Isten Igéje életünk minden területén működik. Nekünk kell azonban működtetni. Az Ige csak úgy magától nem működik. Más szóval, nekünk kell az Ige alapján cselekednünk.

Isten Igéje akkor munkálkodik az érdekünkben, ha hisszük azt, ha az alapján cselekszünk, és ha megvalljuk az Igét. Nem tudsz az Ige alapján cselekedni, és nem lehetsz az Ige megtartója, ha nem vagy hajlandó megbocsátani. Ez teljes mértékben lehetetlen.

Tanulj meg tehát megbocsátani, hogy el tudd venni Isten áldásait az életedben. Gyakorlatban alkalmazd, amit Pál is tett. Felejtsd el azokat a dolgokat, amik mögötted vannak, és célegyenest igyekezzél az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. (Fil. 3:14)

5. fejezet

A szeretetben járás előnyei

A Biblia arra biztat minket, hogy Isten szeretetének uralmát tegyük életünk fő céljává, és mindenekelőtt ezt keressük. (I. Kor. 13:13 — bővített bibliafordítás) Bizonyára megvan az oka, ha Isten azt akarja, hogy az isteni fajta szeretetben járjunk, és ez legyen életünk legfőbb törekvése. Valójában csodálatos jutalmak vannak a szeretetben járásnak és nagyszerű eredmények származnak belőle.

Én például tökéletes isteni egészségben élek több mint ötvenhét éve. Az utolsó fejfájásom 1933 augusztusában volt. Most meg már túl öreg vagyok ahhoz, hogy fejfájásaim legyenek! Most nem magammal dicsekszem; Jézussal dicsekszem és az Ő Igéjével.

Kérlek ne érts félre. Én is elmulasztottam néhány csodálatos lehetőséget. Ahogy emlékszem, a fejfájás utoljára 1977-ben próbált rám akaszkodni. Éppen kihajtottam az útra a RHEMA irodánk épületétől.

Hirtelen elkezdett fájni a fejem. Azt mondtam: Nem, ezt nem teheted, sátán! Jézus nevében távozz! Mire befordultam a sarkon, a fejfájás elmúlt. Emlékezetem szerint ez volt az utolsó eset, amikor kihagytam azt a lehetőséget, hogy fejfájásom legyen.

Az elmúlt hosszú évek során sohasem voltam beteg, kivéve ha valahol elrontottam vagy a szeretetben járást, vagy az Istennek való engedelmességet. Minden lépés, amit nem a szeretetben teszünk meg, bűn. Minden egyes alkalommal, mikor elrontottam valamit, a lehető leggyorsabban megbántam bűnömet, és azonnal visszatértem a szeretet és az engedelenség útjára. Általában abban a pillanatban, hogy megbántam bűnömet, meg is gyógyultam. Nem kellett napokat várnom,

hogy a betegség tünetei elmúljanak. Vagy azonnal meggyógyultam, vagy igen felgyorsult a gyógyulásom.

Több mint hatvanéves szolgálatom során mindig azt mondtam, ha a hitem nem működött és imáimra nem kaptam választ: legelőször is azt vizsgálom meg, nincs-e bennem meg nem bocsátás. Én most nem azt mondom, hogy *minden* betegség és gyengeség oka a meg nem bocsátás. Csupán azt mondom, hogy én mindig itt keresem először a betegség okát.

Szeretném, ha egyáltalán nem értenél félre. Ha az embereknek gyógyszerre van szükségük, akkor természetesen orvosi felügyelet alatt szedik a gyógyszereket. Velem is megesett, hogy orvoshoz küldtem embereket, amikor arra volt szükségük, sőt még a gyógyszerek árát is kifizettem helyettük. Ha pedig nekem lenne szükségem egy aszpirinre, biztosan bevinném, ha más módon nem tudnék meggyógyulni.

Viszont láthatod, hogy a szeretetben járásnak milyen csodálatos jutalmai vannak, és szeretném, ha te is részesednél ezekből. Az egészség és a gyógyulás a szeretetben járás jutalmai közé tartozik. A legjobb, ha az ember már fiatal korában elkezd ezt gyakorolni, hogy élvezni tudja egész életében a szeretetben járás áldásait és jutalmait.

Én nagyon ügyelek arra, hogy mindig szeretetben járjak. A szeretet az az Istentől való út, amely a boldoguláshoz vezet — a szellem, a lélek és a test számára egyaránt. Az isteni fajta szeretet az az út, amely az élet minden területén sikerre visz. Mi az, amit nem tesz a szeretet? A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátját. Ez azt jelenti, hogy a szeretet senkivel sem cselekszik gonoszul. Ennek pedig különösképpen a keresztények között kellene így lenni.

A szeretetben járás hasznos

Nézzünk meg egy olyan igeverset, amely a szeretetben járás jutalmairól szól. A szeretetben való járás egyben a kegyességben való járást is jelenti, igaz?

Amikor olvasod Timótheus első leveléből ezt a verset, a kegyesség szót helyettesítsd az isteni fajta szeretetben járással.

1. TIMÓTHEUS 4:8

8. Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; DE A KEGYESSÉG [a szeretetben járás] MINDENRE HASZNOS, meg lévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ÍGÉRETE.

Pál, a Szent Szellemtől ihletve írta ezt Timótheusnak. Ezek nem csupán Pál szavai. Ezek nem *emberi* elképzelések. A Szent Szellem közölte ezt minden kereszténnyel Pál apostolon keresztül. *Isten* azt mondja nekünk, hogy a kegyesség hasznunkra válik.

Nem forgatjuk ki az Igét, ha ezt így mondjuk: "A szeretetben járás mindenre hasznos." Miért mondja a Biblia, hogy a test gyakorlásának kevés haszna van? Mert annak csak ebben az életben van haszna.

A Biblia viszont kijelenti, hogy a kegyesség *mindenre* hasznos. Mikor hozza meg hasznát a kegyesség? Csak akkor nyilvánul majd meg a haszna, amikor a Mennybe jutunk? Nem, a kegyesség hasznos *ebben* az életben, és ugyanakkor a jövő életben is. Így a kegyesség, vagy más szóval a szeretetben járás, haszonnal jár egész életünk során. Ugyanakkor, ha most Istennek élünk és az isteni fajta szeretetben járunk, ez hasznos lesz számunkra akkor is, amikor a Mennybe jutunk.

Istennek élni azt jelenti, hogy megtartjuk Isten Igéjét. Ha Istennek akarsz élni, meg kell tartanod az Ő parancsolatait. Nos, az Újszövetség alatt milyen parancsolatokat kell megtartanunk? Csak egy ilyen parancsolat van, és ez a szeretet törvénye!

Ily módon, az isteni fajta szeretetben járás haszonnal jár. A szeretetben járás kifizetődik. Nem csak ebben az életben kifizetődő, hanem az eljövendő életben is.

A rosszindulat táplálása téged tesz tönkre!

Prédikálom és gyakorlom is a *Márk* 11.23 — 24-et már több mint ötven éve. Mivel meg is

cselekedtem azokat a szellemi igazságokat, amiket Jézus tanított ezekben a versekben, csodálatos eredményeim származtak ezekből.

Viszont a *Márk* 11:23 — 24 mellett a 25. verset is alkalmaztam a megbocsátásról. Egész keresztény életem során mindig visszautasítottam, hogy bárki irányában a legkisebb gyűlöletet, rosszindulatot vagy akár rossz érzést tápláljak.

Ha a legkisebb rosszindulat vagy neheztelés megkísérte a szívemet bárki felé, azonnal lecsapok rá. Nem dédelgetem egy pillanatig sem. Éppúgy nem tűröm meg az ilyen rossz gondolatokat, mint ahogy nem tűprengenek azon sem, hogy meglopják vagy megöljek valakit. Ha rossz érzéseket táplálok mások irányába, az *engem tesz tönkre*.

Épp annyira ügyelek arra, hogy ne legyen a szívemben meg nem bocsátás vagy gyűlölet valaki más iránt, mint amennyire vigyázok arra, hogy ne igyak

mérget, vagy ne fogjam meg a csörgőkígyót. A meg nem bocsátás és a mások iránt táplált rossz érzések halálosabbak, mint bármely méreg vagy a csörgőkígyó marása! Azt hiszem, ez az egyik oka annak, hogy képes voltam az úgynevezett isteni egészségben való járásra hosszú éveken keresztül. Most nem magammal dicsekedem. Jézussal dicsekedem és azzal, amit az Ige tesz!

Ezért van az, hogy sohasem hallasz engem kritizálni testvéreimet vagy szolgáló társaimat. Senki sem hallott még engem, hogy másokat bíraltam volna az múlt több mint ötven év alatt. Én erre nem vagyok hajlandó!

Néha teszek építő jellegű észrevételeket. Viszont meg kell hogy értsük, a romboló szándékú bírálat helytelen. Még akkor is, amikor építő jellegű észrevételeket teszek, vigyázok arra, hogy neveket ne említsek

Elmondom, mi a titka annak, ha élvezni akarod Isten legjobb ellátását: Ha egészségben kívánsz élni, akkor szeretetben kell járnod, és meg kell fékezned a elvedet! Péter elmondja nekünk, hogyan gyakoroljuk azt, és az Ige tanít a szeretetben járásról.

I. PÉTER 3:8,9

8. Végeztetre mindnyájan legyetek egyértelműek, rokonérműek, ATYAFI SZERETŐK, irgalmasak, kegyesek.:

9. Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva hogy arra hívtatok el, HOGY ÁLDÁST ÖRÖKÖLJETEK.

A bővített fordítás szerint: "...legyetek együtt érzőek, szeressétek egymást, mint testvérek (akik egy háztartásból származnak), legyetek irgalmasak és előzékenyek — gyengédek és alázatosak." (8. vers) Itt látható a cselekvő, isteni fajta szeretet. Tartsd féken a nyelvedet, hogy életedet meg tudd tartani!

Néha a szeretetben járáshoz bizonyos erőfeszítéseket is kell tenni az embernek. Neked kell a nyelvedet alávetettségben tartani a belső embered által, aki Isten képére és hasonlatosságára teremtetett.

I. PÉTER 3:10,11

10. Mert aki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, TILTSA MEG A NYELVÉT A GONOSZTÓL, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot:

11. FORDULJON EL A GONOSZTÓL, és cselekedjék jót; keresse a békességet és kövesse azt.

Péter amikor ezt mondta, a 34. zsoltárból idézett. A zsoltáros tudta, meg kell fékeznie nyelvét a gonosztól, hogy hangját meghallják az égből.

ZSOLTÁR 34:13 — 16

13. Ki az az ember, akinek tetszik az élet és szeret NAPOKAT, hogy jót láthasson?

14. TARTÓZTÁSD MEG NYELVEDET A GONOSZTÓL, és AJKADÁT A

CSALÁRD BESZÉDTŐL 15. Kerüld a rosszat és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt.
16. Az ÚR SZEMEI AZ IGAZAKON VANNÁK, ÉS AZ Ő FÜLEI AZOKNAK KIÁLTÁSÁN.

Elgondolkodtál már azon, hogy a nyelvednek nagyon is sok köze van ahhoz, hogy milyen életet élsz? Ahhoz is sok köze van, hogy milyen hosszú életű leszel a földön! Nagyon sok köze van ahhoz is, hogy az itt töltött napjaid jó napok vagy rossz napok lesznek. Amit kimondasz, mindenekfelett meghatározza, hogy hosszú és jó életed lesz-e!

Az I. Péter 3:10-ben található meg annak a titka, hogy élvezzük az életet és hosszú jó napokat lássunk: *"... tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól..."* A szeletet mindig tartózkodik a gonosz beszédétől. A szeretet sohasem beszél csalárdul vagy gonoszul másokról, és az isteni fajta szeretet békességre törekszik minden emberrel.

Nem táplálhatsz meg nem bocsátást a szívedben, és nem beszélhetsz másokról gonoszul, ha sok, hosszú és jó napokat akarsz látni.

Ugye azok a napok, amikor beteg vagy nem jó napok? Néha az emberek amikor betegek, bár jó alapokkal rendelkeznek az Ige igazságában és megteszik az összes megfelelő hitmegvallást, mégis nehezen tudják a hitüket munkára fogni.

Noha van hitük, mégis úgy tűnik, hogy hitüket nem tudják működésbe hozni. Miért nem működik a hitük? Az első dolog amit meg kellene vizsgálniuk: szeretetben járnak-e. Táplálnak-e a szívükben rosszindulatot vagy meg nem bocsátást? Beszélnek-e gonoszul másokról? Kritizálnak-e és kibeszélnék-e másokat?

I. PÉTER 3:12

12. Mert az Úrnak szemei AZ IGAZAKON vannak, és az Ő FÜLEI AZOKNAK KÖNYÖRGÉSEIN [imáin]; az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön.

Így is olvashatnánk ezt a verset: "Az Úrnak szemei a helyesen cselekvőkön vannak." Még így is olvashatnánk ezt: "Az Úrnak a szemei azokon vannak, akik szeretetben járnak, és az Ő fülei azoknak imáin."

Tudod, imáid megválaszolásának semmi akadály a semmi lehet, amikor az isteni fajta szeretetben jársz! A Biblia viszont azt is mondja, hogy *"... az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön."* Minden lépés, amit nem szeretetben teszünk meg, bűn. Ezt a verset így is mondhatnánk: "Az Úr orcája azok ellen fordul, akik gonoszul beszélnek másokról."

Hogy tud egy keresztény bűnt elkövetni? Úgy, hogy nem jár szeretetben. Úgy, hogy kibeszél másokat. Mondhatnánk így is: minden lépés, amit nem szeretetben teszünk meg, gonosz cselekedetnek számít. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátját. A szeretet visszatartja magát a gonosz beszédétől. A szeretet — Isten szeretete — sohasem mond senkiről rosszat.

Amikor másokat bíralsz és gonoszul beszélsz róluk, bűnt követsz el, mert nem jársz szeretetben.

Emlékszem egy esetre, ami évekkal ezelőtt történt, amikor még igencsak fiatal voltam, és egy kis gyülekezetet pásztortoltam Észak-Texasban. Egy hatalmas városban történt, mintegy negyvenöt mérföldnyire tőlünk, hogy az egyik szolgáló valami bajba keveredett, és elbocsátották a gyülekezetéből.

Később a mi gyülekezetünk egyik szekciós gyűlésén az egyik területi főfelügyelő prédikált a reggeli összejövetelen, és említést tett a történetekről. Bár ő nem nevezte nevén ezt a szolgát, mindannyian tudtuk, hogy kiről beszél. Igen elítélő hangon beszélt erről a szolgáról, úgymond a pokolba kívánta őt.

Néhányan azok közül, akik nem tudtak részt venni a reggeli összejövetelen, később tőlem kérdeztek meg, hogy mi történt.

Feltették nekem a kérdést:

— Hagin testvér, mi a véleményed erről az egésze? Igaza volt ennek a szolgának abban,

amit arról a másik szolgáról mondott?

Én azt válaszoltam:

— Igen, én egyetértettem vele.

Körülbelül két héttel ezután feleségem szülei meglátogattak minket. Egy farmon éltek, körülbelül negyven mérföldre tőlünk. Feleségem és a két gyerekünk hazamentek velük a vasárnap esti összejövetel után. Én is készültem, hogy majd autóval utánuk megyek, miután elrendeztem néhány gyülekezeti ügyet.

Mivel a feleségem és a gyerekek már elmentek, egyedül voltam a pásztori lakásban. Meghallgattam a híreket a rádióban (abban az időben még nem volt televízió).

A pásztori lakás egy régi házban volt, amit akkor építettek, amikor még nem volt villany. Amikor bevezették a villanyt a házba, egyszerűen lelógattak a szoba közepén egy láncot, azzal lehetett felkapcsolni a villanyt.

Amikor kész voltam, hogy lefeküdjek, felnyúltam lekapcsolni a villanyt, majd az ágy mellé térdeltem, és elkezdtem imádkozni. Hirtelen az egész szoba kivilágosodott! A Biblia beszél arról a mennyi fényességről, amit Pál látott, amely ragyogóbb volt a déli napsütésnél. (ApCsel. 9:3; 22:6) Ez a fény is olyan ragyogó volt. Az egész szobában nagyobb fényesség volt, mint amikor égett a villany, és láttam minden bútort. Majd ezeket a szavakat hallottam a ragyogó fényből:

— Ki vagy te, hogy megítéld más szolgáját? Tudtam, hogy az Úr szólt. Azt mondtam:

— Uram, én nem ítélt meg a Te szolgádat.

Azonnal tudtam, kire céloz az Úr. Arról a szolgáról beszélt, aki bajba jutott.

Az Úr újra kérdéssel válaszolt:

— Ki vagy te, hogy megítéld más szolgáját? Én megismételtem:

— Uram, én sohasem ítélt meg a Te szolgádat.

Majd harmadszorra is megismételte az Úr:

— Ki vagy te, hogy megítéld más szolgáját? Harmadszorra is azt válaszoltam:

— Uram, én nem ítélt meg a Te szolgádat.

Az Úr azt mondta:

— Nem azt mondtad, hogy... — és az Úr idézte, amit én mondtam erről a szolgáról.

Nos, amikor az ember ilyen helyzetbe kerül, néha a hústest akarja átvenni az irányítást. Emlékszel, amikor Ádám bajba jutott, a nőre akarta hárítani a felelősséget. Amikor látta, hogy ez nem vitte előre, azt mondta: "Ezt az asszonyt *Te* adtad mellém." Valójában, mindenki mást megpróbált hibáztatni csak azért, hogy neki ne kelljen vállalni a felelősséget. A hústest mindig másra akarja hárítani a felelősséget.

Azt mondtam:

— Uram, én csupán idéztem a területi főfelügyelő s zavart.

Az Úr azt mondta erre:

— Amikor megismételtem azt, amit ő mondott, ez ugyanaz, mintha te magad mondtad volna.

Ki vagy te, hogy megítéld más szolgáját?

Amikor az Úr ezt mondta, levett engem a magas lóról. Így én csak annyit mondtam:

— Azt gondoltam, hogy az a szolgáló tévedett. Vagy talán még sem tévedett?

Az Úr sohasem mondta meg nekem, hogy a szolgáló tévedett-e vagy sem. Viszont feltett nekem egy kérdést:

— Kinek a szolgálója ez az ember, az enyém vagy a tiéd?

Én azt mondtam:

— Ha ő valakinek a szolgálója, Uram, akkor a Tiéd. Biztos, hogy nem az én szolgálóm.

Az Úr azt mondta:

— Nos, ha ő az én szolgálóm, akkor én képes is vagyok őt talpra állítani.

És tudod, az Úr meg is tette ezt. Az Úr talpra állította ezt az embert, és ezek után ő lett az egyik legkiválóbb szolgálója annak a vidéknek. Nagy tisztelet övezte, attól függetlenül, hogy a múltjában megtörtént ez az egy botlás.

Kik vagyunk mi, hogy bírálni merjük az Úr szolgálóit!? Néha azok a dolgok okozzák a

betegségünket, amiket más emberekről mondunk.

Volt még egy megtapasztalásom ugyanezzel a dologgal kapcsolatban. Feleségem és én összejövetelt tartottunk Kelet-Texasban egy teljes evangéliumi gyülekezetben. Úgy volt, hogy arról az összejövetelekről megyünk majd arra a gyűlésre, amit a mi felekezetünk tartott.

Annak a vidéknek egyik szolgálója valami bajba keveredett, és el kellett hagynia a gyülekezetét. Én megkérdeztem valakitől: "Mit csinált ez az ember?" Az illető elmondta nekem, mit tett a szolgáló.

Én meg csak úgy gondolkodás nélkül rávágtam: "Úgy gondolom, ha valakinek van egy csöpp esze, nem tesz ilyet." Utána többet nem gondoltam erre az egészre. Feleségem és én befejeztük az összejövetelt, és elmentünk a gyűlésre.

Nos, én általában szent egészségben élek; egyszerűen mindig jól érzem magam. Ez alatt a gyűlés alatt viszont valami nem volt rendben a testi egészségemmel, és éjjel sem tudtam aludni. Általában ahogy lehajtom a fejemet a pályára, már alszom is.

Megtettem az összes megfelelő hitmegvallást, és hittem is, hogy meggyógyulok, viszont fizikailag mégsem éreztem magam jobban. A gyűlés harmadik napján még mindig nem tudtam aludni. Azt mondtam: "Uram, ha holnap sem érzem jobban magam, nem tudok elmenni az összejövetelekre. Testemből kezd kimenni minden erő."

Kikeltem az ágyból, letérdeltem, és imádkozni kezdtem. Eszembe jutott, amit dr. Lilian B. Yeomans mondott. Ő orvos volt, aki egy időben rászokott a kábítószerre. Megbetegedett, és valósággal a halál kapujába jutott. Ekkor jutott üdvösségre, és Isten felállította halálos betegségéből. Ezt követően egész életét arra szentelte, hogy az isteni gyógyulásról prédikáljon.

Dr. Yeomans azt mondta: Ha imádkozom és nincs eredménye, *én* kezdek el megváltozni. Miért? Mert valahol változásra van szükség, még mielőtt a válasz megjönne, és a változás nem történhet Istennél, mivel Isten nem változik.

Emlékeztem arra, hogy olvastam dr. Yeomans könyvében ezt a kijelentést, így én kezdtem el megváltozni. Megtettem már az összes igei megvallást, a helyes dolgokat mondtam ki a számmal, mégsem történt semmi javulás az állapotomban.

Végül azt mondtam az Úrnak:

— Uram, mi a baj velem? Nem sikerült a hitemet összekapcsolni Veled.

Az Úr így szólt hozzám:

— Te elmondtad a véleményedet a testvéreidről — és az Úr nevének nevezte az illető pásztor.

— Uram, én csak megjegyeztem, ha valakinek van egy csöpp esze, nem tesz ilyet.

Az Úr feltett nekem egy kérdést:

— Tudod, milyen nyomás alatt volt?

— Nem.

— Ismered azokat a körülményeket, amik ezt a helyzetet eredményezték?

— Nem.

Az Úr azt mondta nekem:

— Ha te ugyanabban a helyzetben lettél volna, lehet, hogy még arra sem lettél volna képes, amire ő.

Könnyek között mondtam:

— Ó, Istenem, bocsáss meg nekem. Drága Istenem, kérlek bocsáss meg. Megbántam amit tettem.

Elmondom neked, abban a pillanatban, hogy megbántam a tettemet, azonnal meggyógyultam. Nem telt bele egy kis idő sem, gyógyulásom azonnal megtörtént — abban a pillanatban teljesen meggyógyultam!

Visszafeküdtem az ágyba, és napok óta először nyugodtan tudtam aludni.

Látod, van itt egy alapelv. Mi nem bírálhatunk és ítélni meg másokat, mert nem tudhatjuk, hogy milyenek voltak a körülményeik, és milyen kényszerítő nyomás alatt voltak, amikor úgy cselekedtek. Mi nem tudhatjuk, hogy miért cselekedtek úgy, ahogy cselekedtek — ezt csak az Úr tudja.

Ezek a tapasztalatok megtanítottak arra, hogy csukva tartsam a számat, és ne kritizáljam az Úr

szolgáit. Olyan könnyű megbírálni a másik embert. Viszont lehet, hogy mi magunk még annyira sem lettünk volna képesek az adott helyzetben.

A Biblia azt mondja: "*Ne ítéljetez, hogy ne ítéltessetek*" (Mát, 7:1) Ezért nem ítélezhetünk, mert ha ezt tesszük, megítéltetünk az Úrtól.

Van néhány hívő, aki mindig másokat bírál, és pletykákat terjeszt. Egyszer például valaki azt mondta nekem:

— Hallottad, mi történt? Az a prédikátor szerelmi viszonyt folytatott a titkárnőjével.

— Valóban? Mégis úgy tűnik, Isten igencsak megáldja őt és a gyülekezetét. Mikor is történt ez?

— Hát, úgy tizenkét évvel ezelőtt.

— Akkor *most* miért beszélsz erről? Ezt már nem szabad felhozni ellene. Ez egy olyan hazugság, amit az ördög terjeszt róla, mert ez az ember már megbánta a bűnét, és rendbe hozta kapcsolatát Istennel. Így ezt a bűnét Jézus vére már eltörölte.

Ez a bűn a feledés tengerében van. Isten elfeledkezett róla, és ha te szeretetben akarsz járni, neked is el

kell feledkezned róla, nem pedig mindenkinek elmondani!

Olvastad valaha a Bibliában ezt: "*Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez.*" (I. Pét. 4:8) Azt is mondja: "*2 gyűlölség szerez versengést, minden vétket pedig elfedez a szeretet.*" (Péld. 10:12)

A szeretet nem arra törekszik, hogy felfedje a bűnöket; a szeretet elfedi a bűnöket. Közel tizenkét évig végeztem pásztori munkát. Láttam néhány dolgot a gyülekezet bizonyos tagjainál, de senkinek sem szóltam ezekről, még a feleségemnek sem mondtam meg. Miért? Mert lehet, hogy ez kárt okozott volna nekik.

Azt mondhatod: "De hiszen ők rosszat tettek." Igen, de legtöbbször ezek az emberek magukhoz tértek, és azt mondták: "Drága Uram! Hogy történhetett ez meg velem? Uram, kérlek bocsáss meg." És ezzel már ki is kerültek a bajból.

Ha viszont én mentem és kibeszéltem volna. őket, akkor mindenki megtudta volna, hogy mit tettek, és valahányszor csak rájuk néztek volna az emberek, mindig eszükbe jutott volna, amit tettek. Aztán az ördög is azon próbálkozott volna, hogy ezt az eszükbe juttassa. Ámen! A szeretet nem ilyen, a szeretet *elfedi* a bűnök sokaságát!

Sokszor az emberek oly nehezen bocsátanak meg, és felejtenek el, Egyszer például, éppen egy bizonyos városban tartottam evangelizációt, amikor hírek jöttek egy szolgálóról. Valaki megkérdezte, hogy én mit gondolok róla. Azt kérdezte:

— Mi a véleményed arról, ami X. Y. -nal történt?

— Nincs róla véleményem.

— Oh, igazán? — kérdezte ő.

Majd hozzátettem:

— Azzal, hogy más ember gyertyáját kioltod, a tiéd nem lesz fényesebb.

Én nem fogom senki gyertyáját kioltani. Inkább megpróbálom meggyújtani, ha. tudom! Drága barátaim, ha Istennel akarsz járni, szeretetben kell járnunk, mert Isten maga a szeretet!

Emlékszem, egyszer feleségemmel összejövetelt tartottunk otthoni gyülekezetünkben McKinneyben, Texasban. Egy ismerős idős úr, Smith testvér eljött az alkalomra. Még fiatal baptista prédikátor koromban dolgoztam ennél az embernél, mivel ki kellett egészíteni a jövedelmemet.

Smith testvér odajött hozzám az alkalom után: "Hagin testvér, mindig élvezettel hallgatlak téged, mert a hitet és a gyógyulást prédikálsz."

Majd azt mondta: "Tudod, én már negyven éve nem voltam beteg, és jövő hónapban már kilencven- éves leszek. Negyven évvel ezelőtt eljött valaki a gyülekezetünkbe, és az isteni gyógyulásról prédikált."

Ez a szolgáló kihívott minket előre, hogy fogadjuk el Krisztust Gyógyítónknak, éppúgy, ahogy elfogadtuk Őt Megváltónknak. Én előrementem az oltárhoz, és elfogadtam Jézust mind Megváltómnak mind Gyógyítómnak. Most, hogy kilencvenéves vagyok, éppolyan egészségnek örvendek, mint huszonegy éves koromban."

Smith testvér folytatta: "Én még most is minden nap dolgozom." Mivel igencsak jómódú volt, egyáltalán nem kellett volna dolgoznia, mégis ezt tette.

Majd pedig azt mondta: Miután elfogadtam Jézust Megváltómnak, azt olvastam a Bibliában: »... *nektek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak.* «(Mát. 10:30)

Azt mondtam: »Uram, ha Te még azt is tudod, hogy hány szál hajam van, akkor meg is tudod tartani! «

Majd hozzátette még: "Kenneth testvér, én abban is hittem, hogy Isten megjavítja a fogaimat!" Erre kinyitotta száját, és megmutatta a fogait. Egyetlen tömés sem volt bennük! Kilencvenéves korában még meg volt minden foga!

Így folytatta: "Viszont mondom neked még valamit! Azért is imádkoztam, hogy Isten segítsen megtartani ezt is!" És kidugta a nyelvét. Azt mondta: "Megértettem, ha azt akarom, hogy isteni egészségben éljek, *ezt a nyelvet* nekem kell megfékeznem!"

Amikor Smith testvér ezt mondta, eszembe jutott egy eset, ami akkor történt, amikor még nála dolgoztam a második világháború előtt. A városban élt egy ember, aki világháborús veterán volt. Gázmérgezést szenvedett a háborúban, és néha rohamok jöttek rá, ilyenkor örvongott, és késsel szurkálta az embereket.

A kilencezer lakosú városban mindenki tudott az állapotáról, és az emberek együtt éreztek vele, mert veterán volt és a hazáját szolgálva került ebbe az állapotba.

Amikor rájött egy ilyen roham, becsukták egy-két éjszakára a börtönbe, majd kiengedték, és aztán egy ideig megint normális volt. Még akiket megtámadott, azok sem jelentették fel, mert tudták, hogy min ment keresztül a háborúban.

Történt egy szombat éjjel, hogy magát a rendőrfőnököt kellett kihívni, mert a többi rendőr sehogy sem bírt vele. Amikor leitta magát, csak a rendőrfőnök tudta lebeszélni arról, hogy erőszakoskodjon; ilyenkor mindig bevitte a börtönbe, ahol kialudta magát, és ezzel elhárult a veszély.

Ezen a szombat estén azonban amikor a rendőrfőnök kijött, még neki sem volt hajlandó letenni a kést. Ez a szegény ember már olyan sok szenvedésen ment keresztül, és az elméje sem volt már rendben. Már csak egyet akart, meghalni.

Azt mondta ez az ember a rendőrfőnöknek: "Vagy én fogom elvágni a te torkodat, vagy te fogsz megölni engem — e kettő közül választhatsz." Ahogy ezt kimondta, késével máris rátámadt a rendőrfőnökre, aki nem tehetett mást, mint lőtt. A férfi pedig másnap hajnalban négy órakor meghalt a kórházban.

Halálhíre gyorsan elterjedt másnap a városban, mindenki csak erről beszélt. Majdnem az egész város megkönnyebbülten sóhajtott fel, mikor megtudták, hogy meghalt. Az emberek annyi mindent beszéltek róla. Észrevettem, hogy Smith testvér viszont egyáltalán nem beszélt az esetről.

Néhányan azt mondták: "Ezt az embert villamosszékből kellett volna kivégezni."

Úgy tűnt, mindenki tud valami rosszat mondani róla. Amikor már mindenki elmondta a véleményét, Smith testvér csupán annyit mondott: "Én azért megjegyeztem, hogy milyen szép szemei voltak ennek az embernek." Amikor Smith testvér ezt mondta, mindenki elcsendesedett és dorgára ment. Smith testvér senkiről soha nem szólt egy rossz szót sem.

Ahogy Smith testvér aznap beszélt velem, eszembe jutott ez a hosszú évekkel ezelőtti eset. Ott állt mellettem ez a kilencvenéves férfi, még mindig ragyogó egészségben, mert megtanulta a titkot, hogy fékezze meg a nyelvét minden gonosz beszédétől, és járjon szeretetben.

Tudod, a dolog nem úgy történt, hogy Isten egyszer csak letekintett a Mennyből, és így szólt: Tegyük meg példaképpé ezt a Smith nevezetű embert, ott lent Collin megyében, Texasban, és adjunk neki szép, hosszú életet!"

Nem így történt. Magának Smith testvérnek is volt valami köze az egészhez! Ő olvasta a Bibliában, hogy tartóztassa meg nyelvét a gonosz beszédétől, ha sok jó étellel teljes napot akai látni. Ennek eléréséhez neki magának kellett szeretetben járnia oly módon, hogy megfékezi a nyelvét, és hogy másoknak megbocsát.

Hála Istennek az Ő Igéjéért! Ha arra vágyakozol, hogy hosszú és jó életed legyen, akkor tiltsd meg nyelvednek a gonosz beszédet. Távozz el a gonosztól — nem csak a gonosz beszédétől —

hanem életed minden területén el kell távoznod a gonosztól, és jót kell cselekedned. Majd, ne csak *keresd* a békességet mindenkivel a környezetedben, hanem kövesd is azt. (Zsolt. 34:13-15)

Mi köze van ennek a szeretetben járáshoz? Minden! Isten tudta, hogy nekünk majd meg kell bocsátanunk egymásnak. Ezért mondta Isten, hogy kövessük a békességet minden emberrel. Azt se felejtjük el, hogy ezek az ígérések az Efézusi levélben a gyülekezet tagjaihoz íródtak!

EFÉZUS 4:32

32. LEGYKTEK PEDIG EGYMÁSHOZ JÓSÁGOSAK, IRGALMASOK, MEGENGKDVÉN (MEGBOCSÁTVÁN) EGYMÁSNAK, miképpen az Isten is Krisztusban megengedett (megbocsátott) nektek.

EFÉZUS 5:1,2

1. Legyetek annak okáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek.

2. ÉS JÁRJATOK SZERETETBEN, MIKÉPPEN A KRISZTUS IS SZERETETT MINKET, és adta önmagát miérettünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.

Gondolj csak bele. Istennek nem kellene mondania, hogy bocsássunk meg egymásnak, ha nem lenne mit megbocsátanunk. Sokszor és nagyon sok mindent meg kell bocsátanunk, igaz? Ezért mondta Isten, hogy legyünk jóságosak és bocsássunk meg egymásnak. Ő tudta, hogy lesz majd sok olyan alkalmunk, amikor gyakorolhatjuk az isteni fajta szeretetben való járást és a megbocsátást.

Például, ugye megesik veled is, hogy bizonyos emberek egyszerűen csak kihoznak a sodrodból? Vannak emberek, akik az idegeidre mennek? Ha vannak is ilyenek, ez ne zavarjon téged; a te dolgod csupán az, hogy megbocsáss nekik, szeresd őket így is, és csak jót beszélj róluk. Máskülönben, ha nem így teszel, akadályozni fogja a hitedet, és még beteggé is tehet.

Isteni szeretet — emberi szeretet

Isten szeretete nemcsak megbocsát, Isten szeretete önzetlen is. Isten szeretete mindig másokra gondol először. A hústest ugyanakkor önző és énközpontú. Az emberi szeretet önmagát teszi az első helyre.

Néha az az érzésem, hogy az emberek teljesen össze vannak zavarodva, amikor a szeretet kerül szóba. Amikor néhány keresztény a szeretetről beszél, a természetes emberi szeretetre gondol. Megpróbálják összehasonlítani az isteni szeretetet a természetes emberi szeretettel. Mi most nem a természetes emberi szeretetről beszélünk. Mi az isteni szeretetről beszélünk.

A Biblia azt mondja: Isten szeretet. Nos, Isten isteni. Isten szeretet. Istenre semmi sem jellemző annyira, mint hogy Ő a szeretet.

Manapság sokat hallunk a természetes emberi szeretetről, viszont az egész világon nincs olyan szeretet, mint Isten szeretete. A természetes emberi szeretet önző és énközpontú.

Emlékszem amikor egy asszony odajött hozzám az egyik gyülekezeti alkalom során. Sírva mondta:

— Isten tudja, hogy szeretem a gyerekeimet. Jól neveltem őket, mégis a lányom kivételével egyikőjük sem hajlandó gyülekezetbe járni.

A lánya volt a gyülekezet zongoristája.

Azt mondta:

— Nincs senki az egész gyülekezetben, aki annyira szeretné a gyermekeit, mint amennyire én szeretem az enyéimet.

Nos, nekem alkalmam volt megfigyelni ennek az asszonynak a lányát amikor zongorázott, és észrevettem, hogy valami nincs rendben vele. Körülbelül huszonnégy éves lehetett, képzett zenész volt, még a főiskolát is elvégezte. Mégis olyan félénk volt, hogy ha valaki ránézett, szemérmesen lehajtotta fejét.

Azt mondtam az anyjának:

— Megengedted-e a lányodnak kiskorában, hogy legyenek barátai? Bizonyára. intelligens

leány, hiszen jó jegyei voltak a főiskolán, és zenészi diplomája is van.

Tudtam egy keveset a család dolgairól, mivel a pásztor mesélt róluk.

Megkérdeztem:

— Megengedted neki valaha is, hogy fiúkkal barátkozzon az iskolában, vagy hogy egyáltalán barátai legyenek?

— Nem — mondta a lány anyja —, neki nem volt szabad elmennie otthonról. Én meg akartam őt óvni mindettől, mert annyira szeretem a lányomat.

Azt mondtam:

— Hazudsz. Te nem azért nem engedted el otthonról, mert annyira szereted. Te azért nem engedted el őt otthonról, mert a te szereteted önző.

Tudom, ilyen beszéddel nem lehet barátokat szerezni, de néha fel kell rázni az embereket, hogy rájöjjenek az igazságra!

— Annál jobban szeretem őt, minthogy elengedjem — mondta az anya. Sohasem maradt ki, egyetlen éjszakára sem.

Azt válaszoltam:

— Nem, te nem szereted őt. Te csak önző emberi szeretettel szereted őt. Ha valóban szeretnéd a gyermekeidet, az isteni fajta szeretettel, akkor azt akarnád, hogy legyenek barátaik. Azt akarnád, hogy barátkozzanak a koruk beli gyerekekkel, felnőjenek, és normális életet éljenek.

Azt mondta aztán:

— A fiam tizenhét éves, és egyszer csak elszökött otthonról. Azt sem tudom, hol van. Imádkozz, hogy visszajöjjön.

Én azt mondtam erre:

— Szó sem lehet róla. Azért fogok imádkozni, hogy maradjon ott, ahol van. Hála Istennek, volt annyi esze, hogy összeszedje magát, és otthagyja ezt az áldatlan állapotot. Annak a szegény lánynak, aki ott ül a zongoránál, úgy látszik nincs meg erre a bátorsága, mivel te elfojtottad az egyéniségét.

Látod, bár ez az asszony újjá volt születve, sőt még Szent Szellemmel is be volt teljesedve, teljes evangéliumi gyülekezetbe járt, valójában egyáltalán nem az isteni szeretettel szerette a gyermekeit. A természetes emberi szeretettel szerette őket, és ez a szeretet nagyon önző tud lenni.

A hívők nem mondhatják: "Nekem sehogy sem megy, hogy Isten szeretetével szeressem", mert a Biblia azt mondja, hogy Isten szeretete már a szívünkben van, az újjászületésünk óta. Isten családjában ez mindenkié, ha valakiben nincs meg ez a szeretet, akkor az illető még nem született újjá.

Vannak, akik esetleg nem gyakorolják Isten szeretetét, bár bennük van ez a szeretet. Nekik azt kell megtanulniuk, hogyan engedjék uralkodni ezt az isteni szeretet az életük felett. Ha megtanulnának szeretetben járni, akkor Szellemben is járnának, mert a szeretet az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse.

Teljesen megváltozna az egész életünk, ha megtanulnánk szeretetben járni, és ha megengednénk, hogy ez az isteni szeretet vezessen minket. Megoldaná minden családi problémánkat is.

Most mondok valamit, amin lehet, hogy megdöbbsz, de akkor is ez az igazság: Az isteni szeretet sohasem jutott el még a valóperes tárgyalásig, és soha nem is fog. A természetes emberi szeretet nem kerül- heti ki a válopert, de az isteni szeretet nem tesz ilyet z a szeretet sohasem vallhat kudarcot.

Tudjátok barátaim, az isteni fajta. szeretet nem keresi a maga hasznát. Az isteni szeretetet az érdekli, hogy mit tud *adni*, és nem az, hogy mit *kaphat*. Ez a szeretet nem önző, nem keresi a maga hasznát. Az isteni szeretet nem azt kérdezi: "Mit kaphatok?", hanem azt: "Mit adhatok?"

Az emberi szeretetet csak *saját maga* érdekli: "Mit fogok kapni ebből az egészből?" Az önző emberi szeretet így beszél: "Én ezt tovább már nem tűröm!" vagy "Én majd azt teszem, ami *nekem* jó! Végül is, az van, amit én akarok." Nagyon könnyű rátalálni az énközpontú keresztényekre: *én...*, *én...*, *én...* Mindig az *énről* beszélnek.

Túl sok az önző keresztény. Engedik, hogy a természetes emberi szeretet uralja őket Isten

szeretete helyett, ami kitöltetett a szellemükbe — a szívükbe.

A természetes emberi szeretet szétszakítja az otthonokat, és szakadást okoz a gyülekezetekben is, mert ez a szeretet önző, és csak a saját érdekeit nézi.

Elgondolkodtál már ezen valaha? Az emberi önzés teszi tönkre a világot. Az önzés teszi tönkre a házasságot, és teszi tönkre a gyülekezetet is. Az isteni fajta szeretet viszont sohasem vall kudarcot, mert ez a szeretet önzetlen, mindig a másik embert teszi az első helyre.

Isten szeretete ad, és az isteni fajta szeretet a másik emberre gondol először, éppúgy, ahogy Isten is tette. Isten úgy szerette a világot, hogy *Ő adott...* {Ján. 3:16} Amikor a világ bűnösei még nem voltak szeretetreméltóak, Isten az *Ő* egy szülött Fiát *adta*, "...*hogyan valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*" (Ján. 3:16)

Mi emberi lények viszont olyan sértődékenyek vagyunk, viszonzni akarjuk a sérelmeket, és bosszút akarunk állni, ahelyett, hogy a megbocsátást gyakorolnánk. Érzéseink uralkodnak felettünk, és a hústestünk akarata szerint cselekszünk.

Erre utal az Ige, amikor azt mondja: "feszítsük meg a testet". (Gal. 5:24) Nem tudom, te hogy vagy ezzel, én elutasítom, hogy bármin is megsértődjem.

Néhányan magukból kikelve ordítanak és visítanak: "Neked fogalmad sincs, hogy mennyire megbántottál!" Ilyenkor mutatkozik meg az önzés az isteni fajta szeretet helyett, mivel csakis magadra gondolsz. Amikor így beszélsz, megengeded, hogy az érzelmeid és a hústest uralkodjon feletted.

Amikor az érzelmeid uralnak, arra van szükséged, hogy kikerülj a hústest akaratából és átkerülj Szellembé, azért hogy az isteni fajta szeretetben tudj járni! A Biblia azt mondja: "... *ti nem vagytok testben, hanem SZELLEMBEN, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek...*" (Róm. 8:9)

Gyere át ide, és járj Szellemben! Jöjj fel magasra, és járj az isteni fajta szeretetben! Ez így sokkal jobb. És biztosíthatlak, hogy ez bőségesen kifizetődik!

Ha szeretni akarod az életet, és sok jó napot látni, akkor jobban teszed, ha ügyelsz erre! Köszönet Istennek, az *Ő* szeretete működik.

Valaki azt mondta: "Én olyan sokszor elrontottam már ezt a múltban!" Nos, ha elrontottad a múltban, akkor kérd Isten bocsánatát, és feledkezz meg a múltadról. Kezdd újra az egészet a jelenben! Egy biztos, Isten megengedi, hogy mindent előről kezdj, mert az *Ő* hatalmas kegyelme és szeretete megbocsát neked!

Ugye örülsz, hogy ilyen Istenünk van? Isten azt mondta: "*Én, én vagyok, Aki eltörölöm álnokságaidat én magamért, és bűneidről nem emlékezem meg!*" (Ésa. 43:25)

Így még ha elrontod is, ha megbánod, Isten meg fog neked bocsátani, és eltörli azt, és még emlékezni sem fog arra, hogy valami rosszat tettél! Ezért kezdj el az *Ő* megbocsátásában és kegyelmében járni, és haladj előre az életedben.

Az isteni szeretet szigorú is lehet

Látod, amikor a szeretetről beszélünk, mi az isteni fajta szeretetről beszélünk — az isteni szeretetről. Szerintem az emberek gyakran megpróbálják egybevetni az isteni szeretetet a természetes emberi szeretettel. Az isteni szeretet és a természetes szeretet azonban teljesen különbözik egymástól.

A természetes emberi szeretet megváltozhat, és azonnal átszaphat gyűlöletbe. Néha az emberi szeretet puhány és érzélgős, amikor pedig keménynek, sőt még szigorúnak is kellene lennie. Néha az isteni szeretet

lehet nagyon határozott és szigorú is. Van Isten szeretetének egy másik oldala is.

Vegyük például Jézust, *Ő* a szeretet Embere volt, amikor itt járt a földön? Természetesen. Ugyanakkor a hit és az erő Embere, és egyben Isten Embere is volt! Hozzánk hasonlóan minden kísértésen keresztülment, mégsem követett el soha bűnt. *Ő* volt az egyedüli Ember, aki sohasem követett el bűnt.

Mégis emlékszel arra, amikor fogta az ostort és kizavarta a pénzváltókat a templomból?

Szeretemben cselekedett Ő akkor? Igen. Tudod, van a szeretetnek egy szigorú oldala is. Isten szeretet, és van Istennek egy kegyes, gyengéd oldala. Van azonban Isten szeretetének egy szigorú, ítéletet végrehajtó oldala is.

Ez pontosan olyan, mint a szülői szeretet a gyermekek irányában. Néha a szülőknek rendre kell utasítaniuk a gyerekeket, és szigorúnak kell lenniük velük. Azért fegyelmezik meg gyermekeiket, mert gyűlölik őket? Nem, azért teszik, mert szeretik őket.

Évek óta halljuk ezt a mondást: "Aki megtartóztatja vesszejét, elrontja az ő fiát." Tudtad, hogy ez így nincs benne a Bibliában? Valójában a Biblia ennél szigorúbb, azt mondja: *"Aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát; aki pedig szereti azt, megkeresi őt fenyítéssel."* (Péld. 13:24) Más szóval, ha szereted a gyermekeidet, meg fogod fegyelmezni őket.

Néha a szeretetnek — az isteni fajta szeretetnek szigorúnak is kell lennie. Meg szeretném mutatni, hogy mire gondolok. Feleségemmel elmentünk pásztorolni egy gyülekezetet 1946-ban. Amikor odakerültünk, nem hiszem, hogy akár egy fiatalnak is lett volna üdvössége, ráadásul a tinédzserek nagyon rosszul viselkedtek a gyülekezetben.

Azokban a napokban csak egy kis teremből állt az egész gyülekezeti épület. Nem voltak gyermekmegőrző szobák és más helyiségek, még külön imaterem sem volt, viszont a gyülekezeti terembe közel háromszáz ember fért be.

A tinédzserek a hátsó sorokban ültek, és állandóan beszélgettek, nevetgéltek, hangoskodtak az istentiszteleti alkalmak során. Olyan hangosan beszélgettek, hogy prédikálás közben is hallottam őket!

Néha vendég énekesek látogattak el hozzánk, akik egy-egy dalt elénekelték, néhány közülük még gitározott is. Ezek a fiatalok meg beültek a hátsó sorokba, és elkezdtek utánozni a zenészeket. Úgy tettek mintha gitároznáak, és hangosabban énekeltek, mint a fellépő vendég énekes.

Nos, annyit azért tudtam, nem úgy van az, hogy az ember elkerül egy új helyre, és másnapra mindent megváltoztat. Ezért néhány hónapig elviseltem a helyzetet, próbáltam hatni az emberekre, és csak ilyen dolgokat mondtam nekik: "Rendet fogunk tenni az istentiszteleti alkalmak során!"

Történt egy vasárnap este, hogy prédikáltam, és a gyülekezeti épület teljesen megtelt. Az ablakok nyitva voltak, így néha több ember állt kint, és az ablakon keresztül benézve hallgatta a prédikációt, mint ahányan bent az épületben voltak.

Két — gyülekezetünk tagjai számára idegen fiatalember annyira hangosan beszélt a hátsó sorokban, hogy az első sorban ülők hátrafordultak, hogy megnézzék ki beszél.

Végül, a prédikációm közepén megálltam, becsuktam a Bibliámat, és azt mondtam: "Ennyit erről!" Nem akartam zavarba hozni ezt a két fiatalembert, mivel először jöttek el a gyülekezetbe, így csak azt kérdeztem meg:

— Beszél itt valaki?

Valaki a gyülekezetből válaszolt:

— Igen.

Én azt mondtam:

— Már több, mint három hónapja nagyon kedvesen figyelmeztetlek titeket, hogy ne beszélgetsetek a prédikáció alatt, és hogy tartsátok be a rendet az istentisztelet alatt. De ettől a pillanattól fogva gondom lesz rá, hogy a következő ember, aki hangosan megszólal a gyülekezetben, vagy bármi módon megzavarja az istentiszteletet, le lesz tartóztatva nyilvános istentisztelet megzavarásáért!

Valaki hangosan azt mondta erre:

— Ezt már hallottuk!

— Igen hallottátok már, de most majd meg is fogjátok látni! — mondtam. Ezzel vége szakadt az istentiszteletnek. Nem volt értelme tovább prédikálni, az összejövetel már el volt rontva.

Később megtudtam, hogy néhány pásztor elődöm már elment odáig, hogy letartóztattak néhány embert istentisztelet megzavarásáért. De mivel feljelentést nem tettek ellenük, így később elengedték őket.

Én elkezdtem felkeresni azoknak a gyerekeknek a szüleit, akik a fő bajkeverők voltak. Először H. testvérhez mentem el, akinek két tinédzser lánya volt.

Azt mondtam neki:

— Nos, H. testvér, le fogom tartóztatni a két lányodat nyilvános istentisztelet megzavarásáért, ha így folytatják továbbra is. Te meg vagy kifizetted a pénzbírságot értük, vagy a lányoknak le kell ezt dolgozniuk a megyei farmon.

Abban az időben, az emberek ledolgozhatták a pénzbírságukat a megyei farmon. Azt hittem, hogy ez az ember tiltakozni fog, de ehelyett azt mondta nekem:

— Hagin testvér, teljesen igazat adok neked. Én azt mondom, hogy csak nyugodtan tartóztattasd le őket. Én a bírságot nem tudom kifizetni, majd szépen le fogják dolgozni a megyei farmon.

Hozzátette:

— Tudod, én újra meg újra figyelmeztettem őket: "Ha nem tudtok viselkedni a gyülekezetben, akkor ne járjatok oda." Lehet, hogy most csodálkozol azon, hogy egy kétméteres ember, mint én, ennyire ne tudja megfegyelmezni a tinédzser korú lányait. Nekem viszont a feleségem okozza a legtöbb nehézséget, mert nem hajlandó együttműködni velem.

Amikor egy házaspár nem hajlandó együttműködni, hogy a szeretet légkörében nevelje fel gyermekeit, ebből nagy baj és zűrzavar származik.

Elmentem egy másik kedves hölgyhöz is, és közöltem vele:

— Ültesd a gyerekeidet az első sorba, hogy szemmel tudd őket tartani, hogy ne rendetlenkedjenek.

Ő azt mondta:

— De Hagin testvér, ha a gyerekeim mellettem ülnének, nem igazán tudnék ráhangolódni az istentiszteletre, hogy tudnék akkor táncolni meg kiáltozni.

Azt mondtam neki:

— Nagyobb áldására lesz az ennek a gyülekezetnek azzal, ha megneveled a gyerekeidet, mint azzal, ha táncolsz meg kiáltozol.

Aztán elmentem beszélni egy másik szülővel, H. úrral. Ő nem volt keresztény, de a felesége tagja volt a gyülekezetnek. A férfi a fiúgyerekeket is elhozta a gyülekezetbe, de ő maga és a fiúk nem jöttek be az épületbe, hanem kint álldogáltak.

Lányai viszont bejöttek, de állandóan beszélgettek, fegyelmezetlenkedtek. Mivel ő nem volt keresztény, tanúnak magammal vittem két diakónust, mikor elmentem beszélni ezzel az emberrel.

Azt mondtam:

— H. úr, le fogom tartóztatni a lányait nyilvános istentisztelet megzavarásáért, ha továbbra is így viselkednek. Úgy gondoltam, az a tisztességes, hogy először eljövök és beszélek önnel. Ha a lányai továbbra is zavarni fogják az összejövetelt, ön vagy kifizeti a pénzbírságukat, vagy le kell dolgozniuk a bírságot a megyei farmon.

Fenygetően közölte velem:

— Maguk nem örökre kapták meg ezt a gyülekezetet!

Amikor ezt mondta, odaléptem hozzá, és közeli az arcába mondtam:

— Mondok magának valamit. Én *semmit* sem restellek megtenni, és nem félek *senkitől*!

Erre meghátrálva azt mondta:

— Nem csak az én lányaim fegyelmezetlenkednek.

Azt mondtam neki:

— Ez igaz, de ők a legrosszabb magaviseletűek.

Az történt, hogy mikor ez a férfi látta, hogy nem hátrálok meg, egyszerre megváltozott, és elkezdett kedvesen beszélni velem. Néha a szeretetnek szigorúnak és bátornak kell lennie, és nem szabad meghátrálnia, ha igaza van.

Tudod, mi történt ezzel a gyülekezettel?

Hat héten belül a rossz magaviseletű fiatalok közül huszonötön jutottak üdvösségre, és Szent Szellemmel is betöltek. Épp azok jutottak üdvösségre, akikkel a legtöbb baj volt!

Az isteni fajta szeretetben való járás nem azt jelenti, hogy az ember nyámnyila legyen, és megengedje, hogy mindenki kedve szerint átgázoljon rajta. Azt sem jelenti, hogy az ember lábtörlő legyen és hagyja, hogy az emberek csak úgy rátapossanak. Azt viszont feltétlenül jelenti, hogy

tegyük meg azt, ami helyes, ez pedig néha azzal jár, hogy nem szabad meghátrálnunk.

Szolgálatom korai szakaszában történt, hogy vidéken prédikáltam, mint fiatal baptista prédikátor. Ebben az időben, amiről most szólok, még nem teljesedtem be a Szent Szellemmel, bár később ez is megtörtént. Tizennyolc éves voltam, és egy kedves házaspár otthonában éltem. Két fiúk volt, az egyik tizenhét éves, a másik tizenhat.

Mindkét fiú nagyobb volt nálam. Erős testalkatú, nagydarab fiúk voltak, akik a faimon nőttek fel. Én meg csak hatvankét kiló voltam, mivel csupán pár évvel azelőtt keltem fel a betegágyból.

Az idősebb fiú, Ray dührohamokat szokott kapni, és ilyenkor szétdúlta a házat, összetörte a bútorokat. Még anyját is felpofozta ilyenkor, és rendszerint pisztollyal a kezében hadonászott.

Ez alkalommal is ennél a családnál szálltam meg, mert abban a városban prédikáltam. Egy nap az idősebb fiú bejött a szobámba, és mivel éppen rajta volt a roham, dühödten fenyegetett a pisztolyával, és szitkokat szórt rám.

Felálltam és egyenesen az arcába mondtam: "Ray, várj egy kicsit! Tudod te egyáltalán, hogy kivel beszélsz? Én ennek a városnak a prédikátora vagyok. Nem, én nem ebben a városban élek — ez nem az én házam —, de ez a szoba az enyém. Ezért te szépen lecsendesedsz, és kimész innen!"

Elmondom, hogy abban a pillanatban, amint szembeszálltam vele, azonnal lecsendesedett. És soha többé nem jött be a hálósobámba. Egy kis idő múlva, miután elvettem a feleségemet, visszatértünk ugyanebbe a városba összejeveteleket tartani, és ugyanennél a családnál szálltunk meg.

Egyszer, amikor épp a házban tartózkodtunk, Rayre rájött a dühroham, de mégsem mert bejönni a mi szobánkba, pedig ez az első esethez képest évekkel később történt. Végigrontott a házon mindenkit szidalmazva, de a mi szobánkba nem jött be.

Nem, az isteni fajta szeretet nem azt jelenti, hogy csak úgy megadod magad és megengeded, hogy mindenki átgázoljon rajtad. Viszont azt sem jelenti, hogy mindenkivel akadékoskodsz és erőszakoskodsz. Isten szeretete azonban néha azt is jelenti, hogy szigorúnak kell lenned, és ki kell állnod amellett, amiről tudod, hogy helyes.

Isten szeretete sohasem vall kudarcot! Ezért, ha Isten szeretetében jársz, nem vallhatsz kudarcot. Ha az isteni fajta szeretetben jársz, az Ő szeretete, amely benned és rajtad keresztül munkálkodik, minden helyzetben bőségesen elegendő lesz.

Az isteni fajta szeretet fog győzelemre vinni az életben, mert Isten *szeretet*. Az Isten szeretetében való járás pedig haszonnal jár, nemcsak ebben az életben, hanem az eljövendő életben is! Élvezd az Isten szeretetében való járás előnyeit és hatalmas jutalmait.

Megvallás:

Én Isten szeretetében járok. Nem bírálok másokat, mert Isten szeretete nem illeti gonosszal a felebarátját.

Amikor Isten szeretetében járok, igényelhetem Isten legjobb áldásait az életemben. Gyengéd leszek és megbocsátó; így leartatom ennek áldását.

Megfékezem nyelvemet, hogy ne szóljon gonoszt, tartózkodom a gonoszságtól, és minden emberrel a béké t keresem.

Köszönöm Neked Atyám, hogy mivel az én törekvésem az, hogy növekedjem a szeretet gyümölcsében, Te segíteni fogsz nekem, hogy én mindazzá váljak, amivé válhatok Benned.

6.fejezet

**Ha nem jársz szeretetben,
az egészséged láthatja kárát**

Ha isteni egészségben akarsz élni, akkor Isten szeretetében kell járnod. Ha azt akarod, hogy a hited működjön és hatékony legyen, akkor munkára kell fognod az isteni fajta szeretetet, hogy *Isten szeretete* eredményes lehessen.

Isten szeretete az egyedüli dolog, ami győzelemre vihet. Néha úgy tűnik majd, hogy a szeretet nem győzedelmeskedik, de ha kitartóan gyakorlod és alkalmazod, végül győzelemre visz, mert a Biblia azt mondja, hogy a szeretet sohasem vall kudarcot.

Galata 5:6 azt mondja: *"Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit."* Ez egy igei alapelv: ha másokkal nem jársz szeretetben, a hited nem fog működni.

Az igaz szív elnyeri jutalmát Istentől

Bárcsak megértenék az emberek, hogy a szeretetben járás milyen nagy szerepet játszik abban, hogy el tudják venni a gyógyulásukat. Ezért arra biztatom az embereket az összejöveteleim során, hogy minél több Igét halljanak, mielőtt beállnak a sorba a gyógyulásukért.

Néha az embereknek csak arra van szükségük, hogy a szeretet területén kiigazítsák magukat, annak érdekében, hogy el tudják venni a gyógyulásukat. Tudod, néha az emberek amikor hallgatják az Igét, rátalálnak a problémájuk gyökerére, és rájönnek hol rontották el a hitéletüket. Sokszor az emberek a szeretetben járás és megbocsátás területén hibáznak.

Megfigyeltem az évek során, hogy mindig azok az emberek gyógyulnak meg, akik miután hallották az Igét, elvégzik a megfelelő változtatásokat a szívükben. Nagyon kevés százalékban gyógyulnak meg viszont azok az emberek, akik csak egy alkalomra jönnek el, valamint azok, akik saját maguk nem mélyednek el az Igében, és nem teszik meg a szükséges változtatásokat.

Egyszer például, egy összejövetel után egy asszony odajött hozzánk, és azt mondta: "Már egy ideje baj van a gyomrommal, és légzőszervi problémáim is vannak. Elhatároztam, hogy eljövök minden egyes összejövetelére, a hét végén pedig beállok a gyógyulást keresők sorába." Ez az asszony már majdnem minden neves gyógyító evangélista összejövetelét végigjárta, mégsem gyógyult meg.

Azt mondta: "Ahogy közeledik a hétvége, kezdem belátni, hogy mielőtt beállhatnék a sorba a gyógyulásomért, és elvárhatnám Istentől, hogy valamit is tegyen értem, először nekem kell rendbe tenni a szívemet. Fel kell hívnom a fivéremet és meg kell kérnem, hogy bocsásson meg nekem."

Majd elmagyarázta nekünk, hogy ő és a testvére összevesztek valamin huszonöt évvel azelőtt. Azóta nem beszéltek egymással, bár mindketten kereszténynek vallják magukat.

Az embereknek lehetne annyi józan belátásuk, hogy megértsék, ha nem nyerték el a gyógyulásukat több kézzátételes szolgálat után sem, különösképpen

akkor, ha olyan emberek szolgáltak feléjük, akiknek ezen a területen van elhívásuk Istentől; nekik maguknak kellene megvizsgálni a szívüket, hogy valamilyen területen nincsenek-e ellentétben Isten Igéjével. Ellenőrizniük kellene magukat, és meg kellene változniuk, a szükséges apróbb változásokat meg kellene tenniük, mert Isten soha nem változik.

Túl gyakran azonban, amikor az emberek nem gyógyulnak meg, minden felelősséget Istenre, vagy esetleg valaki másra szeretnének hárítani. Először azonban saját magukat kellene megvizsgálniuk.

Ez az asszony megvizsgálta a szívét, és rájött, hogy még mindig neheztelést és meg nem bocsátást hordoz a szívében fivére iránt egy olyan dolog miatt, ami már huszonöt éve történt.

Nemrég teljesedett be Szent Szellemmel, azonban már évekkel ezelőtt üdvözült. Ha hallgatott volna a szellemére, a Szent Szellem már jóval előbb rávezette volna, hogy béküljön ki fivérével. Néha az embereknek hosszú időre van szükségük ahhoz, hogy megváltozzanak, de ez nem kellene hogy így legyen. Hamarabb is meg tudnának változni, ha megtanulnának szeretetben járni.

Szóval, ez az asszony felhívta fivérét, és azt mondta: "Azért hívtalak fel, hogy bocsánatot

kérjek tőled. Én voltam a hibás."

A fivére erre azt válaszolta: "Úgy örülök, hogy felhívtál. Én is fel akartalak már hívni. Nem te voltál a hibás, hanem én. Már egy ideje az járt a fejemben, hogy felhívlak és bocsánatot kérek tőled."

Végül aztán megegyeztek abban, hogy mindketten egyaránt felelősek azért, ami történt. Megígérte a fivérének, hogy az összejövetel után New Yorkba repül és meglátogatja őt.

Később elmondta nekem, hogy miután kibékült a fivérével, mélységes békességet érzett, és egy nagyon jó érzés töltötte el. Lefeküdt, hogy aludjon egy keveset az esti összejövetel előtt. Így mesélte: "Amikor felébredtem, úgy találtam, hogy a betegség nyomtalanul eltűnt. Minden tünet és minden fájdalom teljesen megszűnt. Soha nem éreztem még ilyen jól magam, egész életemben. Minden gyomorpanaszom elmúlt, és a tüdőproblémáim is megszűntek."

Hozzátette: "Nagyon messziről jöttem ide, hogy részt vegyek az összejöveteleken, és még csak be sem álltam a gyógyító sorba. De amikor megbocsátottam a fivérének és rendbe hoztam a dolgokat vele kapcsolatban, meggyógyultam!"

Amint ugyanis elkezdett szeretetben járni, jogosulttá vált Istennek a gyógyulással kapcsolatos ígéreteire.

Hosszú évek óta, egyre csak ugyanerről számolnak be az emberek nekem — valakinek meg kellett bocsátaniuk, és rendezniük kellett a kapcsolatukat, mielőtt el tudták venni a gyógyulásukat. Néhány esetben egyenesen halálos betegségből gyógyultak meg ilyen módon az emberek.

Egy férfival, elmondása szerint, az orvosa közölte, hogy egy hónapon belül meg fog halni. Ez a férfi azonban szívében megtette a megfelelő változtatásokat, megszabadult minden rosszindulattól, gyűlöletről, meg nem bocsátástól, és meggyógyult a betegségéből, még ma is él.

Nem kellett imádkoznom érte, kezemet sem tettem rá. Gondolj csak bele — ez a férfi meggyógyult halálos

rákbetegségéből, amikor gyakorlatban alkalmazta a megbocsátást!

Több mint fél évszázados szolgálatom során foglalkoztam már sok ezer emberrel, akinek gyógyulásra volt szüksége — természetesen nem egyszerre. Most arról beszélek, hogy sok beteggel foglalkoztam egyenként hosszú évek óta.

Ismertem embereket, akik majdnem minden híres gyógyító evangélista összejövetelén részt vettek, és mégsem gyógyultak meg — különösen így volt ez abban az időben, amikor mindenütt gyógyító összejöveteleket tartottak.

Majd láttam, amint ugyanazok az emberek bemennek az imaszobába, és rendbe hozzák a szívüket Istennel. Aztán már nem is kellett imádkozni értük; betegségeik teljesen eltűntek.

Saját szolgálatom során is jött hozzám sok olyan ember, aki már az ország összes gyógyító evangélistájának alkalmait megjárta. Ezek az emberek bementek az imaszobába, rendbe tettek néhány dolgot a szívükben, és azonnal meggyógyultak.

Nem kellett beállniuk többé a sorba, hogy *valaki* imádkozzon értük. Valójában senki sem imádkozott értük, egyszerűen meggyógyultak!

Néhány ember lassan ismeri fel, hogy a hit *egyszerűen* nem működik szeretet nélkül. Tudniuk kellene, ha Isten emberei — különösen, ha gyógyító szolgálatra hívta el őket Isten — kézzel a szívükben, és az imát nem követi semmi eredmény, nekik kellene megvizsgálniuk saját magukat.

Isten sohasem változik. Ezért az embereknek kell megváltozniuk és elvégezniük a szükséges változtatásokat a szeretetben járás területén.

A Biblia azt mondja, hogy Isten Igéjének megnyilatkozása ad világosságot. (Zsolt. 119:130) Amikor az Ige világosságában jársz, meglesz az eredménye, jutalma; és gyümölcsöt fog teremni számodra.

Már majdnem hatvan éve vagyok a gyógyító szolgálatban, és tapasztalatból tudom, hogy oly sok keresztény azért nem tudja elvenni a gyógyulását, mert nem hajlandó rendezni bizonyos dolgokat másokkal. Nem hajlandók a szívüket szabaddá tenni olyan dolgoktól, amelyek helytelenek Isten szemében.

Néha arra van szükségük, hogy valaki másnak megbocsásson, néha viszont csak *saját*

maguknak kellene megbocsátaniuk. Vannak, akik hajlandók arra, hogy másoknak megbocsássanak, önmaguknak viszont nem bocsátanak meg. Önmaguknak is meg kell bocsátaniuk azonban, ha egészségben akarnak élni.

A gyűlölet káros hatásai

A hívőknek meg kell érteniük, hogy a rosszakarat és a gyűlölet milyen káros hatással van rájuk. Akadályozhatja szellemi növekedésüket, hatástalanná teheti imájukat, sőt még meg is betegedhetnek emiatt.

Például, amikor felekezet közötti szolgálatban voltam és összejöveteleket tartottam, összefutottam egy pásztorral, akinek gyülekezete volt abban a városban. Mivel nem volt valami jó színben, megkérdeztem tőle:

— Csak nincs valami bajod?

Ő azt kérdezte tőlem:

— Ismered X. Y. testvért?

— Igen.

— Nos — mondta ez a pásztor —, eljött az *én* városomba és beindított egy másik gyülekezetet.

— A *te* városodban? — kérdeztem.

— Igen.

— Nem tudtam, hogy ez a város a tiéd. — mondtam.

— Nos, az enyém volt itt az egyetlen teljes evangéliumi gyülekezet. Velem tett rosszat azzal, hogy beindított itt egy másik gyülekezetet, és ezt sohasem fogom neki megbocsátani.

Majd megkért:

— Kenneth, kérlek imádkozz értem. Gyomorfekélyem van.

Nos, azonnal tudtam, hogy mitől van gyomorfekélye. Tudtam, hogy nincs értelme imádkozni a gyógyulásáért, amíg a szívében gyűlöletet és meg nem bocsátást táplál. Amellett történetesen tudtam, hogy az a másik pásztor betartotta felekezetének minden előírását és teljesen jogszerűen járt el, amikor beindította azt a gyülekezetet ebben a városban.

Még valamit tudtam erről a helyzetről. Valójában nem is az a pásztor, hanem mások hozták létre azt a gyülekezetet. Összejöttek néhányan és azt mondták: "Szeretnénk egy gyülekezetet a városnak ezen a részén." Így létrehozták azt a gyülekezetet, beindították hatvan-hetven emberrel, és ezt az embert választották meg új pásztornak.

Tehát nem is ő kezdeményezte azt a gyülekezetet. Mielőtt megválasztották volna pásztornak, az emberek több ezer dollárt összegyűjtöttek, vettek egy földterületet, és készen álltak, hogy felépítsék a gyülekezeti házat.

Azt mondtam a pásztornak:

— Azért kellene imádkoznod, hogy Isten még küldjön *valakit*, hogy még egy gyülekezet beindulhasson ebben a városban!

Majd megkérdeztem tőle:

— Hány ember volt a vasárnapi iskolában mielőtt a másik gyülekezet beindult?

— Körülbelül száztizenhárom, beleértve a gyerekeket is.

— Hányan vannak most általában a vasárnapi iskolában?

— Hát, úgy kétszázötvenen.

— És a másik pásztornál?

— Sajnos ott kétszázhetvenen. Túlszárnálnak minket!

El tudod képzelni, hogy Isten emberének ilyen hozzáállása legyen?! Ez nem Isten szeretetének a megnyilvánulása volt. Nem, itt az önző, emberi szeretet mutatkozott meg. Azt mondtam neki:

— Ez igen! Dicsőség Istennek! Gondolj csak bele! Itt vagytok ebben az ezeröttszáz lakosú kisvárosban, és az elmúlt két év során ti ketten több mint ötszáz embert össze tudtok hozni

vasárnaponként! Imádkoznod kellene, hogy a város keleti részének is legyen egy pásztora. Aztán pedig azért kellene imádkoznod, hogy valaki a város északi végén is indítson be egy gyülekezetet.

— Igen, de ez az *én* területem. Ez a pásztor behatolt az *én* területemre. Ezért képtelen vagyok neki megbocsátani. Szeretnék megbocsátani neki, de nem megy. De te, kérlek, imádkozz értem.

Tudtam, hogy semmi értelme sincs imádkozni a gyógyulásáért, ameddig meg nem változtatja a szívét. Az érte való imának körülbelül annyi haszna lett volna, mint elmondani ezt a mondókát: "Ragyogj, ragyogj kis csillagom, bárcsak tudnám mi bajod."

Később hallottam, hogy megoperálták gyomorfekéllyel. Nemsokkal utána találkoztunk egy konferencián. Azt mondta: "Megoperáltak gyomorfekéllyel, de a fekély újra kiújult. Imádkoznál értem?"

Tudtam, hogy hiába imádkozom a gyógyulásáért addig, amíg a szívéből el nem távolítja a haragot, amit testvére és egyben szolgálótársa ellen táplál. Azonban, köszönet Istennek, sikerült ezt megtennie. Amikor végül megbánta, hogy meg nem bocsátást hordozott a szívében pásztorátársa ellen, megszűntek a gyomorpanaszai, és nem volt szüksége újabb operációra. Gyomorfekélye nyomtalanul eltűnt.

A szeretet és a megbocsátás kéz a kézben jár. Nem mondhatod, hogy szeretetben jársz, ha rosszindulatot táplálsz a szívedben.

Minden lépés, amit nem szeretetben teszünk meg, bűnnek számít. Nem tudsz egészségben és gyógyulásban járni, ha meg nem bocsátást és haragot táplálsz a szívedben. Ha kikerülsz a szeretet útjáról, amilyen gyorsan csak tudsz kerülj is vissza. Akkor élvezheted majd Isten bőséges ellátását és ígéreteit, és az Ő legjobb áldásait az életedben.

Ha nem jársz szeretetben a testvéreiddel, ez veszélyeztetheti az egészségedet. Még le is rövidítheti az életedet, mert lehetőséget ad az ördögnek, hogy megvesse lábát az életedben.

Ugye, érdemes ezen elgondolkozni? Nos, józanul kell gondolkodnunk a szeretet tárgykörében is. Végül is, a Biblia azt mondja, hogy a szeretet nagyobb, mint a hit vagy a remény: *"Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet."* (I. Kor. 13:13)

A szeretet sohasem vall kudarcot. A szeretet — Isten szeretete bennünk — rendezni tud minden nézeteltérést és minden vitát. Képes megoldani minden problémát, mert Isten szeretet.

Sokszor láttam már Isten szeretetét munkálkodni az évek során.

A szeretetben járás egy olyan terület az isteni gyógyulás témakörében, amit szintén prédikálni kell. A legtöbbünk a teljes életét szeretné leélni itt a földön. Tudod, hogy lehetőséged van arra, hogy a teljes életedet leéld itt a földön? A Biblia megígéri ezt. Ehhez viszont szeretetben és engedelmisségben kell járnod.

Szereted a testvéredet?

Tedd fel magadnak a kérdést: *Mit kezdtem az isteni fajta szeretettel, ami a szívemben lakozik? Gyakoroltam és fejlesztettem ezt a szeretetet?*

I. JÁNOS 4:16,17, 20,21

16. És mi megismertük és ELHITTÜK AZ ISTENNEK IRÁNTUNK VALÓ SZERETKTÉT. Az Isten szeretet; és AKI A SZERETETBEN MARAD, AZ ISTENBEN MARAD, és az Isten is őbenne.

17. AZZAL LESZ TELJESSÉ [éretté] A SZERETET KÖZÖTTÜNK, hogy bizodalmunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és GYŰLÖLI A MAGA ATYJAFIÁT, hazug az: mert aki NEM SZERETI A MAGA ATYJAFIÁT, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát.

21. Az a parancsolatunk is van Őtőle, hogy AKI SZERETI AZ ISTENT; SZERESE A MAGA ATYJAFIÁT IS.

Kérlek, figyeld meg a 16. verset: "... *mi megismertük és elhittük az Istennek i rántunk való szeretetét.*" A Biblia azt mondja, hogy mi nem csak Istenben hiszünk, hanem mint keresztények, hiszünk a szeretetben is. Hiszel az isteni fajta szeretetben? Nos, ha igen, akkor gyakorold is! Járj ebben!

Nem fog fejlődni Isten szeretete a szívedben, csak ha *te* gyakorlod azt. Isten szeretete nem fog szorongatni téged, csak ha *te* engeded, hogy szorongasson téged. Nem működik csak úgy magától. Rajtad is múlik, hogy Isten szeretete növekedni és fejlődni fog-e az életedben.

I. JÁNOS 3:14,15

14. Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. AKI NEM SZERETI AZ Ő ATYJÁFIÁT, A [szellemi] HALÁLBAN MARAD.

15. AKI GYŰLÖLI AZ Ő ATYJÁFIÁT, MIND EMBERGYILKOS AZ: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, ami megmaradhatna őbenne.

Ez az igevers azt mondja, ha mi gyűlöljük a testvérünket — vagy bárki mást — akkor még mindig a szellemi halálban vagyunk. Aztán a 15. vers még ennél is erősebben fogalmaz. Azt mondja, hogy bárki, aki gyűlöl az ő testvérét, embergyilkos az. Ezek igen kemény szavak!

A Biblia szerint az embernek nem kell megölni ahhoz valakit, hogy embergyilkos legyen a *szívében*. Ezen meghatározás szerint, valószínűleg embergyilkosok sokasága ül a gyülekezeti padosorokban!

Vannak akik szó szerint embert öltek és fizetniük kell a bűnükért. Másrészt viszont, Isten szemében, ha csak gyűlölsz valakit, Isten embergyilkosnak nevez a szívedben.

A nő, aki azt mondta: Gyűlölöm az anyósomat!

Feleségemmel összejöveteleket tartottunk az Egyesült Államok nyugati részében. Az egyik alkalom után elmentünk vacsorázni egy fiatal szolgáló házaspárral.

A feleség azt mondta nekem:

— Hagin testvér, ma este az *L János 3:15-ös* igeverset idézted: "*Aki gyűlöl az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, ami megmaradhatna őbenne.*"

Én azt mondtam:

— Igen így volt. Én is elkövettem már ezt a bűnt.

Amikor idéztem ezt a verset, Isten Szellemének készítésére hozzátettem: Ez vonatkozik az *anyósra* is.

Ő azt mondta:

— De én utálom az anyósomat.

Bejegyzett szolgáló létére ki merte jelenteni, hogy utálja az anyósát!

Azt mondtam:

— Ha ez igaz, akkor a Biblia szerint te embergyilkos vagy, és nincs benned örök élet. Isten nem mondaná neked, hogy szeresd az atyádfiát — és ebbe beletartozik anyósod is —, ha ezt lehetetlen lenne megtenni.

Tudtam, hogy valójában nem utálja anyósát, viszont azt akartam, hogy ezt ő is észrevegye, hogy Isten Igéjének világosságában lássa magát. Látod, csupán az, hogy én tudatában voltam annak, hogy ő valójában nem gyűlöl anyósát, ez még nem segített volna rajta; rá kellett őt vezetnem, hogy lássa ezt.

Csupán az, hogy te meglátsz egy szellemi igazságot, még nem segít a másikon; neki is látnia

kell azt. És az, hogy *valaki más* ért egy szellemi igazságot, az rajtad nem segít; *neked magadnak* kell látnod azt.

Tudtam, hogy ez az asszony üdvözült, beteljesedett Szent Szellemmel, és szereti Istent. Tudtam viszont azt is, hogy megengedi magának, hogy a feje után menjen, lehetővé teszi a hústestének, hogy irányítsa őt.

Ezért azt mondtam neki: "Nézz a szemembe és mondd: gyűlölöm az anyósomat", és ugyanakkor ellenőrizd, hogy mi történik mélyen a szellemedben."

A Biblia nem azt mondja, hogy Isten szeretete a fejünkbe lett kitöltve. Azt mondja, Isten szeretete a szívünkbe, vagyis a szellemünkbe lett kitöltve. Ezért mondtam neki, hogy ott lent a szívében ellenőrizze, hogy mi történik.

Átnézett az asztalon, és azt mondta nekem:

— Gyűlölöm az anyósomat.

— Amikor most ezt mondtad, mi történt a szellemedben?

— Valami kellemetlen érzés volt a szellememben.

— Ismerem ezt. Ez Isten szeretete a szellemedben, ami megpróbál figyelmeztetni téged. Isten szeretete szorongat téged, hogy szeress úgy, ahogy Isten szeret.

— Akkor most mit tegyek? — kérdezte.

— Pont úgy kell cselekedned, mintha szeretnéd az anyósodat, mert valóban szereted őt! Úgy kerülsz ki ebből a helyzetből, hogy szeretetben jársz, még akkor is ha a hústested nem ezt akarja.

Szavakkal és cselekedetekkel lehet kimutatni a szeretetet, ezért úgy kell cselekedned, mintha szeretnéd, mert valójában szereted őt.

Tudod, a szeretetben járás azt jelenti, hogy szeretetben *cselekszünk*, mert az isteni fajta szeretet nem csupán egy érzés, hanem elhatározás és cselekedet. Ki kell mutatnod a szeretetedet. Fogva és bezárva is tarthatod azt a szeretetet, ami ki lett töltve a szívedbe, ha nem vagy hajlandó kifejezésre juttatni.

Nos, hogyan bocsátod ki Isten szeretetét a szívedből, hogy kifejezésre tudd juttatni? Cselekedettel juttatod kifejezésre a szeretetedet. Szavakkal bocsátod ki magadból a szeretetedet. Ez ugyanúgy történik, mint a hitnél, mert a hit szeretet által munkálkodik. Tele lehet a szíved hittel, és mégis meghalhatsz.

Tele lehet a szíved hittel, és mégsem kapsz soha választ imáidra. Neked kell felszabadítani a hitet a szívedből és kifejezésre juttatni. Neked kell munkába állítanod. Hogy tudod ezt megtenni? Cselekedetekkel és szavakkal. A szeretet elhalványul és meg is szűnik, ha nem adunk helyet annak, hogy cselekedetekben kifejeződjék.

Ez olyan, mint annak a fiúnak a szeretete; aki ezt a szerelmes levelet írta kedvesének: "Érted megmásznam a legmagasabb hegyet is! Alámerülnék érted a legmélyebb folyóba is! Átúsznam érted a legnagyobb óceánt is... És HA NEM ESIK AZ ESŐ, SZOMBAT ESTE MEGLÁTÓGATLAK!"

Nem, nem. A szeretet szavakban és cselekedetekben nyilvánul meg!

Azt mondtam a fiatal szolgáló feleségének: "Ha te valóban gyűlölöd az anyósodat, akkor az L János 3:15 szerint te embergyilkos vagy. Én nem hiszem, hogy te gyilkos lennél, mert újjászülettél, és örök élet van benned. Ez azt jelenti, hogy Isten élete és szeretete lakozik benned. De neked kell a benned lévő szeretet szerint cselekedned, és munkára fognod az érdekedben, hogy valósággá váljon az életedben."

Ez a fiatalasszony valójában nem utálta az anyósát. Viszont elkövette azt a hibát, amit oly sok hívő elkövet. Á fejére hallgatott, ahelyett, hogy a szívére hallgatott volna.

Megdöbbentő, ahogy a keresztények az *utálni* szót használják. Sokan túlságosan könnyelműen használják. Ez a szó hiányzik az én szókincsemből. Én még azt sem szeretem kimondani, hogy: "Utálok a spenótot." Lehet, hogy nem kedvelek néhány dolgot, de én még a *dolgokat* sem utálok, nemhogy *embereket*.

Viszont hallottam már keresztényeket így beszélni: "Én egyszerűen utálok ezt a vén X. Y.-t." Azt gondoltam magamban: *Nos, ez esetben, neked üdvösségre lenne szükséged!*

Tudom, hogy nem gondolják komolyan, amit mondanak; egyszerűen csak a fejükből

beszélnek és megengedik, hogy a hústestük irányítsa őket. Ha valóban utálnának valakit, akkor gyilkosok lennének a szívükben, és nem lenne örök életük.

Természetesen, van üdvösségük, de úgymond, börtönbe zárták a szívükben levő szeretetet. Azok, akik így beszélnek testi keresztények, akik megengedik, hogy természetes értelmük és hústestük irányítsa őket. Arra lenne szükségük, hogy felnőtté váljanak és fejlődjenek a szeretetben.

Ha az emberek újjászülettek, már nem gyűlölik egymást. Ha még gyűlölet van a szívükben, nincs meg bennük Isten szeretete és élete. Ha gyűlölik az embereket, akkor a szívükben embergyilkosok.

Amikor hívők mondják azt, hogy utálnak valakit, csak arra lenne szükségük, hogy megfeszítsék a hústestüket, és a szívükben levő isteni szeretet szerint járjanak. Ez nem mindig könnyű, és nem mindig kellemes a hústestnek. Pontosabban szólva, ez nehezebbre esik a hústestnek!

Viszont, ezért kell az elménket megújítani Isten Igéjével, és megengedni Isten bennünk levő szeretetének, hogy megnyilvánuljon bennünk. Meg kell tanulnunk választ adni Isten szeretetére, ami már bennünk lakozik.

Néhány nappal később ez az asszony meghívott bennünket vendégségbe. Meghívta az anyósát is, családjával együtt. Odajött hozzám és azt mondta: "Igazad volt. Nem gyűlölöm az anyósomat. Anyósomék keresztények, és szeretik Istent. Az történt, hogy megengedtem az érzéseimnek, hogy hatalmukba kerítsenek. Megengedtem, hogy természetes okoskodásom és a hústestem uraljon. Isten szeretete azonban a szívemben van. Én szeretem az anyósomékat, csodálatos emberek, és szeretik Istent."

Ahogy beszélgettünk a fiatal házaspárral, megtudtuk, hogy hitüket Istenbe vetették kislányuk gyógyulásával kapcsolatban. Legkisebb gyermeküknek két éves kora óta epilepsziás rohamai voltak. Már egy jó nevű szakorvoshoz is elvitték a gyermeküket.

Az orvos azt mondta: "Ilyen súlyos epilepsziás esetet még nem láttam harmincnyolc éves orvosi gyakorlatom során." Ezenkívül úgy tűnt, a gyermek értelmi fogyatékos, és a mozgásával is volt valami baj.

Egy kis idővel később, felhívott ez a házaspár és megkért, hogy menjek el és imádkozzam gyermekükért, mert a kislánynak epilepsziás rohama volt. Feleségemmel beszálltunk az autóba, hogy elmenjünk hozzájuk imádkozni, és ekkor pont olyan valóságosan, mintha a hátsó ülésen ült volna valaki, megszólított a Szent Szellem.

Kérlek most nagyon figyelj arra, amit mondani fogok, mert ennek megértése élet halál kérdése lehet. Ettől függhet, hogy milyen hosszú életű leszel, és hogy meggyógyulsz-e vagy sem.

A Szent Szellem azt mondta nekem: "Ne imádkozz a gyermekért. Ne tedd a kezedet a gyermekekre. Amikor odaérsz, azt mondd az anyának, amit én mondok neked: »Az Ószövetség alatt, azt mondtam Izraelnek: Járjatok az én rendeleteimben és tartsátok meg az én parancsolataimat, azt tegyétek, ami helyes az én szememben, és én eltávolítom a betegséget közületek és napjaitok számát teljessé teszem.«"

Majd azt mondta a Szent Szellem: "Átfogalmazva ezt az Újszövetség nyelvezetére, én azt mondtam: »Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.«" (3án. 13:34,35)

Természetesen tudtam, hogy Isten az Ószövetségben azt mondta a Mózes második könyvének 23. fejezetében:

II. MÓZES 23:25,26

25. És szolgáljátok az Urat a ti Isteneteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és ELTÁVOLÍTOM TI KÖZÜLETEK A NYAVALYÁT [a betegséget].

26. EL sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; NAPJAIT SZAMÁT TELJESSÉ TESZEM.

Így is fordíthatnánk ezeket a verseket, és nem követtünk el törvényteleniséget: *"Tartsátok meg az én szeretet parancsolatomat, és én eltávolítom a betegséget közületek, és napjaitok számát teljessé teszem."*

Majd azt mondta a Szent Szellem: "Beszélj az anyával, hogy mondja azt a sátánnak: »Sátán, én már szeretetben járok. Vedd le a kezedet a gyermekemről! «"

Látod, vannak esetek, amikor nem kell rátenned a kezedet az emberekre a gyógyulásukért. Valójában, ha bizonyos feltételeknek nem felelnek meg, addig tarthatod a fejükön a kezedet, míg ki nem hullik a hajuk, és az égvilágon semmi nem fog történni velük, hacsak nem az, hogy megkopaszkodnak.

Ha kézrátételt alkalmazunk, mikor csak arra lenne szüksége az embereknek, hogy kiigazítsák a szívüket, akkor ez csak a hitüket fogja akadályozni, mert semmi sem fog történni.

Megérkeztünk e házaspár otthonába és én pontosan elmondtam az anyának azt, amire Isten utasított. Az anya rámutatott a gyermekére, akinek épp rohama volt és azt mondta: "Sátán, én már szeretetben járok. Vedd le a kezedet a gyermekemről!"

Mint amikor csettintesz az ujjaddal, olyan gyorsan megszűnt a roham, és a gyermek rendbe jött. Minden tünet azonnal eltűnt!

Látod, ha nem jársz szeretetben, ezt nem tudod megtenni. Az ördög egész idő alatt csak nevetni fog rajtad, mialatt te dorgáld őt. Miért? Mert a Biblia azt mondja, hogy ne adj helyet az ördögnek. (Ef. 4:27) Ha nem jársz szeretetben, helyet adsz az ördögnek az életedben. Kinyitod neki az ajtót.

Ha azonban elkezded szeretetben járni, akkor Szellemben fogsz járni. Nem tart sokáig Szellembe kerülni. Egyszerűen csak bánd meg a bűnödöt, és kérd az Urat, hogy bocsásson meg neked, mert nem jártál szeretetben. Majd határozd el magad: "Ettől a pillanattól fogva szeretetben fogok járni." Akkor kerülsz abba a helyzetbe, hogy rendre utasítsd az ördögöt.

Ha a keresztények valahára megtanulnák valóban megengedni, hogy az isteni fajta szeretet uralkodjon felettük, nem kellene olajjal megkenni őket, hogy meggyógyuljanak. Imádkozni sem kellene értük. Meggyógyulnának és isteni egészségben járnának!

Sok keresztény ott hibázza el, amikor megengedik, hogy a meg nem bocsátás uralkodjon felettük, és így kudarcot vallanak a szeretetben járás terén. Azok a hívők, akik a meg nem bocsátással és a szeretetlenséggel küszködnek testi keresztényként cselekednek.

Az egyik bibliafordítás a testi keresztényeket *test irányította keresztényeknek* nevezi. Főként a csecsemő keresztények azok, akiket a testük irányít. Ha megengeded, hogy a tested irányítson, akkor a természetes észjárásod fog irányítani. Természetes értelméd csak annyit tud, amennyit az öt fizikai érzékszerven keresztül megtanult.

Amikor az emberek megértik a bibliai tanításokat arról, hogyan kell gyakorolni és fejleszteni az isteni fajta szeretetet, akkor növekedni fognak, és túljutnak a csecsemő keresztény állapoton.

Amikor a hívők megértik az isteni fajta szeretetben való járás előnyeit, akkor megváltozik az életük. A hívőknek csak az elveszettek gyógyulásáért kellene imádkozniuk, mert a gyülekezetben mindenki egészséges lenne!

Nos, öt évvel később, ennek az epilepsziás gyereknek a szülei eljöttek az egyik összejövetelemre egy másik államban. Akkor a gyermekük már nyolcéves volt. Megkérdeztem tőlük, hogy van a lányuk.

Elmondták nekem:

— Lányunk azóta tökéletesen egészséges, az iskolában neki volt a legmagasabb IQ-szintje.

Megkérdeztem tőlük:

— Visszajöttek a betegség tünetei ezalatt az elmúlt öt év alatt?

Az anya azt mondta:

— Kétszer megtörtént, hogy enyhébb tünetek jelentkeztek.

— Mit csináltál akkor? — kérdeztem.

— Egyszerűen azt mondtam: *"Nem, ezt nem teheted sátán! Én már szeretetben járok!"* És a lányunk azonnal rendbe jött.

Ez már sok évvel ezelőtt történt, majd később, 1991-ben is eljöttek a szülők az éves konferenciánkra. Természetesen addigra a lányuk már felnőtt nő lett.

Feleségemmel együtt beszélgettünk velük és érdeklődtünk a lányuk felől. Azt mondták: "Azóta a lányunknak egyetlen rohama sem volt többé."

Valaki azt mondta: "Bárcsak így lenne ez nálam is." Ez nem attól működik, hogy vágyakozunk rá! Ez akkor működik, amikor szeretetben járunk — amikor az isteni fajta szeretet alapján *cselekszünk*. Isten Igéje alapján kell cselekedned, és gyakorolnod kell az isteni fajta szeretetet, mert a hit szeretet által működik.

Valaki azt mondta: "De én nem mindig jártam szeretetben." Ez az asszony sem járt mindig szeretetben. De abban a pillanatban, hogy megbánta ezt és elkezdett szeretetben járni, jogot formálhatott Isten ígéreteire.

A legtöbb emberrel az a baj, hogy állandóan a múlton rágódnak. Figyelmüket elkövetett hibáikra irányítják, nem pedig Isten irgalmasságára és megbocsátására.

Például, azt mondják: "De én ezt meg ezt tettem. Én egyszerűen nem érdemlem meg Isten megbocsátását." Nem szabad állandóan azokon a dolgokon töprengened, amiket elrontottál. Egyszerűen csak bánd meg amit tettél. Fogd szaván Istent. Isten azt mondta: "*Ha megvalljuk bűneinket*, hű és igaz, hogy *megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket MINDEN hamisságtól*." (I. Ján. 1:9) Mennyi hamisságunktól? *Valamennyitől!*

Ha már tudod, hogy szeretetben jársz, és a sátán megtámad téged, gyermekeidet vagy otthonodat, bátran szólhatsz neki: "Sátán, leveszed a kezedet a gyermekeimről, mert én szeretetben járok. Sátán, leveszed a kezedet rólam és az otthonomról, mert én szeretetben járok!"

Ha mégis letérsz a szeretet útjáról, amilyen gyorsan csak tudsz térj vissza, rohanj a szeretet védőernyője alá. Az Újszövetség hozzád tartozik, járd tehát szeretetben, hogy boldogulhass az élet minden területén. A szeretetben járás neked épp úgy működni fog, mint bárki másnak. Tanulj meg hát szeretetben járni és, arasd le a gyümölcsöket, amelyeket Isten szeretete terem.

Eltávolítom a betegséget közületek

Amikor a Szent Szellem a *II. Mózes* 23:25 — 26-ot idézte, azok az igeversek valóságos kijelentés erejével hatottak rám. Sohasem láttam ezeket az Igéket ilyen világosan.

Az igazság viszont az, hogy ez az ószövetségi ígértet hozzánk tartozik az Újszövetségben is, azon egyszerű oknál fogva., hogy egy jobb szövetségünk van, ami jobb ígértetek alapján kötöttet. Ha valami jobb, akkor tartalmaznia kell mindazt, amit a régi tartalmazott, sőt még annál többet is, mert különben nem lenne jobb.

ZSIDÓ 8:6

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, mely jobb ígértetek alapján kötöttet.

A zsidóknak ígértet adatott, miszerint ha engedelmességben járnak Isten előtt, Ő eltávolítja a betegséget közülük, és napjaik számát teljessé teszi. Ha az Ószövetségben övék volt ez az ígértet, akkor logikusan a miénk is, mert nekünk egy jobb szövetség adatott, mint nekik.

Gondold csak meg. Az Ószövetség alatt, ha a zsidók megtartották Isten parancsolatait és előírásait, és azt cselekedték, amit Ő mondott, megvolt a lehetőségük arra, hogy a teljes életüket leéljék itt a földön betegség nélkül.

Nos, ha ez az ígértet nem tartozik hozzánk az Újszövetség alatt, akkor ez azt jelentené, hogy mi *elvesztettünk* azokból az áldásokból, mikor Jézus eljött, meghalt a kereszten, és életbe léptetett egy új és jobb szövetséget.

Á Biblia azonban nem ezt mondja! Nem azt mondja, hogy nekünk egy *rosszabb* szövetségünk van, ami kevésbé *értékes* ígértetek alapján kötöttet! Nem, hanem azt mondja, hogy nekünk egy *jobb* szövetségünk van, *ami jobb* ígértetek alapján kötöttet.

Mit gondolnál, ha hallanál két embert beszélgetni, és az egyik azt mondaná a másiknak:

— Hallottam, hogy vettél egy házat!

Á másik azt válaszolná:

— Igen, mi eddig egy vadonatúj házban laktunk, négy hálósobával, padlószőnyeggel és

három fürdőszobával. Most meg egy régi házban élünk; ahol egy hálósobánk és egy fél fürdőszobánk van. El sem tudod képzelni, hogy mennyivel jobb ez a ház!

Ha valaki ezt mondaná, ugye azt hinnéd, valami nincs rendben az illetővel? Ha valami jobb, mint a régi, akkor megvan benne mindaz, ami a régiben, sőt még valami több is, mert különben nem lenne jobb.

Más szóval, Isten eltávolította a betegséget Izraeltől, ha ők az Ő törvényeiben jártak. Nos, mint hogy mi egy új és jobb szövetség alatt vagyunk, ez azt jelenti, hogy mivel Jézus eljött, nekünk betegen és nyomorultan kell végigmennünk ezen az életen? Ha ez igaz, akkor jobb lett volna, ha Ő el sem jön! Természetesen ez az állítás nevetséges.

Lenne annak értelme, hogy a szeretetben járás által ugyan képesek vagyunk betölteni a törvényt — de mégis betegnek kell maradnunk! Nem, ez ostoba dolog lenne, nemde?

Van itt még más is. *A II. Mózes 15:26*-ban az ígéret a zsidóknak adatott, pedig ők nem is voltak Istennek *fiai*; ők Istennek *szolgái* voltak. Nos, ha Isten akarata az volt, hogy az Ő *szolgái* ne legyenek betegek, akkor hogy akarhatná azt, hogy az Ő *fiai* betegek legyenek? (111. Máz. 25:55; I. Ján. 3:2)

Nem tudom, Te hogy vagy ezzel, de én Isten áldásainak teljességére törekszem. Évekkel ezelőtt beláttam, hogy milyen áldásos a szeretetben járás, ezért eltökéltem a szívemben, hogy én szeretetben fogok járni, függetlenül attól, hogy mások ezt teszik-e vagy sem.

II. MÓZES 15:26

26. Ila a te maradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok rád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert ÉN VAGYOK AZ UR, A TE GYÓGYÍTOD.

Amikor olvasod ezt a verset a *King James* fordításban, az a benyomásod lehet, hogy Isten szó szerint betegségekkel sújtja az embereket. Az itt található héber igéket azonban megengedő, és nem *okozati* értelemben kellett volna fordítani.

Más szóval, tanulmányozva a Biblia egészét, megtudhatjuk, hogy a *betegségek* és a *bajok* nem a Mennyszágból származnak. Isten nem okozója *a* sem a betegségnek sem a bajoknak, Isten senkit sem sújt betegségekkel vagy bajokkal.

Amellett, pont *a IL Mózes 15:26* elolvasásából világosan látható, hogy a betegség nem Isten akarata volt a zsidók számára. Isten azt akarta, hogy az Ő népe egészséges legyen. Ezért mondta nekik: "Én vagyok az Úr, a te gyógyítód."

Nos, valaki azt mondhatja: "De *a II. Mózes 15:26*-ban az áll, hogy Isten betegségeket bocsát az emberekre." Ha azt hiszed, hogy Isten helyezi a betegségeket az emberekre, akkor tanulmányoznod kell az Igét, le kell ásnod az Ige mélyére.

Szeretném érzékeltetni egy példával, hogy mire gondolok. Az aranyláz idején az emberek aranyat találtak Kaliforniában. Lehetett egy kis aranyport találni úgy is, ha az ember belemerített a folyóba, néha még talán aranyrögöt is, de ha valaki tényleg meg akart gazdagodni, mélyre kellett leásnia az aranyért.

Ugyanígy van a Bibliával is. Át lehet pásztázni a Biblia felszínét, és ki lehet merni belőle egy kis aranyat — néhány szellemi igazságot. Még itt-ott egy aranyrögöt is lehet így találni. Ha viszont tényleg meg akarsz gazdagodni, akkor le kell ásnod az Ige mélységeibe.

Valójában *a IL Mózes 15:26* egy pontosabb fordítása így hangzana: "Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt ... Én nem engedem meg, illetve nem hagyom, hogy ezek a betegségek rád jöjjenek..."

Az Ószövetség számos részét megengedő értelemben, és nem okozati értelemben kellett volna fordítani. Például az *Ézsaiás 45:7* azt mondja: "Ki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, Aki mindezt cselekszem." Nos, ha az itt olvasott verset összevetjük a Biblia egészével, akkor ez a vers nincs összhangban a többi igeverssel; mivel azt állítja, hogy maga Isten teremti a gonoszt.

Valóban Isten teremti a gonoszt? Nem, akkor Isten is ördög lenne. Isten lehet, hogy megengedi a gonoszt, amikor az emberek áthágják az Ő Igéjét, de Ő maga nem *teremt* gonoszt. Ha Isten teremtené a gonoszt, akkor Ő lenne a gonoszság szerzője. Tudjuk azonban, hogy nem Isten a gonoszság szerzője.

Az Újszövetség elmondja nekünk, hogy ki a gonoszság szerzője: "*2 tolvaj nem egyébért jó, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek*" (Ján.10:10) A sátán a tolvaj, és nem Isten.

Amikor az Ésaías 45:7-et megengedő értelemben veszed, akkor megérted, hogy Isten abban az esetben *engedi meg* a gonoszt, amikor az emberek kikerülnek az Ő akaratából.

Tegyük fel például, hogy ma a munkából hazafelé jövet megállnál, és kirabolnád az egyik benzinkutat. Isten megengedné ezt neked, igaz? Ő nem *akarná*, hogy ezt tedd, mert ez nem az Ő akarata. Biztos, hogy nem az Ő küldetéséből teszed. Sőt mi több, ha hallgatnál rá, Ő megpróbálna visszatartani ettől. Neked viszont szabad akaratod van, és *megtehetnéd*.

Isten nem *utasít* a rossz megcselekedésére. Nem az Ő akarata, hogy olyat tegyél, ami nem helyes. Neked azonban szabad választásod van, és Ő *megengedi*, hogy rosszat tégy, ha te makacsul továbbra is ahhoz ragaszkodsz és amellet döntesz, ami helytelen.

Képzeld el, hogy van egy négyéves gyermeked, és a tűzhelyen egy serpenyőben főzöl valamit. Látod, ahogy a kicsi meg akarja fogni a forró serpenyőt, ezért szólsz neki: "Kicsim, ezt nem szabad. Meg fogod égetni magad!"

Hirtelen a pici mégis odanyúl a forró serpenyőhöz, és megégeti a kezét. Nem te *utasítottad*, hogy tegye meg, de *megengeded*, olyan értelemben, hogy a gyermekednek szabad akarata van, és bár te figyelmeztetted őt, ő mégis megfogta a forró edényt.

Te szóltál neki, hogy ne tegye, sőt még a következményekre is figyelmeztetted. A gyermek azonban makacs volt, és ennek ellenére megfogta a forró serpenyőt.

Te utasítottad rá? Természetesen, nem. Te csupán olyan értelemben engedted ezt meg, hogy a gyermeknek szabad választása volt, és ő választhatta azt is, hogy nem engedelmeskedik neked. Tudjuk, hogy az embernek szabad választása van. Isten meg akarja őt áldani, azonban az ember engedetlenségének következményeként Isten áldást nyújtó keze lekerül róla.

Ez történt a zsidókkal is. Istennek meg kellett *engednie*, hogy betegségek és bajok sújtsák őket, amikor bűnt követtek el, és engedetlenek voltak.

Isten azt mondta: "Ha nem tartjátok meg az én parancsolataimat, ezek a dolgok fognak bekövetkezni rajtatok. Azonban ez nem az én akaratom, hogy ezek sújtsanak titeket. Ha ti az én rendeléseimben jártok, ezek közül egy sem fog megtörténni veletek."

Nézzük meg Ámos könyvét is!

ÁMOS 3:6

6. Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-e meg a nép? Vajon lehet-e baj a városban, amit nem az Úr szerezne'?

Értelmezheted ezt az igeverset többféle módon is. Azt mondja: "*...lehet-e baj a városban....~*" Nos, én kíváncsi vagyok volt-e valami baj a te városodban, tegnap éjjel? Természetesen, volt. Az Úr követte el? Nem, nem Ő volt a tettes. Látnunk kell, ha Isten gonoszságot követne el, akkor semmi joga nem lenne megítélni az embert a bűneiért vagy gonoszságaiért.

Isten nem követ el és nem terem gonoszságot. Ő csupán megengedi azt, olyan értelemben, hogy az embereknek szabad akaratuk van, és megtehetik, hogy nem engedelmeskednek Istennek. Így kikerülnek az Ő áldó kezének védelme és oltalma alól. Hatalmas a különbség az utasítás és a megengedés között.

Ez pont úgy van, mint a példánkban a kisgyerek a forró serpenyővel. Nem te utasítottad a kicsit, hogy fogja meg a forró edényt. Olyan értelemben viszont megengeded ezt, hogy a gyermeknek szabad akarata van, és ő dönthetett úgy, hogy figyelmeztetésed ellenére megfogja a serpenyőt.

Dr. Robert E. Young, a *Young 's Hebrew and Greek Concordance* szerzője, kiemelkedő héber

tudós volt. Rámutat arra, hogy a bibliafordítóknek nem állt rendelkezésükre a megengedő értelmű igealak, így ezeket az igealakokat okozati értelemben fordították, ahelyett, hogy megengedő értelemben adták volna vissza a jelentésüket.

Például ezt a verset az Amos 3:6-ban megengedő, és nem okozati igemódban kellett volna lefordítani: *"Vajon lehet-e baj a városban, amit az Úr ne engedett volna meg"* Lehet, hogy Isten abban az értelemben megengedi az embereknek a gonoszság elkövetését, hogy szabad választásuk van, és dönthetnek úgy, hogy gonoszságot tesznek, de a gonoszságot nem Isten okozza, és nem is járul hozzá.

Egy másik ilyen jól ismert vers az L *Sámuel* 16:14-ben található, a 16. fejezetben.

I. SÁMUEL 16:14

14. És az Úrnak Szelleme eltávozék Saultól, és gonosz szellem kezdé gyötörni őt, mely az Úrtól küldetett.

Mivel az angol nyelvben nincs meg a megfelelő megengedő igemód, ami visszaadná ezeknek a héber szavaknak a jelentését; ezeket az igealakokat okozati igemódban fordították le. Ez nagyon félrevezető lehet, mert azt az érzést keltheti az emberben, mintha Isten lenne a gonoszság okozója és létrehozója, Aki még gonosz szellemeket is küld az emberekre.

Nem, Isten nem küld gonosz szellemeket az emberekre. Isten megengedi, hogy ezek a dolgok ériék az embereket, ha ők gonoszságot cselekszenek, és engedetlenek. Valójában, amikor az emberek engedetlenek, ők vonják ki saját magukat Isten áldó kezének oltalma alól — de nem Isten akarata vagy kívánsága az, hogy gonosz szellemek jöjjenek rájuk. Nem Isten az, aki betegségekkel vagy bajokkal sújtja az embereket.

Amikor például Saul király elbukott, Isten vette el tőle a Szent Szellemet? Isten volt az, aki megbízott egy gonosz szellemmel azzal, hogy gyötörje őt? Nem, mert ez így nem lenne összhangban a Biblia többi részének tanításaival.

Nem, a démonok és a gonosz szellemek nem Istentől jönnek. Valójában azt történt, hogy amikor Saul bűnt követett el, megszakadt az Istennel való közössége. Ez tette lehetővé, hogy az ördög belépjen Saul életébe. Nem Isten bízta meg ezzel az ördögöt, de megengedte, hogy egy gonosz szellem az ördögtől gyötörje Saul.

Tehát Saul a maga engedetlenségével tette lehetővé, hogy az ördögi szellem bekerüljön az életébe.

Az eredeti héberben ezek az igeversék megengedő értelműek. De mivel az angol fordítóknek nem állt rendelkezésükre akkor az ezeknek megfelelő megengedő igemód, így az igék okozati módban kerültek fordításra. Ebből azóta is sok téves értelmezés származott.

Nem, Isten nem küld különböző csapásokat és betegségeket az emberekre, ahogy azt bizonyos bibliafordítások sugallják. Isten nem tesz betegséget az övéire, annál az egyszerű oknál fogva, hogy Isten Igéje azt tanítja: a betegség a sátántól jön. (Ján.10:10; ApCsel.10:38)

Amellett, Istennél a Mennyben nincs semmilyen betegség. Ezért, ha Isten betegséget akarna tenni az emberre, először el kellene lopnia a betegséget a sátántól. Isten viszont nem tolvaj. Nem, nem Isten az, aki betegséget helyez az emberekre. Ezt a sátán teszi.

A másik dolog pedig az, hogy egy igeverset a többi igevers világosságában kell értelmezni. Ahogy végigolvasod a Bibliát, azt találod, hogy a Biblia fokozatosan teljesedő kijelentés. Semmiről sem kapod meg a teljes megértést az Ószövetségben. Azonban ahogy elérsz az Újszövetséghez, ott kezded megkapni a teljes kijelentést az Igéről.

Isten Igéje nem tanítja, hogy a gonoszság, a betegség és bajok Istentől származnak. Ellenben azt tanítja, hogy amikor Isten népe áthágja az Ő parancsolatait, akkor kikerül az Ő isteni védelme alól. Ők maguk nyitják meg az ajtót az ördögnek, és adnak lehetőséget a sátánnak, hogy ezeket a bajokat rájuk hozza, saját engedetlenségük miatt.

APCSEL. 10:38

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és hatalommal,

Ki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik AZ ÖRDÖG HATALMA ALATT VOLTAK [kik az ördög elnyomása alatt voltak ang. ford.]

Láthatjuk az Újszövetségben, hogy az Ige a betegséget *sátáni*, és nem *isteni* elnyomásnak nevezi. Ha Isten helyezné a betegséget az emberekre, akkor ez *isteni* elnyomás lenne.

Nem, ezeket az embereket az *ördög* nyomta el. Így, amikor a betegséggel szembesülsz, a sátánnal állsz szembe, mert a sátán és a betegség rokon értelmű fogalmak.

A Biblia kijelenti, hogy Jézus azért jelent meg, hogy az ördög munkáit lerontsa. Az ördög munkái közé tartozik a betegség is, amit Jézus lerontott. Izrael bűne és engedetlensége hozta magával ezeket a szörnyű csapásokat és betegségeket. Ugyanez történik ma is.

Isten nem akarja, hogy betegségtől szenvedjünk, de ha mi nem az Ő útjain járunk, akkor kinyitjuk az ajtót az ördögnek; betegségek és bajok jöhetnek ránk. Ezért adta Jézus az Újszövetségben a szeretet új parancsolatát. Amikor betöltjük az Újszövetség szeretet parancsolatát, a sátán nem tud beférkőzni az életünkbe.

Napjaid számát teljessé teszem

Az Ószövetség alatt, a zsidók megszegették Isten parancsolatait, és ezzel ők vonták ki saját magukat Isten védelméből. Tovább nem formálhattak jogot az Ő védelmére és áldásaira, ily módon valójában ők maguk voltak azok, akik megengedték, hogy a sátán hozzáférjen az életükhöz.

Engedetlenségük következtében Istennek meg kellett engednie, hogy betegségek, bajok és különböző csapások sújtsák őket, hacsak meg nem bánták a bűneiket, hiszen ők maguk nyitottak ajtót az ördögnek.

Saját bűne és engedetlensége hozta Izraelre azokat a rettenetes betegségeket és csapásokat. Isten megígérte: "Ha megtartjátok az én parancsolataimat, én eltávolítom a betegséget közületek, mert én vagyok az Úr a te gyógyítod." Ameddig a zsidók megtartották Isten rendeléseit és parancsolatait, soha nem voltak betegek.

Ha Isten eltávolította a betegséget közülük az Ószövetségben, ami nem volt olyan jó szövetség, mint a miénk, mennyivel inkább megteszi ezt értünk az Újszövetségben! Az új és jobb szövetség alatt *nem* azt mondja: "Tartsd meg az Újszövetség szeretet törvényét, és akkor beteg és nyomorult leszel egész életedben."

Az Újszövetség szeretet törvényének nyelvezetében, így is olvashatnánk a *II. Mózes 15:26*-ot és a *II. Mózes 23:25 — 26*-ot: "*Járjatok az én szeretet parancsolatomban és tartsátok meg az én szeretetre vonatkozó rendelkezéseimet; cselekedjétek azt, ami helyes az én szememben, oly módon, hogy szeretetben jártok; és én eltávolítom a betegséget közületek, és napjaitok számát teljessé teszem.*"

Az Újszövetség alatt a *Róma 13:8* így szól: "... mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte." Ha betöltjük a törvényt, azáltal, hogy betöltjük azt az újszövetségi parancsolatot, amit Jézus adott nekünk — hogy szeressük egymást —, akkor jogot formálhatunk ugyanazokra az ígéretekre, amelyekre a zsidók.

Értelmetlen azt mondani, hogy ha mi betöltjük az Újszövetség szeretet törvényét, átok alá kerülünk és nem áldás alá. Az Igében nem ez áll.

Az *V. Mózes 28* felsorolja az Isten törvényének megszegéséből származó átkokat. Ezek az átkok tizenegy különböző betegséget tartalmaznak. A törvény átka magában foglalja még "mindazt a betegséget, és mindazt a csapást is; amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében." (*V. Mózes 28:61*)

Könnyen látható az *V. Mózes 28* olvasása során, hogy a betegség a törvény átka. Egy átok, amely az emberiséget sújtja, mert áthágja Isten parancsolatait.

Az Újszövetségben viszont Jézus megváltott minket a törvény átkától. (*Gal. 3:16*) Jézus azért jött, hogy meggyógyítsa a betegeket és a szenvedőket! Jézus azt mondta a *János 10:10*-ben: "...én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülkedjenek"

Mi nem *vesztítettünk* Isten jótéteményeiből, azzal, hogy Jézus eljött erre a földre és meghalt az emberiség bűneiért. Mi *nyertünk* azzal, hogy Jézus eljött, hogy életünk legyen és bővüljünk; áldásokat és jótéteményeket *nyertünk* általa.

III. MÓZES 23:25,26

25. És szolgáljátok az Urat a ti Isteneteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és ELTÁVOLÍTOM TI KÖZÜLETEK A NYAVALYÁT [a betegséget].

26. El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; NAP JAID SZÁMÁT TELJESSÉ TESZEM.

Mit jelent ez az igevers: ... *napjaid számát teljessé teszem*? Isten a zsidóknak nem azt ígérte, hogy nem fognak meghalni. Ő azt mondta, hogy be fogják tölteni napjaik számát.

Mi a mi napjaink száma? A *Zsoltárok* 91:16-ban Dávid az Urat idézve azt mondta: "*Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat.* "

Mi számít hosszú életnek? A *Zsoltárok* 90.10 szerint: "*A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő vagy ha feljebb nyolcvan esztendő!*"

Amikor eléred a hetvenéves kort, ha még nem vagy megelégedve, menj tovább a nyolcvanéves korig. Élj egészen addig, míg meg nem elégszel! Ha már nyolcvan éves leszel, és még akkor sem elégedtél meg, akkor toldd meg azt is néhány évvel.

A jó napokkal teli hosszú élet élvezete sokkal inkább tölünk függ, mint ahogy azt gondolnánk. Emlékezz csak, mit mondott Pál a Filippiekhez írt levelében:

FILIPPI 1:21 — 24

21. Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

22. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom.

23. Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb;

24. De e testben megmaradnom szükségesebb ti értetek.

Más szóval; Pál azt mondta, hogy a Gyülekezet érdekében szükséges továbbra is testben maradnia, mert így tanítani tudja őket és szolgálni tud feléjük. Viszont azt is mondta: "Nem tudom, hogy döntsek, itt maradjak, vagy elmenjek hogy Krisztussal legyek, mert az nekem sokkal jobb."

Hogyan lehet meghosszabbítani az életünket?

Hallod, ahogy az emberek így beszélnek: "Az nem rajtunk múlik, hogy mikor halunk meg. Ez csak is Istentől függ." Nem, ez nem csak Istentől függ. Isten mozgásba hozott bizonyos törvényeket, és nekünk adta az Ő Igéjét. Ezért, ez nagy mértékben rajtunk múlik.

Menj vissza és olvasd el a *Zsoltárok* és a *Példabeszédek* könyvét. Figyeld csak meg, hogy a Biblia ezen könyvei milyen sokszor szólnak arról, hogy az emberek tesznek bizonyos dolgokat, amik nem helyesek, és ezzel megrövidítik napjaikat. (*Zsolt.* 89:46; *Zsolt.* 102:24; *Péld.*10:27)

Más igeversék kijelentik, hogy bizonyos dolgok megtétele meghosszabbítja életedet, és napoknak hosszúságát adja neked. (*Péld.*3:16) Ezért egy bizonyos mértékig az embertől függ, hogy napjainak száma megsokasodik vagy lecsökken.

V. MÓZES 4:40

40. Tartsd meg azért az Ő rendeléseit és parancsolatait, amelyeket én parancsolok ma neked, hogy jól legyen dolgod és a TE FIAIDNAK TE UTÁNAD, és hogy MINDENKOR HOSSZÚ IDEIG ÉLJ AZON A FÖLDÖN, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.

Ez az igevers nem azt mondja: "Tartsd meg az én parancsolataimat, hogy *rövid ideig* élhess a földön." Nem, Isten azt szeretné elmondani nekünk; hogyan tudjuk *meghosszabbítani* napjaink számát.

Mit jelent az, hogy meghosszabbítjuk napjaink számát? Ez azt jelenti, hogy tovább élünk a földön. Az Ige szerint még gyermekeink is áldottak lesznek.

Más szóval, ha azt tesszük, amit Isten mond, meg fogjuk hosszabbítani napjaink számát, és tovább élünk a földön. Ez nem azt jelenti, hogy nem fogunk meghalni, hanem azt jelenti, ha engedelmeskedünk az Úrnak, hosszú és jó életünk lehet a földön. Nos, az Újszövetségben az Isten által adott parancsolat, aminek engedelmeskednünk kell — a szeretet törvénye.

Ahogy mondtam, számos kijelentés van a Példabeszédek könyvében amelyek elmondják nekünk, hogyan tudjuk megrövidíteni vagy meghosszabbítani napjaink számát.

PÉLDABESZÉDEK 3:16

16. **NAPOKNAK HOSSZÚSÁGA** [hosszú élet] van [a bölcsességnek] **JOBBJÁBAN**, baljában gazdagság és tisztesség.

PÉLDABESZÉDEK 9:11

11. Mert énáltalam [Isten Igéjének bölcsessége által] **SOKASULNAK MEG A TE NAPJAID**, és **MEGHOSZABBÍTIJÁK NEKED ÉLETEDNEK ESZTENDEJÉT**.

PÉLDABESZÉDEK 10:27

27. **AZ ÚRNAK FÉLELME HOSSZABBÍTIJA MEG A NAPOKAT**; az istenteleneknek pedig esztendeik megrövidülnek.

PÉLDABESZÉDEK 28 : 16

16. Az értelemben szűkölködő fejedelem nagy elnyomó is; de aki gyűlöli a hamis nyereséget, **MEGHOSZABBÍTIJA NAPJAIT**.

Láthatjuk, Isten gondoskodott arról, hogy meg tudjuk hosszabbítani napjainkat. Most már csak rajtunk múlik, hogy az Ő gondoskodásának a világosságában járjunk. Hogyan tudjuk ezt megtenni? Úgy, hogy szeretetben jánosi egymással! Te magad tanulmányozd a Bibliát, hogy mit ír a szeretetről. Meg fogod látni, hogy milyen sok mondandója van a Bibliának a szeretetről, az egészségről és a hosszú földi életéről.

Teljesen meg vagyok győződve arról, hogy ha Krisztus Teste valóban Isten szeretetében járna, nem lenne szükségük *gyógyulásra*; isteni *egészségben* tudnának élni.

Ha csak abból a tényből indulunk ki, hogy a Bibliának milyen sok mondanivalója van a szeretetről, beláthatjuk, hogy milyen fontos lenne Krisztus Testének többet megtudnia en ől.

Fiatalkoromban hallottam azt, amit egy idősebb szolgáló mondott, aki már több, mint ötven éve volt a szolgálatban. Az, amit mondott nagyon sokat segített nekem az évek során: "Amikor olyan igeverset vagy bibliai témát találsz, ami az egész Bibliában csak egyszer kerül említésre, abból megtudhatod, hogy annak nincs túl nagy jelentősége."

Sok igazság van ebben a kijelentésben. Elgondolkodtál már valaha is ezen? Nos, a Biblia valóban azt mondja: "...*Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog.*" (II. Kor. 13:1) Hány tanú szükséges? Kettő vagy három.

Ezért, ha egy bibliai témának nagy fontossága van, újra és újra említésre kerül az Igében. Mégis az emberek hajlamosak arra, hogy kiragadjanak egy apró igerészt, és arra egész tantételt próbálnak felépíteni. Ez ostobaság.

Gondolj csak atya, hogy a szeretet témája hányszor kerül így vagy úgy említésre a Bibliában. Az Újszövetség írói újra és újra hozzák ezt a témát.

Ha meg akarsz ismerni egy bibliai témát, keress más olyan igeverseket is az Újszövetségben, amelyek ugyanazt a dolgot illetve témát támasztják alá. Minket nem foglalkoztat annyira az Ószövetség, mert mi az Újszövetségben élünk. Az igazság az, hogy nem lehetsz sikeres keresztyén,

ha állandóan az Ószövetségnél időzöl.

Néhány ember például azt tanítja, hogy nekünk erre az életre nézve nincsenek ígéreteink. Azt mondják: "Igen, lehet üdvösségünk, és újjá is születhetünk, de itt ezen a földön csak abban reménykedhetünk, hogy koldusként végigjárjuk az élet rögös útjait, úgysem tart az egész sokáig. De olyan ígéreteink, amelyekre támaszkodhatnánk, nincsenek."

Egy szolgáló még azt is mondta: "A hosszú élet nem újszövetségi ígéret. Ez az ígéret csak Izraelnek szólt."

Ne fogadj el valamit csak azért, mert egy bizonyos prédikátor mondta! Még tinédzser koromban megtanultam; nem számít, hogy mit mondott vagy tett bárki is, én mindenekelőtt magamnak teszem fel a kérdést: *Mit mond Isten Igéje erről?*

Nos, azt senki sem vitatja, hogy a hosszú élet Izraelnek tett ígéret volt. Amikor azonban **ez** a szolgáló azt mondta, hogy a hosszú élet nem újszövetségi ígéret, azt gondoltam magamban: *Hát, én mindig azt hittem, hogy az Efézusi levél az Új szövetségben van!*

EFÉZUS 6:1 — 3

1. Ti gyermekek szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban; mert ez az igaz.

2. Tisztelj a te atyádat és a te anyádat; (AMI AZ ELSŐ PARANC SOLAT ÍGÉRETTEL.)

3. Hogy JÓL LEGYEN NEKED DOLGOD és HOSSZÚ ÉLETŰ LÉGY E FÖLDÖN.

Pál azt mondta, hogy azok a gyerekek, akik engedelmeskednek a szüleiknek hosszú életűek lesznek. Hol? A földön. Így **ez** az ígérés a természetes földi életünkről szól.

Azt mondta Pál, hogy azért kell a szülőknek engedelmeskedned, hogy *rövid* életű légy a földön? Nem, azt mondta, ha engedelmeskedsz a szüleidnek, nemcsak hosszú életű leszel a földön, hanem jó dolgod is lesz.

Nos, ha az isteni fajta szeretetben járnál, tisztelnéd akkor a szüleidet? Természetesen, igen. Ha tiszteled a szüleidet, akkor szeretetben jársz velük. Ezért, akármilyen történet is, mindig tedd fel magadnak a kérdést: *Mit tenne most a szeretet?*

Ebben az Igében: "Tisztelj a te atyádat és a te anyádat", Pál az Ószövetség tízparancsolatából idéz.

II. MÓZES 20:12

II. Tiszteld atyádat és anyádat, HOGY HOSSZÚ IDEIG ÉLJ AZON A FÖLDÖN, amelyet az Úr a te Istened ad tenéked.

Valaki azt kérdezi erre: "Hát nem azt mondtad, hogy nem kell megtartanunk a Tízparancsolatot?" Nem, én nem azt mondtam. Én azt mondtam, ha mi szeretetben járunk, automatikusan betöltjük *mind* a tíz parancsolatot

A szülőknek való engedelmisség az első parancsolat a Tízparancsolatból, ami ígéretet tartalmaz. Íme Isten neked szóló ígérete; ha tiszteled apádat és anyádat, akkor jól lesz neked dolgod és hosszú életű leszel e földön.

Tudnunk kell, ha a gyermekek isteni szeretetben járnak szüleikkel, akkor engedelmeskedni fognak nekik. Azok a gyermekek, akik engedelmeskednek szüleiknek, megkapják a hosszú élet ígértét, mivel betöltik ezt a parancsolatot, azzal hogy megtartják az Újszövetség szeretet törvényét.

Úgy látszik azonban, néhányan azt hiszik, hogy Isten Igéje akkor is működik majd az életükben, ha nem élnek igaz módon és nem járnak szeretetben. Az Ige azonban így nem fog működni. Hiába vallood meg az Igét éjjel és nappal, ha nem élsz helyesen.

Szülők: Járjatok szeretetben gyermekeitekkel

Van azonban ennek egy másik oldala is. Ha a gyermekeknek szeretetben kell járniuk szüleikkel, hogy hosszú életűek legyenek a földön, akkor a szülőknek is az a kötelességük, hogy szeretetben járjanak a gyermekeikkel.

Nem tudom, hogy te hogy vagy ezzel, de ahogy a mi gyermekeink növekedtek, néha meg kellett kérnem őket, hogy bocsássanak meg nekem. Ilyenkor azt mondtam nekik: "Igazam volt, hogy rád szoltam, de ahogy tettem, az nem volt helyes. Kérlek, bocsáss meg nekem." Nincs annál fontosabb dolog a világon, mint hogy Isten szeretetével a szívedben neveld fel a gyermekeidet!

Ha a szülők szeretetben járnak a gyermekeikkel, és helyesen élnek; az jó hatással lesz gyermekeikre, szellemileg, értelmileg és fizikailag is. Még az egészségükre is kedvező hatással lesz.

Nem tudom, te mit gondolsz, de nekem szigorú nézeteim vannak számos ide kapcsolódó területen. Nem tudom, hogy vajon én magam gerjedek haragra vagy csupán az igazságérzetem borzolódik fel bennem, de tudniuk kell azoknak az embereknek, akik elhagyják a családjukat és gyermekeiket, hogy mindezért egy napon fizetniük kell. Bárcsak tudnák az emberek, hogy milyen hatással van az a gyerekekre, amikor a szülő elhagyja őket!

Amikor néhány évvel ezelőtt Kaliforniában tartottam összejöveleket, kezembe került egy újság, amiben egy kaliforniai elítéltekről készült felmérésről olvastam. A felmérést végzők kimutatták, hogy minden egyes erőszakos bűntényt elkövető személy rossz bánásmódban részesült gyermekkorában. Ez így volt minden egyes bűnöző esetében!

Ez nem azt jelenti, hogy a szülőknek nem szabad fegyelmezní a gyermekeiket. Természetesen a szülők feladata, hogy fegyelmezzék a gyerekeiket. Még ha szeretetben jársz is a gyerekeiddel, időről-időre helyre kell tenned őket, mert a gyerekek nem tudnak kibújni a saját bőrükből. Néha bizony el kell fenekelni őket. Általában úgy tűnik, hogy a fiúknak több fegyelmezésre van szükségük, mint a lányoknak! Én azonban sohasem fenekeltem el Kent anélkül, hogy előtte az Igét fel ne olvastam volna neki. Ha méregből fenekeled el a gyermekedet, nem jársz el helyesen, mert nem jársz szeretetben vele.

Mielőtt elfenekeltem Kent, mindig kinyitottam a Bibliát annál a résznél az Efézusi levélben. Azt mondtam neki: "Fiam, én most nem azért fenekellek el, mert ez nekem jó, vagy mert rosszat akarok neked, hanem azt akarom, hogy jól legyen dolgod, és hosszú életű legyél a földön."

Majd pedig felolvastam neki az *Efézus*6:1-3-at. Feleségem és én minden este felolvastunk az Igéből, és imádkoztunk a gyerekeinkkel mielőtt lefeküdtek volna. Amikor pedig iskolások lettek, reggel olvastunk fel az Igéből és imádkoztunk velük, mielőtt elmentek volna az iskolába.

Nos, mindkét gyermekünk az Urat szolgálva nőtt fel, és most bejegyzett szolgálók. Ehhez mi is hozzájárultunk azzal, hogy helyesen éltünk előttük. A világ összes hitmegvallása sem ért volna semmit, ha mi nem jártunk volna szeretetben velük, és nem éltünk volna helyesen előttük.

Szülőként, az embernek néha meg kell feddnie a gyermekeit, mert a Biblia azt mondja, hogy a szabadjára engedett gyermek megszégyeníti szüleit. (Péld.29: 15) Attól még isteni szeretetben járhatsz, hogy megfegyelmezed őket.

Emlékszem, amikor Ken körülbelül hat éves lehetett, egy este bejött a szobámba mialatt imádkoztam.

Azt mondta:

— Apu, kérlek bocsáss meg.

— Miért bocsássak meg, fiam? — kérdeztem.

— Hát — mondta —, megkértél, hogy ürítsem ki a szemetes kosarat ma reggel, de nem tettem meg. Olvasd fel nekem azt az Igét, amiben az van, hogy jó dolgunk lesz, nem leszünk betegek, és hosszú életűek leszünk a földön.

Így felolvastam neki az *Efézus*6:1-3-at. Majd azt mondtam neki:

— Megbocsátok neked, fiam. Most térdeljünk le ide és kérjük az Urat, hogy bocsásson meg neked.

Ígéret kapcsolódik ahhoz, ha valaki tiszteli szüleit és szeretetben jár velük — és ez a hosszú és jó élet ígérete!

Ahogy mindnyájan tudjuk, ismerhetsz egy bizonyos bibliai témát, de ha nem teszed át gyakorlatba, amit tudsz, semmi hasznod nem lesz belőle. Ha a gyakorlatban alkalmazzuk a szeretet

alapelvét, az hoz gyümölcsöt.

Az isteni fajta szeretet az élet minden területén fontos. A szeretetben járásnak hatása van az életed minden területére, beleértve, hogy milyen hosszú életű leszel a földön. Kezdd el gyakorolni Isten szeretetét, és meg fogod látni, hogy Isten szeretete sok gyümölcsöt terem.

7.Fejezet

Ítéld meg magadat és nem kerülsz ítélet alá

Amikor Isten megadta nekünk az Újszövetség szeretet törvényét, Ő azt mondta, hogy úgy szeressük felebarátunkat, mint saját magunkat. Ez egyszerűen azt jelenti, hogy úgy kell szeretnünk embertársainkat és hívőtársainkat, ahogy magunkat szeretjük. A Biblia azt is mondja: "Annak okáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel (minden emberrel), kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel (hittestvéreinkkel) (Gal.6:10)

Nos, nincs arra szükség, hogy szigorú szemekkel figyeljük, és ítélkezzünk a másik ember felett, azt vizsgálva, hogy ő szeretetben jár-e. Mi csak arra ügyeljünk, hogy mi helyesen cselekedjünk, és hogy mi magunk szeretetben járjunk! Ha másokat ítélünk, ez csak viszályt és ellentétet szül Krisztus Testében.

Figyeljük meg, hogy mit mond a Galata 5:15 a viszályról és az ellentétről.

GALATA 5:15 15.

Ha pedig egymást marjátok és faljátok, Vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek.

Az egymással való marakodás és viszálykodás nem minősül szeretetben jál'ásnak. Ez az oka annak, hogy néhány ember olyan sokat betegeskedik, sőt idő előtt meg is hal. Nem hajlandók szeretetben járni. Következménye van annak, ha valaki elveti a viszálykodás és az ellenségeskedés magvait, és ha valaki csak másokat ítélget

GALATA 6:7 7.

Ne tévelyegtetek, Isten nem csúfoltatok meg; mert AMIT VET AZ EMBER, AZT ARATJA IS.

Általában, mikor ezt a vel'set olvassuk, arra a bűnösre gondolunk, aki iszik, szitkozódik és veszekedik. Elgondolkodtál már valaha is ezen? Ez a vers nem is a bűnösöknek íródott. Ez a keresztyéneknek íródott. Isten a hívőkhöz szól, amikor azt mondja: "Amit vet az ember, azt is fogja learatni." Ha hívőként nem szeretetben cselekszel, le is fogod aratni a következményeit.

Természetesen van ebben a versben egy olyan igazság, ami a bűnösökre is vonatkozik. Néhány ember ezt a verset a bűnösöknek prédikálja, de tulajdonképpen Pál, amikor ezt írta, a Galáciabeli hívőkhöz szól, és minden más keresztyénhez is.

Pál azt mondta, a keresztyéneknek fel kell ébredni és meg kell érteni, hogy bár Isten egy szerető Isten, mégsem lehet Őt megcsúfolni. Amit vet az ember, azt le is fogja aratni! Más szóval, előbb vagy utóbb eljön az aratás ideje - vagyis az embert utoléri a bűnei, nem maradnak elrejtve. (IV. Móz.32:23)

Már majdnem hatvan évet töltöttem el a szolgálatban, és úgy találtam, ha az ember folytonosan szeretetben jár, idővel pont azok fognak majd segítségül fordulni hozzá, akik megítélték, és akik rosszat tettek vele. Sokszor megtörténik, hogy Isten visszaküldi őket hozzád. Hála pedig Istennek, mivel te szeretetben jársz, tudsz is segíteni nekik.

A Galata 6:7 igeversnek van azonban egy másik vonatkozása is.

Amikor szeretetben cselekszel, annak jutalmát is le fogod aratni! Mi az a jutalom, amit szeretetben járásunkért le fogunk aratni? Egészség, gyógyulás, hosszú élet és jólét!

Ha folyamatosan Isten igéjével táplálod a benned levő szeretet természetet, és ha állandóan gyakorlod is, az isteni fajta szeretet növekedni és fejlődni fog az életedben. Ha gyakorlod az isteni fajta szeretetet, oly módon, hogy cselekszed is, te fogod majd learatni a szeretetben járás jutalmait és eredményeit.

Nem tudom te hogy vagy ezzel, de én szeretetet fogok vetni! Ha pedig Istennek szeretetét vetem el, akkor le is fogom aratni azokat a gyümölcsöket, amelyeket a szeretet hoz, mert betöltöttem a törvényt. Akkor az Úr eltávolítja majd a betegséget tőlem, és napjaim számát teljessé teszi.

Becsüld meg az Úr Testét!

Tudnunk kell tehát, hogy az Újszövetség alatt nagy mértékben tőlünk függ, hogy betöltjük-e napjaink számát. Miért? Mert Isten gondoskodott testünk gyógyulásáról az engesztelés során. A Biblia szerint: "...Ő vette el a mi erőtlenségeinket, és Ő hordozza a ml' betegségünket. " (Mat. 8: 17)

Amikor Jézus ezt mondta, az Ésaías53:4-ből idézett: "Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat HORDOZÁ."

Az eredeti héber szöveg szó szerinti fordítása így hangzik: "Ő viselte a mi betegségeinket, és hordozta a mi fájdalmainkat. "

Aztán az 1. Péter 2:24 is beszél a mi gyógyulásunk szövetségéről.

I. PÉTER 2:24 24.

Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: AKINEK SEBEIVEL GYOGYULTATOK MEG.

Így a gyógyulás hozzánk tartozik. Azonban sohasem leszünk képesek Isten gyógyító gondoskodásában járni, hacsak meg nem tanulunk szeretetben járni.

Nos, ha Isten biztosította számunkra a gyógyulást az engesztelődésben, akkor miért nem gyógyul meg mindenki? Ha egészségben akarunk élni, meg kell értenünk valamit a szeretetben jál'ásról. Figyeljük meg, hogy mit mond a Biblia az 1. Korinthus11-ben.

I. KORINTHUS 11:23;30 23.

Mert én az Úrtól vettem, amit nektek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán. melyen elárultaték, vette a kenyeret. 24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentum az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

27. Mert AKI MÉLTATLANUL ESZI E KENYERET, VAGY ISSZA AZ ÚRNAK POHARÁT, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

28. PRÓBÁLJA (vizsgálja) MEG AZÉRT Az EMBER MAGÁT, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.

29. Mert aki MÉLTATLANUL eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy NEM BECSÜLI MEG AZ ÚRNAK TESTÉT.

30. EZÉRT VAN tiköztetek sok ERŐTLEN és BETEG és ALUSZNAK SOKAN.

Most menjünk vissza és vizsgáljuk meg, amit az imént olvastunk. Amikor Jézus vette a kenyeret, azt mondta: "EZ az én testem, mely ti értettetek megtöretik." Tudnunk kell, hogy Jézus sebeivel meggyógyultunk. Mivel az Ő teste értünk töretett meg az engesztelés során, megkaphatjuk testünk fizikai gyógyulását.

Majd Jézus azt mondta: "E pohár amaz új szövetség az én vérem által." A Biblia kijelenti, hogy Vérontás nélkül nincs bűnöknek eltörlése. (Zsid.9:22) Jézus vére jelenti a mi megváltásunkat, és a bűneinktől való megtisztulásunkat. Így ebben az igerészen láthatjuk mind testünknek gyógyulását, mind pedig bűneinknek eltörlését.

Majd figyelj meg a méltatlanul szót a 27. versben: "Mert aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharat, vétkezik a: Úr teste és vére ellen. "

Az itt használt szó nem a "méltatlanul" Oly sokszor mondják az emberek: "Annyira méltatlannak érzem magam", és úgy gondolják, hogy ez a vers a méltatlanság érzésére vonatkozik. A 27. vers azonban nem azt mondja, hogy méltatlanok lennénk részt venni az Úrvacsorán.

A "méltatlanul" szó arra a viselkedési módra és hozzáállásra vonatkozik, ahogy részt veszünk az Úrvacsorán. Ezért ez a vers arról a viselkedési módról beszél, ahogy a korinthusiak részt vettek az Úrvacsorán.

Ha elolvasod az előző verseket és tanulmányozod a szöveggörnyezetet, látni fogod, hogy mi történt. Összejöttek, hogy együtt étkezzenek és úrvacsorázzanak. Néhányan közülük még bort is ittak, és be is rúgtak. Ezért mondta róluk Pál: "Ezek az emberek ítéletet hoznak magukra, mert méltatlanul vesznek részt az Úrvacsorán".

Majd így folytatja a Biblia: "Ezért van tiköztetek sok erőtlen és beteg és alusznak sokan", vagyis idő előtt meghaltak. Ebből az következik, hogy nekünk nem lenne szabad el'ötlennék és betegnek lennünk. Pál itt az ember fizikai testéről beszél. Azt mondja, hogy azok, akik méltatlanul vesznek részt az Úrvacsorán, erőtlenek és betegek lesznek, sőt idő előtt meg is halhatnak.

E Versek szerint: "Mivelhogy nem becsülitek meg az Úrnak testét, ezért van tiköztetek sok erőtlen és beteg, és alusznak sokan." Az "alvason" a Biblia azt érti, hogy az ő testük alszik a sírban, a szellemük pedig hazament az Úrhoz.

Figyeld meg azonban, hogy ezek az emberek idő előtt haltak meg. Napjaik számát nem töltötték be. Nem kellett volna még meghalniuk. Egész biztos, hogy nem Isten akarata volt az, hogy idő előtt haljanak meg. Ha megbecsülték volna az Úr testét, nem lettek volna erőtlenek és betegek, és nem haltak volna meg idő előtt.

A Biblia itt azt mondja, hogy néha megvan annak az Oka illetve magyarázata, hogy néhány ember miért erőtlen, beteges és hal meg idő előtt. Ez azért van, mert ők nem becsülik az Úr testét, és ezzel ítéletet hoznak magukra.

Megfigyelted, hogy az Ige semmit sem szólt az Úr vérenek a megbecsüléséről? Itt az van: "nem becsüli meg az Úrnak testét." A "megbecsülés" azt jelenti, hogy felfogni és megérteni.

Az Úrvacsora kenyerének a megtörése Jézus megtört testét jelképezi. Ha nem latod és nem érted azt, hogy Jézus teste a te testi jólétedért és egészségedért töretett meg, akkor megtörténhet, hogy bár szeretetben jársz, mégis erőtlen és beteg leszel, mert nem veszed át azt a gyógyulást, amiről az Úl' már gondoskodott a Kálvária keresztjén.

Krisztus a mi Húsvéti Bárányunk. Az Ő teste a mi testi jólétünkért és egészségünkért töretett meg: "Akinak sebeivel gyógyultatok meg." (I.Pét.2:24) Ha te nem tudod, hogy az Ő sebeivel meggyógyultál, akkor lehet, hogy erőtlen és beteges leszel. Még az is megeshet, hogy idő előtt meghalsz, és nem éled le végig az életedet itt a földön.

Ennek a kijelentésnek: "nem becsüli meg az Úrnak testét" van azonban egy másik oldala is. Erőtlen és beteges lehetsz attól is, sőt idő előtt meg is halhatsz, ha nem tudod felfogni és megérteni, hogy az Úr szellemi Teste, a Krisztus Teste egy. (KOI. 3:15)

Más szóval, a földön ma jelen van Krisztus szellemi Teste, amely magába foglal minden újjászületett hívőt a világon. (KOI. 1:18) Amikor Jézus itt járt a földön, Krisztus egyedüli Teste Jézus fizikai teste volt. Ma viszont Krisztus teste magába foglal minden hívőt a világon. Nekünk pedig becsülnünk kell a Krisztus Testét, és szeretetben kell járjunk velük.

Más szóval, ha nem becsüljük a Krisztus Testét fivéreinket és nővéreinket Krisztusban - ha

nem járunk velük szeretetben, akkor kitehetjük magunkat az erőtlenségnek, a betegségnek, sőt még a korai halálnak is. Azért erőtlének és betegek sokan, mert nem becsülték a Krisztus Testét úgy, ahogy kellett volna.

Ha nem jársz szeretetben a társaiddal Krisztus Testében, erőtlén és beteges leszel, és nem fogod meghosszabbítani napjaid számát ezen a földön. Meg fogod rövidíteni napjaid számát, és még idő előtt meg is halhatsz. Ezt nem én mondtam, a Biblia mondja ezt!

Néhány keresztény idő előtt halt meg, mert nem járt szeretetben Krisztus Testében lévő társaival. Nem kellett volna meghalniuk - Isten sokkal jobb dolgokat szánt nekik - de ők nem jártak szeretetben, és ez lerövidítette napjaikat.

Te magad lerövidítheted saját életedet azzal, ha nem jársz szeretetben, mert ez lehetővé teszi az ördögnek, hogy beférközzön az életedbe. Minden lépés, amit a szereteten kívül teszel meg, egy lépés a bűn felé. A bűn ajtót nyit az életedben az ördögnek. Ezért, ha be akarod tölteni napjaid számát itt a földön, akkor szeretetben kell járnod.

Isten szeretete pedig sohasem vall kudarcot. Isten bennünk munkálkodó szeretete képessé tesz minket arra, hogy szeretetben járjunk Krisztus Testének minden tagjával. Mivel a szeretet - Isten szeretete bennünk van, ezért rendezni tudunk minden nézeteltérést és vitát. Ez a szeretet képes megoldani minden problémát, mert Isten szeretet. Láttam az évek során, hogy milyen sikeresen munkálkodott Isten szeretete lehetetlennek tűnő helyzetekben.

A keresztények lehet, hogy nem teljesen értenek egyet minden apró dologban. De egy dologban mindnyájan egyetértünk: Isten Igéje igaz. Abban is mindnyájan egyetértünk, hogy Jézus Krisztus az Úr, és hogy az Ő véérének kiontása nélkül nincs bűnök eltörlése.

Attól függetlenül, hogy az emberek egyetértenek-e veled minden tantételben vagy sem, te még szeretetben járhatsz velük, még akkor is, ha ők nem járnak szeretetben veled. A szeretetben járás mindenképpen a legfontosabb dolog.

Ha magadat nem ítéled meg, végül megítél az Úr

Szeretném megmutatni, milyen fontos az, hogy Krisztus Testének tagjaival szeretetben járjunk.

1947-től 1958-ig ébredés volt a gyógyító szolgálatban itt Amerikában. A gyógyító szolgálatból mintegy százhuszan a The VOICE Of Healing (a Gyógyulás Hangja) nevű evangélista szervezethez tartoztunk. Konferenciákat tartottunk, Gordon Lindsay pedig a The Voice Of Healing nevű magazinban beszámolt a sok-sok gyógyulásról.

1948 körül Oral Roberts testvér a gyógyító mozgalom előterébe került, és végül felállított egy akkora sátrat, amibe 20 000 ember is befért. Volt egy másik szolgáló a The VOICE Of Healing mozgalomban, aki még Oral Roberts sátl'ánál is nagyobb sátrat állított fel. Ő úgy alakította ki a sátrát, hogy abban 22 000 ember is elfért, és néha sikerült meg is töltenie azt.

Ez az ember szintén a vezető evangélisták közé tartozott a The VOICE Of Healing napjaiban. Az ő gyógyító szolgálata volt a legnagyobb abban az időben. Életemben a legnagyobb csodákat ennek az evangélistának a szolgálata során láttam.

Egyszer mégis így szólt hozzám az Úr: "Menj és mondd meg neki, hogy nem fog sokáig élni, hacsak meg nem ítéli magát". Ez a férfi akkor még csak harmincöt éves volt.

Az Úr azt mondta nekem: "Az első dolog, amiben meg kell ítélnie magát, hogy szolgáló társaival nem jár szeretetben. Másodszor meg kell ítélnie magát a pénzzel kapcsolatban."

Az Úr azt mondta, hogy a harmadik dolog az étrend, amiben meg kell, hogy ítélje magát. Nem szeretnék durva lenni, de már valóban olyan kövér volt, mint egy tehén és annyit evett, mint egy ló.

Nos, nem arról van itt szó, hogy mániákusan foglalkozzunk az egészséges táplálkozással. Az Úr nem erről beszélt. Eszembe jut viszont, mit mondott John Wesley ezzel kapcsolatban: "Nem azért élek, hogy egyek; csupán azért eszem, hogy éljek".

Igei volt, hogy ez a szolgáló megítélje magát? Természetesen. Az Úr megpróbálta figyelmeztetni őt, mert ha saját magát megítélte volna, az Úrnak nem kellett volna megítélnie őt. Ez

az, amit a Biblia mond.

I. KORINTHUS 11;31,32

31. MERT HA MI ÍTÉLNÉNK MAGUNKAT, NEM ÍTÉLTETNÉNK EL.

32. De MIKOR ÍTÉLTETÜNK, Az ÚRTÓL TANÍTTATTUNK, hogy a világgal együtt el ne kárhozzunk.

Emlékszem, a feleségemmel egyszer éppen egy összejövetelre mentünk. Útközben megálltunk, hogy részt vegyünk ennek az embernek a sátoros összejövetelén. A városban, ahol az alkalmat tartotta, működött egy süketnéma intézet.

Őt teljesen süket és néma férfit hoztak az intézetből az összejövetelére, és ő kézzel szólalt feléjük. Egy szempillantás alatt mind az öt férfi azonnal meggyógyult. Több ezer ember volt szemtanúja gyógyulásuknak.

Ekkor az evangélista azonnal leállította az összejövetelt, és elkezdett adományokat gyűjteni. Majd bejelentette a jelenlevőknek: "Csak akkor gyertek ide, ha legalább ötven dollárt adományoztok."

Az emberek egymáson átgázolva futottak hozzá adományaikkal! Ez az ötvenes évek elején történt, és a pénz akkor még sokkal többet ért, mint manapság, ezekben az inflációs időkben. Világosan látnunk kell, hogy az ember nem használhatja Isten dolgait pénzszerzésre.

Előbb-utóbb, ha nem ítélik meg magukat az emberek, ezek a dolgok utolérlik őket.

Ne feledd, hogy mit mond a Biblia: "Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfoltat meg; mert amit vet az ember, azt aratja is." (Gal.6:7) Ez az ember életének minden területére igaz.

Még egy csodálatos gyógyulást láttam ennek az embernek a szolgálata során, amit az orvosok is megerősítettek. Hordágyon hoztak egy asszonyt az egyik összejövetelére. A teste olyan merev volt, mint egy deszka, szinte kővé volt mel' evedve.

Ez egy nagyon ritka betegség volt, és az orvostudomány tehetetlenül állt előtte. Testét megérintve olyan érzéssel lett volna, mintha kővé meredt deszkát tapintanál.

Bevitték az alkalmra, és mikor az evangélista rátette a kezét, az asszony azonnal meggyógyult. Csodálatos gyógyító szolgálata volt ennek az embernek. Vakok gyógyultak meg egy szempillantás alatt.

Az Úr mégis azt mondta nekem: "Menj és mondd meg neki, hogy nem fog sokáig élni, ha nem ítéli meg magát."

Odamentem ehhez a gyógyító evangélistához, hogy beszéljek vele, ő azonban éppen elfoglalt volt, valaki mással beszélt. Mire befejezte a beszélgetést, természetes értelmem felülkerekedett rajtam, és azt gondoltam magamban: "Nem jár szeretetben a testvérekkel. Ha most megmondom neki, hogy mit mondott nekem az Úr, még képes és felpofoz." Mire ezt végiggondoltam, az evangélista már elment, és soha többé nem volt alkalmam beszélni vele.

Három évvel később feleségemmel részt vettünk az Angelus Templeben megtartott Voice Of Healing konferencián Los Angelesben. Abban az időben minden évben tartottunk Voice Of Healing konferenciát a Hálaadás Napján. A feleség megkérte a konferencia résztvevőit, hogy imádkozzanak a férjéért, mert az orvosok kijelentették, hogy az evangélista a halálán van. Még csak harmincnyolc éves volt.

Lindsay testvér tette meg ezt a bejelentést az emelvényről. Azt mondta, hogy az egész amerikai gyógyító szolgálatot nagy veszteség érné, ha egy vezető gyógyító szolgáló, ilyen fiatalon meghalna. Ezért felhívta az összes Voice Of Healing szolgálót, hogy jöjjenek előre az emelvényhez, fogják meg egymás kezét, és imádkozzanak érte. Én is elindultam előre imádkozni.

Ahogy elindultam az emelvény felé, az Úr azt mondta nekem:

- Ne menj fel oda.

Halálra rémülve megálltam, és azt kérdeztem:

-Miért ne, Uram? Még csak harmincnyolc éves. Fiatal még ahhoz, hogy meghaljon!

Eltelt már közben három év és pár hónap, így már el is feledkeztem arról, amit az Úr róla

mondott.

Így szólt hozzám az Úr:

-Nem volt hajlandó megítélni magát és nem járt szeretetben szolgáló testvéreivel, ezért én ítélem meg őt. Áadtam őt a sátánnak a test elpusztítására, hogy szelleme üdvözljön az Úr Jézus napján. Ne imádkozz érte, mert meg fog halni. Így tehát megfordultam, és visszamentem a padsorok közt a helyemre.

Feleségem a konferencia épületének más részén tartózkodott, és akkor találkoztunk, miután kijöttünk az előadóteremből. Megkérdezte tőlem:

- Mit mondott neked az Úr?

- Honnan tudod, hogy szólt hozzám az Úr?

Ezt válaszolta:

-Nos, láttam, hogy egyszer csak halálra rémülve megálltál és olyan fehér lettél, mint a fal.

Elmondtam hát a feleségemnek, hogy mit mondott az Úr. Ez alkalommal az Úr csak azt a tényt említette, hogy az evangélista nem ítélte meg magát a másokkal való szeretetben járás terén. Nos, Isten tervei között nem szerepelt, hogy idő előtt, harmincnégy évesen meghaljon, azonban így megúsza, hogy a pokolba kerüljön!

Láthatjuk, néha megvan az oka, hogy az emberek betegek, és idő előtt meghalnak. Látod, mielőtt rá tudnánk vezetni őket a gyógyulásukra, néha meg kell találnunk a probléma gyökerét, hogy miért betegek, nekik pedig végre kell hajtaniuk a szükséges változtatásokat.

Ez a szolgáló minden évben felállította sátrát egy bizonyos városban, és összejöveteleket tartott egy helyi gyülekezet számára. A város más gyülekezeteiből is jöttek és együttműködtek vele, így emberek ezrei látogatták összejöveteleit, ahol üdvösségre jutottak és meggyógyultak. A sátor zsúfolásig megtelt emberekkel.

Egyszer csak bejelentette: "Fel fogok építeni egy ébredési központot ebben a városban." Fel is építette, nem messze attól a gyülekezettől, amelyik segítette őt összejövetelei megszervezésében.

Majd egy nap felkereste e helyi gyülekezet pásztorát és közölte vele: "A te gyülekezeted és X. Y. testvér gyülekezete és még egy másik pásztor gyülekezetének tagjaival fogom beindítani az én gyülekezetemet." Majd pontosan így is tett, ahogy mondta.

Azzal nem lett volna semmi baj, hogy gyülekezetet indít abban a városban. Az viszont már nem volt helyénvaló, hogy az egyik pászortól kétszáz tagot vett el, két-háromszázat egy másik gyülekezetből, több százat pedig a város legnagyobb teljes evangéliumi gyülekezetéből! Tudod, mi történt?

Mielőtt még élvezhette volna új gyülekezete növekedését, meghalt.

Látod, gonoszságot követett el pásztorársaival szemben. Felépítette új gyülekezetét, de ezt úgy tette, hogy társaitól elhozta az embereket. A szeretet nem illeti gonosszal felebarátját. Aki ilyet tesz, kihívja a halált maga ellen! Ez a férfi fiatalon halt meg, mert nem járt szeretetben a testvéreivel. Pontosán ez az oka annak, hogy néhány hívő idő előtt meghal - lerövidítik napjaikat, mert nem járnak szeretetben. Meg kell tanulnunk becsülni az Úr Testét - fivéreinket és nővéreinket Krisztusban - és úgy kell bármivelük, mint akik az Úr Testének részei.

Ez a férfi nem volt hajlandó a bűnbánatra, így az Úrnak meg kellett ítélnie őt. Nem ez volt Isten legjobb terve számára, de ha valaki nem hajlandó megítélni magát, Isten ítélete alá fog kerülni. Ez nem kellett volna, hogy megtörténjen vele. Azonban csak is ő a felelős azért, hogy ez történt vele.

Ugye komolyan kell azt vennünk, hogy ne essünk Isten ítélete alá? Nos, ezért kell komolyan vennünk a szeretetben való járást.

Emlékezz arra, amit a Biblia mond, hogy Isten szeretete nagyobb, mint a hit vagy a remény: "Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet." (I.Kor.13:13) Mi a Krisztus Testében eddig még nem tulajdonítottunk olyan figyelmet a szeretetnek, mint amekkora figyelmet kellett volna.

RÓMA 12:9 9.

A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól,

ragaszkodjatok a jóhoz.

Néha olvassuk ezt a verset, de azon már nem gondolkozunk el, hogy mit jelent. Az a szó, hogy "képmutatás" azt jelenti, hogy tettet, színlel, megjátssza magát. Sok ember úgy tesz, mintha szeretne téged, ez azonban a valóságos tényekben nem nyilvánul meg. Mit értek ezalatt? Azt mondják: "Persze, hogy szeretlek téged", te azonban nem mernéd rájuk bízni magadat! Csupán színlelik, hogy szeretnek téged.

RÓMA 12:10 10.

Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban EGYMÁST MEGELŐZŐK legyetek.

A szeretet - Isten szeretete - nem önző. A másikat mindig jobban szereti magánál, és a másik embert teszi az első helyre. Sohasem magára gondol először. Amikor Isten azt mondta, hogy szeressük egymást, nem arra gondolt, hogy csupán szavakkal, illetve képmutatással tegyük ezt.

Ő arra gondolt, hogy cselekedetekkel és szavainkkal is szeressük egymást. Cselekedeteinkkel kellene megmutatnunk, hogy szeretjük egymást. Szeretetlenben kell jármod másokkal, még akkor is, ha ők rosszat tettek neked. Nagyon gazdag jutalma van annak, ha másokkal szeretetben járunk! És ha magadat hajlandó vagy megítélni, nem kerülsz ítélet alá. Ha megítéled magadat, megtakaríthatod a gyógyszerek és az orvosi kezelés árát. Neked kell azonban célként kitűzni a szívedben, hogy szeretetben fogsz járni. Ez nem fog csak úgy magától megtörténni.

Amikor megbecsülöd az Úr Testét - nem csak Jézus fizikai testét, amely a te testi egészségedért töretett meg, hanem Krisztus szellemi Testét is - akkor erős és egészséges leszel, nem pedig gyenge és beteges. Akkor leszel képes arra, hogy napjaid számát betöltsd!

A teljes igazság az, hogy Isten még Valami többet is tartogat a számunkra ~ nem csupán a gyógyulásunkat. Természetesen, ha gyógyulásra van szükségünk, Isten már gondoskodott erről az engesztelésben. Isten azonban még valami többről is gondoskodott - egészségben élhetünk. Úgy tudunk egészségben élni, ha szeretetben járunk.

Tegyük meg a szükséges változtatásokat!

Néha olyan emberek jöttek el az összejövedeleimre, akik gyógyulást kerestek, azonban hiába tettem rájuk többször is a kezemet, mégsem gyógyultak meg. Más gyógyító evangélisták is imádkoztak értük - eredmény nélkül.

Sokszor megtörtént azonban, hogy ugyanezek az emberek, miután a szeretet területén megtették a szükséges kiigazításokat, kézrátétel nélkül maguktól meggyógyultak. Világosan kell látnunk, hogy az isteni gyógyulás egyik oldala a szeretetben járás, amit prédikálni is kell.

A legtöbbünk le akarja élni teljes idejét itt a földön. A Biblia ígérete szerint nekünk erre megvan a lehetőségünk. Ennek eléréséhez azonban az Ige világosságában kell járnunk, amibe beletartozik az 1. Korinthusz 11:31 igeverse is, hogy ítéljük meg magunkat.

Ha valaki el akar menni a postára, és én elmondom neki, hogyan juthat el oda, az már az ő hibája, ha mégsem jut el oda. Ugyanígy van ez az isteni gyógyulással és Isten áldásainak elvételével - beleértve a hosszú életet is. A Biblia pontosan megmondja nekünk, hogyan juthatunk el úti célunkhoz, viszont nekünk kell az Ige világosságában járnunk, ha el akarjuk venni ezeket az áldásokat.

Majdnem tizenkét évig végeztem pásztori munkát. Tizenkét éves pásztori szolgálatom alatt csak néhány gyülekezeti tagnak sikerült azonnal meggyógyulnia. A legtöbb esetben, mielőtt át tudták volna venni a gyógyulásukat, rá kellett jönnöm, hogy mi okozta a betegségüket.

Nehogy azt értsd ez alatt, hogy elkezdtem vádolni a beteg embereket bűneik és rossz cselekedeteik miatt, vagy akár hogy a múltjukban vájkáltam volna. Csupán imádkoztam, hogy a Szent Szellem mutassa meg nekem, hogy van-e valami, ami akadályozza őket. Azért szoktam

imádkozni, hogy a Szent Szellem mutassa meg az embereknek, hogy hol kell megtenniük a szükséges változtatásokat.

Minden esetben, amikor így tettem, ahogy az embereknek megmutatta az Úr a problémájuk gyökerét, és ők megtették a szükséges változtatásokat a szívükben, meg is gyógyultak. Ha nem tették volna meg a szükséges változtatásokat, néhányan közülük biztosan meghaltak volna, mivel olyan súlyos állapotban voltak.

A Hústest elpusztítása

Az I. Korinthus 5 ezen igeszakaszában láthatjuk annak következményét, ha elmulasztjuk megítélni magunkat.

I. KORINTHUS 5;21-5

- 1. Általában hallatszik köztetek paráznság, még olyan paráznság is, amilyen a pogányok között sem említették, hogy valaki atyjának feleségét elvegye.**
- 2. És ti fel vagytok fuvalkodva, és nem keseredtetek meg inkább, hogy kivettetnék közületek, aki ezt a dolgot cselekedte.**
- 3. Mert én távol lévén ugyan testben, de jelen lévén szellemben, már elvégeztem, mintha jelen volnék, hogy azt, aki ekként ezt cselekedte,**
- 4. Ti és az én szellemem a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén, a mi Urunk Jézus Krisztusnak hatalmával**
- 5. ÁTADJUK Az ILYENT A SÁTÁNNAK A TESTNEK VESZEDELMÉRE, hogy a szellem megtartassék az Úr Jézusnak ama napján.**

Ez az ígerész arról szól, hogy egy fiú nyilvánvalóan elvette mostohaanyját apjától, és vele élt. Pál meg volt lepődve a korinthusi gyülekezeten, hogy ők semmit sem tettek ezzel kapcsolatban.

Pál elmondta a korinthusiaknak, hogy amikor összejöttek, át kellett volna adniuk azt, aki ezt cselekedte a sátánnak, a test elpusztítására, hogy a szelleme üdvözljön a Krisztus napján.

A gyülekezeti test meg tudta volna ítélni azt a bűnt, mert annyira nyilvánvaló volt. Más szóval, könnyű megítélni, hogy helytelen, mikor egy férfi a mostohaanyjával él, igaz? Ugyanúgy könnyű megítélni, hogy bűn, ha egy férfi és egy nő együtt él, anélkül, hogy összeházasodtak volna. A gyülekezetnek pedig foglalkoznia kell azokkal, akik ilyen dolgokat tesznek.

Láthatjuk az I. Korinthus 5 ezen ígerészből, hogy a gyülekezetnek sokkal több hatalma és ereje van annál, mint ahogy azt valaha is gyakoroltuk volna. Nyilvánvaló, a korinthusi gyülekezet nem értette meg, és nem volt tudatában annak, hogy hatalma van arra, hogy tegyen valamit ebben a helyzetben.

Ez az ígerész azt is elmondja nekünk, hogy ki az, aki elpusztítja a testet. Az 5. vers szerint: "Átadjuk az ilyet a sátánnak a testnek veszedelmére." A sátán pusztítja el a testet, és nem Isten!

Észrevetted már, hogy néha azok az emberek, akik tényleg ismerték Istent, de eltávolodtak tőle, visszatérnek Őhöz, amikor testük állapota kezd leromlani?

Úgy látszik ez a férfi is megbánta bűnét és meggyógyult. Pál második levelében azt írta a korinthusiaknak, hogy fogadják vissza ezt az embert a közösségükbe, mert az Isten szerint való szomorúság megtérésre vezette őt. (II. Kor. 2:16-11, 7: 10)

Mit mond a Biblia önmagunk megítéléséről? Azt mondja, ha magunkat megítélnénk, akkor az Úr nem ítélné minket. Ha viszont mi nem vagyunk hajlandók megítélni magunkat, akkor az Úrnak kell fenyítenie minket, nehogy a világgal együtt elveszünk. Nem ez a legjobb, amit Istentől kaphatunk, mégis sokkal jobb annál, mintha a pokolba kerülnénk.

Láthatjuk, hogy annak a férfinak az esetében, aki mostohaanyjával élt, a Biblia azt mondta a gyülekezetnek, hogy adják át őt a sátánnak a test pusztítására, azért hogy ez az ember bünbánatra jusson, és visszatérjen Istenhez.

Majd itt, az I. Korinthus 11. 31-32-ben azt mondja a Biblia, ha mi nem ítéljük meg magunkat,

akkor az Úr fog megítélni minket. Nos, az Úr nemcsak testi bűnök miatt fog megítélni bennünket. Meg fog ítélni minket a szellemi bűnök miatt is.

Csak az Úr láthatja a szellemi bűnöket. Az az igazság, hogy egyszer, amikor megjelent nekem Jézus látomásban, azt mondta: "Én hamarabb megítélem az én népemet a szellemi bűnök miatt, mint a testi bűnök miatt."

Mit értett Jézus szellemi bűnök alatt? Nos, például szellemi bűnnek számítanak a rejtett szándékok és indítékok. Mi nem tudhatjuk, hogy milyen indíttatásból cselekednek az emberek, Jézus azonban tudja ezt.

Mi nem láthatjuk a mozgató rúgókat. Lehet, hogy az emberek a helyes dolgot cselekszik, de rossz motivációból, és így jutalom helyett ítéletet kapnak, mert belső indítékuk teljesen hibás; nem a szereteten alapul.

Te és én nem láthatjuk a szándékokat, Isten viszont látja. Helyes indíttatásból és motivációkból kell cselekednünk, mert különben nem tud Isten úgy megáldani bennünket, ahogy azt Ő szeretné. Azért is nagyon fontos, hogy fejlesszük az isteni fajta szeretetet, hogy indítékaink tiszták legyenek.

Nos, például a korábban említett evangélista esetében, aki a The Voice of Healing gyógyító mozgalom napjaiban szolgált, az Úr várta, hogy ez az ember megítélje magát és így megszabaduljon bűnétől. Ez a szolgáló azonban soha nem ítélte meg magát, és nem járt szeretetben testvéreivel. Így végül Istennek kellett megítélni őt.

Néhány, a Bibliát nem ismerő kedves keresztény azt mondja ilyenkor: "Ennek az embernek hatalmas gyógyító szolgálata volt, és mégis meghalt harmincnolc éves korában. Ez azt bizonyítja, hogy a gyógyulás nem mindenkié!"

Nem, ez nem azt bizonyítja, hogy a gyógyulás nem mindenkié! Amikor megismered a dolog hátterét, tudod, hogy mivel ez az ember nem volt hajlandó megítélni magát, így Istennek kellett megítélni őt. Isten így fenyegette meg őt, hogy ne kárhozzon el a világgal.

Megrövidíted vagy meghosszabbítod napjaidat?

Fontos tisztában lennünk azzal, hogy meg tudjuk rövidíteni napjainkat vagy meg tudjuk hosszabbítani, ha szeretetben járunk és ha azt tesszük, amit Isten mondott, hogy tegyük meg. Nekünk kell megítélni magunkat, azért hogy az Úrnak majd ne kelljen megítélnie minket. Legfőképpen a szeretetben járás, és Krisztus Testének megbecsülése területén kell magunkat megítélnünk. Akkor majd nem ítéltetünk meg a világgal együtt.

Amikor még Texasban éltünk, a feleségemmel elmentem imádkozni egy férfiért, akinek víz volt a tüdejében és nehezen lélegzett. Az orvosok tüdőrákot állapítottak meg nála. Azt mondták, hogy csak annyit tehetnek, hogy még néhányszor leszívadják a tüdejét.

Én az ágya egyik oldalán álltam, hogy majd imádkozom érte, az ágy másik oldalán a sógora állt. Kinyújtottam a kezem, és a beteg ember homlokára tettem, elkezdtem imádkozni.

Ahogy imádkoztam, éreztem, hogy egy meleg kéz megfogja az enyémet és leveszi a férfi fejéről. Kinyitottam a szememet és ránéztem az emberre. Azt gondoltam, hogy ő tolta el kezem a fejéről, mert nagyon erősen nyomtam rá a homlokára.

Így újra rátettem kezem, becsuktam a szememet és elkezdtem imádkozni. Újra ugyanaz történt. Éreztem, hogy egy meleg kéz leveszi kezem a homlokáról. Ezután már kinyitottam a szememet. Újra rátettem kezem a homlokára, és jól figyeltem, hogy mi fog történni. Bár semmit sem láttam, éreztem, hogy egy meleg kéz leveszi kezem a férfi fejéről.

végül azt mondtam az Úrnak:

— Uram, miért vetted le a kezemet róla?

— Mert meg fog halni.

— De Uram, ő még csak negyvenhárom éves. Te pedig hosszú életet ígértél nekünk. Ő még fiatal ahhoz, hogy meghaljon. Miért kell meghalnia?

Az Úr azt mondta:

— Én már harminc éve várok, hogy ítélje meg magát és szabaduljon meg a bűnétől, éljen rendes életet. Már tizenhárom éves korában üdvössége volt.

Egyszer meggyógyítottam gerinctörését, amikor elhagyta a feleségét, és házasságtörésben élt. Harminc évet vártam rá, hogy megítélje magát, de ő nem volt hajlandó megítélni magát, ezért én ítélem meg őt, és átadtam a sátánnak a test elpusztítására, hogy a szelleme üdvözljön az Úr Jézus napján. Ezért, te ne csinálj vele semmit, hadd jöjjön csak haza. Ő most már készen áll erre.

Nos, ez az egész kinyilatkoztatás volt nekem, mert én nem tudtam mindezt erről az emberről. Én azonban csak úgy ellenőrzés nélkül semmit sem fogadok el. A Biblia azt mondja: "*Mindent megpróbálatok (megvizsgáljatok); ami jó, azt megtartsátok*" (I. Thess.5:21)

Ezért beszéltem a férfi nővérével. Elmondtam neki, hogy mit mondott nekem az Úr. Ő azt felelte: "Igen, pontosan így történt. Elhagyta a feleségét és összeállt egy másik nővel. Egy nap munka közben leesett az épület állványáról és eltört a gerince."

Azt is elmesélte nekem, hogy az a nő, akivel összeállt nem volt hajlandó ápolni őt, így visszament a feleségéhez. Elkezdett imádkozni, és visszakerült az Istennel való közösségbe. Majd azt mondta a feleségének: "Meggyógyultam!", és azt akarta, hogy az orvos vágja le róla a gipszet. Az orvos azt mondta neki: "Nem, ezt nem tehetem meg. Ha most eltávolítanám a gipszet, minden vér kiszállna önből, és holtan esne össze a padlón."

Végül is sikerült meggyőznie a nővérét, hogy hozzon egy henteskést és segítsen levágni a gipszet. Miután ez megtörtént, kiszállt az ágyból és, ahogy az orvos mondta, elvesztette eszméletét, összeesett, mintha meghalt volna. Hirtelen azonban teljesen meggyógyulva felkelt. Be még ekkor sem ítélte meg magát.

Isten azt mondta nekem: "Én meggyógyítottam a gerincét és harminc évet vártam, hogy megítélje magát és szabaduljon meg bűnétől."

Nos, ott álltam a szobában, hogy imádkozzam ezért a férfiért, de amikor azt mondta az Úr, hogy ne imádkozzam érte, nem imádkoztam érte. A férfi megkért, hogy vigyem el a kórházba, hogy leszívassák a tüdejét. Miután leszívatták a tüdejét, légzése jobb lett, így haza is tudott jönni. Ágyban sem kellett feküdni.

Aznap délután a feleségemmel elmentünk Kelet Texasba összejöveteleket tartani. Az összejövetelek vasárnap kezdődtek. Vasárnap éjszaka szólt a telefon, és ennek a férfinak a nővére volt a vonalban. Azt mondta: "Nem sokkal ezelőtt történt, hogy a fivérem hazaköltözött az Úrhoz."

Majd elmesélte nekünk, hogy mi történt: "Az orvosunk eljött hozzánk és együtt fogyasztott el a vasárnapi ebédet." Ennek az embernek bár halálos betegsége volt, akkor még nem volt közel a halálhoz. Asztalhoz tudott ülni, és együtt ette meg velük a vasárnapi ebédet. Fivérem megkérdezte az orvost:

— Mennyi van még hátra, doktor Úr?

— Hát — mondta az orvos —, hat hónapig még biztos nem fog meghalni. Annyiszor még le tudjuk szívni a tüdejét. Az orvosok meg folyamatosan kutatják a rák ellenszerét, lehet, hogy addigra találnak valamit.

Az én fivérem meg azt mondta:

— Lehet, hogy meglepődik azon, amit most mondok, de én ma este tíz óra. húszkor hazamegyek.

Ebéd után a nővére elment a gyülekezetbe. Elmonda a pásztnak, hogy a fivére kijelentette, hogy aznap este tíz óra húszkor hazamegy az Úrhoz.

Fivére nem tudott elmenni a gyülekezetbe, mert mindig rájött a köhögés, és ezzel zavarta volna az összejövetelt. Ezért ő otthon maradt. Az összejövetel után, a pásztor felkereste ezt a férfit, hogy lássa, hogy van: nyár volt, így kint ült a verandán.

Á pásztor elmesélte a férfi nővérének: "Autóval odahajtottam a járdaszegélyhez, és elkezdtem beszélgetni vele." Á ház olyan közel volt a járdaszegélyhez, hogy a pásztói autóban ülve beszélgetett ezzel az emberrel.

Megkérdeztem tőle:

— Hogy vagy?

Azt válaszolta:

— Remekül.

Azt gondoltam magamban: *Már majdnem 10 óra van, és ő' remekül néz ki. Nem fog ő' meghalni tíz óra húszkor! Nincs semmi baj, itt ül a verandán és beszélget velem.* Nyugodtan hazamentem.

Épphogy bejöttem a bejárati ajtón — mesélte a pásztor — amikor megszólalt a telefon. Ennek a férfinak a nővére volt. Azt mondta: »Fivérem 10 óra 20-kor meghalt, minden úgy történt, ahogy mondta.«

Nos, nem ez volt Isten legjobb akarata számára. Nem az volt Isten tökéletes akarata, hogy negyvenhárom éves korában meghaljon. Istennek az volt az akarata, hogy betegség és bajok nélkül élje le itt a földön teljes idejét, ez az ember azonban nem volt hajlandó megítélni magát, és szeretetben járni.

Á Biblia azt mondja: *"Ezért van tiköztetek sok erőtlén és beteg, és alusznak sokan."*

Láthatod, hogy vannak bizonyos okok, amiknek következtében az emberek idő előtt meghalnak. Nem az Isten legjobb akarata, hogy az Övéi ne éljék le teljes idejüket itt lent a földön. Ezért kell nekünk megítélni magunkat, és figyelmet fordítanunk arra, hogy szeretetben járjunk. Ha megítéled magadat, az Úr nem fog megítélni téged.

Mit jelent az, hogy megítéled magadat? Ez azt jelenti, hogy amikor látod, hogy elrontottál valamit, ismerd el hogy hibáztál, és kérj bocsánatot az elkövetett bűn miatt! Egyszerűen csak mondd azt: "Uram, amit tettem helytelen volt. Kérlek, bocsáss meg nekem."

Egyszer összejöveleteket tartottam egy férfi gyülekezetében, aki csak egy kicsivel volt idősebb nálam. Én abban az időben huszonnyolc éves lehettem, ő meg harminc. Ez az ember nős volt, két gyermeke volt, és egy igen jól működő gyülekezetet pásztorolt.

Én azonban láttam, hogy valami nincs rendben vele, és ha továbbra is úgy viselkedik, ahogy viselkedett, bizonyára bajba jut. Amikor felesége és gyermekei asztalhoz ültek vele, szinte remegtek, annyira féltek tőle.

Nagyon ideges természetű volt, és erőszakos a feleségével. Ez végül oda vezetett, hogy a feleségének gyomorpanaszai lettek a sok idegeskedés miatt. Amikor kisgyermekei az asztalhoz ültek, annyira tartottak apjuktól, hogy szinte reszkettek.

Dührohamok jöttek rá, ilyenkor tört és zúzott a házban. Ha az étel nem volt kedvére való, mindent lesöpört az asztalról. Ez az ember pásztor volt!

Én a pásztorlakásban laktam vele és a családjával, így megpróbáltam jobb belátásra bírni őt. Azt mondtam neki: "Ha így folytatod tönkreteszed a feleséged egészségét. Tönkreteszed a gyermekeid életét is, és ha nem változol meg, az lesz a vége, hogy elveszíted őket. Ha továbbra is így élsz, megrövidíted napjaidat."

Azt mondtam: "A gyermekeid azt fogják hinni, hogy Isten olyan, amilyen te vagy. És ha felnőnek, olyanok lesznek majd, mint te." Ő azonban nem hallgatott rám sem akkor sem később, nem volt hajlandó megítélni magát, és nem járt szeretetben a családjával.

Idővel ennek a pásztornak a nagyobbik fia felnőtt és megházasodott. Üdvösségre jutott és betöltekezett Szent Szellemmel, de ő is elkezdett úgy viselkedni, mint az apja. Mindentől ideges lett, és éppolyan dührohamok jöttek rá. Felesége sem bírta sokáig vele. Elhagyta őt és hazament a szüleihez.

Ettől azonban még dühösebb lett és elhatározta, hogy elmegy a felesége szüleihez és visszahozza őt. El is ment az apósa házához, odaérve ököllel verte az ajtót és azt kiabálta:

— Ő az én feleségem, és azért jöttem, hogy visszavigyem.

Apósa nem nyitotta ki az ajtót, csak az ajtón keresztül beszélt vele, mivel tudta, hogy milyen amikor ezek a dührohamok rájönnek. Azt mondta neki:

— Ő nem megy vissza veled! Tönkrement az egészsége, és az idegei kikészültek. Lehet, hogy a te feleséged, de amíg nem tanulsz meg férfi módra viselkedni, ahogy egy úriemberihez illik, itt marad nálunk.

— Nem! Ő az én feleségem és azért vagyok itt, hogy magammal vigyem. Ha kell, be fogom törni az ajtót!

Be is törte az ajtót, apósa meg egyenesen az arcába tüzelt, kiürítve vadászpuskája. mindkét

csövét, a férfi azonnal meghalt.

Nos, én megmondtam annak a pásztornak, a fiatalember apjának, hogy rossz vége lesz a gyermekeinek. Idővel a pásztor felesége is nagyon rossz egészségi állapotba került. A férfinak végül még az ötvenes évei közepén abba kellett hagynia szolgálatát, mivel egészsége annyira megromlott.

Néhányan persze azt mondták: "Itt van egy beteg prédikátor, akinek teljes evangéliumi gyülekezete volt, és tönkrement az egészsége. Ez egyértelmű bizonyíték arra, hogy a gyógyulás nem mindenkié."

Itt azonban teljesen másról volt szó. Ez az egész nem történt volna meg, ha ő megítélte volna magát, és szeretetben járt volna! Különböző volt az utolsó gyülekezet, amelyet valaha is pásztorolt.

Ez a férfi egyszerűen nem volt hajlandó megítélni magát és megszabadulni bűnétől. Nem járt szeretetben a feleségével és a gyermekeivel. Istennek semmi köze sem volt ahhoz, hogy az egészsége megromlott, és ahhoz sem, hogy mivé lettek a gyermekei. Egyedül magának köszönhetette, mivel nem ítélte meg magát, nem változott meg és nem bánt jól a családjával.

Nem tudom, te hogy vagy ezzel, de én ezután is meg fogom ítélni magamat. Amikor rájövök, hogy elhibáztam valamit, még addig sem várok, hogy eljussak a gyülekezetbe! Ott, ahol vagyok azonnal megítélem magamat, és helyrehozok mindent, amit helyre kell hoznom, azért hogy élvezhessem az isteni gyógyulást, egészséget, és Isten legjobb áldásait az életemben. Én meg akarom hosszabbítani a napjaimat, nem pedig lerövidíteni.

Amikor a hit nem működik

Ha nem jársz szeretetben, a hited sem fog működni. Ez ennyire egyszerű. Ha baj van a hiteddel, ellenőrizd, hogy szeretetben jársz-e.

GALATA 5:6 6

.... a szeretet által munkálkodó hit.

Ismertem egyszer egy illetőt, aki úgy gondolta, hogy mindenki téved, csak neki lehet mindig igaza.

Mindegy, hogy kiről volt szó, ez a férfi mindenkit csak bírált. Végül még azt is ki merte jelenten: "Hát, én kipróbáltam ezt a hit dolgot, és rájöttem, hogy nem működik."

Persze, hogy nem működött a hite, hiszen nem járt szeretetben. Nemcsak, hogy nem járt szeretetben, de azzal, hogy azt mondta "a hit nem működik", megsértette magát Istent és a Bibliát is.

Nos, ha a hit nem működik, akkor Jézus hazudott, amikor a *Márk II:24-ben* azt mondta: *"...Amint könyörgéseikben [imáitokban] kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meg léssen néktek"*

Természetesen Jézus nem hazudott, amikor ezt mondta. Ha valami nem sikerül, az nem Isten vagy Jézus hibája. Isten sohasem vall kudarcot. Az Ő Igéje sem vallhat kudarcot soha! Így hát a legjobb, ha beismerjük, ha valami nem sikerül, akkor a hiba nálunk van. Ilyenkor nekünk kell utána nézni és megtalálni, hol rontottuk el, és újra összhangba kell hozni magunkat az Igével.

Ismertem két prédikátort, akik hosszú évekig sikeresek voltak a szolgálatban, mégis mind a ketten fiatalon haltak meg. Pontosán tudom, hogy miért haltak meg. Az egyikük azt mondta nekem: "Tudom, hogy igazad van, de én inkább folytatom így tovább és meghalok, mintsem hogy beismerjem, hogy tévedtem."

A másik is ugyanezt mondta tulajdonképpen. Évek óta ismertem ezt az evangélistát, azonban már pár éve nem találkoztam vele, mikor összejöveteleket tartva egy másik államban, összefutottam a sógorával.

Megkérdeztem tőle:

— Mi újság C. testvérrel?

— Sajnos meghalt — mondta a sógora.

— Meghalt! — mondtam én. — Még fiatal volt ahhoz, hogy meghaljon. Csak az ötvenes éveiben járt.

— Igaz, de mégis meghalt.

— És mi volt a halál oka? — kérdeztem,

Sógora azt mondta:

— Rák. De tudod, milyen ember volt. Soha, semmilyen körülmények között nem ismerte be, ha tévedett.

Pontosan tudom, hogy miért nem tudott meggyógyulni.

Tudod, néha az emberek azért nem hajlandók figyelni rád, mert a rokonuk vagy. Én is próbáltam beszélni az illetővel. Miután beszéltem vele, azt mondta nekem: "Nem, nem, ez nem így van, amióta keresztény lettem és újjászülettem, semmit sem rontottam el. Soha nem tévedtem semmiben. Én tökéletes vagyok!"

Egy ilyen tökéletes ember, és így hal meg! Persze senki sem tökéletes, csak Jézus. Az volt a baj ezzel az emberrel is, hogy nem ítélte meg magát, és nem szabadult meg a bűneitől és helytelen dolgaitól. Nem arról van szó, hogy elkövetett volna valami kirívóan rosszat, vagy valami nagyon súlyos bűnt. Csak makacsul kitartott amellett, hogy ő sohasem tévedett az életben.

Sógora elmesélte nekem: "Tudtam, hogy bocsánatot kellene kérnie néhány rokonától. Ő azonban nem ismerte be, hogy valami rosszat tett volna valaha is velük, és így soha nem hozta rendbe a dolgokat velük. Mindenki más tévedhetett, neki azonban mindig igaza volt."

Az az igazság, ha valaki ilyen, a hite sem fog működni. Először is, Isten nem tudja megáldani, mert nem azon a helyen van, ahol Isten áldásai elérhetnék.

Dicsőség az Úrnak, én amikor belátom, hogy tévedtem, én magam akarok megváltozni, ugye te is így vagy ezzel? Nem fogom megmakacsolni magam, és nem mondom, hogy igazam volt, amikor tévedtem.

Nincs annál fontosabb, mint hogy szeretetben járjunk! Meg akarsz kapni mindent Istentől ebben az életben? Le akarod élni teljes idődet itt a földön? Sohasem leszel képes elvenni Isten legjobb áldásait ebben az életben, hacsak el nem tőkéled a szívedben, hogy szeretetben fogsz járn. Nem tudom, hogy neked mi a célod, de az enyém az, hogy Isten legjobb gondoskodásában járjak. Én nem érem be a második legjobbal.

Hogy lehetsz biztos abban, hogy megkapod Isten legjobb gondoskodását ebben az életben? Úgy, ha megítéled magadat a bűneidért. Ez nem jelenti azt, hogy valaki mást is megítélhetsz a bűnei miatt. A Biblia csak azt mondja, hogy *magadat* ítélj meg. (Róma.14:13; I. Kor. 11:31,32)

Te ítélj meg saját magadat, ha nem jársz szeretetben, és ha nem bánsz jól Krisztus Testének tagjaival.

Aztán tedd félre a bűnt, és gyakorold a szeretetben járást életed minden területén. A szeretet nem illeti gonosszal felebarátját, ezért valahányszor tennél vagy mondanál valamit, állj meg, és tedd fel magadnak a kérdést: *Hogy fogja ez érinteni a másik embert?* És azt: *Mit tenne most a szeretet?*

Ha az, amit mondani vagy tenni akarsz rosszul érintené a másikat, akkor ne mondd ki és ne tedd meg, amit akartál, mert ha így tennél, akkor nem járnál szeretetben. Minden lépés, amit nem szeretetben teszünk meg, bűnnek számít. Amikor viszont szeretetben járunk a törvényt betöltöttük.

Én most *arról* az isteni fajta szeretetről beszélek, amely türelmes és kedves. Isten szeretete nem forr a féltékenységtől, nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja önmagát gőgösen.

Isten szeretete nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi önmaga hasznát, nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztelő, nem számítja fel a vele szemben elkövetett gonoszságot — nem veszi figyelembe ha igazságtalanságot kell elszenvednie.

Ha megtanulod, hogy hogyan kell Isten szeretetében járni, az gyógyír lesz minden létező problémádra.

Természetesen, az isteni fajta szeretet csak akkor fog működni, ha *te* működteted azt. Mire is gondolkod most? Arra, hogy neked kell gyakorolnod és fejlesztened az isteni fajta szeretetet, amely már a szívedben van és csak ezután kezdheted learatni azokat a jutalmakat, amelyeket az isteni fajta szeretet hoz.

Tegyük fel például, hogy valaki elmegy az orvoshoz, és az orvos felír neki egy gyógyszert a betegségére. Az illető elmegy a gyógyszertárba, kiváltja a receptet, hazamegy és a gyógyszert az éjjeliszekrényre teszi, de be nem veszi. Nos, az orvos felírta neki a megfelelő gyógyszeradagot, de mivel nem vette be a gyógyszert, nem volt hatása.

A következő nap rosszabbul lesz, és azt mondja: "Ezt nem értem! Semmi hatása nincs ennek a gyógyszernek!" A gyógyszer valóban ott van az asztalon, de ettől emberünk még nem fog meggyógyulni.

Ugyanígy van a szellemi dolgokkal is. A Biblia ott lehet az éjjeliszekrényeden, de ettől még nem fog működni az életedben. Neked kell tanulmányoznod a Bibliát, és az abban levő szellemi igazságokat működésbe hozni. Utána majd Isten áldásai is meg tudnak nyilvánulni az életedben.

Isten szeretete is épp ilyen. Istennek a benned levő szeretete Ettől még nem fog működni, hogy *benned* van! Táplálkoznod kell Isten Igéjével, és a gyakorlatban alkalmaznod azt, akkor majd növekszik és sokasodik.

Ha viszont nem jársz szeretetben, ennek az lesz a vége, hogy megítél az Úr. Ez pedig akár az életedbe is kerülhet.

Hát nem jobb akkor szeretetben járni? Isten szeretete neked is működni fog! Mivel a betegség sátáni elnyomás, amikor szeretetben jársz és a sátán bármilyen betegséget próbál rád tenni, egyszerűen csak mondd azt neki: "Sátán, én szeretetben járok! Vedd le a kezedet rólam!" Megteheted ugyanezt a kisgyermeked esetében is, ameddig a te hatalmad alatt vannak.

Amikor felnőnek, nekik maguknak kell ezt megtenniük. Ha az utóbbi időben nem jártál szeretetben, villámgyorsan kezdj el ismét szeretetben járni. Ha meg kell térned a bűnödből, és valaki bocsánatát kell kérned, tedd meg!

Isten szeretete mindig diadalmaskodik! Isten szeretete mindig győzedelmeskedik. A szeretet sohasem vall kudarcot, nem halványul el, és sohasem ér véget. A szeretet mindig megbocsát. Bocsáss hát meg te is, hogy győzedelmes életet élhess!

A Biblia pontosan megmondja neki, hogy hogyan kaphatjuk meg mindazt, ami más rendelkezésünkre áll Krisztusban, de az már a mi személyes feladatunk, hogy kövessük az Ő útmutatásait, hogy elérhessük úti célunkat — Isten legnagyobb és legjobb áldásait életünkben. Ezt pedig úgy érzük el, ha Isten szeretetében járunk.

8. fejezet

Szeresd ellenségeidet!

Jézus az Evangéliumokban szólt az imáról, és alapelveket adott nekünk azzal kapcsolatban, hogyan tegyük hatékonyá imaéletünket. Érdekes azonban, hogy az első kijelentés, amit Jézus az Evangéliumokban az imával kapcsolatban tett, az volt, hogy imádkozzunk az ellenségeinkért.

Majd meglátjuk, hogy az ellenségeinkért való imádkozásnak milyen sok köze van az isteni fajta szeretetben járáshoz. Ahhoz is sok köze van, hogy imáink meghallgatást nyernek-e, és kapunk-e választ imáinkra

MÁTÉ 5:43-48

43. Hallottátok; hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és GYŰLÖD ELLENSÉGEDET.

44. Én pedig azt mondom nektek: SZERESSÉTEK ELLENSÉGEITEKET, ÁLDJÁTOK azokat, akik titeket átkoznak, JÓT TEGYETEK azokkal, akik titeket gyűlölnek, és IMÁDKOZZATOK azokért, akik. háborgatnak és kergetnek titeket.

45. Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai; aki felhossa az ő napját mind a

gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.

46. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek?

Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekszik-e?

47. És ha csak a ti atyátok fiait köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet.

Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekszenek-e?

48. Legyetek azért tökéletesek [érettek] miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.

Néha az emberek nem tudják, hogy miért imádkozzanak. Nos, gondolkozzunk el ezen egy kicsit. Ez az első lejegyzett kijelentés, amely Jézus ajkairól elhangzott az imával kapcsolatban. Ő pedig azt mondta, először is imádkozzunk az ellenségeinkért!

Érdekes megfigyelni, hogy mit mondott Jézus ebben az ígérésben. Ahhoz, hogy világosabban lássuk, amit Jézus valójában mondott, meg kell értenünk, hogy Ő itt a zsidókhoz beszélt. Ismernünk kell a zsidók háttérét, hogy megérthessük, milyen hatalmas erejű valójában ez az ígérés.

Ha elolvasod a Biblia első öt könyvét, láthatod, hogy a zsidók a törvényben éltek, abban gondolkodtak. Megfigyelted, hogy az ószövetségi törvény nem tanította őket a szeretetről, a kegyelemről vagy az ellenségeiknek való megbocsátásról?

A törvény nem tanította az ellenségeiknek való megbocsátás alapelvét — csak büntetést és ítélezést találhatunk a törvényben. Látnunk kell, hogy a törvény alatt az alapelv: "Szemet szemért, fogat fogért." (II.Móz.21:24) Még amikor Dávid zsoltárait olvassuk, ott is azt láthatjuk, hogy ellenségei ellen imádkozott. Megpróbálta rávenni az Urat, hogy gyűlölje ellenségeit, ahogy ő gyűlöli őket.

Ezért Jézus azzal kezdte az isteni fajta szeretetről való tanítását, hogy azt mondta: "Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet." (43. vers) A zsidók eddig csak ezt hallották.

A zsidóknak nem volt meg a teljes Bibliájuk, csak az Ószövetség. Otthon viszont még az sem volt meg nekik. Az ószövetségi törvény tekercsekre volt írva, és szombat napján olvastak fel belőle a zsinagógákban. Így a zsidók mindig csak azt hallották, hogy szeressék felebarátaikat, és gyűlöljék ellenségeiket.

Jézus azonban valami teljesen mást mondott itt nekik. A zsidók eddig még sohasem hallottak a szeretet királyi törvényéről — az isteni fajta szeretetről. Ezelőtt még senki sem hallott Isten szeretetéről, Jézus most kezdte el tanítani őket. A zsidók akkor hallottak először az isteni fajta szeretetről, amikor Jézus azt mondta nekik: *"Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket..."*

Az ember nem képes szeretni az ellenségeit addig, amíg újjá nem születik és a szívében levő természet meg nem változik. Az isteni szeretetre van szüksége az embernek, hogy szeretni tudja az ellenségeit. Amikor az ember szelleme újjászületik, Isten újjá teremti Krisztus Jézusban. Utána már képes szeretni az ellenségeit.

A zsidókban még nem volt meg ez az új szeretet természet, ezért nem értették meg Jézust. Egy ítélező Istenről tanították őket. Nem hallottak a szeretet, a megbocsátás és az irgalom Istenéről. Mindez új volt nekik.

Most menjünk vissza és vizsgáljuk meg, hogy mit mondott Jézus a *Máté 5.* fejezetében, ebben az ígérésben. Először is, meg kell értenünk, hogy Jézus itt az isteni fajta szeretetben járás felnőttkoráról beszél. Nézzük meg a 48. verset: *"Legyetek azért tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes."*

Ne vegyük ki ezt a verset a szöveggörnyezetéből, és ne mondjunk vele olyasmit, amit nem mond. Az a szó, hogy "tökéletes", itt csupán azt jelenti: *érett*.

Jézus tudta, hogy egyikünk sem lehet olyan tökéletes, mint Isten. Azt viszont mondta Jézus, hogy növekednünk és tökéletesednünk, illetve *éretté* kell válnunk az isteni fajta szeretetben.

Figyeljük meg, hogy Jézus nem csupán javaslatot ad nekünk ebben az igeverben. Ő azt az utasítást és parancsot adta nekünk, hogy váljunk éretté az isteni fajta szeretetben!

Nos, ha éretté akarunk válni Isten szeretetében, kiket kell akkor szeretnünk? Csak azokat,

akik szeretnek minket? Nem, Jézus azt mondta, ahhoz, hogy éretté válhassunk Isten szeretetében, szeretnünk kell még az ellenségeinket is! Igen, még az ellenségeinket is! A zsidók ezt sohasem hallották azelőtt.

Majd Jézus pontosan meghatározta, hogy kik az ellenségeink. Ő azt mondta: *áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jó tetteket azokkal, akik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.* (44. vers)

Eszerint, azok az emberek az ellenségeink, akik átkoznak minket, gyűlölnék minket, háborgatnak és kergetnek (üldöznek) minket az Evangélium miatt.

Nos, Jézus szerint, mit cselekedjünk ellenségeinkkel? Megtoroljuk ezt és bosszút álljunk rajtuk? Nem, nekünk *szeretnünk* kell őket, *áldanunk* kell őket, *jót* kell tennünk velük, és *imádkoznunk* kell értük.

Itt az alapelv az, ha mi megtesszük ezeket azokkal, akik gyűlölnék bennünket, éretté fogunk válni az isteni fajta szeretetben. Akkor majd úgy cselekszünk, mint a mi Mennyei Atyánk.

Mutasd meg isten szeretetét ellenségeidnek

Emlékszel, hogy az *I János 4:8* szerint: Isten szeretet. A Biblia azt is mondja, hogy Isten tökéletes illetve érett a szeretetben. Nos, Isten szereti az Ő ellenségeit, így ha mi olyanok akarunk lenni, mint Ő, nekünk is szeretnünk kell az ellenségeinket.

Isten valóban szereti az Ő ellenségeit? Igen, Ő valóban szereti őket. Olvashatjuk például az Újszövetségben, hogy Isten már akkor szeretett minket, amikor még bűnösök voltunk és ellenségesen viszonyultunk a golgotai kereszthez.

RÓMA 5:8-10

8. Az Isten pedig a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

9. Minekutána azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen Óáltala.

10. Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által minekutána megbékéltünk vele.

Isten tehát azt mondja nekünk, hogy ugyanazt tegyük, amit Ő tett. Szeretnünk kell ellenségeinket éppúgy, ahogy Ő szerette az Ő ellenségeit.

Nos, hogy tudjuk szeretni ellenségeinket? Isten szerint ellenségeink szeretetének egyik módja az, hogy áldjuk őket, amikor ők átkoznak minket. Isten megtette ezt? Igen, Ő megtette.

Amikor még bűnösök voltunk, Isten kiöntötte ránk az Ő áldásait oly módon, hogy nekünk adta az Ő Fiát, Jézus Krisztust, mint Megváltónkat. Isten megbocsátott nekünk Jézusban, már azelőtt, hogy üdvösségre jutottuk volna. Természetesen, nekünk kell *elfogadnunk* Isten megváltását, de az örök élet Istentől való

ingyenes ajándéka már akkor rendelkezésünkre állt, amikor még bűnösök voltunk.

Sőt, a Biblia még azt is mondja, hogy Isten megáldott minket minden szellemi áldással a Krisztusban. (Ef.1:3) Ezek az áldások mindannyiunké, akik elfogadtuk Jézust, attól függetlenül, hogy elveszük ezeket az áldásokat vagy sem.

Más szóval, Isten annyira szerette ezt a világot, hogy azzal mutatta ki szeretetét, hogy megajándékozott minket minden szellemi áldással Jézusban, még akkor, amikor bűnösök voltunk, és még nem fogadtuk el Istennek az emberiség felé mutatott szeretetét.

Még a legelvetemültebb bűnösnek is rendelkezésére áll Isten valamennyi mennyei áldása Krisztusban ma is, ha hajlandó megtérni és elfogadni Jézus Krisztust Megváltójának.

Isten valamennyi áldása sem használ azonban az embernek, ha csak el nem fogadja Jézus Krisztust Megváltójának. Akkor tudja majd elvenni Isten minden ingyenes áldását.

Jézus mondott még valami mást is az isteni fajta szeretetről. Azt mondta: *"Mert ha azokat szeretitek; akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt*

cselekszik-e." (Mát. 5:46)

Jézus azt mondta, ha csak azokat szeretjük, akik minket szeretnek, milyen jutalomra számíthatunk a Mennyben? Még a vámszedők is szeretik azokat, akik szeretik őket. Ha csak testvéreinkhez és barátainkhoz vagyunk jók, akkor semmivel sem teszünk többet, mint azok az emberek, akiknek nincs üdvösségük.

Ugye a barátainkat könnyű szeretni? Ők szeretetreméltók és jók hozzánk. Ellenségeink viszont nem szeretetreméltók. Cselekedeteik sem szeretetreméltók, és rosszul bánnak veled.

Milyen érdekes, hogy mégis ők azok, akiket Jézus szerint nekünk, keresztényeknek szeretnünk kell! Figyeljünk meg még valamit, amit Jézus mondott ebben a versben: "Milyen jutalmatok lesz, ha csak azokat szeretitek, akik szeretnek titeket?"

Tudnunk kell, hogy jutalmat kapunk a Mennyben, ha szeretjük az ellenségeinket! Hányan vagyunk, akik el akarjuk nyerni jutalmunkat Istentől azért mert szeretjük azokat, akik gyűlölnék bennünket? Nem tudom, te kívánod-e ezt a jutalmat, de én igen!

Gyakran megtörténik, hogy nem engedelmességek ezeknek a verseknek, így imáinkra nem jön válasz, mivel nem vagyunk az Ige cselekvői. Végül is, akkor vagyunk az Ige cselekvői, ha Őbenne maradunk, és Isten Igéje bennünk marad.

Hogyan *tudod* szeretni ellenségeidet? Erre csak akkor leszel képes, miután újjászületted, és Isten szeretete benned van. A természetes ember képtelen megtenni ezt a hústest erőfeszítéseivel. Ez így lehetetlen. Istennek a szívünkbe levő szeretete azonban képessé tesz minket erre.

Tegyél jót ellenségeiddel

Majd azt mondja nekünk Jézus, hogy tegyünk jót azokkal, akik gyűlölnék minket. Isten jót tesz azokkal, akik gyűlölik Őt? Igen, Ő ezt teszi. A Máté 5:45 szerint: "... aki (Isten) felhozza az Ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra."

Ne feledd, Jézus azt mondta, hogy nekünk úgy kell cselekednünk, ahogy Mennyei Atyánk cselekszik: "*Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai...*" (45. vers) EZ egy nagyon erős kijelentés.

Ha ennek a kijelentésnek a negatív oldalát vesszük, azt is mondhatnánk: "Ha nem tesztet jót ellenségeitekkel, akkor nem úgy cselekedtek, mint akik a Mennyei Atya fiai." Nem jártok a világosságban, mint, ahogy Ő a világosságban van. (I. Ján.1:7)

Ezért Jézus azt mondja nekünk: "Cselekedjétek a ti Mennyei Atyátokhoz hasonlóan. Ő szereti az Ő ellenségeit és jót tesz velük, ezért ti is tegyétek meg ugyanezt." Isten Igéje még azt is tanítja, hogy a gonoszt jóval győzzük le. (Róm. 12:21)

Ha tudod, hogy valaki utál téged, keress valami jót, amit megtehetsz érte. Vegyél neki valami ajándékot vagy küldj neki valamit, ami kifejezi a szeretetedet. Imádkozz érte. Bámulatos, ahogy az emberek a szeretetre válaszolnak.

Látod, így cselekszünk, ha már érettek vagyunk az isteni fajta szeretetben. Úgy fogunk cselekedni, ahogy a mi Mennyei Atyánk tenné, és szeretni fogjuk az embereket, függetlenül attól, hogy szerintünk megérdemlik-e ezt vagy sem.

Emlékszem egy esetre, amit egy szolgálónő mesélt nekem ezzel kapcsolatban. Összejöveleket kezdett tartani egy bizonyos városban, ahol volt egy másik szolgáló, aki nem hitt a nők szolgálatában. Ennek a szolgálónak volt egy rádióműsora, és az egyik adásban név szerint megemléltette a szolgálónőt, és nyilvánosan megrágalmazta őt.

Így ez a szolgálónő azt mondta az Úrnak: "Uram, nem fogom megengedni, hogy ez a dolog bántson engem. Mit tehetnék ezért az emberért, mivel tudnék a segítségére lenni? Ez a szolgálónő tudta, hogy az illetőnek nehézségei vannak a gyülekezeti épület kifizetésével, így adományt gyűjtött és elküldte neki. Nos, nem sokkal ezután ez a férfi meghívta őt, hogy prédikáljon a gyülekezetében!

Tegyél jót azokkal, akik gyűlölnék téged. Ha ezt teszed, úgy cselekszel, mint Isten. Jóval fizess a gonoszért. Keresd, hogy mit tehetsz azokért, akik rosszul bánnak veled. Kérdezd meg az Úrtól, hogyan lehetsz áldás azok számára, akik rosszat tettek neked. Jézus azt tanította nekünk, hogy kedvességgel viszonzzuk az ellenünk elkövetett rossz cselekedeteket.

Emlékszem, volt egy szolgáló még évekkel ezelőtt, aki nem értett egyet azzal, amit prédikáltam, ezért meg is bíralt engem. Nem sokkal ezután történt, hogy nehézségei támadtak a szolgálata területén. Felhívtam telefonon, hogy személyesen beszéljek vele: "Csak azért hívtalak, hogy megmondjam neked, én veled vagyok. Én hiszek benned. Azt akartam, hogy tudd, én imádkozom érted."

Látod, nekünk nem az a dolga, hogy úgymond megkövezzük az embereket, arra kell törekednünk, hogy megtaláljuk annak a módját, hogyan tudunk jót tenni velük! Meg kell találnunk a módját, hogyan tudunk segíteni az embereken. Ez a szolgáló elmondta nekem, hogy milyen sokat segített neki az én támogatásom.

Majd valaki másnak azt mondta: "Nagyon sokat tanultam ebből az esetből! Amikor bajban van az ember, akkor tudja meg, hogy valóban kik a barátai." Egy másik embernek pedig azt mondta: "Rá kellett jönnöm, hogy tévedtem Hagin testvérrel kapcsolatban."

Imádkozz ellenségeidért

Ebben a bizonyos ígérésben, amikor Jézus arról beszél, hogy legyünk tökéletesek illetve érettek az isteni fajta szeretetben, Ő arról beszél, hogy legyünk érettek a szeretetben és az imában. Ha érett imaéletünk van, akkor imádkozunk ellenségeinkért, nem bíráljuk őket, és nem beszéljük ki őket.

Imádkoznunk kell azokért, akik rosszul bánnak velünk és akik üldöznek minket. Üldözték Jézust földi szolgálata során? Természetesen, igen. Jézust az ellenségei keresztre feszítették.

Lehet, hogy azt mondd: "De te azt nem tudhatod, hogy velem mit tettek."

Nos, Jézus a mi példaképünk, és nézd csak meg, hogy mit tettek Vele az emberek? Ő az, Aki azt mondta, hogy imádkozunk ellenségeinkért. Ő imádkozott az ellenségeiért? Ha Ő imádkozott értük, akkor nekünk követnünk kell az Ő példáját.

Figyeld meg, mit tett Jézus amikor a kereszten kifeszítve, vérző sebekkel, fájdalmaktól elgyötörtén haldoklott. Dühödten fenyegette ellenségeit és vádakát szórt rájuk? Nem. Imádkozott értük. Éppen azokért az emberekért imádkozott, akik keresztre feszítették Őt. Így imádkozott: *"...Atyám! Bocsáss meg nekik; mert nem tudják mit cselekszenek"* (Luk. 23 :34)

Néhányan azt mondják: "Igen, de ez Jézus volt. Ő meg tudta tenni, mert Ő Isten Fia."

Valóban, de ugyanaz a szeretet, ami Jézus szívében volt, kitöltetett a mi szívünkbe is a Szent Szellem által. Jézus nem kérne tőlünk olyasmit, amit lehetetlen megcselekednünk.

Még fiatal baptista prédikátor voltam, nem is volt még Szent Szellem keresztségem, de olvastam ezt a kijelentést, amely a Mester szájából származott: "Imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket." Ezért, én már akkor elkezdtem gyakorolni ezt az alapelvet. Amikor valaki rosszat tett velem, én nem tettem mást, mint imádkoztam érte.

Így imádkoztam: "Istenem, áldd meg ezt a drága X.Y. testvért. Lehet, hogy én nem értem, miért mondta, amit mondott, de ez csak rá és Terád tartozik. Én azonban tudom, hogy Te meg akarod áldani őt, ezért imádkozom, hogy áldd meg az ő szolgálatát, adj neki isteni vezetést és útmutatást élete minden területén. Uram, használd őt és tedd őt áldássá mások számára."

Én azt akarom, hogy jó dolgok történjenek az emberekkel, ne pedig rossz dolgok. Én nem azt szeretném látni, hogy valakinek nem sikerül valami, ugye te is így vagy ezzel? Amikor az emberek bírálják engem, nem azért imádkozom, hogy valami rossz történjen velük! Azért imádkozom, hogy áldottak legyenek.

Az Új szövetségben vannak példaképeink, akik megbocsátottak ellenségeiknek, imádkoztak értük és engedték, hogy Isten szeretete uralja őket.

Isten cselekvő szeretete

István egy példakép, aki szeretetben cselekedett ellenségeivel szemben. Ő megengedte, hogy

Isten szeretete uralkodjon felette.

A Biblia feljegyzése szerint, István volt az első, aki vértanú halált szenvedett az Úr Jézus Krisztus Evangéliumáért. A korai gyülekezet üldözői halálra kövezték. István, ahogy ott feküdt haldokolva, imádkozott gyilkosaiért.

AP CSEL. 7:59,60

59. Megkövezek azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus vedd magadhoz az én szellememet.

60. Térdre esvén pedig, nagy fennszóval kiálta: URAM, NE TULAJDONÍTSD NEKIK E BŰNT! És ezt mondván elaluvék.

Amikor valaki azokért imádkozik, akik halálra kövezik őt, ugye ez mindenképpen Isten szeretetének cselekvő megnyilvánulása? Amikor ellenségei megkövezték, István imádkozott értük, és kérte Istent, hogy ne tulajdonítsa nekik ezt a bűnt.

Ha megengeded, hogy a hústested irányítson, akkor vissza akarsz vágni azoknak, akik üldöznek téged. Akkor bosszút akarsz állni, és vissza akarod fizetni a sérelmeket. Én azonban már régen megtanultam, hogy a legjobb dolog, amit tehet ilyenkor az ember, hogy elkezd imádkozni értük.

Amikor az emberek kimutatják az isteni fajta szeretetet, és ilyen önfeláldozó módon imádkoznak másokért, akkor kezdenek valóban az ima embereivé válni.

Az ilyen emberek hangját meghallják a Mennyben. Imáikra mindig megjön a válasz! Miért? Mert az ilyen emberek az Ige cselekvői. A Biblia pedig azt mondja, hogy az Ige cselekvői lesznek áldottak a cselekedeteikben. {Jak. 1:25}

Ha a hívők nem cselekszik az Igét, akkor csupán ámtíják magukat, mert a hatékony imaélet alapja az Ige.

Láthatod, az emberek csodálkoznak olykor, hogy imáikra nem jön válasz. Azon viszont már nem gondolkoznak el, hogy mi akadályozza imáikat. Az egyik oka, hogy imáikra nem jön válasz: nem az Ige szerint cselekednek, mivel nem imádkoznak ellenségeikért.

Ha nem bocsátasz meg ellenségeidnek és nem imádkozol értük, ez akadályozhatja személyes imaéletedet. Miért akarja Isten, hogy *imádkozzunk* értük?

Először is, *te* magad tudni fogod, hogy már megbocsátottál ellenségeidnek, mivel tudsz imádkozni értük, és kéred Isten áldásait rájuk. Amikor azokért imádkozol, akik rosszat tettek veled, az segít neked, hogy megszabadulj azoktól a sérelmekről, neheztelésektől és a meg nem bocsátástól, amiket a szívedben tápláltál *ellenük*.

Hiszem, hogy ezért beszélt Jézus arról, hogy imádkozzunk ellenségeinkért, még mielőtt bármely más fajta imáról szólt volna. Ahhoz, hogy imádkozni tudjunk ellenségeinkért, rendbe kell hoznunk a szívünket Isten előtt!

Más szóval: nem tudsz addig imádkozni az ellenségeidért, amíg meg nem bocsátasz nekik. Ha már tudsz azért imádkozni, hogy Isten áldja meg őket, akkor a szíved sem fog vádolni téged; ezért bizodalommal járulhatsz Isten elé. (I.Ján.3:20,21)

Bárcsak rájönnének a hívők, hogy nekik kell a dolgokat a helyes szemszögből látniuk, ha azt akarják, hogy imáikra válasz jöjjön!

Amellett, az ellenségeidért való ima *téged* áld meg. Neked legalább annyira segít majd, ha nem jobban, mint nekik. Magadat fogod sokkal jobban érezni, amikor imádkozol azokért, akik rosszat tettek veled.

Ezért, ha úgy gondolsz, hogy valaki nem kedvel téged, imádkozz érte. Keresd, hogyan lehetsz áldássá az illető számára. Kérd Istent, hogy mutassa meg, mivel tudsz a segítségére lenni.

Péter is mondott valamit arról, hogyan viszonyuljunk azokhoz az emberekhez, akik nem úgy bánnak velünk, ahogy szerintünk kellene.

1. PÉTER 3:9

9. Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; SŐT

ELLENKEZŐLEG ÁLDÁST MONDVÁN, tudva hogy arra hívatatok el; HOGY ÁLDÁST ÖRÖKÖLJETEK

Áldással jár az, ha imádkozol ellenségeidért, ahelyett, hogy a gonoszságot gonoszsággal viszonzád. A Biblia azt mondja, hogy nem arra hívatunk el, hogy a gonoszságot gonoszsággal, a szidalmat szidalommal viszonzzuk.

Ez azt jelenti, hogy amikor valaki valami rosszat mond neked vagy rólad, nem szabad megtorolnod azzal, hogy viszonzásul te is valami rosszat mondasz róla. Ehelyett áldanod kell őt, és jót tenned vele.

Nézzük meg ezt a verset a *The Amplified Bible* fordításában:

I. PÉTER 3:9 (BŐVÍTETT)

9. Soha ne viszonzátok a gonoszságot gonoszsággal avagy a sértést — a szidalmazást, a rágalmazást, a becsmérést viszont sértéssel; épp ellenkezőleg, ezeket áldással viszonzátok — IMÁDKOZZATOK AZ Ő JÓLÉTÜKÉRT, BOLDOGSÁGUKÉRT ÉS BIZTONSÁGUKÉRT, ÉS IGAZÁN SZÁNJÁTOK MKG ŐKET ÉS SZERESSÉTEK ŐKET. Mert tudjátok, hogy ti arra hívatatok el, HOGY TI MAGATOK ÁLDÁST ÖRÖKÖLJETEK [Istentől]— mint örökösök olyan áldásban részesedjete, ami jólétet, boldogságot és biztonságot jelent.

Ez a vers azt mondja, hogy imádkoznunk kell ellenségeink jólétéért, boldogságáért és biztonságáért. Azt is mondja ez a vers, hogy igazán szánjuk és szeressük azokat, akik gyűlölnék minket.

Hányan tudjuk őszintén elmondani, hogy szánjuk és szeretjük azokat, akik nekünk rosszat tettek? Kimutatjuk oly módon a szeretetünket, hogy imádkoztunk jólétükért, boldogságukért és biztonságukért? Ez a cselekvő isteni fajta szeretet.

Szeretném, ha megfigyelnél még valamit ebben a versben. Ez a vers megígéri, hogy áldást fogunk örökölni Istentől, ha imádkozunk azokért, akik rosszat tesznek nekünk, és ha a gonoszt nem viszonzzuk gonoszsággal, a sértést pedig sértéssel. Ez a vers azt mondja nekünk, hogy cselekedjünk az isteni fajta szeretet alapján, hogy áldást tudjunk örökölni Istentől.

Emlékezzünk, Jézus azt mondta a *Máté 5:46*-ban, hogy a Mennyben jutalmat kapunk azért, ha szeretjük ellenségeinket. Majd ebben a versben, Péter első levelében, Isten azt mondja nekünk, hogy áldást öröklünk, ha imádkozunk ellenségeinkért. Isten azt akarja, hogy szeressük ellenségeinket és imádkozzunk értük, mert Ő tudja, hogy ha ezt tesszük, akkor *mi* a saját életünkben áldásokat fogunk kapni Istentől!

Az *I Péter 3:11* — 12-es verseket már tanulmányoztuk az egyik előző fejezetben azzal kapcsolatban, hogy miként éljünk a földön hosszú és jó életet. Most vizsgáljuk meg ezt a verset az ima szemszögéből. Péter itt az imáról is beszél, hiszen azt mondja, hogy az Úr fülei az igazak könyörgésein vannak.

I. PÉTER 3:11,12

11. FORDULJON EL A GONOSZTÓL, ÉS CSELEKEDJÉK JÓT; KERESSE A BÉKESSÉGET, és KÖVESSE AZT.

12. Mert az Úr szemei az igazakon vannak; és az Ő FÜLEI AZOKNAK KÖNYÖRGÉSEIN [imáin], az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön.

Ez a vers alapján véve ugyanazt mondja, mint amit Jézus mondott. Forduljunk el a gonosztól, cselekedjünk jót, és keressük a békességet, törekedjünk arra, hogy mindenkivel békességben éljünk, beleértve az ellenségeinket is.

Az emberek bírálhatnak és kibeszélhetnek téged, de ez nem azt jelenti, hogy neked is jogod van bírálni és kibeszélni őket! Nem, ezt nem szabad megtenned, ha azt akarod, hogy az Úr fülei imáidon legyenek, és ha kívánod az Ő áldásait az életedre. El kell fordulnod a gonosztól, jót kell

cselekedned és békességre kell törekedned ellenségeiddel, függetlenül attól, hogy ők jót tesznek-e veled vagy sem.

Valóban, mennyivel jobb érzés, amikor a világosságban járunk Istennel, és imádkozunk azokért, akik rosszul bánnak velünk és üldöznak minket.

Nos, ha nekünk nem szabad a gonoszt gonosszal, a sértést sértéssel viszonznunk, akkor mi az, amit tennünk kell szellemi értelemben, hogy jutalmat kaphassunk a Mennyben, és örökölhessük Isten áldását?

Jézus négy cselekedetet említett, amit meg kell tennünk, ha éretté akarunk válni az imában és az isteni fajta szeretetben. Ez a négy cselekedet minden egyes esetben meghozza Isten áldását és jutalmát az életünkben. Elmondja nekünk, hogy miként bánjunk ellenségeinkkel. *Szeretnünk* kell őket, *áldanunk* kell őket, *jót* kell tennünk velük, és *imádkoznunk* kell értük.

Ne feledd, ezt maga Jézus mondja! Ő pontosan megmondja, mit tegyünk ellenségeinkkel annak érdekében, hogy éretté váljunk és tökéletesedjünk az isteni fajta szeretetben. Ha megtesszük ezeket, Isten szeretete tökéletessé válik az életünkben. Ugyanazt a fajta szeretetet fogjuk árasztani, amit Isten, mert Isten a szeretet.

Jóval viszonzod a gonoszt és áldást örökölsz!

Egyszer pásztoroltam egy olyan gyülekezetet, ahol nagyon sok nehézségem volt. Mivel Isten adott nekem bölcsességet, hogy pásztorolni tudjam ezt a gyülekezetet, így sikerült elrendezni a dolgokat — Ő oldotta meg a problémákat.

Mielőtt átadtam ezt a gyülekezetet az utánam következő pásztornak, a létszám annyira megnőtt, hogy az emberek már alig fértek el a gyülekezeti épületben. Az új pásztornak azonban nehézségei támadtak a gyülekezet pásztorlása során.

Én abban az időben már a felekezetek közötti szolgálatban voltam, és véletlenül arra a vidékre kerültem el, így azt gondoltam meglátogatom az új pásztort. Hallottam, hogy nehézségei vannak a gyülekezettel,

ezért imádkoztam érte. Az történt, hogy Isten sokszor korán reggel felébresztett, és én imádkoztam ezért az emberért. Szívemben együtt éreztem vele, mivel előtte én pásztoroltam ezt a gyülekezetet, és tudtam, hogy milyen jellegű problémákkal került szembe.

Így amikor beértem a városba, odahajtottam a pásztorlakáshoz, a pásztor pedig kijött hozzám, és ott beszélgettünk. Elmondtam neki, hogy valami dolgom akadt a városban, és ha már itt voltam, úgy gondoltam benézek hozzá, és megkérdezem tőle, hogy mi újság

Megkérdeztem tőle:

— Hogy mennek a dolgok?

Azt válaszolta:

— Nem jól alakulnak a dolgok! Az emberek nem fizetik a tizedet.

Majd rám nézett és rám förmedt:

— Azért jársz vissza, hogy beszedd az emberektől a tizedet?

Amikor így kérdőre vont, mielőtt még egy szót is tudtam volna szólni, annyira megdühödött, hogy benyúlt az autóba és megragadta a nyakkendőmet. Azt hittem, hogy azonnal kiránt az autóból!

Nos, nekem is meg kell néha fegyelmeznem a hústestemet, épp úgy, mint neked. Először fejbe akartam vágni, de tudtam, hogy nem engedhetem meg, hogy a hústestem kerítsen hatalmába. Lelki szemeimmel már láttam, hogy a helyi újság a címdalán hozza nagy betűkkel: "Egy teljes evangéliumi szolgáló leütötte a pásztort." Ez az ember azzal vádolt engem, hogy ellopom a neki járó tizedet az emberektől!

A Biblia azt mondja, hogy ne viszonzd a gonoszt gonosszal, a sértést sértéssel. A világ útjai szerint, amikor az emberek megsértenek, neked vissza kell vágnod, viszonznod kell a sérelmeket. A Biblia viszont azt tanítja: "Sőt ellenkezőleg *áldást* mondván, hogy áldást örököljetek."

Azt mondtam ennek az embernek: "Én egy fillért sem fogadtam el a gyülekezet tagjaitól! Kedves testvérem, imádkoztam érted, nem is egyszer. Tegnapelőtt reggel négy órakor is ott

térdeltem a hideg linóleum padlón, és imádkoztam érted!"

Tudtam, hogy vannak problémák abban a gyülekezetben, mivel előzőleg én pásztoroltam őket. Isten megmutatta nekem, hogyan bánjak az ottani emberekkel, de néhány régi probléma ismét jelentkezett azóta, és ez a pásztor nem tudta kezelni azokat.

Amikor megmondtam neki, hogy imádkoztam érte, akkorát ugrott, mintha ostorral ütöttem volna meg. Aztán meg sírva fakadt: "Ó Istenem! Hagin testvér, bocsáss meg nekem! Tudtam én, hogy nem igaz, amit mondok. Csak valaki mást akartam hibáztatni."

Majd beismerte: "Kudarcot vallottam ebben a gyülekezetben. Nem tudtam rendesen megbirkózni a helyzettel. Én voltam az, aki megosztottam a gyülekezetet, és az emberek fele el is ment a gyülekezetből. Te sikeres voltál itt, én pedig nem. Minden problémáért csakis téged hibáztattalak. Meg tudsz bocsátani nekem?"

Azt mondtam: "Persze, hogy megbocsátok neked." Megöleltük egymást, majd pedig jól elbeszélgettünk. Barátokként váltunk el, és nem mint ellenségek. Hát nem jobb ez, mint a veszekedés?

Ha azonban megengedtem volna, hogy a hústestem uraljon, akkor a gonoszt gonosszal, a sértést sértéssel fizettem volna meg, és minden teljesen másként alakult volna. De mivel nem engedtem meg a hústestemnek, hogy hatalmába kerítsen, így mind a mai napig jó barátságban vagyok ezzel az emberrel.

Állandóan gyakorolta szeretetteljes viselkedést

A kereszten Jézus ugyanazt a szeretetet mutatta ki, amiről prédikált is. Ő nem csak megbocsátott azoknak, akik keresztre feszítették Őt, hanem mondott még valami mást is, ami figyelemre méltó. Azt mondta: *"...Atyám! Bocsáss meg nekik; MERT NEM TUDJÁK MIT CSELEKSZENEK..."* (Luk. 23:34)

Miért mondta ezt Jézus? Azért, mert az emberek tényleg nem tudják sokszor, hogy mit cselekszenek, amikor nem járnak szeretetben egymással. Sokszor nincsenek tudatában annak, hogy milyen károkat okoznak azzal, hogy bírálják és üldözik a másikat. Nem akarnak bünt elkövetni és nem szándékosan rontják el a dolgokat, egyszerűen csak nem értik, hogy milyen ártalmas és káros az a másikra nézve, ha bírálják.

Nos, ha engem bírálnak az emberek, én emiatt egyáltalán nem idegesítem magamat, mert nem akarok lemaradni Isten áldásairól. Én továbbra is szeretetben maradok és azt teszem, amit a Biblia ezekben a versekben mond, azért, nehogy elszalasszam Isten legcsodálatosabb áldásait az életemben.

Tulajdonképpen a szolgálatom egész ideje alatt soha semmilyen problémám nem volt a szolgáló társaimmal. Én egyszerűen csak szeretem őket, nem beszélem ki őket és nem bírálok őket. Nem vagyok hajlandó semmilyen pletykát terjeszteni róluk, és nem beszélek más emberek dolgairól. Nem fogok más emberekről mindenfélét híresztelni, hogy ezzel tönkretegyem a szolgálatukat.

Nem! Én erre egyszerűen nem vagyok hajlandó. Nem terjesztek mesébe illő történeteket másokról. Az én fülem helyén nem moslékos vödör van, ezért senkinek sem engedem meg, hogy bárkiről is pletyka moslékot öntsön a fülembe. Ez kihatással lenne a szellemi fejlődésekre és az egészségre, ezért nem vagyok erre hajlandó.

Valaki azt kérdezte egyszer: "Na, de mi van, ha ez igaz?" Én akkor sem fogom terjeszteni. Még ha valóban elrontott valamit is az illető; hát melyikünk az, aki még sohasem tévedett az életben? Ismersz olyan embert, aki még soha semmiben sem hibázott? Nem, ilyen embert nem ismersz, és én sem ismerem, mert Jézus volt egyedül tökéletes, aki valaha is a földön élt.

Mivel így vagy úgy mindnyájan elrontottuk már, ezért csupán arra van szükségünk, hogy továbbra is szeressük egymást. Ha megfelelő a hozzáállásod, nem törődve azzal, hogy mi tetszik a hústestednek, egyszerűen továbbra is szeretted az embereket, akkor gazdag jutalomban lesz részed.

Úgy tudunk a legjobban az Úr jóságában járni, ha szeretetben járunk. Gyakorold és alkalmazd

az isteni fajta szeretetet, ami már a szívedben van. Persze a hústest majd megpróbál hatalmába keríteni, de te ne engedd ezt meg neki. Ahogy gyakorolod az isteni fajta szeretetet, Isten szeretete növekedni és fejlődni fog, te pedig sokak számára leszel áldás.

Ha viszont neheztelést és rosszindulatot táplálsz a lelkedben másokkal szemben, es nem vagy hajlandó imádkozni azokért, akik rosszat tettek veled, ez nem csak testileg, de szellemileg is rossz hatással lesz rád.

Nem engedheted meg, hogy azon járjon az eszed, vajon mit mondtak rólad az emberek, vagy mit tettek veled, vagy hogyan üldöztek és használtak ki téged.

Ha ilyen dolgok kötik le a gondolataidat, ezek a negatív gondolatok beférkőznek a szellemedbe és a lelkedbe, végül pedig életed minden területére hatással lesznek.

Például, bizonyára hallottad már így beszélni az embereket: "X.Y. egyszerűen ki nem állhat engem."

Megkérdezed tőlük:

— Na, és te mit fogsz tenni?

— Soha többet nem állok szóba veled!

Aztán pedig csodálkoznak az emberek, hogy miért nem jön válasz imáikra és miért nem működik a hitük!

Egyszer, amikor egy bizonyos gyülekezetet pásztoroltam, a vasárnap esti istentisztelet után odajött hozzám egy asszony, hogy beszéljen velem. Az emberek kisebb nagyobb csoportokba verődtek és beszélgettek egymással. Nem volt társalgó előcsarnokunk; a gyülekezeti épület egy teremből állt, körülbelül háromszáz ülőhellyel.

Ez az asszony sírva jött oda hozzám.

Azt mondta:

— Szeretném, ha imádkoznál értem.

— Miért, testvérnő? Mi a baj?

— Hát az — mondta —, hogy az a két testvérnő ott hatul rólam beszélget.

— Testvérnő — mondtam mosolyogva —, biztosan van más témájuk is! Különben honnan tudod, hogy éppen rólad beszélnek?

— Hát — válaszolta —, egyszerűen csak tudom.

— Éppúgy beszélhetnek rólad mint bárki másról a világon — mondtam. Emiatt még nem kell imádkozni. Te egyszerűen csak gyakorold az Igét. Még ha tényleg rólad beszéltek is, akkor sem kell ezzel törődnöd, te csak továbbra is szeresd őket.

Ő azonban megmakacsolta magát:

— Nos, én biztos vagyok abban, hogy ők rólam beszélnek!

— Könnyen megbizonyosodhatunk erről — mondtam neki — menjünk oda hozzájuk és derítsük ki, hogy miről beszélnek. Így odamentünk ehhez a két nőhöz.

Megszólítottam őket:

— Nos, miről beszélgetnek a hölgyek?

Láss csodát, a befőzésről és lekvár készítésről beszélgettek. Ez az asszony még csak szóba sem került!

Látod, miként hátráltatja az embereket az, hogy Isten Igéje nem marad meg bennük. Amikor nem járnak az Ige világosságában, az akadályozza imaéletüket.

Ennek az asszonynak mindig csak az járt a fejében, hogy az a másik két nő róla beszél. Ez a gondolat beférkőzött a lelkébe és ettől annyira kikészült, hogy végül valakinek imádkoznia kellett érte. Nem gyakorolta az isteni fajta szeretetet és így lemaradt az áldás okról.

Mit kellett volna tennie, ha ez a két nő valóban róla beszélt volna? Akkor is szeretnie kellett volna őket, meg kellett volna bocsátania nekik és imádkoznia kellett volna értük.

Ha már éretté váltál az isteni fajta szeretetben, nem engeded, hogy ilyen dolgok zavarjanak. Egyszerűen továbbra is szereted az embereket, akkor is ha esetleg rosszul bántak veled.

Megtanultam, hogy egy cseppet se zavarjon, ha az emberek kritizálnak. Sokszor mondtam már, ha valaki azzal vádolna, hogy megöltem a nagymamámat, még csak nem is venném a fáradságot, hogy megcáfoljam. Tovább haladnék győzedelmesen, dicsérve az Urat.

Mondjanak rólam az emberek amit csak akarnak! Én imádkozni fogok értük, és nem engedem meg, hogy ez egy kicsit is zavarjon. Ami engem illet, én továbbra is Istent fogom dicsőíteni, és megőrzöm az egészségemet.

Isten szeretete — Hatalmas gyógyító erő

Kikért kell imádkoznunk? Csak azokért a testvére- kért, akik jól bánnak velünk? Csak azokért imádkozzunk, akik jók hozzánk? Végül is, ők úgy is áldásban fognak részesülni, mert számunkra áldást hoztak!

Nem, nekünk nem csak értük kell imádkoznunk! Nekünk azokért kell imádkoznunk, akik rosszul bánnak velünk, és üldöznek minket. Ha imádkozol az ellenségeidért, ez segíteni fog szellemileg más területeken is.

Miért leszel áldott szellemileg más területeken is? Mert a *Jakab* 1:25 szerint az Ige cselekvője az, aki cselekedeteiben áldott lesz. Az az imaélet sikeres, amely Isten Igéjén alapul! Akkor vagyunk eredményesek, amikor Isten Igéjével összhangban imádkozunk.

Gyakoroljuk csak azt, amit a Biblia mond! Legyünk az Igének cselekvői és ne csak hallgatói. Akkor majd jól alakulnak a dolgaink az élet minden területén!

Tudom tapasztalatból és az Igéből, ha egészségben akarsz élni, akkor szoros kapcsolatban kell lenned Istennel. Ezért, az isteni fajta. szeretetben kell járnod, mert Isten *szeretet*. Mindig adódik lehetőség az életben, hogy gyakorolhassuk a szeretetet ellenségeink iránt, amint ezek az Igék mondják.

Meg kell értened, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni azt az Igét, amelyik ellenségeink szeretetére utasít. Hiába próbálkozol azzal, hogy mások imádkozzanak érted, nem lesz eredmény. Mások hite nem fog működni számodra amíg bárki *ellen* meg nem bocsátást vagy haragot hordozol a szívedben.

Nem számít, hogy mi rosszat tettek veled az emberek, vagy hogy mit mondtak rólad — az a vers azt mondja, imádkozz értük! Neked kell elengedned azokat a sérelmeket és nehezteléseket, és imádkoznod kell azokért, akik megbántottak, mielőtt le tudnád aratni Isten legcsodálatosabb áldásait az életedben.

Meg vagyok győződve róla, hogy ha egyszer Krisztus Teste valóban elkezd az isteni fajta szeretetben járni, minden betegség el fog tűnni közülünk.

Még az Istenben nem hívő világ embere is megértette már, hogy milyen káros hatással lehet a gyűlölet és a harag az ember egészségére. Néhány évvel ezelőtt például olvastam egy orvos nyilatkozatát, aki egy nagy szakmai egyesület elnöke volt.

Ezt a döbbenetes kijelentést tette: Valójában a szeretet a leghatalmasabb gyógyító erő, ami csak létezik.

Mondott még valami nagyon érdekeset: A régi idők orvosa többet nyújtott, mint egy egyszerű kezelést. Azokban az időkben az orvos az otthonukban kereste fel az embereket. Mivel otthonukban látogatta meg a betegeket, láthatta, milyen légkörben élik napjaikat. Sokszor ráláttak arra, mi okozta az emberek betegségét!

Amikor az emberek olyan légkörben élnek, ahol nincs szeretet és egymás iránti megértés, könnyű rájönni, miért is betegednek meg.

Ez az orvos azonban csupán az *emberi* szeretetről beszélt.

Ha a természetes emberi szeretetben járás ilyen hatalmas gyógyító erőt képvisel, képzeljük el, hogy milyen hatalmas gyógyító erő szabadulna fel, ha Isten szeretetében járnánk!

Ha szabadon akarsz élni a betegségektől, gyakorolnod kell az ellenségeid iránti szeretetet! Nekem sokszor nyílt módom az évek során arra, hogy alkalmazzam ezt az alapelvet.

Egyszer például egy bizonyos evangélista összejövetelet tartott nálam, aki egy ízben helytelenül cselekedett, olyat tett velem, ami nem volt etikus. Az ördög a következő ötletet sugallta: *én a te helyedben nem gyűjtenék adományt neki.*

Ez a hústest bosszúálló természete. A hústest mindig meg akarja torolni az ellene elkövetett

sérelmeket. A Bibliában azonban azt mondja Isten: *"Enyém a bosszúállás, én megfizetek"* (Zsid.10:30)

Rájöttem hogy sokkal jobb, ha hagyjuk hogy az Úr harcoljon értünk. Ő jobb munkát fog végezni, mint mi. Ha megpróbálsz bosszút állni, azzal csak bajba kerülsz.

Ha megengeded, hogy a természetes emberi észjárásod és a hústested irányítson, bajba kerülsz, mivel azon igyekszel majd, hogy bosszút állj. Ha nem vigyázol, hústested és értelmed az ördög oldalára áll, és a végén befogadod az ördög gondolatait.

Én azonban felismertem, hogy az ördögtől jött az a gondolat a fejembe, hogy álljak bosszút ezen az evangélistán. Ez a gondolat ugyanis nem jöhetett az újjáteremtett szellememből, ahol a Szent Szellem lakozik.

Ezért azt mondtam: "Csak azért is, mert szóltál, ördög úr, minden egyes este gyűjtést rendezek ennek az evangélistának. És ha még egyszer előállsz ezzel a gondolattal, minden este kétszer fogok adományt gyűjteni ennek az embernek."

Miért mondtam ezt? Mert a szeretet törvénye, az isteni fajta szeretet azt mondja: *"A gonoszt jóval győzd meg."* (Róm. 12:21) A Máté 5: 44 pedig azt mondja: *"Szeressétek ellenségeiteket ... jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék..."*

Tudnod kell, az ördög soha többet nem szólt erről az evangélistáról. Az ördög egyetlen prédikátornak sem akar két adományt egy estére!

Így minden este gyűjtést rendeztem ennek az evangélistának. Végül megkérdeztem tőle: Átlagosan mekkora adomány szokott összegyűlni?

Miután megmonda, én háromszor annyit adtam neki, mint amennyit a legnagyobb gyülekezetekben szokott kapni. Az adomány egyharmadát saját zsebemből fizettem neki.

Azért tettem ezt, mert gyakorolni és fejleszteni akartam az isteni fajta szeretetet. Az evangélista elégedetten, jó érzéssel a szívében távozott. Ugye sokkal jobb, hogy így történt?

Tegyél jót azokkal, akik kihasználnak, rosszul bánnak veled és üldöznek téged! A Biblia azt tanítja, hogy mindenkivel jót cselekedjünk, ne csak hívő társaikkal. Ha mindenkivel jót cselekszel, betöltöd a szeretet királyi törvényét. (Jak. 2:8)

Legyünk az Ige cselekvői!

Ha az Ige cselekvője akarsz lenni, szeretned kell ellenségeidet. Ez azt jelenti, hogy szeretetben kell cselekedned ellenségeiddel, függetlenül attól, hogy van-e kedved erre vagy sem.

JAKAB 1:22 — 25

22. Az IGÉNEK pedig MEGTARTÓI [cselekvői] LEGYETEK és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

23. Mert HA VALAKI HALLGATÓJA Az IGÉNEK és NEM MEGTARTÓJA [cselekvője], az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az Ő természet szerinti ábrázatát.

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, MILYEN VOLT.

25. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, Az BOLDOG [áldott LESZ Az Ő CSELEKEDETÉBEN.

Tudod, belenézhetsz a szabadság tökéletes törvényébe — Isten Igéjébe — majd pedig elmész és elfelejted, hogy milyen ember, hogy milyen férfi vagy nő vagy. Tényleg, milyen ember is vagy te?

Ha már újjászülettél, te egy olyan új teremtes vagy, akinek Isten szeretetében kell járnia. Ebbe beletartozik, hogy kedves vagy és gyengéd, nem viszonzod a sértést sértéssel, a gonoszt gonosszal, hanem a szellem gyümölcseiben jársz.

Ha azonban belenézel az Igébe, hogy meglásd, mik az isteni fajta szeretet jellemzői, de aztán elfelejted, hogy milyen embernek is kellene lenned, akkor csak *hallgatója* vagy az Igének, nem pedig cselekvője.

Aki csupán hallgatója az Igének és nem cselekvője, az a hústest szerint jár és bosszút áll, ahelyett, hogy szeretetben járna. Az Ige cselekvője a szellem gyümölcseiben jár. Ha az Ige cselekvőjévé akarsz válni, soha nem szabad elfelejtened, hogy te szeretet vagy és megbocsátás, nem pedig gyűlölet.

Jézus azt mondta nekünk, hogy imádkozzunk ellenségeinkért, mert Ő tudta, hogy ha ezt tesszük, akkor a hangunkat meghallják a Mennyben.

Amikor szeretjük ellenségeinket, oly módon, hogy imádkozunk értük, akkor úgy cselekszünk, mint a mi Mennyei Atyánk. Akkor majd örökölni fogjuk Isten áldásait, és megkapjuk Tőle az ezért járó jutalmat a Mennyben. Ha szeretjük ellenségeinket, akkor éretté válunk az isteni fajta szeretetben, amely sohasem vall kudarcot.

Ez a kulcsa és a titka. annak, hogy megkapjuk Isten legjobb áldásait az életünkben: *szeressük ellenségeinket*. Tapasztalatból tudom, ha egészségben akarsz élni és Isten valamennyi szellemi áldását élvezni akarod, szeretned kell az ellenségeidet, jót kell tenned velük, áldanod kell őket és imádkoznod kell értük.

Ne feledd, hogy te milyen ember vagy — hogy te egy Krisztusban újjászületett új teremtmény vagy. Ha valaki azt mondja neked: "Nem kedvellek téged", ne feledd, hogy te szeretet vagy és nem gyűlölet, mert Isten szeretete kitöltötte a szívedbe. Ne cselekedj a hústest szerint és ne állj bosszút.

Inkább mondd azt: "Én viszont szeretlek téged, dicsőség az Úrnak! Kérlek, nyugodtan szólj, ha valamiben segítségére lehetek. Komolyan gondolom, ha bármiben is tudok segíteni, csak szólj és én megteszem." A szeretet őszinte kifejezése nagy hatással van az emberekre.

A keresztények minden testi, lelki és szellemi bajára az orvosság — az Ige cselekvőivé kell válniuk. Prédikáljuk hát: a gyűlöletre a gyógy mód — a megbocsátás és a szeretet. Prédikáljuk: a meg nem bocsátás, a szitkozódás és a viszálykodás gyógy módja Isten cselekvő szeretete.

Azt tedd velük...

Jézus mondott még valamit ellenségeink szeretetéről. Más szavakat használt, de valójában ugyanarról beszélt.

MÁTÉ 7:12

12. Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.

Másként szólva. Jézus itt azt mondja, hogy nem kell azon fáradoznunk, hogy betöltsük a törvényt annak minden parancsolatával, ha egyszerűen azt tesszük, amit az Ige mond. Amikor másokkal úgy bánsz, ahogy szeretnéd, hogy veled bánjanak, akkor betöltötted a szeretet törvényét.

Szeretnéd, hogy mindenki szeressen téged? Természetesen. Akkor mindenkit szeretned kell. Ebbe beletartoznak az ellenségeid is. Ha azt akarod, hogy ellenségeid szeressenek téged; először neked kell szeretned őket, függetlenül attól, hogy ők miként bánnak veled.

Amit csak akarsz, hogy az emberek tegyenek veled, te is azt tedd velük. Ugye azt akarod, hogy az emberek áldjanak téged, és ne átkozzanak? Akkor kezd el áldani őket, még akkor is, ha ők átkoznak téged.

Szeretnéd ha az emberek jót tennének veled és nem rosszat? Akkor, ha ők rosszat is tesznek veled, te tegyél jót velük.

Szeretnéd, hogy az emberek imádkozzanak érted, még akkor is, ha elrontottál valamit és olyasmit mondtál róluk, amit nem lett volna szabad? Akkor imádkozz az emberekéit — még akkor is, ha ők ellenségesek veled szemben, és rosszat mondtak rólad.

Világos, hogy az isteni fajta szeretet — a szeretet királyi törvénye — így működik. Valójában

a szeretet királyi törvénye és az arany szabály ugyanaz: "Azt tedd másokkal, amit szeretnél, hogy veled tegyenek." Ez ugyanaz, mint amikor azt mondja az Ige: "Szeresd felebarátodat, mint önmagadat." Sokan beszélnek az arany szabályról, viszont kevesen alkalmazzák a gyakorlatban!

Akik a hústest szerint cselekednek, így beszélnek: "Üsd ki a másikat, *mielőtt* ő ütne ki téged." Úgy tűnik sok keresztény alkalmazza ezt az elvet! Azok a keresztények, akik ezt teszik, nem úgy cselekednek, mint akik a Mennyei Atya gyermekei.

Sok évvel ezelőtt, egy nagyon is ilyen beállítottságú ember segített nekem az összejövedeleim során. Nem sokáig tudott megmaradni a szolgálatomban, miután rájöttem, hogy milyen indítékai vannak. Úgy tűnt, mintha ez az ember egész éjszaka csak azon gondolkozott volna, hogyan lehet a pénzt kihúzni az emberekből.

Összejövedeleinket egy nagy teljes evangéliumi gyülekezet előadótermében tartottuk. Az összejövedelek költségei tartalmazták a naponkénti rádióadás és az újsághirdetések árát, valamint saját költségeinket.

Az alkalmak elején ez az ember tette meg a bejelentéseket. Én ez idő alatt a stúdióban voltam és imádkoztam, amíg az én prédikációmra nem került a sor. Megegyező, hogy mikor a költségeink már megtérültek, a fennmaradt pénzt elosztjuk kettőnk között, és ez az összeg lesz a mi díjunk.

Négy héten keresztül tartottak az összejövedelek. A második hét végén odajött hozzám ez az ember és azt mondta:

— Már bejött annyi pénzünk, hogy ki tudjuk fizetni a költségeinket. De ne szóljunk az embereknek, mikor olyan jól adakoznak. Továbbra is tegyünk úgy, mintha a rádióadás és az összejövedelek költségeire gyűjtenénk.

— Nem — mondtam én —, ez így hazugság lenne. Ezt nem szabad megtennünk!

— De egy nagy lehetőséget szalasztunk el, ha nem így teszünk. — mondta ő — Hatalmasat tudnánk itt aratni!

— Nem. Mi ezt nem tehetjük, mert szavunkat adtuk! Megmondtuk az embereknek, hogy mit fogunk csinálni és azt is fogjuk tenni, amit mondtunk.

— Nos — mondta —, az én dolgom az adományok begyűjtése. Én folytatom a gyűjtést egészen végig.

— Nem, ezt nem teszed meg — mondtam. — Van egy hangszóró abban a teremben, ahol imádkozom, és ha meghallom, hogy erről beszélsz az embereknek, azonnal kijövök az emelvényre és megmondom nekik, hogy hazudsz.

— Hát — mondta —, belőled nem lesz semmi! Megmondom neked előre! Látom, hogy semmit nem értesz az egészhez. Nos, ez volt az utolsó eset, hogy ez az ember adományokat gyűjtött nekem.

Évek múltak el, és senki sem hallott róla azóta sem, én viszont még mindig itt vagyok és prédikálom az Igét! Azért valahova mégis sikerült eljutnom azzal, hogy az igazságot szólok, és azzal, hogy úgy cselekszem másokkal, ahogy szeretném, hogy ők cselekedjenek velem.

Vannak akik mindig csak azon igyekeznek, hogy a másik kárára tegyenek. Ahelyett, hogy a másinak ártanának, a szeretetben kellene túlszárnyalniuk a másik embert!

Azon kellene gondolkoznunk, hogyan lehetünk áldássá az emberek számára! Állandóan ezt kellene kérdezni magunktól: *Hogy tudom megáldani az embereket? Hogyan tudok jó tenni velük?*

Elgondolkodtál már valaha is ezen? Ha rendszeren megvizsgáltad a *Máté 7:12*-öt, biztosan rájöttél arra, valójában mit mond Jézus ebben a versben.

MÁTÉ 7:12

12. Amit akartok azért, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal...

Jézus valójában azt mondta: "Ha azt akarjátok, hogy jó dolgok történjenek veletek, *ti magatok* tegyetek jókat *másokkal*." Ez teljes mértékben igei, mert a Biblia azt mondja: "*Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratja is.*" (Gal.6:7) Láthatod, mindez ugyanarra az alapelvez vezethető vissza: Járj Isten szeretetében, és megkapod Isten

legcsodálatosabb áldásait az életedben.

Mindnyájan arra törekszünk, hogy mindazt megkaphassuk Istentől, amit Ó megszerzett a számunkra ebben az életben. Ugye érted már, hogy csak akkor veheted el Isten legjobb áldásait ebben az életben, ha Isten szeretetében jársz?

Hagyd, hogy Isten megváltoztassa az életedet az Ő szeretetével, hogy te is áldás lehess mások számára, amerre csak jársz. Ha azt szeretnéd, hogy *Isten jó* dolgokat tegyen veled, először *te* tegyél jót *másokkal*. A győzelemhez vezető út az életünk során az Isten szeretetében való járás!

A könyvben felhasznált Igék Károli Gáspár
fordításában szerepelnek, az ettől eltérőt jelezzük.

ISBN 963 00 2315 6

All Rights Reserved
AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.
Copyright © 1994 RHEMA Bible Church
1999. Felelős kiadó: Krisztus Szeretete Egyház
tel/fax:(06-1)-283-8722
levélcím: 1461. Budapest Pf. 174.
Nyomdai munkák: Kinizsi Nyomda
Felelős vezető: Bördös János